

Uradni list

Evropske unije

L 189

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

27. junij 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom, spremembi direktiv Sveta 98/56/ES, 2000/29/ES in 2008/90/ES, uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 882/2004 in (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta, Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi sklepov Sveta 66/399/EGS in 76/894/EGS ter Odločbe Sveta 2009/470/ES 1
- ★ Uredba (EU) št. 653/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1760/2000 glede elektronske identifikacije govedi in označevanja govejega mesa 33
- ★ Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije 50
- ★ Uredba (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah 59

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Uredba (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije	93
★ Uredba (EU) št. 657/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2173/2005 glede delegiranih in izvedbenih pooblastil, ki se prenesejo na Komisijo	108
★ Uredba (EU) št. 658/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pristojbinah, ki se plačujejo Evropski agenciji za zdravila za izvajanje dejavnosti farmakovigilance v zvezi z zdravili za uporabo v humani medicini ⁽¹⁾	112
★ Uredba (EU) št. 659/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 638/2004 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami glede prenosa delegiranih in izvedbenih pooblastil na Komisijo za sprejemanje nekaterih ukrepov, sporočanja informacij s strani carinske uprave, izmenjave zaupnih podatkov med državami članicami in opredelitve statistične vrednosti	128
★ Uredba (EU) št. 660/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov	135
★ Uredba (EU) št. 661/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije	143
★ Uredba (EU) št. 662/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 v zvezi s tehničnim izvajanjem Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja ⁽¹⁾	155

DIREKTIVE

★ Direktiva 2014/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Direktive Sveta 64/432/EGS glede računalniških baz podatkov, ki so del mrež nadzora v državah članicah	161
★ Direktiva 2014/68/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu ⁽¹⁾	164

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 652/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom, spremembi direktiv Sveta 98/56/ES, 2000/29/ES in 2008/90/ES, uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 882/2004 in (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta, Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi sklepov Sveta 66/399/EGS in 76/894/EGS ter Odločbe Sveta 2009/470/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 168(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pravo Unije določa zahteve v zvezi s hrano in varnostjo hrane ter krmo in varnostjo krme na vseh stopnjah pridelave, vključno s pravili, katerih cilj je zagotavljanje poštenih trgovinskih prakse in obveščanje potrošnikov. Določa tudi zahteve v zvezi s preprečevanjem in obvladovanjem prenosljivih boleznih živali in zoonoz kot tudi zahteve v zvezi z dobrobitjo živali, živalskimi stranskimi proizvodi, zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom, varstvom sort rastlin, gensko spremenjenimi organizmi, dajanjem na trg in uporabo fitofarmacevtskih sredstev ter trajnostno rabo pesticidov. Pravo Unije določa tudi uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, namenjene zagotavljanju učinkovitega izvajanja teh zahtev in skladnosti z njimi.
- (2) Splošni cilj prava Unije na navedenih področjih je prispevanje k visoki ravni zdravja ljudi, živali in rastlin v prehranski verigi, visoki ravni varstva in obveščanja potrošnikov ter visoki ravni varstva okolja ob spodbujanju konkurenčnosti in ustvarjanja delovnih mest.

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 166.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

- (3) Za doseganje tega splošnega cilja so potrebni ustrezni finančni viri. Zato je nujno, da Unija prispeva k financiranju ukrepov, ki se izvajajo na različnih področjih, povezanih z navedenim splošnim ciljem. Poleg tega bi bilo treba za učinkovito določanje rabe odhodkov določiti posamezne cilje ter kazalnike za oceno doseganja navedenih ciljev.
- (4) Unija je odhodke, povezane s hrano in krmo, v preteklosti financirala v obliki zagotavljanja nepovratnih sredstev, javnih razpisov in plačil mednarodnim organizacijam, ki so dejavne na tem področju. Primerno je, da se tak način financiranja nadaljuje.
- (5) Finančna sredstva Unije lahko države članice uporabijo tudi za podporo pri ukrepih na področju zdravja rastlin ali živali za obvladovanje, preprečevanje ali izkoreninjenje škodljivih organizmov ali bolezni živali, ki jih izvajajo organizacije, dejavne na teh področjih.
- (6) Zaradi proračunske discipline je v tej uredbi treba določiti seznam upravičenih ukrepov, za katere je mogoče pridobiti prispevek Unije, ter seznam upravičenih stroškov in veljavnih stopenj.
- (7) Ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽¹⁾ največji znesek za odhodke, povezane s hrano in krmo, za celotno obdobje 2014–2020 znaša 1 891 936 000 EUR.
- (8) Poleg tega bi bilo treba zagotoviti financiranje na ravni Unije za ukrepanje v izrednih okoliščinah, kot so izredne razmere v zvezi z zdravjem živali in rastlin, kadar odobritve iz proračunskega razdelka 3 ne zadostujejo, nujni ukrepi pa so potrebni. Financiranje za namene ukrepanja v takšnih krizah bi bilo treba mobilizirati na primer s črpanjem instrumenta prožnosti v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾.
- (9) Pravo trenutno določa, da je stopnja povračila nekaterih upravičenih stroškov fiksna. Za druge stroške pa pravo ne predvideva omejitev za povračila. Za racionalizacijo in poenostavitev sistema bi bilo treba za povračilo določiti fiksno stopnjo. Primerno je, da se navedena stopnja določi v višini, ki se običajno uporablja za nepovratna sredstva. Zagotoviti je treba tudi, da se navedena najvišja stopnja lahko v nekaterih okoliščinah zviša.
- (10) Zaradi pomembnosti doseganja ciljev te uredbe je primerno 100-odstotno financiranje upravičenih stroškov za nekatere ukrepe, če med izvajanjem teh ukrepov nastajajo tudi neupravičeni stroški.
- (11) Unija mora zagotoviti, da so sredstva ustrezno porabljena, ter sprejeti ukrepe, s katerimi se odzove na potrebo po poenostavitvi svojih programov porabe, da bi se zmanjšali upravno breme in stroški upravičencev do sredstev ter vseh zadevnih strani v skladu s sporočilom Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 8. oktobra 2010 z naslovom „Pametna pravna ureditev v Evropski uniji“.
- (12) Pravo Unije določa, da morajo države članice izvajati nekatere ukrepe, kadar se pojavijo ali razvijejo nekatere bolezni živali ali zoonoze. Zato bi morala Unija zagotoviti finančni prispevek za take nujne ukrepe.
- (13) Z ustreznimi ukrepi za izkoreninjenje, obvladovanje in spremljanje bi bilo treba preprečevati in zmanjševati število izbruhov bolezni živali in zoonoz, ki pomenijo tveganje za zdravje ljudi in živali. Nacionalni programi za izkoreninjenje, obvladovanje in spremljanje navedenih bolezni in zoonoz bi morali biti upravičeni do financiranja Unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (14) Zaradi organizacijskih razlogov in učinkovitosti pri upravljanju financiranja na področjih zdravja živali in rastlin je primerno določiti pravila o vsebini, predložitvi, oceni in odobritvi nacionalnih programov, vključno s tistimi, ki se izvajajo v najbolj oddaljenih regijah Unije, določenih v členu 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Zaradi istih razlogov bi bilo treba določiti roke za poročanje in predložitev zahtevkov za plačilo.
- (15) Direktiva Sveta 2000/29/ES ⁽¹⁾ določa, da države članice izvajajo nekatere nujne ukrepe za izkoreninjenje organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode (škodljivi organizmi). Unija bi morala nameniti finančni prispevek za izkoreninjenje navedenih škodljivih organizmov. Finančni prispevek Unije bi moral biti pod nekaterimi pogoji na voljo tudi za nujne ukrepe, namenjene zadrževanju škodljivih organizmov, ki imajo najhujše posledice za Unijo in jih na nekaterih področjih ni mogoče izkoreniniti, ter za preventivne ukrepe v zvezi z navedenimi škodljivimi organizmi.
- (16) Nujni ukrepi proti škodljivim organizmom bi morali biti upravičeni do sofinanciranja Unije, če prinašajo dodano vrednost za Unijo kot celoto. Zato bi moral biti finančni prispevek Unije na voljo za škodljive organizme, ki so v oddelku I dela A Priloge I in oddelku I dela A Priloge II k Direktivi 2000/29/ES navedeni pod naslovom „Škodljivi organizmi za katere ni znano, ali so navzoči v katerem koli delu Unije, in ki so pomembni za vso Unijo“. Kadar je znano, da se škodljivi organizmi pojavljajo v Uniji, bi morali biti do finančnega prispevka Unije upravičeni le ukrepi v zvezi s tistimi organizmi, ki imajo najhujše posledice za Unijo. Taki škodljivi organizmi so predvsem tisti, za katere se uporabljajo ukrepi iz direktiv Sveta 69/464/EGS ⁽²⁾, 93/85/EGS ⁽³⁾, 98/57/ES ⁽⁴⁾ ali 2007/33/ES ⁽⁵⁾. Finančni prispevek Unije je na voljo tudi za tiste škodljive organizme, ki niso naštet v Prilogi I ali Prilogi II k Direktivi 2000/29/ES, za katere se uporabljajo nacionalni ukrepi in ki začasno izpolnjujejo pogoje za uvrstitev na seznam iz oddelka I dela A Priloge I k Direktivi 2000/29/ES ali oddelka I dela A Priloge II k navedeni direktivi. Ukrepi, povezani s škodljivimi organizmi, v zvezi s katerimi so bili sprejeti nujni ukrepi Unije za namen izkoreninjenja, bi morali biti upravičeni do finančnega prispevka Unije.
- (17) Potrebno je pravočasno odkrivanje navzočnosti nekaterih škodljivih organizmov. Preiskave take navzočnosti, ki jih izvajajo države članice, so nujne za zagotavljanje takojšnjega izkoreninjenja izbruhov navedenih škodljivih organizmov. Preiskave, ki so jih izvedle posamezne države članice, so nujne za varstvo ozemlja vseh drugih držav članic. Unija lahko prispeva k financiranju navedenih raziskav na splošno, pod pogojem, da njihovo področje zajema vsaj dve kritični kategoriji škodljivih organizmov, in sicer škodljive organizme, za katere ni znano, da bi bili navzoči na ozemlju Unije, in škodljive organizme, za katere se uporabljajo nujni ukrepi Unije.
- (18) Financiranje Unije za ukrepe na področju zdravja rastlin in živali bi moralo zajemati določene upravičene stroške. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih pa bi morali zajemati tudi stroške držav članic pri izvajanju drugih potrebnih ukrepov. Taki ukrepi lahko zajemajo izvajanje ukrepov okrepljene biološke varnosti v primeru izbruha bolezni ali navzočnosti škodljivih organizmov, uničenja in prevoza trupov med programi izkoreninjanja ter stroške nadomestil lastnikom zaradi kampanj nujnega cepljenja.
- (19) Najbolj oddaljene regije držav članic se spopadajo s težavami zaradi svoje oddaljenosti in odvisnosti od omejenega števila proizvodov. Primerno je, da Unija odobri finančni prispevek državam članicam za programe, ki jih izvajajo za obvladovanje škodljivih organizmov v navedenih najbolj oddaljenih regijah v skladu s cilji iz Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Ker se za nekatere najbolj oddaljene regije uporabljajo nacionalna pravila, specifična za te regije, namesto pravil Unije, določenih z Direktivo 2000/29/ES, bi se ta finančni prispevek Unije moral uporabljati za pravila, ki so v veljavi v teh regijah, ne glede na to ali gre za pravila Unije ali nacionalna pravila.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L 169, 10.7.2000, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 69/464/EGS z dne 8. decembra 1969 o nadzoru krompirjevega raka (UL L 323, 24.12.1969, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 93/85/EGS z dne 4. oktobra 1993 o obvladovanju krompirjeve obročkaste gnilobe (UL L 259, 18.10.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 98/57/ES z dne 20. julija 1998 o obvladovanju bakterije *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. (UL L 235, 21.8.1998, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 2007/33/ES z dne 11. junija 2007 o obvladovanju krompirjevih ogorčic in razveljavitvi Direktive 69/465/EGS (UL L 156, 16.6.2007, str. 12).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

- (20) Uradni nadzor, ki ga izvajajo države članice, je nujno orodje za preverjanje in spremljanje izvajanja in izvrševanja ustreznih zahtev Unije ter skladnosti z njimi. Učinkovitost in uspešnost sistemov uradnega nadzora sta bistveni za ohranjanje visoke ravni varnosti ljudi, živali in rastlin v prehranski verigi ter hkrati zagotavljanje visoke ravni varstva okolja. Zato bi morala biti za take nadzorne ukrepe na voljo finančna podpora Unije. Finančni prispevek bi moral biti na voljo zlasti referenčnim laboratorijem Unije, da se jim zagotovi pomoč pri kritju stroškov, ki nastajajo zaradi izvajanja delovnih programov, ki jih odobri Komisija. Poleg tega je učinkovitost uradnega nadzora odvisna tudi od tega, da imajo nadzorni organi na voljo dobro usposobljeno osebje z ustreznim poznavanjem prava Unije, zato bi bilo treba Uniji omogočiti, da prispeva k njihovemu usposabljanju in ustreznim programom izmenjave, ki jih organizirajo pristojni organi.
- (21) Učinkovito upravljanje uradnega nadzora je odvisno od hitre izmenjave podatkov in informacij v zvezi s tem nadzorom. Poleg tega je primerno in usklajeno izvajanje ustreznih pravil odvisno od določanja učinkovitih sistemov, ki vključujejo pristojne organe držav članic. Zato bi morala biti vzpostavitev in delovanje podatkovnih baz in računalniško podprtih informacijskih sistemov za navedene namene upravičena do finančnih prispevkov.
- (22) Unija bi morala omogočiti financiranje strokovnih, znanstvenih, usklajevalnih in komunikacijskih dejavnosti, potrebnih za zagotavljanje pravilnega izvajanja prava Unije ter prilagajanja prava znanstvenemu, tehnološkemu in družbenemu razvoju. Financiranje bi moralo biti na voljo tudi za projekte, namenjene izboljšanju uspešnosti in učinkovitosti uradnega nadzora.
- (23) V skladu s členom 3 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ morajo vsi predlogi, ki se predložijo zakonodajnemu organu ter vsebujejo odstopanja od določb navedene uredbe, vključevati jasno navedbo takšnih odstopanj in posebnih razlogov, ki upravičujejo odstopanja. Zato bi bilo treba pristojne organe držav članic zaradi posebne narave nekaterih ciljev iz te uredbe in ob upoštevanju dejstva, da so zadevni pristojni organi najprimernejši za izvajanje dejavnosti, povezanih s temi cilji, šteti za opredeljene upravičence za namene člena 128(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Zato bi moralo biti mogoče, da se nepovratna sredstva takim organom dodelijo brez predhodne objave razpisov za zbiranje predlogov.
- (24) Z odstopanjem od člena 86 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in kot izjema od načela prepovedi retroaktivnosti iz člena 130 navedene uredbe, bi morali biti stroški nujnih ukrepov iz členov 7 in 17 te uredbe zaradi njihove nujne in nepredvidljive narave upravičeni od datuma, ko država članica Komisijo obvesti o pojavu bolezni ali navzočnosti škodljivega organizma. Komisija bi morala po oceni zahtevkov za plačilo, ki jih predložijo države članice, prevzeti ustrezne proračunske obveznosti in zagotoviti plačilo upravičenih odhodkov.
- (25) Zelo pomemben je takojšen začetek izvajanja takih nujnih ukrepov. Zato bi bilo škodljivo, če bi iz financiranja izključili stroške, ki nastanejo pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva, saj bi to države članice spodbudilo k usmeritvi takojšnjega prizadevanja v pripravo vloge za nepovratna sredstva in ne v izvajanje nujnih ukrepov.
- (26) Ob upoštevanju obsega veljavnega prava Unije v zvezi z izvajanjem ukrepov za izkoreninjenje in nadzor ter strokovnih omejitev glede drugega razpoložljivega strokovnega znanja morajo ukrepe iz te uredbe izvajati predvsem pristojni organi držav članic. Zato je treba v nekaterih primerih sofinancirati stroške za plače osebja nacionalnih uprav.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (27) Načrtovanje programov omogoča usklajevanje in prednostno razvrščanje ter tako prispeva k učinkoviti rabi finančnih sredstev Unije. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje delovnih programov za izvajanje nekaterih ukrepov iz te uredbe.
- (28) Komisiji bi bilo treba za zagotovitev odgovorne in učinkovite rabe finančnih sredstev Unije omogočiti preverjanje, ali se sredstva Unije učinkovito uporabljajo za izvajanje upravičenih ukrepov, in sicer s pregledi na kraju samem ali pregledi dokumentov.
- (29) Finančne interese Unije bi bilo treba zaščititi v celotnem ciklu odhodkov, vključno s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem nepravilnosti ter z izterjavo izgubljenih, nepravilno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev.
- (30) Seznam boleznih živali, pri pojavu katerih se financirajo nujni ukrepi, je priložen tej uredbi in vsebuje bolezni živali iz členov 3(1), 4(1), 6(2) in 14(1) Odločbe Sveta 2009/470/ES ⁽¹⁾. Da bi se upoštevale bolezni živali, ki jih je treba prijaviti v skladu z Direktivo Sveta 82/894/EGS ⁽²⁾, in bolezni, ki verjetno pomenijo novo grožnjo za Unijo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo tega seznama.
- (31) Seznami boleznih živali in zoonoz, upravičenih do financiranja programov za izkoreninjenje, obvladovanje in nadzor, so priloženi k tej uredbi in vsebujejo bolezni živali in zoonoze iz Priloge I Odločbe 2009/470/ES. Da bi se upoštevalo stanje, ki ga povzročijo te bolezni živali, ki znatno vplivajo na živinorejo ali trgovino z živalmi, razvoj zoonoz, ki ogrožajo ljudi ali nov znanstveni ali epidemiološki razvoj, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo teh seznamov.
- (32) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi te uredbe je zlasti pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (33) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z vzpostavitvijo letnih in večletnih delovnih programov; finančnih prispevkov za nujne ukrepe ali kadar se je treba odzvati na nepredvidene dogodke; in postopkov, po katerih države članice predložijo vloge, poročila in zahtevke za plačila za nepovratna sredstva. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (34) Pravo Unije bi bilo treba izvajati tako, da se zagotovi doseganje načrtovanih koristi na podlagi izkušenj. Zato je ustrezno, da Komisija oceni delovanje in učinkovitost te uredbe ter rezultate sporoči drugim institucijam.

⁽¹⁾ Odločba Sveta 2009/470/ES z dne 25. maja 2009 o odhodkih na področju veterine (UL L 155, 18.6.2009, str. 30).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 82/894/EGS z dne 21. decembra 1982 o prijavljanju živalskih boleznih v Skupnosti (UL L 378, 31.12.1982, str. 58).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (35) Komisiji pri izvajanju obstoječih pravil Unije iz te uredbe trenutno pomagajo različni odbori, zlasti odbori, ustanovljeni s sklepoma Sveta 66/399/EGS⁽¹⁾ in 76/894/EGS⁽²⁾, direktivama Sveta 98/56/ES⁽³⁾ in 2008/90/ES⁽⁴⁾ ter Uredbo (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾. Primerno je poenostaviti postopek v odboru na tem področju. Odboru, ustanovljenem v skladu s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002, bi se moralo podeliti pooblastilo, da Komisiji pomaga izvajati izvedbena pooblastila pri odhodkih ustreznih področij, ime navedenega odbora bi se moralo spremeniti, da odraža povečanje njegovih pristojnosti. Zato bi bilo treba sklepa 66/399/EGS in 76/894/EGS razveljaviti, direktivi 98/56/ES in 2008/90/ES ter Uredbo (ES) št. 178/2002 pa ustrezno spremeniti.
- (36) Ta uredba nadomešča določbe Odločbe 2009/470/ES. Prav tako nadomešča člen 13c(5) in člene od 22 do 26 Direktive 2000/29/ES, člen 66 Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾, poglavje VII Uredbe (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁷⁾, člen 22 Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁸⁾ ter člen 76 Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁹⁾. Zato bi bilo treba Direktivo 2000/29/ES, uredbo (ES) št. 882/2004 in (ES) št. 396/2005, Direktivo 2009/128/ES in Uredbo (ES) št. 1107/2009 ustrezno spremeniti.
- (37) Zaradi uvedbe sofinanciranja Unije za stroške, ki jih imajo države članice z izplačilom nadomestil lastnikom za vrednost uničenih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, za katere se uporabljajo ukrepi iz člena 16 Direktive 2000/29/ES, je treba razviti smernice za pogoje, ki se uporabljajo glede omejitev tržne vrednosti teh pridelkov in dreves. Z uvedbo bi zato bilo treba začeti šele 1. januarja 2017 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SKUPNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Predmet urejanja, področje uporabe in cilji

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba uvaja določbe za upravljanje odhodkov iz splošnega proračuna Evropske unije na področjih, za katera se uporabljajo pravila Unije o:

- (a) ureditvi področij hrane in varnosti hrane na vseh stopnjah pridelave, predelave, distribucije in odstranjevanja hrane, vključno s pravili za zagotavljanje poštene trgovinske prakse ter varovanje interesov potrošnikov in obveščanje, ter pridelavo in uporabo materialov in izdelkov, namenjenih stiku s hrano;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 66/399/EGS z dne 14. junija 1966 o ustanovitvi Stalnega odbora za semenski material za poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo (UL 125, 11.7.1966, str. 2289/66).

⁽²⁾ Sklep Sveta 76/894/EGS z dne 23. novembra 1976 o ustanovitvi Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin (UL L 340, 9.12.1976, str. 25).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 98/56/ES z dne 20. julija 1998 o trženju razmnoževalnega materiala okrasnih rastlin (UL L 226, 13.8.1998, str. 16).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2008/90/ES z dne 29. septembra 2008 o trženju razmnoževalnega materiala sadnih rastlin in sadnih rastlin, namenjenih za pridelavo sadja (UL L 267, 8.10.2008, str. 8).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmni in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmni rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L 70, 16.3.2005, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L 309, 24.11.2009, str. 71).

⁽⁹⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

- (b) ureditvi področij krme in varnosti krme na vseh stopnjah pridelave, predelave, distribucije in odstranjevanja krme, vključno s pravili za zagotavljanje poštenih trgovinskih praks ter varovanje interesov potrošnikov in obveščanje;
- (c) določitvi zahtev glede zdravja živali;
- (d) določitvi zahtev glede dobrobiti živali;
- (e) varstvenih ukrepov proti organizmom, škodljivim za rastline ali rastlinske proizvode, kakor je opredeljeno v členu 2(1)(e) Direktive 2000/29/ES (v nadaljnjem besedilu: škodljivi organizmi);
- (f) pridelavi rastlinskega razmnoževalnega materiala z namenom dajanja na trg in dajanju zadevnega materiala na trg;
- (g) določitvi zahtev glede dajanja fitofarmaceutskih sredstev na trg in trajnostne rabe pesticidov;
- (h) preprečevanju in zmanjševanju tveganj za javno zdravje in zdravje živali zaradi živalskih stranskih proizvodov in predelanih proizvodov;
- (i) ureditvi namerne sproščanja gensko spremenjenih organizmov v okolje;
- (j) varstvu pravic intelektualne lastnine v zvezi s sortami rastlin ter ohranjanjem in izmenjavo rastlinskih genskih virov.

Člen 2

Cilji

1. Odhodki iz člena 1 so namenjeni, da dosežejo:
 - (a) splošni cilj prispevati k visoki ravni zdravja ljudi, živali in rastlin v prehranski verigi in na področjih, povezanih z njo, s preprečevanjem in izkoreninjanjem bolezni in škodljivih organizmov, in z zagotavljanjem visoke ravni varstva potrošnikov in okolja, pri tem pa krepiti konkurenčnost živilske industrije in industrije krme v Uniji in spodbujati ustvarjanje delovnih mest;
 - (b) naslednje posamezne cilje:
 - (i) prispevati k visoki ravni varnosti hrane in sistemov za pridelavo hrane ter drugih proizvodov, ki lahko vplivajo na varnost hrane, ter hkrati izboljšati trajnostno pridelavo hrane;
 - (ii) prispevati k doseganju višjega zdravstvenega statusa živali v Uniji in podpirati izboljšanje dobrobiti živali;
 - (iii) prispevati k pravočasnemu odkrivanju škodljivih organizmov in njihovemu izkoreninjenju, kadar so navedeni škodljivi organizmi vstopili v Unijo;
 - (iv) prispevati k izboljšanju učinkovitosti, uspešnosti in zanesljivosti uradnega nadzora in drugih dejavnosti, ki se izvajajo ob upoštevanju učinkovitega izvajanja pravil Unije iz člena 1 ter skladnosti z njimi.
2. Za merjenje doseganja posameznih ciljev iz odstavka 1(b) se uporabljajo naslednji kazalniki:
 - (a) za posamezni cilj iz odstavka 1(b)(i) zmanjšanje števila primerov bolezni pri ljudeh v Uniji, ki so povezane z varnostjo hrane ali zoonozami;

(b) za posamezni cilj iz odstavka 1(b)(ii):

- (i) povečanje števila držav članic ali njihovih regij, ki so proste bolezni živali, za katere se dodeli finančni prispevek;
- (ii) splošno zmanjšanje parametrov bolezni, kot so pojavnost, razširjenost in število izbruhov;

(c) za posamezni cilj iz odstavka 1(b)(iii):

- (i) pokritost ozemlja Unije s preiskavami škodljivih organizmov, zlasti za škodljive organizme, za katere ni znano, da se pojavljajo na ozemlju Unije, in škodljive organizme, ki se štejejo za najnevarnejše na ozemlju Unije;
- (ii) čas in uspešnost izkoreninjenja zadevnih škodljivih organizmov;

(d) za posamezni cilj iz odstavka 1(b)(iv) ugoden rezultat nadzora na posameznih področjih, ki ga izvajajo in o katerem poročajo strokovnjaki Komisije v državah članicah.

POGLAVJE II

Oblike financiranja in splošne finančne določbe

Člen 3

Oblike financiranja

1. Financiranje Unije v zvezi z odhodki iz člena 1 se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Ko se nepovratna sredstva dodelijo pristojnim organom držav članic, se zadevni organi štejejo za opredeljene upravičence v smislu člena 128(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Taka nepovratna sredstva se lahko dodelijo brez predhodne objave razpisov za zbiranje predlogov.
3. Finančni prispevek Unije za ukrepe iz te uredbe ima lahko tudi obliko prostovoljnih izplačil mednarodnim organizacijam, katerih članica je Unija ali s katerimi Unija sodeluje na področju njihovih dejavnosti, ki so dejavne na področjih, za katera se uporabljajo pravila iz člena 1.

Člen 4

Proračun

1. Zgornja meja za odhodke iz člena 1 za obdobje 2014–2020 znaša 1 891 936 000 EUR v tekočih cenah.
2. Zgornja meja iz odstavka 1 lahko zajema tudi izdatke za pripravljalne, spremljevalne, nadzorne, revizijske in ocenjevalne dejavnosti, potrebne za upravljanje odhodkov iz člena 1, in doseganje njihovih ciljev, zlasti za študije, srečanja strokovnjakov, izdatke, povezane z omrežji informacijske tehnologije, ki se osredotočajo na obdelavo in izmenjavo informacij, ter vse druge stroške za tehnično in upravno podporo, ki jih ima Komisija pri upravljanju navedenih odhodkov.
3. Zgornja meja lahko zajema tudi izdatke za tehnično in upravno podporo, potrebno za zagotovitev prehoda z ukrepov, sprejetih pred, na ukrepe, sprejete po začetku veljavnosti te uredbe. Po potrebi se lahko odobrena proračunska sredstva za pokrivanje podobnih izdatkov vnesejo v proračun tudi po letu 2020, da se omogoči upravljanje ukrepov, ki ne bi bili dokončani do 31. decembra 2020.

Člen 5

Najvišje stopnje nepovratnih sredstev

1. Finančni prispevek Unije, ki se zagotovi v obliki nepovratnih sredstev, ne presega 50 % upravičenih stroškov.
2. Najvišjo stopnjo iz odstavka 1 je mogoče povečati na 75 % upravičenih stroškov za:
 - (a) čezmejne dejavnosti, ki jih izvajata dve ali več držav članic skupaj in so namenjene obvladovanju, preprečevanju ali izkoreninjenju škodljivih organizmov ali boleznih živali;
 - (b) države članice, katerih bruto nacionalni dohodek na prebivalca je glede na zadnje podatke Eurostata nižji od 90 % povprečja v Uniji.
3. Najvišjo stopnjo iz odstavka 1 je mogoče povečati na 100 % upravičenih stroškov, kadar so dejavnosti, h katerim finančno prispeva Unija, povezane s preprečevanjem in obvladovanjem resnih zdravstvenih tveganj za ljudi, živali in rastline v Uniji in:
 - (a) so namenjene preprečevanju človeških žrtev ali večjih gospodarskih motenj za Unijo kot celoto;
 - (b) so posamezne naloge, ki so nujne za Unijo kot celoto, kakor določi Komisija v delovnem programu, sprejetem v skladu s členom 36(1) ali
 - (c) so dejavnosti, ki se izvajajo v tretjih državah.

NASLOV II

FINANČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Zdravje živali

O d d e l e k 1

Nujni ukrepi

Člen 6

Upravičeni ukrepi

1. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam dodelijo do najvišjih stopenj iz člena 5(1) do (3), in sicer za ukrepe, sprejete v primeru potrditve pojava ene od boleznih živali iz člena 7, če se ukrepi izvedejo takoj ob upoštevanju veljavnih določb iz ustreznega prava Unije. Taka nepovratna sredstva lahko vključujejo tudi stroške, ki so nastali kot posledica suma pojava take bolezni, če je bil pojav pozneje potrjen.
2. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam dodelijo, če po potrditvi pojava ene od boleznih živali iz člena 7 dve ali več držav članic tesno sodeluje pri obvladovanju epidemije.
3. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam, tretjim državam in mednarodnim organizacijam dodelijo za zaščitne ukrepe, sprejete v primeru neposrednega ogrožanja zdravstvenega statusa Unije zaradi pojava ali razvoja ene od boleznih živali ali zoonoz iz člena 7 ali 10 na ozemlju tretje države ali države članice.
4. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam dodelijo, kadar Komisija na zahtevo države članice odloči, da morajo države članice uvesti zaloge bioloških proizvodov za obvladovanje boleznih živali in zoonoz iz člena 7 ali 10.

5. Finančni prispevek Unije se lahko dodeli za uvedbo zalog bioloških proizvodov ali nakup odmerkov cepiva, če lahko pojav ali razvoj ene od boleznih živali ali zoonoz iz člena 7 ali 10 v tretji državi ali državi članici ogroža Unijo.

Člen 7

Seznam boleznih živali

1. Seznam boleznih živali, za katere je mogoče pridobiti nepovratna sredstva v skladu s členom 6, je v Prilogi I.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 40 za dodajanje na seznam boleznih živali iz odstavka 1, pri čemer se upoštevajo bolezni živali, ki jih je treba prijaviti v skladu z Direktivo 82/894/EGS, in bolezni, ki verjetno pomenijo novo grožnjo za Unijo zaradi znatnega vpliva na:
 - (a) zdravje ljudi;
 - (b) zdravje ali dobrobit živali ali
 - (c) kmetijsko pridelavo ali akvakulturo ali povezane gospodarske sektorje.

Člen 8

Upravičeni stroški

1. Naslednji stroški držav članic v zvezi z izvajanjem ukrepov iz člena 6(1) so lahko upravičeni do financiranja v skladu z navedenim odstavkom:
 - (a) stroški nadomestila lastnikom za vrednost živali, ki so bile zaklane ali izločene, do tržne vrednosti takih živali, kot če ne bi zbolele;
 - (b) stroški zakola ali izločitve živali in s tem povezani stroški prevoza;
 - (c) stroški nadomestila lastnikom za vrednost uničenih proizvodov živalskega izvora do tržne vrednosti navedenih proizvodov tik pred vsakim sumom ali potrditvijo bolezni;
 - (d) stroški čiščenja, dezinfekcije ter razkuževanja gospodarstev in opreme, glede na epidemiologijo in značilnosti patogena;
 - (e) stroški prevoza in uničenja okužene krme in okužene opreme, če te ni mogoče razkužiti;
 - (f) stroški nakupa, skladiščenja, upravljanja in distribucije cepiva in vab, kakor tudi samega cepljenja, če Komisija določi ali dovoli tak ukrep;
 - (g) stroški prevoza in odstranitve trupel;
 - (h) v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih vsi drugi stroški, ki so nujni za izkoreninjenje bolezni, kot je določeno v sklepu o financiranju iz člena 36(4) te uredbe.
2. Kakor je navedeno v členu 130(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, so stroški upravičeni od datuma, ko država članica obvesti Komisijo o pojavu bolezni. Taki stroški lahko vključujejo tudi stroške, ki so nastali kot posledica suma pojava take bolezni, če je bil pojav pozneje potrjen.

3. Po oceni zahtevkov za plačilo, ki jih predložijo države članice, Komisija prevzame ustrezne proračunske obveznosti in zagotovi plačilo upravičenih odhodkov.

Oddelek 2

Programi za izkoreninjenje, obvladovanje in nadzor boleznih živali in zoonoz

Člen 9

Upravičeni programi

Nepovratna sredstva se lahko dodelijo za letne ali večletne nacionalne programe držav članic za izkoreninjenje, obvladovanje in nadzor boleznih živali ali zoonoz v skladu s členom 10 (v nadaljnjem besedilu: nacionalni programi).

Člen 10

Seznam boleznih živali in zoonoz

1. Seznam boleznih živali in zoonoz, za katere je mogoče pridobiti nepovratna sredstva v skladu s členom 9, je v Prilogi II.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 40 za dodajanje na seznam boleznih živali in zoonoz iz odstavka 1 tega člena, pri čemer se upošteva:

- (a) stanje boleznih živali, ki znatno vplivajo na živinorejo ali trgovino z rejnimi živalmi;
- (b) razvoj zoonoz, ki ogrožajo ljudi ali
- (c) nov znanstveni ali epidemiološki razvoj.

Člen 11

Upravičeni stroški

Naslednji stroški držav članic za izvajanje nacionalnih programov so lahko upravičeni do nepovratnih sredstev v skladu s členom 9:

- (a) stroški vzorčenja živali;
- (b) stroški testiranja, če so omejeni na:
 - (i) stroške kompletov za testiranje, reagentov in potrošnega materiala, ki ga je mogoče opredeliti in se uporablja izrecno za izvajanje navedenih testov;
 - (ii) stroške osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v izvajanje testiranja;
- (c) stroški nadomestila lastnikom za vrednost živali, ki so bile zaklane ali izločene, do tržne vrednosti takih živali, kot če ne bi zbolele;
- (d) stroški zakola ali izločitve živali;
- (e) stroški nadomestila lastnikom za vrednost uničenih proizvodov živalskega izvora do tržne vrednosti navedenih proizvodov tik pred vsakim sumom ali potrditvijo bolezni;
- (f) stroški nakupa, skladiščenja, cepljenja, upravljanja ali distribucije odmerkov cepiva ali cepiva in vab, ki se uporabljajo v programih;

- (g) stroški čiščenja, razkuževanja in dezinfekcije gospodarstva in opreme, ki temeljijo na epidemiologiji in značilnostih patogenov ter
- (h) v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih stroški za izvajanje potrebnih ukrepov poleg ukrepov iz točk od (a) do (g), če so takšni ukrepi določeni v sklepu o nepovratnih sredstvih iz člena 13(3) in (4).

Za namene točke (c) prvega pododstavka se morebitna preostala vrednost živali odšteje od nadomestila.

Za namene točke (d) prvega pododstavka se preostala vrednost toplotno obdelanih neinkubiranih jajc odšteje od nadomestila.

Člen 12

Vsebina in predložitev nacionalnih programov

1. Države članice Komisiji do 31. maja predložijo nacionalne programe, katerih začetek je predviden za naslednje leto in za katere želijo vložiti zahtevek za nepovratna sredstva.

Nacionalni programi, predloženi po 31. maju, niso upravičeni do financiranja v naslednjem letu.

2. Nacionalni programi vsebujejo vsaj naslednje:

- (a) opis epidemiološkega stanja živalske bolezni ali zoonoze pred datumom začetka programa;
- (b) opis in določitev geografskih in upravnih območij, v katerih se izvaja program;
- (c) trajanje programa;
- (d) ukrepe, ki jih je treba izvesti;
- (e) predvideni proračun;
- (f) cilje, ki jih je treba doseči do datuma zaključka programa, in pričakovane koristi programa ter
- (g) primerne kazalnike za merjenje doseganja ciljev programa.

Za vsak večletni nacionalni program se informacije iz točk (b), (d) in (f) prvega pododstavka zagotovijo za vsako leto trajanja programa, če je prišlo do znatnih sprememb v primerjavi s predhodnim letom. Informacije iz točke (e) navedenega pododstavka se zagotovijo za vsako leto trajanja programa.

3. Države članice lahko v svoje nacionalne programe vključijo ukrepe, ki se izvajajo na ozemlju sosednjih tretjih držav in v sodelovanju z organi navedenih držav, če bi lahko pojav ali razvoj ene od bolezni živali ali zoonoz, vključenih na seznam iz člena 10, ogrozil zdravstveni status Unije in če so sprejeti ukrepi namenjeni preprečitvi vnosa ene od navedenih bolezni ali zoonoz v Unijo.

*Člen 13***Ocena in odobritev nacionalnih programov**

1. Komisija ob upoštevanju prednostnih nalog in meril, določenih v letnih ali večletnih delovnih programih iz člena 36(1), oceni nacionalne programe.
2. Komisija vsako leto do 30. novembra uradno obvesti države članice o:
 - (a) seznamu strokovno odobrenih nacionalnih programov, predlaganih za sofinanciranje;
 - (b) okvirnem znesku, ki je dodeljen vsakemu programu;
 - (c) okvirni zgornji meji finančnega prispevka Unije za vsak program ter
 - (d) vseh okvirnih pogojih, ki se lahko nanašajo na finančni prispevek Unije.
3. Komisija do 31. januarja vsako leto odobri letne nacionalne programe in s tem povezano financiranje s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi z izvedenimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja do 31. decembra navedenega leta. Po predložitvi vmesnih poročil iz člena 14 lahko Komisija po potrebi spremeni takšne sklepe v zvezi s celotnim obdobjem upravičenosti.
4. Komisija do 31. januarja prvega leta izvajanja odobri večletne nacionalne programe in s tem povezano financiranje s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi z izvedenimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja prvega leta izvajanja do konca obdobja izvajanja.
5. V primeru odobritve večletnih nacionalnih programov v skladu z odstavkom 4 se lahko proračunske obveznosti razdelijo v letne obroke. Kadar se proračunske obveznosti tako razdelijo, Komisija dodeli letne obroke, pri čemer upošteva napredek programov, ocenjene potrebe in razpoložljivi proračun.

*Člen 14***Poročanje**

Države članice za vsak odobreni letni ali večletni nacionalni program Komisiji vsako leto do 30. aprila predložijo podrobno letno strokovno in finančno poročilo za prejšnje leto. Navedeno poročilo vsebuje dosežene rezultate, ki se izmerijo na podlagi kazalnikov iz člena 12(2)(g), in podrobno poročilo o nastalih upravičenih stroških.

Poleg tega države članice za vsak odobreni nacionalni program Komisiji vsako leto do 31. avgusta predložijo vmesno finančno poročilo.

*Člen 15***Plačila**

Država članica zahtevek za plačilo za določeno leto za nacionalni program predloži Komisiji do 30. aprila naslednjega leta.

Komisija plača finančni prispevek Unije za upravičene stroške, potem ko ustrezno preveri poročila iz člena 14.

POGLAVJE II

Zdravje rastlin

Oddelk 1

Nujni ukrepi

Člen 16

Upravičeni ukrepi

1. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam pod pogoji iz člena 17 dodelijo do najvišjih stopenj iz člena 5(1) do (3), in sicer za naslednje ukrepe proti škodljivim organizmom:

- (a) ukrepi za izkoreninjenje škodljivega organizma na napadenem območju, ki jih izvedejo pristojni organi v skladu s členom 16(1) in (2) Direktive 2000/29/ES ali v skladu z ukrepi Unije, sprejetimi v skladu s členom 16(3) navedene direktive;
- (b) ukrepi za zadrževanje škodljivega organizma, v zvezi s katerimi so bili sprejeti ukrepi Unije za zadrževanje v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES, na napadenem območju, kjer tega škodljivega organizma ni mogoče izkoreniniti in kjer so zadevni ukrepi nujni za varstvo Unije pred nadaljnjim širjenjem navedenega škodljivega organizma. Navedeni ukrepi izrecno zadevajo izkoreninjenje navedenega škodljivega organizma v varnostnem pasu, če se ugotovi njegova navzočnost v navedenem varnostnem pasu;
- (c) dodatni varstveni ukrepi za preprečevanje širjenja škodljivega organizma, v zvezi s katerim so bili sprejeti ukrepi Unije v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES, poleg ukrepov za izkoreninjenje iz točke (a) in ukrepov zadrževanja iz točke (b), kadar so navedeni ukrepi nujni za varstvo Unije pred nadaljnjim širjenjem navedenega škodljivega organizma.

Nepovratna sredstva za ukrepe iz točk (a) in (b) prvega pododstavka se lahko dodelijo tudi za ukrepe, ki so bili izvedeni kot posledica suma navzočnosti takega škodljivega organizma, če je bila navzočnost pozneje potrjena.

2. Nepovratna sredstva iz odstavka 1 se lahko dodelijo tudi državi članici, na ozemlju katere škodljivi organizmi iz odstavka 1 niso navzoči, če je ta sprejela ukrepe proti vstopu navedenih škodljivih organizmov na svoje ozemlje, ker so ti organizmi navzoči v sosednji državi članici ali tretji državi, ki meji neposredno na zadevno državo članico.

3. Nepovratna sredstva se lahko državam članicam dodelijo, če po potrditvi navzočnosti enega od škodljivih organizmov iz člena 17 dve ali več držav članic tesno sodeluje pri izvajanju ustreznih ukrepov iz odstavka 1.

4. Nepovratna sredstva za ukrepe iz točk (a) do (c) prvega pododstavka se lahko dodelijo tudi mednarodnim organizacijam.

Člen 17

Pogoji

Ukrepi iz člena 16 so lahko upravičeni do nepovratnih sredstev, če se izvedejo takoj, če se upoštevajo veljavne določbe iz ustrezne zakonodaje Unije in če je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

- (a) ukrepi zadevajo škodljive organizme iz oddelka I dela A Priloge I k Direktivi 2000/29/ES in oddelka I dela A Priloge II k navedeni direktivi;
- (b) ukrepi zadevajo škodljive organizme iz ukrepa, ki ga je sprejela Komisija v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES;

- (c) ukrepi zadevajo škodljive organizme, za katere so bili sprejeti ukrepi v skladu z direktivami 69/464/EGS, 93/85/EGS, 98/57/ES ali 2007/33/ES ali
- (d) ukrepi zadevajo škodljive organizme, ki niso navedeni v Prilogi I ali Prilogi II k Direktivi 2000/29/ES, za katere velja ukrep, ki ga je sprejel pristojni urad države članice v skladu s členom 16(2) Direktive 2000/29/ES, in ki so začasno lahko uvrščeni v oddelek I dela A Priloge I k Direktivi 2000/29/ES ali oddelek I dela A Priloge II navedeni direktivi.

Pri ukrepih, ki izpolnjujejo pogoj iz točke (b) prvega odstavka, nepovratna sredstva ne pokrivajo stroškov, nastalih po prenehanju veljavnosti ukrepa, ki ga je sprejela Komisija v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES.

Pri ukrepih, ki izpolnjujejo pogoj iz točke (d) prvega odstavka, nepovratna sredstva ne pokrivajo stroškov, nastalih več kot dve leti po začetku veljavnosti ukrepa, ki ga je sprejel pristojni urad zadevne države članice, ali nastalih po prenehanju veljavnosti ukrepa.

Člen 18

Upravičeni stroški

1. Naslednji stroški, ki jih imajo države članice pri izvajanju ukrepov iz člena 16, so lahko upravičeni do nepovratnih sredstev iz navedenega člena:

- (a) stroški osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v izvajanje ukrepov, ter stroški najema opreme, potrošnega materiala in katerega koli drugega potrebnega materiala, sredstev za tretiranje, vzorčenje in laboratorijskih testov;
- (b) stroški naročil storitev tretjih oseb za izvedbo dela ukrepov;
- (c) stroški nadomestila zadevnim izvajalcem dejavnosti ali lastnikom za tretiranje, uničenje in poznejšo odstranitev rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov ter stroški čiščenja in razkuževanja prostorov, zemlje, vode, tal, rastnih substratov, objektov, strojev in opreme;
- (d) stroški nadomestila zadevnim lastnikom za vrednost uničenih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov, za katere se uporabljajo ukrepi iz člena 16 Direktive 2000/29/ES, omejeni do tržne vrednosti takih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov, kot če jih ti ukrepi ne bi prizadeli; preostala vrednost, če obstaja, se odšteje od nadomestila ter
- (e) v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih stroški za izvajanje drugih potrebnih ukrepov poleg ukrepov iz točk (a) do (d), če so takšni ukrepi določeni v finančnem sklepu iz člena 36(4).

Nadomestilo lastnikom iz točke (c) je upravičeno le, če so bili ukrepi izvedeni pod nadzorom pristojnih organov.

2. Kakor je navedeno v členu 130(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, so stroški izjemoma upravičeni od datuma, ko država članica obvesti Komisijo o navzočnosti škodljivega organizma. Taki stroški lahko vključujejo tudi tiste stroške, ki so nastali kot posledica suma navzočnosti takega škodljivega organizma, če je bila navzočnost pozneje potrjena.

3. Po oceni zahtevkov za plačilo, ki jih predložijo države članice, Komisija prevzame ustrezne proračunske obveznosti in zagotovi plačilo upravičenih odhodkov.

O d d e l e k 2

Programi preiskav navzočnosti škodljivih organizmov

Člen 19

Upravičeni programi preiskav

Nepovratna sredstva se lahko dodelijo državam članicam za letne in večletne programe preiskav, ki jih te države izvajajo v zvezi s navzočnostjo škodljivih organizmov (v nadaljnjem besedilu: programi preiskav), če navedeni programi izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev:

- (a) ukrepi zadevajo škodljive organizme iz oddelka I dela A Priloge I k Direktivi 2000/29/ES in oddelka I dela A Priloge II k navedeni direktivi;
- (b) ukrepi zadevajo škodljive organizme iz ukrepa, ki ga je sprejela Komisija v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES.

Za škodljive organizme iz točke (a) prvega odstavka tega člena, programi preiskav temeljijo na oceni tveganja vstopa, naselitve in širjenja navedenih škodljivih organizmov na ozemlju zadevne države članice in se nanašajo vsaj na škodljive organizme, ki predstavljajo največje tveganje, in na glavne vrste rastlin, ki so izpostavljene navedenim tveganjem.

Pri ukrepih, ki izpolnjujejo pogoj iz točke (b) prvega odstavka tega člena, nepovratna sredstva ne pokrivajo stroškov, nastalih po prenehanju veljavnosti ukrepa, ki ga je sprejela Komisija v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES.

Člen 20

Upravičeni stroški

Naslednji stroški, ki jih imajo države članice pri izvajanju programov preiskav iz člena 19, so lahko upravičeni do nepovratnih sredstev iz navedenega člena:

- (a) stroški vzorčenja;
- (b) stroški testiranja, če so omejeni na:
 - (i) stroške kompletov za testiranje, reagentov in potrošnega materiala, ki ga je mogoče opredeliti in se uporablja posebej za izvajanje zadevnih testov;
 - (ii) stroške osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v izvajanje testiranja;
- (c) v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih stroški za izvajanje potrebnih ukrepov poleg ukrepov iz točk (a) in (b), če so takšni ukrepi določeni v sklepu o nepovratnih sredstvih iz člena 22(3) in (4).

Člen 21

Vsebina in predložitev programov preiskav

1. Države članice do 31. maja Komisiji predložijo programe preiskav, katerih začetek je predviden za naslednje leto in za katere želijo vložiti zahtevek za nepovratna sredstva.

Programi preiskav, predloženi po 31. maju, niso upravičeni do financiranja v naslednjem letu.

2. Programi preiskav vsebujejo vsaj naslednje:
 - (a) škodljive organizme, ki so vključeni v program;
 - (b) opis in določitev geografskih in upravnih območij, v katerih se izvaja program, ter opis statusa navedenih območij glede navzočnosti zadevnih škodljivih organizmov;
 - (c) trajanje programa;
 - (d) število načrtovanih vizualnih pregledov, vzorcev in testiranj za škodljive organizme in rastline, rastlinske proizvode in druge zadevne predmete;
 - (e) predvideni proračun;
 - (f) cilje, ki jih je treba doseči do datuma zaključka programa, in pričakovane koristi programa ter
 - (g) primerne kazalnike za merjenje doseganja ciljev programa.

Za vsak večletni program preiskav se informacije iz točk (b), (d) in (f) prvega pododstavka zagotovijo za vsako leto trajanja programa, če je prišlo do znatnih sprememb v primerjavi s predhodnim letom. Informacije iz točke (e) navedenega pododstavka se zagotovijo za vsako leto trajanja programa.

Člen 22

Ocena in odobritev programov preiskav

1. Komisija ob upoštevanju prednostnih nalog in meril, določenih v letnih ali večletnih delovnih programih iz člena 36(1), oceni programe preiskav.
2. Komisija vsako leto do 30. novembra uradno obvesti države članice o:
 - (a) seznamu strokovno odobrenih programov preiskav, predlaganih za sofinanciranje;
 - (b) okvirnem znesku, ki je dodeljen vsakemu programu;
 - (c) okvirni zgornji meji finančnega prispevka Unije za vsak program ter
 - (d) vseh okvirnih pogojih, ki se lahko nanašajo na finančni prispevek Unije.
3. Komisija do 31. januarja vsako leto odobri letne programe preiskav in s tem povezano financiranje s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi z izvedenimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja do 31. decembra navedenega leta. Po predložitvi vmesnih poročil iz člena 23 lahko Komisija po potrebi spremeni takšne sklepe v zvezi s celotnim obdobjem upravičenosti.
4. Komisija do 31. januarja prvega leta izvajanja odobri večletne programe preiskav in s tem povezano financiranje s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi z izvedenimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja prvega leta izvajanja do konca obdobja izvajanja.

5. V primeru odobritve večletnih programov preiskav v skladu z odstavkom 4 se lahko proračunske obveznosti razdelijo v letne obroke. Kadar se proračunske obveznosti tako razdelijo, Komisija dodeli letne obroke, pri čemer upošteva napredek programov, ocenjene potrebe in razpoložljivi proračun.

Člen 23

Poročanje

Države članice za vsak odobreni letni ali večletni program preiskav Komisiji vsako leto do 30. aprila predložijo podrobno letno strokovno in finančno poročilo za prejšnje leto. Navedeno poročilo vsebuje dosežene rezultate, ki se izmerijo na podlagi kazalnikov iz člena 21(2)(g), in podrobno poročilo o nastalih upravičenih stroških.

Poleg tega države članice za vsak odobreni program preiskav Komisiji vsako leto do 31. avgusta predložijo vmesno finančno poročilo.

Člen 24

Plačila

Država članica zahtevek za plačilo za določeno leto za program preiskav predloži Komisiji do 30. aprila naslednjega leta.

Komisija plača finančni prispevek Unije za upravičene stroške, potem ko ustrezno preveri poročila iz člena 23.

Oddelek 3

Programi za obvladovanje škodljivih organizmov v najbolj oddaljenih regijah Unije

Člen 25

Upravičeni ukrepi in upravičeni stroški

1. Nepovratna sredstva se lahko dodelijo državam članicam za programe, ki jih izvajajo za obvladovanje škodljivih organizmov v najbolj oddaljenih regijah Unije iz člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s cilji iz člena 2 Uredbe (EU) št. 228/2013 (v nadaljnjem besedilu: programi za najbolj oddaljene regije). Zadevna nepovratna sredstva se dodelijo za dejavnosti, potrebne za zagotavljanje pravilnega izvajanja nacionalnih pravil ali pravil Unije o obvladovanju škodljivih organizmov, ki veljajo v navedenih regijah.

2. Naslednji stroški držav članic za izvajanje programov za najbolj oddaljene regije so lahko upravičeni do finančnega prispevka Unije:

(a) stroški osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v izvajanje ukrepov, stroški najema opreme, potrošnega materiala in sredstev za tretiranje;

(b) stroški naročil storitev tretjih oseb za izvedbo dela ukrepov;

(c) stroški vzorčenja;

(d) stroški testiranja, če so omejeni na:

(i) stroške kompletov za testiranje, reagentov in potrošnega materiala, ki ga je mogoče opredeliti in se uporablja posebej za izvajanje zadevnih testov;

(ii) stroške osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v izvajanje testiranja;

*Člen 26***Vsebina in predložitev programov za najbolj oddaljene regije**

1. Države članice do 31. maja Komisiji predložijo programe v najbolj oddaljenih regijah, katerih začetek izvajanja je predviden za naslednje leto in za katere želijo vložiti zahtevek za nepovratna sredstva.

Programi za najbolj oddaljene regije, ki se predložijo po 31. maju, niso upravičeni do financiranja v naslednjem letu.

2. Programi za najbolj oddaljene regije vključujejo vsaj:

(a) škodljive organizme, ki so vključeni v program;

(b) opis in določitev geografskih in upravnih območij, v katerih se izvaja program, ter opis statusa navedenih območij glede navzočnosti zadevnih škodljivih organizmov;

(c) strokovno analizo regionalnih fitosanitarnih razmer;

(d) trajanje programa;

(e) dejavnosti, vključene v program in, kjer je to ustrezno, število načrtovanih vizualnih pregledov, vzorcev in testiranj za škodljive organizme in rastline, rastlinske proizvode in druge zadevne predmete;

(f) predvideni proračun;

(g) cilje, ki jih je treba doseči do datuma zaključka programa, in pričakovane koristi programa ter

(h) primerne kazalnike za merjenje doseganja ciljev programa.

Za vsak večletni program za najbolj oddaljene regije se informacije iz točk (b), (e) in (g) prvega pododstavka zagotovijo za vsako leto trajanja programa, če je prišlo do znatnih sprememb v primerjavi s predhodnim letom. Informacije iz točke (f) navedenega pododstavka se zagotovijo za vsako leto trajanja programa.

*Člen 27***Ocena in odobritev programov za najbolj oddaljene regije**

1. Programi za najbolj oddaljene regije se ocenijo ob upoštevanju prednostnih nalog in meril, določenih v letnih ali večletnih delovnih programih iz člena 36(1).

2. Komisija vsako leto do 30. novembra uradno obvesti države članice o:

(a) seznamu strokovno odobrenih programov za najbolj oddaljene regije, predlaganih za sofinanciranje;

(b) okvirnem znesku, ki je dodeljen vsakemu programu;

(c) okvirni zgornji meji finančnega prispevka Unije za vsak program ter

(d) vseh okvirnih pogojih, ki se lahko nanašajo na finančni prispevek Unije.

3. Letni programi za najbolj oddaljene regije in povezano financiranje se odobrijo do 31. januarja vsako leto s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi s sprejetimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja do 31. decembra navedenega leta. Po predložitvi vmesnih poročil iz člena 28 lahko Komisija po potrebi spremeni takšne sklepe v zvezi s celotnim obdobjem upravičenosti.

4. Večletni programi za najbolj oddaljene regije in s tem povezano financiranje se odobrijo do 31. januarja prvega leta izvajanja s sklepom o nepovratnih sredstvih v zvezi z izvedenimi ukrepi in nastalimi stroški od 1. januarja prvega leta izvajanja do konca obdobja izvajanja.

5. V primeru odobritve večletnih programov za oddaljene regije v skladu z odstavkom 4 se lahko proračunske obveznosti razdelijo v letne obroke. Kadar se proračunske obveznosti tako razdelijo, Komisija dodeli letne obroke, pri čemer upošteva napredek programov, ocenjene potrebe in razpoložljivi proračun.

Člen 28

Poročanje

Države članice za vsak odobreni letni ali večletni program za najbolj oddaljene regije Komisiji vsako leto do 30. aprila predložijo podrobno letno strokovno in finančno poročilo za prejšnje leto. Navedeno poročilo vsebuje dosežene rezultate, ki se izmerijo na podlagi kazalnikov iz točke (h) prvega pododstavka člena 26(2), in podrobno poročilo o nastalih upravičenih stroških.

Poleg tega države članice za vsak odobreni program za najbolj oddaljene regije Komisiji vsako leto do 31. avgusta predložijo vmesno finančno poročilo.

Člen 29

Plačila

Država članica zahtevkov za plačilo za določeno leto za program za najbolj oddaljene regije predloži Komisiji do 30. aprila naslednjega leta.

Komisija plača finančni prispevek Unije za upravičene stroške, potem ko ustrezno preveri poročila iz člena 28.

POGLAVJE III

Finančna podpora za uradni nadzor in druge dejavnosti

Člen 30

Referenčni laboratoriji Evropske unije

1. Referenčnim laboratorijem Evropske unije iz člena 32 Uredbe (ES) št. 882/2004 se lahko dodelijo nepovratna sredstva za stroške, nastale pri izvajanju delovnih programov, ki jih potrdi Komisija.

2. Do nepovratnih sredstev iz odstavka 1 so upravičeni naslednji stroški:

(a) stroški osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v dejavnosti, ki jih laboratoriji izvajajo v vlogi referenčnega laboratorija Unije;

(b) stroški osnovne opreme;

(c) stroški potrošnega materiala;

(d) stroški pošiljanja vzorcev, službenih potovanj, srečanj, dejavnosti usposabljanja.

*Člen 31***Usposabljanje**

1. Unija lahko financira usposabljanje zaposlenih v pristojnih organih, odgovornih za uradni nadzor iz člena 51 Uredbe (ES) št. 882/2004, da se razvije usklajen pristop k uradnemu nadzoru in drugim uradnim dejavnostim za zagotavljanje visoke stopnje varovanja zdravja ljudi, živali in rastlin.
2. Komisija pripravi programe usposabljanja, v katerih določi prednostne naloge pri ukrepanju na podlagi ugotovljenih tveganj za javno zdravje, zdravje in dobrobit živali ter zdravje rastlin.
3. Da bi bili pristojni organi upravičeni do financiranja Unije iz odstavka 1, zagotovijo, da znanje, pridobljeno med usposabljanjem, po potrebi razširjajo in ga ustrezno uporabljajo v nacionalnih programih usposabljanja.
4. Do finančnega prispevka iz odstavka 1 so upravičeni naslednji stroški:
 - (a) stroški organizacije dejavnosti usposabljanja, vključno z usposabljanji, ki so na voljo tudi udeležencem iz tretjih držav, ali izmenjave;
 - (b) potni stroški, stroški nastanitve in dnevnic osebja pristojnih organov, ki sodelujejo na usposabljanju.

*Člen 32***Strokovnjaki iz držav članic**

Finančni prispevek Unije se lahko dodeli za potne stroške, stroške nastanitve in dnevnice, ki jih imajo strokovnjaki držav članic, ki jih Komisija imenuje za pomoč njenim strokovnjakom, kakor je določeno v členih 45(1) in 46(1) Uredbe (ES) št. 882/2004.

*Člen 33***Usklajeni načrti nadzora in zbiranje podatkov**

1. Nepovratna sredstva se lahko dodelijo državam članicam za stroške, ki nastanejo pri izvajanju usklajenih načrtov nadzora iz člena 53 Uredbe (ES) št. 882/2004 in pri zbiranju podatkov.
2. Naslednji stroški so lahko vključeni v ta nepovratna sredstva:
 - (a) stroški vzorčenja in laboratorijskih testov;
 - (b) stroški opreme, potrebne za izvajanje nalog uradnega nadzora in zbiranja podatkov.

*POGLAVJE IV***Drugi ukrepi***Člen 34***Informacijski sistemi**

1. Unija financira vzpostavitev in vodenje podatkovnih baz ter računalniško podprtih informacijskih sistemov, s katerimi upravlja Komisija in so potrebni za uspešno in učinkovito izvajanje pravil iz člena 1.

2. Finančni prispevek Unije se lahko dodeli za vzpostavitev in upravljanje podatkovnih baz ter računalniško podprtih informacijskih sistemov v lasti tretjih oseb, vključno z mednarodnimi organizacijami, če imajo take podatkovne baze ter računalniško podprti informacijski sistemi:

- (a) dokazano dodano vrednost za celotno Unijo in so v Uniji na voljo vsem zainteresiranim uporabnikom ter
- (b) so potrebni za uspešno in učinkovito izvajanje pravil iz člena 1.

Člen 35

Izvajanje in prilagajanje pravil

1. Unija lahko financira strokovno in znanstveno delo, vključno s študijami in dejavnostmi usklajevanja, potrebnimi za zagotavljanje pravnega izvajanja pravil na področjih iz člena 1, in prilagajanje navedenih pravil znanstvenemu, tehnološkemu in družbenemu razvoju.

Finančni prispevek Unije se lahko odobri tudi državam članicam ali mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področjih iz člena 1, da začnejo z izvajanjem dejavnosti v podporo razvoju in izvajanju pravil na teh področjih.

- 2. Nepovratna sredstva se lahko odobrijo za projekte, ki jih organizira ena ali več držav članic s ciljem izboljšanja učinkovitega izvajanja uradnega nadzora z uporabo inovativnih tehnik in protokolov.
- 3. Finančni prispevek Unije se lahko odobri tudi za spodbujanje pobud Unije in držav članic za obveščanje in ozaveščanje, katerih cilj je zagotoviti izboljšano, skladno in trajnostno delovanje pri izvajanju pravil na področjih iz člena 1.

NASLOV III

NAČRTOVANJE PROGRAMOV, IZVAJANJE IN NADZOR

Člen 36

Delovni programi in finančni prispevki

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi skupne ali posamezne letne ali večletne delovne programe za izvajanje ukrepov iz naslova II, z izjemo oddelka 1 poglavja I in oddelka 1 poglavja II naslova II. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 41(2).

2. V delovnih programih iz odstavka 1 se navedejo zastavljeni operativni cilji, ki so skladni s splošnimi in posameznimi cilji iz člena 2, pričakovani rezultati, metoda izvajanja in njihov skupni znesek. Vsebujejo tudi opis ukrepov, za katere je predvideno financiranje, navedbo zneskov, dodeljenih za posamezen ukrep, in okvirni časovni raspored izvajanja. Ta nepovratna sredstva vključujejo prednostne ukrepe, merila ocenjevanja, stopnjo sofinanciranja in okvirni seznam upravičenih ukrepov in stroškov v skladu s členom 3 te uredbe.

3. Delovni programi za izvajanje ukrepov iz oddelka 2 poglavja I naslova II ter oddelka 2 in oddelka 3 poglavja II naslova II se sprejmejo do 30. aprila v letu izvrševanja teh programov, pod pogojem, da je osnutek proračuna sprejet. Delovni programi odražajo prednostne naloge iz Priloge III k tej uredbi.

4. Z namenom izvajanja nujnih ukrepov iz oddelka 1 poglavja I naslova II in oddelka 1 poglavja II naslova II ali kadar se je treba odzvati na nepredvidene dogodke, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi finančne prispevke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 41(2).

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopke, po katerih države članice predložijo vloge, poročila in zahtevke za plačila za nepovratna sredstva iz oddelkov 1 in 2 poglavja I ter oddelkov 1, 2 in 3 poglavja II naslova II. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 41(2).

Člen 37

Pregledi na kraju samem, ki jih izvede Komisija

Komisija lahko organizira preglede na kraju samem v državah članicah in v prostorih upravičencev, zlasti da preveri:

- (a) učinkovito izvajanje ukrepov, za katere je bil zagotovljen finančni prispevek Unije;
- (b) skladnost upravnih praks s pravili Unije;
- (c) obstoj potrebnih dokazil in njihovo ustreznost z ukrepi, za katere je bil zagotovljen finančni prispevek Unije.

Člen 38

Dostop do informacij

Države članice in upravičenci dajo Komisiji na voljo vse informacije, potrebne za preverjanje izvajanja ukrepov, ter sprejmejo vse ustrezne ukrepe za olajšanje preverjanj, za katera Komisija meni, da so primerna v zvezi z upravljanjem financiranja Unije, vključno s pregledi na kraju samem.

Člen 39

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z izvajanjem preventivnih ukrepov zoper goljufijo, korupcijo in druge nezakonite dejavnosti, učinkovitim preverjanjem, kadar se odkrijejo nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče lahko opravijo revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalskih organih, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe.

Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) se podeli pooblastilo, da opravi preglede na kraju samem in inšpekcijske preglede gospodarskih subjektov, ki jih neposredno ali posredno zadeva tako financiranje, v skladu s postopki iz Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽¹⁾, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo o financiranju s strani Unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Brez poseganja v prvi in drugi pododstavek se s sklepi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, sporazumi o nepovratnih sredstvih, sklepi o nepovratnih sredstvih in pogodbami, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, Komisiji, Računskemu sodišču in OLAF izrecno dovoli opravljanje takih revizij ter pregledov na kraju samem in inšpekcijskih pregledov.

NASLOV IV

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 40

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2) in člena 10(2) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 30. junija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 7(2) in člena 10(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(2) in členom 10(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 41

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 42

Ocenjevanje

1. Do 30. junija 2017 Komisija pripravi vmesno ocenjevalno poročilo o tem, ali rezultati in učinki ukrepov iz poglavij I in II naslova II ter iz členov 30 in 31 poglavja III dosegajo cilje iz člena 2(1), glede učinkovitosti uporabe sredstev in njihove dodane vrednosti na ravni Unije ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Ocenjevalno poročilo zajema tudi možnosti poenostavitve, nadaljnjo ustreznost vseh ciljev in prispevek ukrepov k prednostnim nalogam Unije v smislu pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Upošteva rezultate ocenjevanja dolgoročnega vpliva predhodnih ukrepov. Poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog o spremembi te uredbe.

2. Komisija do 30. junija 2022 v tesnem sodelovanju z državami članicami opravi naknadno ocenjevanje ukrepov iz odstavka 1 tega člena. Pri tem naknadnem ocenjevanju se proučita učinkovitost in uspešnost odhodkov iz člena 1 ter njihov vpliv.
3. Pri ocenjevanju iz odstavkov 1 in 2 tega člena se upošteva napredek z uporabo kazalnikov iz člena 2(2).
4. Komisija zaključke ocen iz odstavkov 1 in 2 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 43

Obveščanje, sporočanje in objava podatkov

1. Upravičenci in zadevne države članice po potrebi zagotovijo ustrezno javno obveščanje o finančnih prispevkih, dodeljenih na podlagi te uredbe, da bi širšo javnost obvestili o vlogi Unije pri financiranju ukrepov.
2. Komisija izvaja ukrepe za obveščanje in sporočanje v zvezi s financiranimi ukrepi in rezultati. Poleg tega proračun, ki je v skladu s to uredbo dodeljen za sporočanje, zajema tudi institucionalno sporočanje o političnih prednostnih nalogah Unije.

Člen 44

Razveljavitve

1. Sklepa 66/399/EGS in 76/894/EGS ter Odločba 2009/470/ES se razveljavijo.
2. Sklicevanje na sklepa 66/399/EGS in 76/894/EGS se šteje kot sklicevanje na člen 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002.
3. Sklicevanje na Odločbo 2009/470/ES se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 45

Prehodne določbe

1. Nacionalni programi držav članic iz člena 12(1) te uredbe, predloženi Komisiji v letu 2012 za izvajanje v letu 2013, ter predloženi v letu 2013 za izvajanje v letu 2014, in tisti, predloženi do 30. aprila 2014 za izvajanje v 2015, so, če so potrjeni, upravičeni do financiranja Unije na podlagi člena 27 Odločbe 2009/470/ES.

Za nacionalne programe, ki se izvajajo v letih 2013 in 2014, se še naprej uporablja člen 27(7) in (8) navedene odločbe.

Za nacionalne programe, ki se izvajajo v letu 2015, se še naprej uporablja člen 27(2) navedene odločbe.

2. Programi preiskav iz člena 21(1) te uredbe, ki jih države članice predložijo Komisiji do 30. aprila 2014 za izvajanje v letu 2015, so upravičeni do financiranja Unije na podlagi člena 23(6) Direktive 2000/29/ES. Za te programe preiskav se še naprej uporablja člen 23(6) navedene direktive.

3. Za vloge držav članic za financiranje Unije za nujne ukrepe iz člena 16 te uredbe, predložene Komisiji do 30. aprila 2014, se še vedno uporabljajo členi 22 do 24 Direktive 2000/29/ES.

Člen 46

Spremembe Direktive 98/56/ES

Direktiva 98/56/ES se spremeni:

(1) v členu 17 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(2) v členu 18 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.“

Člen 47

Spremembe Direktive 2000/29/ES

Direktiva 2000/29/ES se spremeni:

(1) v členu 13c se črta odstavek 5;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 15a

Države članice določijo, da mora vsak, ki odkrije navzočnost škodljivega organizma iz Priloge I ali Priloge II ali škodljivega organizma, za katerega velja ukrep iz člena 16(2) ali 16(3) ali utemeljeno sumi na navzočnost takšnega organizma, v desetih koledarskih dneh pisno obvestiti pristojni organ in mu na njegovo zahtevo zagotoviti informacije o navzočnosti navedenega organizma, s katerimi razpolaga.“;

(3) členi 22 do 26 se črtajo.

Člen 48

Sprememba Uredbe (ES) št. 178/2002

V členu 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo (v nadaljnjem besedilu: odbor). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Odbor se organizira po sektorjih, ki obravnavajo vse pomembne zadeve.“

V pravu Unije se vsa sklicevanja na Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali štejejo kot sklicevanja na odbor iz člena 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 49

Sprememba Uredbe (ES) št. 882/2004

Člen 66 Uredbe (ES) št. 882/2004 se črta.

Člen 50

Sprememba Uredbe (ES) št. 396/2005

Poglavje VII Uredbe (ES) št. 396/2005 se črta.

Člen 51

Sprememba Direktive 2008/90/ES

V členu 19 Direktive 2008/90/ES se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).“

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 52

Sprememba Direktive 2009/128/ES

Člen 22 Direktive 2009/128/ES se črta.

Člen 53

Sprememba Uredbe (ES) št. 1107/2009

Člen 76 Uredbe (ES) št. 1107/2009 se črta.

Člen 54

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 30. junija 2014.

Točka (d) člena 18(1) in točka (2) člena 47 pa se uporabljata od 1. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA I

Bolezni živali iz člena 7

- kuga goveda
 - kuga drobnice
 - vezikularna bolezen prašičev
 - bolezen modrikastega jezika
 - nalezljiva ohromelost prašičev
 - osepnice ovac ali koz
 - mrzlica doline Rift
 - vozličasti dermatitis
 - konjska kuga
 - vezikularni stomatitis
 - venezuelski encefalomyelitis kopitarjev
 - hemoragična bolezen jelenjadi
 - klasična prašičja kuga
 - afriška prašičja kuga
 - pljučna kuga govedi
 - aviarna influenza
 - atipična kokošja kuga
 - slinavka in parkljevka
 - epizootska hematopoetska nekroza rib (EHN)
 - epizootski ulcerativni sindrom rib (EUS)
 - okužba z *Bonamia exitiosa*
 - okužba s *Perkinsus marinus*
 - okužba z *Microcytos mackini*
 - sindrom Taura pri rakih
 - bolezen rumene glave pri rakih
-

PRILOGA II

Bolezni živali in zoonoze iz člena 10

- goveja tuberkuloza
 - goveja bruceloza
 - ovčja in kozja bruceloza (*B. melitensis*)
 - bolezen modrikastega jezika na endemičnih območjih ali območjih velikega tveganja
 - afriška prašičja kuga
 - vezikularna bolezen prašičev
 - klasična prašičja kuga
 - vranični prisad
 - pljučna kuga govedi
 - aviarna influenza
 - steklina
 - ehinokokoza
 - transmisivna spongiformna encefalopatija (TSE)
 - kampilobakterioza
 - listerioza
 - salmoneloza (zoonotska salmonela)
 - trihineleza
 - verotoksična *E. coli*
 - virusna hemoragična septikemija (VHS)
 - infekciozna hematopoetska nekroza (IHN)
 - Koi herpes viroza (KHV)
 - infekciozna anemija lososov (ISA)
 - okužba z *Marteilia refringens*
 - okužba z *Bonamia ostreae*
 - bolezen belih pik pri rakih
-

PRILOGA III

Prednostne naloge za delovni program Komisije iz Oddelka 2 Poglavlja I Naslova II ter Oddelka 2 in Oddelka 3 Poglavlja II Naslova II

Prednostne naloge za finančno podporo Unije, kar zadeva usmeritev nacionalnih programov za izkoreninjenje, obvladovanje in nadzor boleznih živali in zoonoz:

- bolezni, ki vplivajo na zdravje ljudi,
- bolezni, ki vplivajo na zdravje živali, ob upoštevanju njihovega potenciala za širjenje ter stopenj obolevnosti in umrljivosti v živalski populaciji,
- bolezni in zoonoze s tveganjem vnosa in/ali ponovnega vnosa na ozemlje Unije iz tretjih držav,
- bolezni, ki lahko povzročijo krizne razmere s hudimi gospodarskimi posledicami,
- bolezni, ki vplivajo na trgovino s tretjimi državami in trgovino znotraj Unije.

Prednostne naloge za finančno podporo Unije, kar zadeva umeritev nacionalnih programov preiskav škodljivih organizmov za varstvo ozemlja Unije:

- škodljivi organizmi iz oddelka I dela A Priloge I in oddelka I dela A Priloge II k Direktivi 2000/29/ES, za katere ni znano, da so navzoči na ozemlju Unije,
- škodljivi organizmi, za katere se uporabljajo ukrepi Unije, sprejeti v skladu s členom 16(3) Direktive 2000/29/ES,
- škodljivi organizmi, ki niso navedeni v Direktivi 2000/29/ES in predstavljajo neposredno nevarnost za ozemlje Unije,
- škodljivi organizmi, ki lahko povzročijo krizne razmere s hudimi gospodarskimi posledicami,
- škodljivi organizmi, ki vplivajo na trgovino s tretjimi državami in trgovino znotraj Unije.

Prednostne naloge za finančno podporo, kar zadeva usmeritev nacionalnih programov za najbolj oddaljene regije:

- ukrepi proti škodljivim organizmom, povezani z njihovim vnosom v te regije in tamkajšnjim podnebjem,
 - metode za obvladovanje teh škodljivih organizmov,
 - ukrepi proti škodljivim organizmom, uvrščenim na seznam v skladu s pravili o škodljivih organizmih, ki veljajo v teh regijah.
-

IZJAVA KOMISIJE

o postopkih odobritve veterinarskih in fitosanitarnih programov

Komisija bo za boljšo obveščenost držav članic pripravila sejo Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo, ki bo potekala vsako leto in se bo osredotočala na izid postopka ocenjevanja programov. Seja bo organizirana najpozneje 30. novembra v letu pred letom izvajanja programov.

Komisija bo v tem okviru predložila seznam tehnično odobrenih programov, predlaganih za sofinanciranje. Nacionalne delegacije bodo sodelovale v razpravi o finančnih in tehničnih podrobnostih, njihove pripombe pa se bodo upoštevale.

Poleg tega bo Komisija – pred svojo končno odločitvijo – na januarski seji Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo sporočila državam članicam končni seznam programov, izbranih za sofinanciranje, in končne vsote, dodeljene posameznim programom.

Vsako leto v začetku februarja bodo s strokovnjaki držav članic potekale priprave delovnega programa za izvajanje ukrepov iz členov 9, 19 in 25, da bodo države članice pridobile ustrezne informacije za vzpostavitev programov izkoreninjenja in spremljanja.

UREDBA (EU) št. 653/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 1760/2000 glede elektronske identifikacije govedi in označevanja govejega mesa**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 168(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Leta 1997 so bila z Uredbo Sveta (ES) št. 820/97 ⁽³⁾ okrepljena pravila Unije o identifikaciji in sledljivosti govedi zaradi epidemije bovine spongiformne encefalopatije (BSE) ter posledične večje potrebe po sledenju porekla in premikov živali s pomočjo običajnih ušesnih znamk.
- (2) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa, da mora vsaka država članica uvesti sistem za identifikacijo in registracijo govedi v skladu z navedeno uredbo.
- (3) Uredba (ES) št. 1760/2000 uvaja sistem za identifikacijo in registracijo govedi, ki zajema ušesne znamke, nameščene na obeh ušesih vsake živali, računalniške baze podatkov, potne liste za živali in posamezne registre, ki se vodijo na vsakem gospodarstvu.
- (4) Sledenje govejemu mesu nazaj do vira prek identifikacije in registracije je predpogoj za označevanje porekla skozi celotno prehransko verigo. Ti ukrepi zagotavljajo varstvo potrošnikov in javno zdravje ter spodbujajo zaupanje potrošnikov.
- (5) Uredba (ES) št. 1760/2000 ter natančnejše identifikacija govedi in prostovoljni sistemi označevanja govejega mesa so bili navedeni kot obveznosti obveščanja s posebnim pomenom v zvezi z obremenitvami, ki jih povzročajo za podjetja, v sporočilu Komisije z dne 22. oktobra 2009 z naslovom „Akcijski program za zmanjševanje upravnih obremenitev v Evropski uniji – Načrti za posamezna področja in ukrepi za leto 2009“.

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 144.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 820/97 z dne 21. aprila 1997 o uvedbi sistema identifikacije in registracije govedi in označevanju govejega mesa in izdelkov iz govejega mesa (UL L 117, 7.5.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

- (6) Uporaba sistemov za elektronsko identifikacijo bi lahko poenostavila postopke sledljivosti prek avtomatiziranega in natančnejšega odčitavanja in beleženja v register gospodarstva. Poleg tega bi omogočila avtomatizirano poročanje o premikih živali v računalniško bazo podatkov ter tako izboljšala hitrost, zanesljivost in natančnost sistema sledljivosti. Uporaba sistemov za elektronsko identifikacijo bi prav tako izboljšala upravljanje določenih neposrednih plačil kmetom.
- (7) Sistemi za elektronsko identifikacijo, ki temeljijo na radiofrekvenčni identifikaciji, so se v zadnjih desetih letih znatno izboljšali. Ta tehnologija omogoča hitrejše in natančnejše odčitavanje posameznih identifikacijskih kod živali neposredno v sisteme za obdelavo podatkov. To prispeva h krajšanju časa, potrebnega za sledenje morebitnim okuženim živalim ali hrani, kar vodi do izboljšanja berljivosti baz podatkov ter povečanja zmožnosti za hitro odzivanje v primeru izbruha bolezni, in zmanjšuje stroške dela, čeprav vključuje povečanje stroškov opreme.
- (8) Ta uredba je skladna z dejstvom, da so bili sistemi za elektronsko identifikacijo v Uniji že uvedeni za druge živalske vrste, razen goved, kot je obvezni sistem, ki se uporablja pri ovcah in kozah.
- (9) Glede na tehnološki napredek elektronske identifikacije se je več držav članic prostovoljno odločilo, da bodo začele izvajati elektronsko identifikacijo govedi. Te pobude bodo verjetno prispevale k razvoju različnih sistemov s strani posameznih držav članic in različnih zainteresiranih strani. Razvoj različnih sistemov bi oviral naknadno usklajevanje tehničnih standardov znotraj Unije. Zagotoviti bi bilo treba interoperabilnost sistemov za elektronsko identifikacijo v državah članicah kot tudi njihovo skladnost z ustreznimi standardi ISO ali drugimi mednarodnimi tehničnimi standardi, ki so jih sprejele uveljavljene mednarodne organizacije za standardizacijo, z razumevanjem, da ti mednarodni standardi lahko zagotovijo najmanj višjo stopnjo varnosti in učinkovitosti kot standardi ISO.
- (10) V poročilu Komisije z dne 25. januarja 2005 o možnosti uvedbe elektronskega označevanja za govedo je bilo ugotovljeno, da se je radiofrekvenčna identifikacija dokazano razvila do stopnje, ki že omogoča njeno uporabo v praksi. V tem poročilu je bilo ugotovljeno tudi, da je zelo zaželeno, da se preide na elektronsko identifikacijo govedi znotraj Unije, ker bi to poleg drugih koristi prispevalo k zmanjšanju upravnega bremena.
- (11) V skladu s sporočilom Komisije z dne 10. septembra 2008 z naslovom „Akcijski načrt za izvajanje strategije EU za zdravstveno varstvo živali“ mora Komisija med uvajanjem sistemov za elektronsko identifikacijo poenostaviti obveznosti obveščanja, kot so registri gospodarstva in potni listi za živali.
- (12) Sporočilo Komisije z dne 19. septembra 2007 o novi strategiji za zdravstveno varstvo živali za Evropsko unijo (2007–2013) „Bolje preprečiti kot zdraviti“ vsebuje predlog, da se elektronska identifikacija za govedo obravnava kot morebitna izboljšava obstoječega sistema Unije za identifikacijo in registracijo, da bi se poenostavile obveznosti obveščanja, kot so registri gospodarstva in potni listi za živali, ter predlaga izvajanje elektronske izmenjave potnih listov za govedo. Ta izmenjava bi vključevala uvedbo elektronske identifikacije z vstavljanjem podatkov v realnem času. Taka izmenjava bi prispevala k znatnemu prihranku glede stroškov in obremenitev pristojnih organov držav članic in drugih zainteresiranih strani ter bi zmanjšala količino dela pri prenosu potnih listov za živali v računalniške baze podatkov. Ta uredba je skladna s to pobudo.
- (13) Tako se za to uredbo pričakuje, da bo z izboljšanjem gospodarske rasti, kohezije in konkurenčnosti prispevala k nekaterim ključnim ciljem pomembnih strategij Unije, vključno s strategijo EU 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast.
- (14) Določene tretje države so že oblikovale pravila, ki omogočajo napredne tehnologije v zvezi z elektronsko identifikacijo. Unija bi morala oblikovati podobna pravila, da bi olajšala trgovino in povečala konkurenčnost sektorja.

- (15) Zaradi tehnološkega razvoja novih vrst elektronskih identifikatorjev je primerno razširiti obseg sredstev za identifikacijo iz Uredbe (ES) št. 1760/2000, da bi se omogočila uporaba elektronskih identifikatorjev kot uradnega sredstva za identifikacijo. Ker uvedba ustrežajočih določb zahteva velike naložbe, je treba omogočiti prehodno obdobje petih let, da se državam članicam da dovolj časa za pripravo. V tem prehodnem obdobju bodo običajne ušesne znamke še naprej edino uradno sredstvo za identifikacijo goveda.
- (16) Uvedba obvezne elektronske identifikacije po vsej Uniji bi lahko gospodarsko negativno vplivala na določene nosilce dejavnosti. Ko postane elektronska identifikacija priznana kot uradno sredstvo za identifikacijo, je primerno, da jo imetniki prostovoljno uporabljajo. V okviru take prostovoljne ureditve bi se za elektronsko identifikacijo odločili tisti imetniki, ki bi od tega verjetno imeli gospodarske koristi, medtem ko bi bilo treba drugim imetnikom dovoliti, da še naprej identificirajo živali z dvema običajnima ušesnima znamkama.
- (17) Države članice imajo zelo različne rejne sisteme, načine kmetovanja in organizacije sektorjev. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti, da na svojem ozemlju uvedejo obvezno elektronsko identifikacijo le, kadar menijo, da je to ustrezno, in ob upoštevanju vseh navedenih dejavnikov, vključno s posledicami za male kmete, ter po posvetovanju s predstavnimi organizacijami v živinorejskem sektorju. Pri premikih živali v trgovini znotraj Unije bi morala za obveznost elektronske identifikacije goveda odgovarjati država članica, ki je uvedla obvezno uporabo identifikacijske številke na svojem ozemlju. To ne bi smelo pomeniti, da mora ta država članica ponovno identificirati živali, ki so že bile elektronsko identificirane v državi članici odpošiljateljici.
- (18) Za živali in meso, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, bi morale veljati identifikacijske in sledljivostne zahteve, ki omogočajo enako raven zaščite.
- (19) Ko se žive živali uvažajo v Unijo iz tretjih držav, bi morale pri prihodu ustrezati enakim identifikacijskim zahtevam, ki veljajo za živali, rojene v Uniji.
- (20) Dve uradni identifikacijski sredstvi, nameščeni na žival, bi morali imeti enako identifikacijsko kodo. Vendar bi se lahko pri prehajanju na uporabo elektronskih identifikatorjev kot uradnega sredstva za identifikacijo v nekaterih primerih zgodilo, da zaradi tehničnih omejitev v zvezi s konfiguracijo prvotne identifikacijske kode živali ne bi bilo mogoče izdelati kopije te kode na elektronskem identifikatorju. Do tega bi utegnilo priti, kadar znaki, ki tvorijo obstoječo identifikacijsko kodo živali, preprečujejo, da bi se pretvorila v elektronski format. Zato bi bilo treba določiti posebna prehodna odstopanja, da se omogoči namestitev elektronskega identifikatorja tudi na te živali, če je zagotovljena popolna sledljivost in je možno živali identificirati posamično, vključno z gospodarstvom, na katerem so bile rojene.
- (21) Uredba (ES) št. 1760/2000 določa, da pristojni organ izda potni list za vsako žival, ki jo je treba identificirati v skladu z navedeno uredbo. To povzroča znatno upravno breme za države članice. Pristojni organi držav članic morajo vzpostaviti računalniško bazo podatkov v skladu s členoma 14 in 18 Direktive Sveta 64/432/EGS⁽¹⁾. Ker so morale biti te baze podatkov popolnoma operativne od 31. decembra 1999, bi morale zagotavljati zadostno sledljivost notranjih premikov govedi. Zato bi bilo treba potne liste izdati le za živali, ki so namenjene za trgovino znotraj Unije. Vendar pa ta uredba ne bi smela preprečevati nacionalnih določb v zvezi z izdajo potnih listov za živali, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije.
- (22) Komisija je vzpostavila BOVEX, pilotni projekt za izmenjavo potnih listov za govedo med državami članicami, da bi omogočila izmenjavo podatkov med državami članicami in hkrati omogočila sledljivost živali med premiki

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64).

znotraj Unije. Ko začne v celoti delovati izmenjava podatkov med nacionalnimi računalniškimi bazami podatkov, zahteva za izdajo potnih listov v papirni obliki za živali ne bi smela več veljati za živali, ki so namenjene za trgovino znotraj Unije. To bi moralo prispevati k zmanjšanju upravnega bremena držav članic in gospodarskih subjektov.

- (23) V oddelku II naslova II Uredbe (ES) št. 1760/2000 so določena pravila za prostovoljni sistem označevanja govejega mesa, v skladu s katerimi mora nekatere specifikacije za označevanje potrditi pristojni organ zadevne države članice. Upravno breme in stroški, ki nastanejo pri uporabi tega sistema s strani držav članic in gospodarskih subjektov, niso sorazmerni s koristmi sistema. Ker je po sprejetju navedene uredbe začela veljati nova zakonodaja, so posebna pravila o prostovoljnem sistemu označevanja postala odvečna in bi jih bilo treba črtati. Vendar pa se ne bi smelo ogroziti pravice nosilcev dejavnosti, da potrošnike prek prostovoljnega označevanja obveščajo o značilnostih mesa, ter pravice potrošnika, da prejme preverljive informacije. Posledično bi bilo treba, kot pri vseh drugih vrstah mesa, pri navajanju informacij za goveje meso, ki presegajo obvezno označevanje, upoštevati sedanjo horizontalno zakonodajo, vključno z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (24) Da bi se preprečilo tveganje za goljufije pri označevanju mesa in zaščitili evropski potrošniki, bi morali veljavni nadzor in kazni imeti zadostni odvračilni učinek.
- (25) V skladu z Uredbo (EU) št. 1169/2011 je Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o obvezni navedbi države ali kraja porekla mesa, uporabljenega kot sestavino. To poročilo bi moral po potrebi spremljati zakonodajni predlog, da se zagotovi preglednost po vsej verigi z mesom ter bolje obvešča evropske potrošnike. Ob upoštevanju najnovejših težav v zvezi z označevanjem mesnih izdelkov, ki so prizadele delovanje prehranske verige, sta Evropski parlament in Svet pričakovala, da bo poročilo sprejeto kar se da zgodaj v drugem semestru leta 2013, končno pa je bilo sprejeto 17. decembra 2013.
- (26) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, prenesena na Komisijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1760/2000, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (27) Za zagotovitev uporabe pravil, ki so potrebna za pravilno delovanje identifikacije, registracije in sledljivosti govedi in govejega mesa, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, kar zadeva zahteve glede nadomestnih sredstev za identifikacijo govedi; posebne okoliščine, v katerih je državam članicam dovoljeno podaljšati roke za namestitev sredstev za identifikacijo; podatke, ki se izmenjujejo med računalniškimi bazami podatkov držav članic; rok za določene obveznosti poročanja; zahteve glede sredstev za identifikacijo; dodajanje sredstev za identifikacijo na seznam iz Priloge -I; pravila v zvezi z informacijami iz računalniških baz, ki jih je treba vključiti v potne liste za živali in posamezne registre gospodarstva; identifikacijo in registracijo premikov govedi, kadar se odpravlja na sezonsko pašo na druga območja; pravila za označevanje nekaterih proizvodov, ki bi morala biti enakovredna pravilom iz Uredbe (ES) št. 1760/2000; določbe o označevanju v zvezi s poenostavljenim navajanjem porekla v primerih, ko žival za zelo kratek čas ostane v državi članici ali v tretji državi rojstva ali zakola; ter opredelitve in zahteve, ki se uporabljajo za izraze ali kategorije izrazov, ki se lahko dajo na etikete prepakiranega svežega in zamrznjenega govejega in telečjega mesa. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, ki spreminja Uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja Direktivo Komisije 87/250/EGS, Direktivo Sveta 90/496/EGS, Direktivo Komisije 1999/10/ES, Direktivo 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivi Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbo Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 1760/2000 glede registracije gospodarstev, ki uporabljajo nadomestna sredstva za identifikacijo; tehničnih značilnosti in podrobnih načinov izmenjave podatkov med računalniškimi bazami podatkov držav članic; potrditve celovitega delovanja sistema za izmenjavo podatkov; oblike in zasnove sredstev za identifikacijo; tehničnih postopkov in standardov za izvajanje elektronske identifikacije; pravil v zvezi s konfiguracijo identifikacijske kode ter največje velikosti in sestave nekaterih skupin živali bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (29) Izvajanje te uredbe bi bilo treba spremljati. Zato bi morala Komisija najpozneje pet let po začetku veljavnosti te uredbe glede določb o prostovoljnem označevanju govejega mesa in devet let glede določb o elektronski identifikaciji Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti dve poročili o izvajanju te uredbe ter o tehnični in ekonomski izvedljivosti obvezne elektronske identifikacije povsod v Uniji. Tema poročiloma bi se morali po potrebi priložiti ustrezni zakonodajni predlogi.
- (30) Uredbo (ES) št. 1760/2000 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1760/2000 se spremeni:

(1) v členu 1 se drugi stavek odstavka 2 črta;

(2) v členu 2 se prva alinea nadomesti z naslednjim:

„— ‚žival‘ pomeni govedo v smislu točk (b) in (c) člena 2(2) Direktive 64/432/EGS, vključno z živalmi, ki sodelujejo v kulturnih in športnih prireditvah;“

(3) v prvem odstavku člena 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) sredstva za identifikacijo posameznih živali;“

(4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Obveznost identifikacije živali

1. Vse živali na gospodarstvu se identificirajo z vsaj dvema sredstvom za identifikacijo, ki sta navedeni v Prilogi -I in v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi odstavka 3, in ki ju odobri pristojni organ. Najmanj eno od teh identifikacijskih sredstev je vidno in ima vidno identifikacijsko kodo.

Prvi pododstavek ne velja za živali, rojene pred 1. januarjem 1998, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije. Te živali se identificirajo z najmanj enim identifikacijskim sredstvom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Da se zagotovi prilagoditev tehničnemu napredku, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z dodajanjem sredstev za identifikacijo na seznam iz Priloge -I, hkrati pa se zagotovi njihova interoperabilnost.

Sredstva za identifikacijo se dodelijo gospodarstvu, razdelijo in namestijo na živali na način, ki ga določi pristojni organ.

Dve sredstvi za identifikacijo, ki sta bili dovoljeni v skladu z delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 3 in tega odstavka, in ki sta nameščeni na žival, imata isto neponovljivo identifikacijsko kodo, ki skupaj z registracijo živali omogoča identifikacijo posamezne živali in gospodarstva, na katerem se je rodila.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar znaki, ki tvorijo identifikacijsko kodo živali, ne omogočajo namestitve elektronskega identifikatorja z isto neponovljivo identifikacijsko kodo, lahko zadevna država članica omogoči, da ima pod nadzorstvom njenega pristojnega organa drugo sredstvo za identifikacijo drugačno kodo, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) žival je rojena pred datumom začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz točke (c) drugega pododstavka odstavka 3;
- (b) zagotovljena je popolna sledljivost;
- (c) možna je identifikacija posamezne živali, vključno z gospodarstvom, na katerem je bila rojena;
- (d) žival ni namenjena za trgovino znotraj Unije.

3. Da se zagotovi ustrezna sledljivost in prilagodljivost tehničnemu napredku ter optimalno delovanje identifikacijskega sistema, Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 22b v zvezi z zahtevami za sredstva za identifikacijo iz Priloge -I ter prehodne ukrepe za uvedbo posebnih sredstev za identifikacijo.

Na podlagi ustreznih standardov ISO ali drugih mednarodnih standardov, ki so jih sprejele uveljavljene mednarodne organizacije za standardizacijo, pod pogojem, da ti mednarodni standardi lahko zagotovijo najmanj višjo stopnjo varnosti in učinkovitosti kot standardi ISO, Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebna pravila v zvezi z:

- (a) obliko in zasnovo sredstev za identifikacijo;
- (b) tehničnimi postopki za elektronsko identifikacijo govedi, in
- (c) konfiguracijo identifikacijske kode.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

4. Od 18. julija 2019 države članice zagotovijo, da je vzpostavljena potrebna infrastruktura za zagotovitev identifikacije živali na podlagi elektronskega identifikatorja kot uradnega sredstva za identifikacijo v skladu s to uredbo.

Od 18. julija 2019 države članice lahko uvedejo nacionalne določbe, s katerimi postane uporaba elektronskega identifikatorja obvezna kot eden od dveh sredstev za identifikacijo iz odstavka 1.

Države članice, ki uporabijo možnost iz drugega pododstavka, Komisiji zagotovijo besedilo takih nacionalnih določb in dostopnost te informacije na internetu. Komisija pomaga državam članicam, da omogočijo dostop javnosti do informacije tako, da na svojem spletnem mestu zagotovi povezavo do zadevnih spletnih mest držav članic, ki vsebujejo to informacijo.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 je lahko govedo, ki je namenjeno za kulturne in športne prireditve, razen sejmov in razstav, identificirano z nadomestnimi sredstvi za identifikacijo, ki zagotavljajo identifikacijske standarde, enakovredne standardom iz odstavka 1.

Gospodarstva, ki uporabljajo nadomestna sredstva za identifikacijo iz prvega pododstavka, so registrirana v računalniški bazi podatkov iz člena 5.

Komisija z izvedbenimi akti določi potrebna pravila v zvezi s tako registracijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Da se zagotovi sledljivost na podlagi identifikacijskih standardov, enakovrednih tistim iz odstavka 1, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z zahtevami glede nadomestnih sredstev za identifikacijo iz prvega pododstavka, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila v zvezi z obliko in zasnovo nadomestnih sredstev za identifikacijo iz prvega pododstavka, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

6. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o vzorcu sredstva za identifikacijo, ki se uporablja na njihovem ozemlju. Prav tako omogočijo, da so te informacije dostopne na internetu. Komisija pomaga državam članicam, da omogočijo dostop javnosti do informacije tako, da na svojem spletnem mestu zagotovi povezave do zadevnih spletnih mest držav članic.“;

(5) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 4a

Rok za namestitev sredstev za identifikacijo

1. Sredstva za identifikacijo iz člena 4(1) se namestijo na žival pred iztekom roka, ki ga določi država članica, v kateri se je žival rodila. Ta rok se izračuna od dneva rojstva živali in ni daljši od 20 dni.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

Žival ne sme zapustiti gospodarstva, na katerem se je rodila, dokler sredstvi za identifikacijo nista nameščeni na to žival.

2. Da se omogoči namestitev sredstev za identifikacijo v posebnih okoliščinah, ki vključujejo praktične težave, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev posebnih okoliščin, na podlagi katerih lahko države članice podaljšajo roke za namestitev sredstev za identifikacijo, kot je določeno v prvem in drugem pododstavku odstavka 1. Države članice obvestijo Komisijo o vsaki taki možnosti.

Člen 4b

Identifikacija živali iz tretjih držav

1. Vsaka žival, za katero v skladu z Direktivo 91/496/EGS veljajo veterinarski pregledi živali, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, in ki je namenjena za namembno gospodarstvo znotraj ozemlja Unije, je identificirana na namembnem gospodarstvu s sredstvi za identifikacijo iz člena 4(1).

Prvotna identifikacija, nameščena na žival v tretji državi porekla, se zabeleži v računalniško bazo podatkov iz člena 5, skupaj z neponovljivo identifikacijsko kodo sredstev za identifikacijo, ki jo žival prejme v namembni državi članici.

Prvi pododstavek se ne uporablja za živali, ki so namenjene neposredno za klavnico v državi članici, pod pogojem, da so živali zaklane v 20 dneh po teh veterinarskih pregledih v skladu z Direktivo 91/496/EGS.

2. Sredstva za identifikacijo živali iz člena 4(1) se namestijo do roka, ki ga določi država članica, v kateri je namembno gospodarstvo. Ta rok ni daljši od 20 dni po veterinarskih pregledih iz odstavka 1.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se na živali namestita dve sredstvi za identifikacijo iz prvega pododstavka člena 4(1), preden zapustijo namembno gospodarstvo.

3. Kadar je namembno gospodarstvo v državi članici, ki je uvedla nacionalne določbe na podlagi drugega pododstavka člena 4(4), s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna, se živali identificira z navedenim elektronskim identifikatorjem v namembnem gospodarstvu v Uniji do roka, ki ga določi namembna država članica. Ta rok ni daljši od 20 dni po veterinarskih pregledih iz odstavka 1.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se elektronski identifikator namesti na živali, preden zapustijo namembno gospodarstvo.

Člen 4c

Identifikacija živali, premaknjenih iz ene države članice v drugo

1. Živali, premaknjene iz ene države članice v drugo, ohranijo prvotna sredstva za identifikacijo, ki so bila na njih nameščena v skladu s členom 4(1).

Vendar z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organ države članice namembnosti od 18. julija 2019 dovoli:

- (a) zamenjavo enega sredstva za identifikacijo z elektronskim identifikatorjem brez zamenjave prvotne neponovljive identifikacijske kode živali;
- (b) zamenjavo obeh sredstev za identifikacijo z dvema novima sredstvoma za identifikacijo, ki imata oba isto, novo neponovljivo identifikacijsko kodo. To odstopanje lahko velja do 5 let po 18. juliju 2019, kadar znaki, ki tvorijo identifikacijsko kodo običajne ušesne znamke živali, ne omogočajo namestitve elektronskega identifikatorja z isto neponovljivo identifikacijsko kodo, in pod pogojem, da je žival rojena pred začetkom veljavnosti izvedbenih aktov iz točke (c) drugega pododstavka člena 4(3).

2. Kadar je namembno gospodarstvo v državi članici, ki je uvedla nacionalne določbe, s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna, se živali identificira z navedenim elektronskim identifikatorjem najpozneje na namembnem gospodarstvu do roka, ki ga določi država članica, v kateri se nahaja to namembno gospodarstvo. Ta rok ni daljši od 20 dni od datuma prihoda živali na namembno gospodarstvo.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se elektronski identifikator namesti na živali, preden zapustijo namembno gospodarstvo.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za živali, ki so namenjene neposredno za klavnico, ki se nahaja na ozemlju države članice, ki je uvedla nacionalne določbe, s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna.

Člen 4d

Odstranitev, sprememba ali zamenjava sredstev za identifikacijo

Sredstvo za identifikacijo ne sme biti odstranjeno, spremenjeno ali zamenjano brez dovoljenja pristojnega organa. Tako dovoljenje se lahko izda le, kadar odstranitev, sprememba ali zamenjava ne ogroža sledljivosti živali in kadar je možna identifikacija posamezne živali, vključno z gospodarstvom, na katerem je bila rojena.

V računalniško bazo podatkov iz člena 5 se zabeleži vsaka zamenjava identifikacijske kode, skupaj z neponovljivo identifikacijsko kodo prvotnega sredstva za identifikacijo živali.“;

- (6) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Pristojni organ držav članic vzpostavi računalniško bazo podatkov v skladu s členoma 14 in 18 Direktive 64/432/EGS.

Države članice si lahko izmenjujejo elektronske podatke med svojimi računalniškimi bazami podatkov od datuma, ko Komisija potrdi celovito delovanje sistema za izmenjavo podatkov. Ta izmenjava se izvede na način, ki zagotavlja varstvo podatkov in preprečuje vsakršno zlorabo, da se zaščitijo interesi imetnika.

Da se zagotovi elektronska izmenjava informacij med državami članicami, Komisija v skladu s členom 22b sprejme delegirane akte za določitev pravil o podatkih, ki se izmenjujejo med računalniškimi bazami podatkov držav članic.

Komisija z izvedbenimi akti določi tehnične pogoje in načine take izmenjave ter potrdi celovito delovanje sistema za izmenjavo podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).“;

(7) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Kadar država članica ne izmenjuje elektronskih podatkov z drugimi državami članicami v okviru sistema za elektronsko izmenjavo iz člena 5, se uporablja naslednje:

- (a) pristojni organ te države članice za vsako žival, ki je namenjena za trgovino znotraj Unije, izda potni list na podlagi informacij iz računalniške baze podatkov, vzpostavljene v tej državi članici;
- (b) vsako žival, za katero se izda potni list, ob vsakršnem premiku iz ene države članice v drugo spremlja ta potni list;
- (c) potni list, ki spremlja žival, se ob prispetju živali na namembno gospodarstvo predloži pristojnemu organu države članice, v kateri je namembno gospodarstvo.

2. Da se omogoči sledljivost premikov živali nazaj na gospodarstvo izvora v državi članici, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev pravil za vključevanje informacij iz računalniških baz podatkov v potni list za živali, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Ta uredba državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo nacionalne določbe v zvezi z izdajo potnih listov za živali, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije.“;

(9) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) druga alineja se nadomesti z naslednjim:

„— poročati pristojnemu organu o vseh premikih na gospodarstvo in z njega ter o vsakem rojstvu in poginu živali na gospodarstvu, skupaj z datumi navedenih dogodkov, do roka, ki ga določi zadevna država članica; rok je vsaj tri dni in ne več kot sedem dni po nastanku enega od teh dogodkov; države članice lahko od Komisije zahtevajo, da podaljša rok sedmih dni.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Da se upoštevajo praktične težave v izjemnih primerih, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev izjemnih okoliščin, v katerih lahko države članice podaljšajo rok sedmih dni iz druge alinee prvega pododstavka, skupaj z najdaljšim trajanjem podaljšanja, ki ni daljše od 14 dni po roku sedmih dni iz druge alinee prvega pododstavka.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Da se zagotovi ustrezna in učinkovita sledljivost goveda na sezonski paši, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z državami članicami ali delom držav članic, kjer veljajo posebna pravila za sezonsko pašo, vključno z obdobjem, posebnimi obveznostmi imetnikov ter pravili o registraciji gospodarstva in registraciji premikov goveda, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„5. Z odstopanjem od odstavka 4 je vodenje registra izbirno za vsakega imetnika, ki:

(a) ima dostop do računalniške baze podatkov iz člena 5, ki že vsebuje informacije, ki jih je treba vključiti v register; in

(b) vnese posodobljene informacije, ali jih da vnesti, neposredno v računalniško bazo podatkov iz člena 5.

6. Da se zagotovi natančnost in zanesljivost informacij, vključenih v register gospodarstva iz tega člena, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev potrebnih pravil o teh informacijah, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(10) člen 8 se črta;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Usposabljanje

Države članice zagotovijo, da je vsaka oseba, ki je odgovorna za identifikacijo in registracijo živali, prejela navodila in smernice glede ustreznih določb te uredbe ter glede delegiranih in izvedbenih aktov, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe.

Kadar koli so spremenjene ustrezne določbe, se ustrezajoče informacije dajo na voljo osebi iz prvega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezni tečajji usposabljanja.

Komisija omogoči izmenjavo najboljših praks, da se v Uniji izboljšata kakovost informacij in usposabljanje.“;

(12) člen 10 se črta;

(13) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „goveje meso“ pomeni vse proizvode iz oznak KN 0201, 0202, 0206 10 95 in 0206 29 91;
2. „označevanje“ pomeni nameščanje etikete na posamezni kos ali kose mesa ali na njihovo embalažo oziroma pri neembaliranih proizvodih na prodajnem mestu pisna navedba ustreznih in dobro vidnih podatkov, namenjenih potrošniku;
3. „organizacija“ pomeni skupino nosilcev dejavnosti v istem ali v različnih delih trgovine z govejim mesom;
4. „mleto meso“ pomeni razkoščičeno meso, sesekljano na drobce, ki vsebuje manj kot 1 % soli in spada v oznake KN 0201, 0202, 0206 10 95 in 0206 29 91;
5. „odrezki mesa“ pomeni majhne koščke mesa, za katere je bilo ugotovljeno, da so primerni za prehrano ljudi, in ki so izključno posledica odrezovanja ter so bili pridobljeni pri izkoščevanju trupov in/ali razseku mesa;
6. „razsekano meso“ pomeni meso, razsekano na majhne kocke, trakove ali druge posamezne dele, katerih nosilcu dejavnosti ni treba nadalje razsekati, preden jih kupi končni potrošnik, in ki jih lahko slednji neposredno uporabi. Iz te opredelitve so izključeni mleto meso in odrezki mesa.“;

(14) člen 13 se spremeni:

(a) odstavka 3 in 4 se črtata;

(b) v odstavku 5 se uvodno besedilo točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Nosilci dejavnosti in organizacije na etiketah navedejo tudi:“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. Da se na etiketi govejega mesa izogne nepotrebemu ponavljanju države članice ali tretje države, kjer so bile živali rejene, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi s poenostavljenim navajanjem v primeru, ko žival za zelo kratek čas ostane v državi članici, ali v primeru, ko se rodi v tretji državi, ali v primeru zakola.“;

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila glede največje velikosti in sestave skupin živali iz odstavkov 1 in 2(a), ob upoštevanju zahtev v zvezi s homogenostjo skupin živali, od koder prihajajo ti razsekano meso in odrezki mesa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).“;

(15) v členu 14 se četrti odstavek nadomesti z naslednjim:

„Za zagotovitev skladnosti s horizontalnimi pravili o etiketiranju v tem oddelku, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev pravil, na podlagi izkušenj glede mletega mesa, ki so enakovredna pravilom iz prvih treh odstavkov tega člena za odrezke govejega mesa ali kose govejega mesa.“;

(16) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Obvezno označevanje govejega mesa iz tretjih držav

Z odstopanjem od člena 13 se goveje meso, uvoženo na ozemlje Unije in za katero niso na voljo vse informacije iz člena 13, označi z navedbo: ‚Poreklo: ni iz EU‘ in ‚Zaklano v (ime tretje države)‘.“;

(17) s 13. decembrom 2014:

(a) se naslov oddelka II naslova II nadomesti z besedami „prostovoljno označevanje“;

(b) členi 16, 17 in 18 se črtajo;

(c) v oddelku II naslova II se vstavi naslednji člen:

„Člen 15a

Splošna pravila

Informacije o živilih, ki niso zajete v členih 13, 14 in 15 in jih nosilci dejavnosti ali organizacije, ki tržijo goveje meso, prostovoljno dodajo na etiketah, so objektivne in razumljive potrošnikom ter omogočajo, da jih lahko preverijo pristojni organi.

Te informacije so skladne s horizontalno zakonodajo o etiketiranju, zlasti z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Kadar nosilci dejavnosti ali organizacije, ki tržijo goveje meso, ne upoštevajo obveznosti iz prvega in drugega odstavka, pristojni organ uporabi ustrezne kazni iz člena 22.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z opredelitvami in zahtevami, ki se uporabljajo za izraze ali kategorije izrazov, ki se lahko dajo na etikete prepakiranega svežega in zamrznjenega govejega in telečjega mesa.

(*) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).“;

(18) členi 19, 20 in 21 se črtajo;

(19) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe.

Predvideni pregledi ne posegajo v katerega od pregledov, ki jih lahko izvaja Komisija skladno s členom 9 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

Kazni, ki jih država članica naloži imetniku, nosilcu dejavnosti ali organizaciji, ki trži goveje meso, morajo biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne.

Pristojni organ vsako leto izvede najmanj toliko uradnih pregledov v zvezi z identifikacijo in registracijo živali, da zajame najmanj 3 % gospodarstev.

Pristojni organ nemudoma poveča najnižjo raven uradnih pregledov iz drugega pododstavka, kadar je ugotovljeno, da določbe o identifikaciji in registraciji živali niso bile izpolnjene.

Izbor gospodarstev, ki jih mora pregledati pristojni organ, se izdela na podlagi analize tveganja.

Vsaka država članica do 31. avgusta predloži Komisiji letno poročilo o izvajanju uradnih pregledov v predhodnem letu.

2. Ne glede na odstavek 1 pristojni organ imetniku naloži naslednje upravne kazni:

(a) če ena ali več živali na gospodarstvu niso skladne z nobeno od določb iz naslova I: omejitev premikov vseh živali na gospodarstvo zadevnega imetnika ali z njega;

(b) kadar gre za živali, v zvezi s katerimi zahteve glede identifikacije in registracije iz naslova I niso popolnoma izpolnjene: takojšnja omejitev premikov samo teh živali, dokler te zahteve niso popolnoma izpolnjene;

(c) če na enem gospodarstvu število živali, v zvezi s katerimi zahteve glede identifikacije in registracije iz naslova I niso popolnoma izpolnjene, presega 20 %: takojšnja omejitev premikov vseh živali na tem gospodarstvu; za gospodarstva z največ 10 živalmi se ta ukrep uporablja, če več kot dve živali niso popolnoma identificirane v skladu z zahtevami iz naslova I;

(d) če imetnik za žival ne more dokazati identifikacije in sledljivosti živali: po potrebi in na podlagi ocene zdravja živali in tveganja za varnost hrane, usmrtilitev živali brez nadomestila;

- (e) če imetnik pristojnemu organu ne poroča o premikih živali na njegovo gospodarstvo in z njega v skladu z drugo alineo člena 7(1), pristojni organ omeji premike živali na to gospodarstvo in z njega;
- (f) če imetnik pristojnemu organu ne poroča o rojstvu ali poginu živali v skladu z drugo alineo člena 7(1), pristojni organ omeji premike živali na to gospodarstvo in z njega;
- (g) če imetnik stalno ne plačuje stroškov iz člena 9, država članica omeji premike živali na gospodarstvo tega imetnika in z njega.

3. Ne glede na odstavek 1, kadar so nosilci dejavnosti in organizacije, ki tržijo goveje meso, etiketirali goveje meso brez izpolnjevanja obveznosti iz naslova II, država članica po potrebi in v skladu z načelom sorazmernosti zahteva umik govejega mesa s trga. Poleg kazni iz odstavka 1 lahko države članice:

(a) če je zadevno meso v skladu z ustreznimi veterinarskimi in higienskimi pravili, dovolijo, da se tako goveje meso:

(i) da na trg, potem ko je bilo ustrezno etiketirano v skladu z zahtevami Unije, ali

(ii) pošlje v takojšnjo predelavo v izdelke, razen v tiste, ki so navedeni v prvi alineji člena 12;

(b) odredijo preklic ali umik odobritve zadevnim nosilcem dejavnosti ali organizacijam.

4. Strokovnjaki Komisije skupaj s pristojnimi organi:

(a) preverijo, ali države članice izpolnjujejo zahteve te uredbe;

(b) izvedejo preglede na kraju samem, da zagotovijo izvajanje pregledov v skladu s to uredbo.

5. Država članica, na ozemlju katere se izvaja pregled na kraju samem, strokovnjakom Komisije priskrbi vsakršno pomoč, ki jo potrebujejo pri opravljanju svojih nalog. Preden se pripravi in da v kroženje končno poročilo, se s pristojnim organom zadevne države članice obravnava rezultat pregledov. To poročilo po potrebi vsebuje priporočila državam članicam za izboljšanje skladnosti s to uredbo.“;

(20) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 22a

Pristojni organi

Države članice določijo pristojni organ ali organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo in morebitnimi akti, ki jih Komisija sprejme na njeni podlagi.

Komisijo in druge države članice obvestijo o identiteti navedenih organov.

Člen 22b**Izvajanje pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz členov 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. julija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz členov 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(21) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23**Postopek v odboru**

1. Komisiji pri izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi členov 4(3), 4(5), 5 in 13(6), pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(22) vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Poročilo in zakonodajni trendi

Najpozneje:

- 18. julija 2019 za določbe o prostovoljnem označevanju in
- 18. julija 2023 za določbe o elektronski identifikaciji.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezni poročili o izvrševanju in učinku te uredbe, vključno z, v prvem primeru, možnostjo ponovnega pregleda in morebitne spremembe določb o prostovoljnem označevanju in, v drugem primeru, tehnično in gospodarsko izvedljivostjo uvedbe obvezne elektronske identifikacije po vsej Uniji.

Tema poročiloma se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.“;

(23) vstavi se naslednja priloga:

„PRILOGA -I

SREDSTVA ZA IDENTIFIKACIJO

(A) OBIČAJNA UŠESNA ZNAMKA

Z UČINKOM OD 18. JULIJA 2019;

(B) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI ELEKTRONSKE UŠESNE ZNAMKE

(C) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI BOLUS TRANSPONDERJA

(D) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI TRANSPONDERJA, KI SE VBRIZGA“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 654/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je sklenila več večstranskih, regionalnih in dvostranskih mednarodnih trgovinskih sporazumov, ki so ustvarili pravice in obveznosti za obojestransko korist pogodbenic.
- (2) Bistvenega pomena je, da ima Unija ustrezne instrumente za zagotovitev učinkovitega izvrševanje pravic Unije iz mednarodnih trgovinskih sporazumov in tako štiti svoje gospodarske interese. Tak primer so zlasti okoliščine, v katerih tretje države uzakonijo ukrepe, ki omejujejo trgovino in zmanjšujejo koristi, ki pripadajo nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji po mednarodnih trgovinskih sporazumih. Unija bi morala biti sposobna, da se odzove hitro in prožno v zvezi s postopki in roki, določenimi v mednarodnih trgovinskih sporazumih, ki jih je sklenila. Zato je treba sprejeti pravila, ki opredeljujejo okvir za izvrševanje pravic Unije v določenih posebnih primerih.
- (3) Namen mehanizmov za reševanje sporov, ustanovljenih s Sporazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) in drugimi mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, je poiskati pozitivno rešitev za vse spore, ki nastanejo med Unijo in drugo pogodbenico ali pogodbenicami navedenih sporazumov. Unija bi morala ne glede na to imeti možnost začasno prekiniti koncesije ali druge obveznosti v skladu z navedenimi mehanizmi za reševanje sporov, če se druge možnosti za iskanje pozitivne rešitve spora izkažejo za neuspešne. Namen ukrepanja Unije v takih primerih bi moral biti spodbujanje tretjih držav k upoštevanju ustreznih pravil mednarodne trgovine, da se znova vzpostavi stanje vzajemnih koristi.
- (4) V skladu s Sporazumom STO o zaščitnih ukrepih si mora članica STO, ki predlaga uvedbo zaščitnega ukrepa ali zahteva podaljšanje uporabe zaščitnega ukrepa, prizadevati, da obdrži bistveno enakovredno raven koncesij in drugih obveznosti med seboj in članicami izvoznicami, na katere bi tak ukrep vplival. Podobna pravila so določena v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, ki jih je sklenila Unija, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi. Unija bi morala uvesti izravnalne ukrepe, s katerimi bi začasno prekinila koncesije ali druge obveznosti v primerih, ko zadevna tretja država ne izvede ustreznih in sorazmernih prilagoditev. Namen ukrepanja Unije v takih primerih bi moral biti spodbujanje tretjih držav, da uvedejo ukrepe za krepitev trgovine, zato da bi se znova vzpostavilo stanje vzajemnih koristi.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

- (5) Člen XXVIII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 (GATT 1994) in povezani Dogovor urejata spremembo ali preklic koncesij, določenih v tarifnih seznamih članic STO. Članice STO, ki so zaradi kakršnih koli takih sprememb prizadete, imajo pod določenimi pogoji pravico preklicati bistveno enakovredne koncesije. Unija bi morala v takih primerih sprejeti izravnalne ukrepe, razen če je dosežen dogovor o kompenzacijskih prilagoditvah. Cilj ukrepanja Unije bi moral biti spodbuditi tretje države, da izvedejo ukrepe za krepitev trgovine.
- (6) Unija bi morala imeti možnost uveljavljanja svojih pravic pri javnem naročanju, kadar trgovinski partner ne spoštuje svojih zavez v okviru Sporazuma STO o javnih naročilih ali drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov. Sporazum STO o javnih naročilih določa, da spori, ki izhajajo iz tega sporazuma, ne vodijo dočasne prekinitve koncesij ali drugih obveznosti iz katerega koli drugega zajetega sporazuma STO. Cilj ukrepov Unije bi moral biti ohranjanje bistveno enakovredne ravni koncesij, kakor so določene v zadevnih mednarodnih trgovinskih sporazumih.
- (7) Države članice bi morale zagotoviti, da se na njihovih ozemljih uporabljajo ukrepi trgovinske politike s področja javnih naročil na način, ki najbolj ustreza njihovim upravnim strukturam in praksam, ob spoštovanju prava Unije.
- (8) Ukrepe trgovinske politike, sprejete v okviru te uredbe, bi bilo treba izbrati in oblikovati na podlagi objektivnih meril, vključno z učinkovitostjo ukrepov pri spodbujanju tretjih držav, da upoštevajo pravila mednarodne trgovine, njihovim potencialom, da zagotovijo pomoč nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji, ki so jih prizadeli ukrepi tretjih držav, in namenom čim večjega zmanjšanja negativnega ekonomskega učinka v Uniji, tudi kar zadeva osnovne surovine.
- (9) Ta uredba bi se morala osredotočiti na tiste ukrepe, pri katerih ima Unija izkušnje pri oblikovanju in uporabi. V okviru pregleda delovanja te uredbe bi bilo treba preučiti možnost razširitve njenega področja uporabe, da se zagotovi sprejetje ukrepov na področju pravic intelektualne lastnine in dodatnih ukrepov v zvezi s storitvami, ob primernem upoštevanju posebnosti vsakega področja.
- (10) Pri uveljavljanju pravic Unije bi bilo treba določiti poreklo blaga v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾. Pri uveljavljanju pravic Unije po reševanju sporov na področju javnih naročil bi bilo treba poreklo storitve določiti na podlagi porekla fizične ali pravne osebe, ki to storitev zagotavlja. Naročniki ali subjekti bi morali z običajno previdnostjo in ustrezno skrbnostjo preučiti informacije in jamstva ponudnikov glede porekla blaga in storitev.
- (11) Komisija bi morala pregledati področje uporabe, delovanje in učinkovitost te uredbe, vključno z morebitnimi ukrepi na področju pravic intelektualne lastnine in dodatnimi ukrepi v zvezi s storitvami, najpozneje v treh letih po prvem primeru njenega izvajanja ali najpozneje v petih letih od datuma začetka njene veljavnosti, kar je prej. Komisija bi morala o svoji oceni poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. Po pregledu se lahko predložijo ustrezni zakonodajni predlogi.
- (12) Pomembno je zagotoviti učinkovito komunikacijo in izmenjavo mnenj med Komisijo na eni strani ter Evropskim parlamentom in Svetom na drugi, zlasti glede sporov v okviru mednarodnih trgovinskih sporazumov, ki bi lahko botrovali ukrepom po tej uredbi.
- (13) Uredbo Sveta (ES) št. 3286/94 ⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se nanašala na to uredbo v smislu izvajanja ukrepov trgovinske politike.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3286/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL L 349, 31.12.1994, str. 71).

- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (15) Glede na visoko kompleksnost preučevanja večkratnih učinkov, ki bi jih lahko imeli ukrepi trgovinske politike, sprejeti po tej uredbi, in da se zagotovijo zadostne možnosti za doseganje najširše možne podpore, Komisija izvedbenih aktov ne bi smela sprejeti, kadar odbor iz te uredbe izjemoma ne poda mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki ga je predstavila Komisija.
- (16) Da bi zaščitila interese Unije, bi Komisija morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po prilagoditvi ukrepov trgovinske politike ravnanju zadevnih tretjih oseb.
- (17) Ta uredba ne posega v morebitno sprejetje ukrepov trgovinske politike na podlagi drugih zadevnih aktov Unije ali določb Pogodbe o delovanju Evropske unije, hkrati pa upošteva veljavne določbe v mednarodnih trgovinskih sporazumih o začasni prekinitvi ali preklicu koncesij ali drugih obveznosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila in postopke za zagotovitev učinkovitega in pravočasnega izvrševanja pravic Unije, da začasno prekine ali preklicje koncesije ali druge obveznosti iz mednarodnih trgovinskih sporazumov z namenom:

- (a) odgovoriti na kršitve pravil mednarodne trgovine s strani tretjih držav, ki vplivajo na interese Unije, in sicer s ciljem iskanja zadovoljive rešitve, ki ponovno vzpostavlja koristi za nosilce gospodarske dejavnosti v Uniji;
- (b) izravnati koncesije ali druge obveznosti v trgovinskih odnosih s tretjimi državami, ko se spremeni obravnava blaga iz Unije na način, ki vpliva na interese Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „država“ pomeni katero koli državo ali ločeno carinsko območje;
- (b) „koncesije ali druge obveznosti“ pomeni tarifne koncesije ali katere koli druge ugodnosti, ki se jih je Unija zavezala uporabiti v svoji trgovini s tretjimi državami na podlagi mednarodnih trgovinskih sporazumov, katerih pogodbenica je;
- (c) „obseg razveljavitve ali omejitve“ pomeni stopnjo prizadetosti koristi Unije, ki izhajajo iz mednarodnih trgovinskih sporazumov. Če ni drugače opredeljeno v ustreznem sporazumu, vključuje kakršne koli neugodne gospodarske učinke ukrepa tretje države;
- (d) „obvezni pribitek na ceno“ pomeni obveznost naročnika ali subjektov, ki izvajajo postopke javnega naročanja, da zvišajo – z določenimi izjemami – ceno storitev in/ali blaga s poreklom iz določenih tretjih držav, ki so bili ponujeni v postopkih za oddajo naročila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja:

- (a) po obravnavi trgovinskih sporov v skladu z Dogovorom STO o pravilih in postopkih reševanja sporov (v nadaljnjem besedilu: Dogovor STO o reševanju sporov), ko je Unija pooblaščenca, da začasno prekine koncesije ali izvajanje drugih obveznosti iz mnogo- in večstranskih sporazumov, zajetih v Dogovoru STO o reševanju sporov;
- (b) po obravnavi trgovinskih sporov iz drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, ko ima Unija pravico, da začasno prekine koncesije ali druge obveznosti iz takih sporazumov;
- (c) za izravnavo koncesij ali drugih obveznosti, kar je pravica, ki lahko izhaja iz uporabe zaščitnega ukrepa s strani tretje države bodisi v skladu s členom 8 Sporazuma STO o zaščitnih ukrepih bodisi z določbami o zaščitnih ukrepih v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi;
- (d) v primerih sprememb koncesij s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994, kadar niso dogovorjene nobene kompenzacijske prilagoditve.

Člen 4

Izvrševanje pravic Unije

1. Kadar je potrebno ukrepanje, da se zaščitijo interesi Unije v primerih iz člena 3, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ustrezne ukrepe trgovinske politike. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).
2. Izvedbeni akti, sprejeti v skladu z odstavkom 1, izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) kadar se koncesije ali druge obveznosti začasno prekinejo po obravnavi trgovinskega spora v skladu z Dogovorom STO o reševanju sporov, njihova raven ne sme preseči ravni, ki jo odobri Organ STO za reševanje sporov;
 - (b) kadar se koncesije ali druge obveznosti začasno prekinejo po zaključku postopka za reševanje mednarodnih sporov iz drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, njihov obseg ne sme preseči obsega razveljavitve ali omejitve, kot posledica zadevnega ukrepa tretje države, kot določi Komisija ali je določeno v okviru arbitraže, odvisno od primera;
 - (c) pri izravnavi koncesij ali drugih obveznosti v skladu z določbami o zaščitnih ukrepih iz mednarodnih trgovinskih sporazumov je ukrepanje Unije bistveno enakovredno ravni koncesij ali drugih obveznosti, na katere zaščitni ukrep učinkuje, in sicer v skladu s pogoji iz Sporazuma STO o zaščitnih ukrepih ali z določbami o zaščitnih ukrepih v drugih mednarodnih trgovinskih sporazumih, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, v skladu s katerimi je zaščitni ukrep uporabljen;
 - (d) kadar so koncesije preklicane v trgovini s tretjo državo v povezavi s členom XXVIII GATT 1994 in povezanim Dogovorom (¹), so te koncesije v skladu s pogoji iz člena XXVIII GATT 1994 in povezanega Dogovora bistveno enakovredne koncesijam, ki jih je spremenila ali preklicala ta tretja država.
3. Ukrepi trgovinske politike iz odstavka 1 se določijo na podlagi naslednjih meril glede na razpoložljive informacije in splošni interes Unije:
 - (a) učinkovitost ukrepov pri spodbujanju tretjih držav, da upoštevajo pravila mednarodne trgovine;

⁽¹⁾ Dogovor „Razlaga in uporaba člena XXVIII“.

- (b) potencial ukrepov, da zagotovijo pomoč nosilcem gospodarske dejavnosti v Uniji, ki so jih prizadeli ukrepi tretjih držav;
- (c) razpoložljivost alternativnih virov dobave za zadevno blago ali storitve, da se prepreči oziroma čim bolj zmanjša morebiten negativen učinek na panoge na koncu proizvodne verige, naročnike oziroma subjekte ali končne potrošnike v Uniji;
- (d) izogibanje nesorazmerni upravni kompleksnosti in stroškom pri uporabi ukrepov;
- (e) morebitna specifična merila, ki se lahko določijo v mednarodnih trgovinskih sporazumih v zvezi s primeri iz člena 3.

Člen 5

Ukrepi trgovinske politike

1. Brez poseganja v kateri koli mednarodni sporazum, katerega pogodbenica je Unija, ukrepi trgovinske politike, ki se lahko predpišejo z izvedbenim aktom v skladu s členom 4(1), vsebujejo:

- (a) začasno prekinitev tarifnih koncesij in uvedbo novih ali višjih carinskih dajatev, vključno s ponovno uvedbo carinskih dajatev, na ravni, ki se uporablja za državo z največjimi ugodnostmi, ali uvedbo carinskih dajatev, ki presegajo raven, ki se uporablja za državo z največjimi ugodnostmi, ali uvedbo morebitnih dodatnih dajatev na uvoz ali izvoz blaga;
- (b) uvedbo ali zvišanje količinskih omejitev na uvoz ali izvoz blaga, ki se bodisi uveljavijo s kvotami, uvoznimi ali izvoznimi dovoljenji bodisi z drugimi ukrepi;
- (c) začasno prekinitev koncesij za blago, storitve ali dobavitelje na področju javnih naročil z:
 - (i) izključitvijo iz javnih naročil dobaviteljev blaga ali storitev, ki so ustanovljeni in delujejo v zadevni tretji državi, in/ali ponudb, katerih skupna vrednost vsebuje več kot 50 % blaga ali storitev, ki izvirajo iz zadevne tretje države, in/ali
 - (ii) uvedbo obveznega pribitka na ceno za ponudbe dobaviteljev blaga ali storitev, ki so ustanovljeni in delujejo v zadevni tretji državi, in/ali za tisto ponujeno blago ali storitve, ki izvirajo iz zadevne tretje države.

2. Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavka 1(c):

- (a) vsebujejo zgornje meje glede na značilnosti zadevnega blaga ali storitev, nad katerimi velja izvzetje in/ali obvezni pribitek na ceno, ob upoštevanju določb zadevnega trgovinskega sporazuma in obsega razveljavitve ali omejitve;
- (b) določijo področja ali kategorije blaga ali storitev, v katerih se uporabljajo, ter vse izjeme, ki se uporabljajo;
- (c) določijo seznam naročnikov ali subjektov ali kategorij naročnikov ali subjektov po državah članicah, katerih javna naročila so zajeta. Vsaka država članica predloži seznam ustreznih naročnikov ali subjektov ali kategorij naročnikov ali subjektov, da se zagotovi podlaga za takšno določitev. Ukrepi zagotovijo, da se doseže ustrezen obseg začasne prekinitve koncesij ali drugih obveznosti in pravična razdelitev med državami članicami.

Člen 6

Pravila o poreklu

1. Poreklo blaga se določi v skladu z Uredbo (EGS) št. 2913/92.

2. Poreklo storitve se določi na podlagi porekla fizične ali pravne osebe, ki jo opravlja. Za poreklo ponudnika storitev se šteje, da je:

(a) v primeru fizične osebe, država, katere državljan je oseba ali v kateri ima pravico do stalnega prebivališča;

(b) v primeru pravne osebe, kar koli od naslednjega:

(i) če se storitev opravlja drugače kakor prek poslovne navzočnosti v Uniji, država, v kateri ima pravna oseba sedež ali je drugače organizirana v skladu z zakoni te države in na ozemlju katere pravna oseba opravlja bistvene poslovne dejavnosti;

(ii) če se storitev opravlja s poslovno navzočnostjo v Uniji, država članica, v kateri ima pravna oseba sedež in na ozemlju katere opravlja bistvene poslovne dejavnosti tako, da ima neposredno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice.

Za namene točke (ii) točke (b) prvega pododstavka, če pravna oseba, ki opravlja storitev, ne opravlja bistvenih poslovnih dejavnosti, ki so take, da so neposredno in dejansko povezane z gospodarstvom države članice, v kateri je ustanovljena, za poreklo te pravne osebe šteje poreklo fizičnih ali pravnih oseb, ki jo imajo v lasti ali jo nadzorujejo.

Pravna oseba, ki opravlja to storitev, se šteje, da je „v lasti“ oseb iz določene države, če več kot 50 % lastniškega deleža pripada osebam navedene države, in je „pod nadzorom“ oseb iz določene države, če imajo take osebe moč imenovati večino njenih direktorjev ali drugače zakonito usmerjati njeno delovanje.

Člen 7

Začasna prekinitev, sprememba in razveljavitev ukrepov

1. Kadar po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1) zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo v primerih iz člena 3(1)(a) in (b), lahko Komisija začasno prekine uporabo navedenega izvedbenega akta za čas trajanja nadomestila. O začasni prekinitvi se odloči v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

2. Komisija razveljavi izvedbeni akt, sprejet v skladu s členom 4(1), v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:

(a) ko tretja država, za katero se je ugotovilo, da njeni ukrepi kršijo pravila mednarodne trgovine v okviru postopka za reševanje sporov, začne izpolnjevati pravila ali ko je drugače dosežena vzajemno zadovoljiva rešitev;

(b) v primerih izravnave koncesij ali drugih obveznosti po tem, ko tretja država sprejme zaščitni ukrep, če je zaščitni ukrep preklican oziroma poteče, ali ko zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1);

(c) v primerih spremembe koncesij s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994, če zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1).

O razveljavitvi iz prvega pododstavka se odloči v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

3. Kadar je treba izvesti prilagoditve ukrepov trgovinske politike, sprejetih v skladu s to uredbo ob upoštevanju člena 4(2) in (3), lahko Komisija uvede kakršne koli ustrezne spremembe v skladu s postopkom pregleda iz člena 8(2).

4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na prenehanje ali spremembo zadevnih ukrepov tretje države, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 8(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj in s katerimi se začasno prekinejo, spremenijo ali razveljavijo izvedbeni akti, sprejeti v skladu s členom 4(1), kot je določeno v tem členu.

Člen 8

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 3286/94. Ta odbor je odbor v smislu člena 3 Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Člen 9

Zbiranje informacij

1. Komisija pri uporabi te uredbe zbira informacije in mnenja o gospodarskih interesih Unije v zvezi z določenim blagom ali storitvami ali določenimi sektorji, in sicer prek obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* ali prek drugih ustreznih javnih sredstev komuniciranja, vključno z obdobjem, v katerem je treba posredovati informacije. Komisija prejete informacije upošteva.

2. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabijo le za namen, za katerega so bile zahtevane.

3. Evropski parlament, Svet, Komisija in države članice ter njihovi uradniki ne razkrijejo nobenih informacij zaupne narave, prejetih na podlagi te uredbe, brez izrecnega dovoljenja osebe, ki je take informacije predložila.

4. Oseba, ki je informacije predložila, lahko zahteva, da se te obravnavajo kot zaupne. V takih primerih se informacijam priloži povzetek nezaupne narave, ki informacije predstavlja v splošni obliki, ali utemeljitev, zakaj informacij ni možno povzeti.

5. Če se zdi, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če oseba, ki je informacije predložila, teh informacij ni pripravljena razkriti ali privoliti v razkritje v splošni ali povzeti obliki, zadevnih informacij ni treba upoštevati.

6. Odstavki od 2 do 5 institucijam Unije in organom držav članic ne preprečujejo razkritja splošnih informacij. Pri takem razkritju se mora upoštevati upravičen interes zadevnih strani po varovanju njihovih poslovnih skrivnosti.

Člen 10

Pregled

1. Komisija najpozneje v treh letih od prvega sprejetja izvedbenega akta ali najpozneje do 18. julija 2019, kar je prej, pregleda področje uporabe te uredbe, zlasti glede ukrepov trgovinske politike, ki bi lahko bili sprejeti, in njeno izvajanje ter o svojih ugotovitvah poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Ne glede na odstavek 1 Komisija opravi pregled z namenom, da se v okviru te uredbe predvidijo dodatni ukrepi trgovinske politike, ki začasno prekinejo koncesije ali druge obveznosti na področju trgovine s storitvami. Komisija med drugim preuči naslednje vidike:

- (a) mednarodni razvoj dogodkov na področju začasne prekinitve drugih obveznosti iz Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS);
- (b) razvoj dogodkov znotraj Unije na področju sprejetja skupnih pravil za sektor storitev;
- (c) uspešnost morebitnih dodatnih ukrepov trgovinske politike, da bi se uveljavile pravice Unije v okviru mednarodnih trgovinskih sporazumov;
- (d) razpoložljive mehanizme za enotno in učinkovito zagotovitev izvajanja morebitnih dodatnih ukrepov trgovinske politike v zvezi s storitvami v praksi, in
- (e) posledice za ponudnike storitev, prisotne v Uniji ob sprejetju izvedbenih aktov na podlagi te uredbe.

Komisija o svoji začetni oceni poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do 18. julija 2017.

Člen 11

Spremembe drugih aktov

V členu 13 Uredbe (ES) št. 3286/94 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar mora Unija, po ravnanju v skladu s členom 12(2), odločiti o ukrepih trgovinske politike, ki jih sprejme v skladu s členom 11(2)(c) ali v skladu s členom 12, takoj ravna v skladu s členom 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije in, po potrebi, Uredbo (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali vsemi drugimi veljavnimi postopki.

(*) Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL L 189, 27.6.2014, str. 50).“

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

Izjava Komisije

Komisija pozdravlja sprejetje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine in o spremembi Uredbe (ES) št. 3286/94.

Uredba Komisijo pooblašča, da v določenih posebnih okoliščinah sprejme izvedbene akte na podlagi objektivnih meril in pod nadzorom držav članic. Komisija namerava pri izvajanju tega pooblastila delovati v skladu s to izjavo.

Pri pripravi osnutkov izvedbenih aktov bo opravila obsežna posvetovanja, da bi zagotovila, da so ustrezno upoštevani vsi zadevni interesi. Komisija pričakuje, da bo z navedenimi posvetovanji prejela informacije od zasebnih interesnih skupin, na katere vplivajo ukrepi tretjih držav ali morebitni ukrepi trgovinske politike, ki naj bi jih sprejela Unija. Enako pričakuje, da bo dobila informacije od javnih organov, ki so vključeni v izvajanje morebitnih ukrepov trgovinske politike, ki naj bi jih sprejela Unija. V primeru ukrepov s področja javnih naročil bodo pri pripravi osnutkov izvedbenih aktov zlasti ustrezno upoštewane informacije javnih organov držav članic.

Komisija priznava, da je pomembno, da države članice pravočasno prejmejo informacije, kadar preučuje sprejetje izvedbenih aktov v skladu s to uredbo, da bi lahko prispevale k dobro informiranim odločitvam, zato si bo prizadevala za doseg tega cilja.

Potrjuje, da bo Parlamentu in Svetu hitro posredovala osnutke izvedbenih aktov, ki jih posreduje odboru držav članic. Prav tako bo Parlamentu in Svetu hitro posredovala končne osnutke izvedbenih aktov, potem ko bo dobila mnenja odbora.

Parlament in Svet bo redno obveščala o mednarodnem razvoju dogodkov, ki bi lahko botrovali razmeram, v katerih bi bilo treba sprejeti ukrepe v skladu s to uredbo. To obveščanje bo potekalo prek pristojnih odborov v Svetu in Parlamentu.

Komisija pozdravlja namero Parlamenta, da bo spodbujal strukturiran dialog o reševanju sporov in vprašanjih uveljavljanja, zato se bo v celoti posvetila namenskim sestankom s pristojnim odborom Parlamenta, da bi si izmenjali stališča o trgovinskih sporih in ukrepih uveljavljanja, tudi glede posledic za industrije v Uniji.

Komisija tudi potrjuje, da velik pomen pripisuje temu, da se zagotovi, da bo uredba uspešno in učinkovito orodje za uveljavljanje pravic Unije v skladu z mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, tudi na področju trgovine s storitvami. Zato bo v skladu z določbami uredbe pregledala področje uporabe člena 5, da bi se zajeli dodatni ukrepi trgovinske politike v zvezi s trgovino s storitvami, takoj ko bodo vzpostavljeni pogoji za zagotovitev izvedljivosti in učinkovitosti takih ukrepov.

UREDBA (EU) št. 655/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a), (e) in (f) člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zastavila cilj ohranjati in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb. Za postopno vzpostavitev takega območja bo Unija sprejela ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti kadar je to potrebno za pravilno delovanje notranjega trga.
- (2) V skladu s členom 81(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) lahko taki ukrepi zajemajo ukrepe, katerih cilj je med drugim zagotoviti vzajemno priznavanje in izvrševanje sodb med državami članicami, učinkovit dostop do sodnega varstva in odpravo ovir za nemoten potek civilnih postopkov, po potrebi s spodbujanjem združljivosti pravil o civilnem postopku, ki se uporabljajo v državah članicah.
- (3) Komisija je 24. oktobra 2006 z zeleno knjigo o izboljšanju učinkovitosti izvrševanja sodnih odločb v Evropski uniji – zaplemba bančnih računov – začela posvetovanje o potrebi po enotnem evropskem postopku za zamrznitev bančnih računov in morebitnih značilnostih takega postopka.
- (4) Evropski svet je v stockholmskem programu iz decembra 2009 ⁽³⁾, v katerem so določene prednostne naloge na področju svobode, varnosti in pravice za obdobje 2010–2014, Komisijo pozval, da preuči potrebo po in izvedljivost sprejetja določenih začasnih ukrepov, tudi zaščitnih, na ravni Unije, s katerimi bi na primer preprečili izginitje sredstev pred izvršitvijo zahtevka, ter predloži ustrezne predloge za izboljšanje učinkovitosti izvrševanja sodnih odločb v Uniji v zvezi z bančnimi računi in premoženjem dolžnikov.
- (5) Nacionalni postopki za pridobitev zaščitnih ukrepov, kot so nalogi za zamrznitev računov, obstajajo v vseh državah članicah, vendar se pogoji za odobritev takih ukrepov in učinkovitost njihovega izvajanja precej razlikujejo. Poleg tega se lahko v primerih s čezmejnimi posledicami zatekanje k nacionalnim zaščitnim ukrepom izkaže za oteženo, v primerih, kadar upnik poskuša zamrzniti več računov v različnih državah članicah. Zato se zdi potrebno in ustrezno sprejeti zavezujoč pravni instrument Unije, ki se neposredno uporablja in s katerim se določi nov postopek Unije, ki v čezmejnih primerih omogoča učinkovito in hitro zamrznitev sredstev na bančnih računih.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 57.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

⁽³⁾ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

- (6) Postopek, uveden s to uredbo, bi moral biti za upnika dodatno in neobvezno sredstvo, ki mu dopušča, da uporabi kateri koli drug postopek za pridobitev enakovrednega ukrepa v skladu z nacionalnim pravom.
- (7) Upniku bi moralo biti omogočeno, da pridobi zaščitni ukrep v obliki evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov (v nadaljnjem besedilu: nalog za zamrznitev ali nalog), ki bi preprečil prenos ali dvig sredstev, ki jih ima dolžnik na bančnem računu v državi članici, če obstaja tveganje, da bo brez takega ukrepa naknadna izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Zamrznitev sredstev na dolžnikovem računu bi morala imeti za posledico preprečitev, da sredstev ne bi uporabljal niti dolžnik sam niti osebe, ki jih je dolžnik pooblastil za opravljanje plačil prek tega računa, na primer prek trajnika, z direktno obremenitvijo ali z uporabo kreditne kartice.
- (8) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vse civilne in gospodarske zadeve, razen nekaterih natančno določenih zadev. Ta uredba se zlasti ne bi smela uporabljati za zahtevke zoper dolžnika v postopkih zaradi insolventnosti. To bi moralo pomeniti, da nalog za zamrznitev zoper dolžnika ne more biti izdan po tem, ko so bili v zvezi z njim uvedeni postopki zaradi insolventnosti, kot so opredeljeni v Uredbi Sveta (ES) št. 1346/2000 ⁽¹⁾. Po drugi strani bi izključitev morala omogočiti, da se nalog za zamrznitev uporabi za zagotovitev izterjave škodljivih plačil takega dolžnika tretjim osebam.
- (9) Ta uredba bi se morala uporabljati za račune pri kreditnih institucijah, katerih dejavnost je sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti ter odobravanje kreditov za svoj račun.

Zato se ne bi smela uporabljati za finančne institucije, ki ne sprejemajo takih depozitov, na primer institucije, ki zagotavljajo finančna sredstva za izvoz in naložbene projekte ali projekte v državah v razvoju, ali institucije, ki zagotavljajo storitve na finančnem trgu. Ta uredba se prav tako ne bi smela uporabljati za račune centralnih bank ali račune, odprte pri centralnih bankah, kadar te delujejo kot monetarni organ, ali račune, ki jih ni mogoče zamrzniti z nacionalnimi nalogi, ki so enakovredni nalogu za zamrznitev ali so drugače izvzeti iz zasega v skladu s pravom države članice, v kateri je zadevni račun.

- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati zgolj za čezmejne primere in v njej bi moralo biti določeno, kaj je v tem kontekstu čezmejni primer. Za namene te uredbe bi moralo veljati, da gre za čezmejni primer takrat, kadar je sodišče, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, v eni državi članici, bančni račun, ki je predmet naloga, pa v drugi državi članici. Da gre za čezmejni primer, bi moralo veljati tudi, kadar ima upnik stalno prebivališče v eni državi članici, sodišče in bančni račun, ki ga je treba zamrzniti, pa sta v drugi državi članici.

Ta uredba se ne bi smela uporabljati za zamrznitev računov, ki so v državi članici sodišča, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, če ima tudi upnik stalno prebivališče v navedeni državi članici, čeprav upnik istočasno vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, ki se nanaša na račun oziroma račune, ki so v drugi državi članici. V takem primeru bi moral upnik podati ločeni vlogi, eno za izdajo naloga za zamrznitev in drugo za nacionalni ukrep.

- (11) Postopek v zvezi z nalogom za zamrznitev bi moral biti na voljo upniku, ki želi zagotoviti izvršitev poznejše odločbe o glavni stvari pred začetkom postopka v glavni stvari in v kateri koli fazi takega postopka. Na voljo bi moral biti tudi upniku, ki je že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poravnati upnikov zahtevk.
- (12) Nalog za zamrznitev bi moral biti na voljo za namen zavarovanja zahtevkov, ki so že zapadli v plačilo. Na voljo bi moral biti tudi za zahtevke, ki še niso zapadli v plačilo, kolikor izhajajo iz transakcije ali dogodka, do katerega je že prišlo, in je njihov znesek mogoče določiti, vključno z zahtevki v zvezi z deliktom ali kvazideliktom in tožbenimi zahtevki za odškodnino ali za vrnitev v prejšnje stanje, ki temeljijo na dejanju, zaradi katerega je bil uveden kazenski postopek.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, 30.6.2000, str. 1).

Upniku bi moralo biti omogočeno, da zahteva, da se nalog za zamrznitev izda za višino glavnice zahtevka ali za nižji znesek. To je lahko denimo v njegovem interesu, če je za del svojega zahtevka že prejel kako drugo varščino.

- (13) Da bi zagotovili tesno povezavo med postopki za izdajo naloga za zamrznitev in postopki v glavni stvari, bi morala mednarodno pristojnost za izdajo naloga imeti sodišča države članice, katere sodišča so pristojna za odločanje o glavni stvari. Za namene te uredbe bi moral pojem postopek v glavni stvari zajemati vse postopke, katerih cilj je pridobitev izvršljivega naslova za zadevni zahtevek, vključno s skrajšanimi postopki v zvezi s plačilnimi nalogi in postopki, kakršen je francoski „procédure de référé“ (postopek za izdajo začasne odredbe). Če je dolжник potrošnik s stalnim prebivališčem v državi članici, bi morala pristojnost za izdajo naloga imeti zgolj sodišča te države članice.
- (14) Pri pogojih za izdajo naloga za zamrznitev bi bilo treba doseči ustrezno ravnotežje med interesom upnika, da pridobi nalog, in interesom dolžnika, da prepreči zlorabo naloga.

Kadar upnik vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev pred pridobitvijo sodne odločbe, bi zato sodišče, pri katerem je vloga vložena, na podlagi dokazov, ki jih predloži upnik, moralo ugotoviti, da bo upnik verjetno uspel z zahtevkom v glavni stvari zoper dolžnika.

Poleg tega bi moral upnik v vseh primerih, vključno kadar je že pridobil sodno odločbo, sodišču dokazati v zadostni meri, da njegov zahtevek nujno potrebuje sodno varstvo in da bo izvršitev obstoječe ali prihodnje sodne odločbe brez naloga lahko ovirana ali precej otežena, ker obstaja dejansko tveganje, da bi lahko dolжник, še preden bi upnik uspel doseči izvršitev obstoječe ali prihodnje sodne odločbe, porabil, prikrikl ali uničil svoja sredstva oziroma jih prodal pod ceno ali v neobičajnem obsegu ali na neobičajen način.

Sodišče bi moralo presoditi dokaze, ki jih predloži upnik in potrjujejo obstoj takega tveganja. Ti bi se lahko denimo nanašali na dolžnikovo ravnanje v zvezi z upnikovim zahtevkom ali na njegovo ravnanje v prejšnjem sporu med strankama, na prejšnje dolžnikove kredite, na naravo dolžnikovih sredstev in na vsako nedavno dolžnikovo dejanje v povezavi z njegovim premoženjem. Sodišče lahko pri presoji dokazov zavzame stališče, da dvigi sredstev z računov in izdatki dolžnika za normalno poslovanje ali redni družinski izdatki sami po sebi niso neobičajni. Zgolj neplačilo zahtevka, ugovor zahtevku ali dejstvo, da ima dolжник več kot enega upnika, sami po sebi ne bi smeli biti zadosten dokaz, ki upravičuje izdajo naloga. Podobno tudi zgolj dejstvo, da je finančno stanje dolžnika slabo ali se poslabšuje, samo po sebi ne bi smelo biti zadosten razlog za izdajo naloga. Vendar lahko sodišče te dejavnike upošteva pri splošni presoji obstoja tveganja.

- (15) Za zagotovitev, da bi imel nalog za zamrznitev učinek presenečenja ter za zagotovitev, da bi bil koristen instrument za upnika, ki skuša izterjati dolgove od dolžnika v čezmejnih primerih, dolжник ne bi smel biti niti obveščen o upnikovi vlogi niti zaslišan pred izdajo naloga ali uradno obveščen o nalogu pred njegovo izvedbo. Kadar sodišče na podlagi dokazov in informacij, ki jih predloži upnik oziroma njegova morebitna priča ali priče, ugotovi, da zamrznitev zadevnega računa oziroma računov ni upravičena, nalog ne bi smelo izdati.
- (16) V primerih, ko upnik vloži vlogo za nalog za zamrznitev pred začetkom postopka v glavni stvari pred sodiščem, bi ga morala ta uredba zavezovati, da tovrsten postopek začne v določenem roku in da sodišču, pri katerem je vložil vlogo za izdajo naloga, zagotovi dokaze o takem začetku postopka. Če upnik ne bi spoštoval te obveznosti, bi moralo sodišče nalog na lastno pobudo razveljaviti ali pa bi nalog moral samodejno prenehati veljati.
- (17) Glede na to, da ni predhodnega zaslišanja dolžnika, bi morali biti v tej uredbi določeni posebni zaščitni ukrepi, da se prepreči zloraba naloga in se zavarujejo dolžnikove pravice.

- (18) Eden takih ključnih zaščitnih ukrepov bi morala biti možnost, da se od upnika zahteva varščina, s katero se zagotovi, da bo dolžniku pozneje mogoče nadomestiti morebitno škodo, ki jo utrpi zaradi naloga za zamrznitev. Glede na to, kaj določa nacionalno pravo, bi se lahko taka varščina zagotovila v obliki varnostnega pologa ali drugačnega jamstva, kot je bančna garancija ali hipoteka. Sodišče bi moralo imeti diskrecijsko pravico pri določanju zneska varščine, ki zadošča za preprečitev zlorabe naloga in za zagotovitev nadomestila škode dolžniku, in sodišču bi, če ni konkretnega dokaza o višini morebitne škode, moralo biti prepuščeno, da znesek, za katerega se izda nalog, šteje kot smernico za določitev zneska varščine.

V primerih, ko upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki od dolžnika zahteva poplačilo upnikovega zahtevka, bi morala biti zagotovitev varščine pravilo, sodišče pa bi lahko to zahtevo odpravilo ali zahtevalo zagotovitev nižjega zneska varščine le izjemoma, če meni, da glede na okoliščine zadeve taka varščina ni ustrezna, ni potrebna ali je nesorazmerna. Take okoliščine bi lahko na primer bile, če ima upnik posebej močne argumente, nima pa zadostnih sredstev za zagotovitev varščine, če se zahtevek nanaša na preživnino ali izplačilo plač ali če je višina zahtevka taka, da dolžnik zaradi naloga verjetno ne bi utrpel nikakršne škode, na primer pri manjšem poslovnem dolgu.

V primerih, kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, bi morala biti zagotovitev varščine prepuščena presoji sodišča. Varščina bi bila lahko denimo – razen v navedenih izjemnih okoliščinah – ustrezna, kadar sodna odločba, katere izvršitev se želi zagotoviti z nalogo za zamrznitev, zaradi še nerešene pritožbe še ni izvršljiva ali je le začasno izvršljiva.

- (19) Drug pomemben dejavnik pri zagotavljanju ustreznega ravnotežja med interesi upnika in dolžnika bi moralo biti pravilo o odgovornosti upnika za vsakršno škodo, ki jo dolžnik utrpi zaradi naloga za zamrznitev. V tej uredbi bi morala biti zato kot minimalni standard določena odgovornost upnika za škodo, ki jo dolžnik utrpi zaradi naloga za zamrznitev po krivdi upnika. V zvezi s tem dokazno breme nosi dolžnik. Kar zadeva razloge za odgovornost, navedene v tej uredbi, bi moralo biti določeno harmonizirano pravilo za določitev izpodbojne domneve o krivdi upnika.

Države članice bi morale poleg tega imeti možnost, da v nacionalnem pravu ohranijo ali vanj uvedejo razloge za odgovornost, ki so drugačni od tistih, navedenih v tej uredbi. Pri takih drugih razlogih za odgovornost bi morale države članice imeti tudi možnost, da ohranijo ali uvedejo druge vrste odgovornosti, denimo objektivno odgovornost.

Ta uredba bi morala vsebovati tudi kolizijsko pravilo, ki bi določalo, da bi moralo biti pravo, ki se uporablja za odgovornost upnika, pravo države članice izvršitve. Kadar je več držav članic izvršitve, bi moralo biti pravo, ki se uporablja, pravo države članice izvršitve, v kateri ima dolžnik običajno prebivališče. V zadevi, pri kateri dolžnik nima običajnega prebivališča v nobeni od držav članic izvršitve, bi moralo biti pravo, ki se uporablja, pravo države članice izvršitve, s katero je primer najtesneje povezan. Pri določanju najtesnejše povezave bi bila lahko eden od dejavnikov, ki jih upošteva sodišče, višina zamrznjenega zneska v posameznih državah članicah izvršitve.

- (20) Da bi premostili obstoječe praktične težave pri pridobivanju informacij o tem, kje je v čezmejnem okviru bančni račun dolžnikov, bi moral biti v tej uredbi določen mehanizem, ki upniku omogoča, da zahteva, da informacije, potrebne za identifikacijo dolžnikovega računa, pridobi sodišče pred izdajo naloga za zamrznitev od imenovanega informacijskega organa države članice, za katero upnik domneva, da ima dolžnik v njej račun. Glede na posebno naravo takega posredovanja javnih organov in takega dostopa do osebnih podatkov bi moral biti dostop do informacij o računih praviloma zagotovljen le v primerih, ko je upnik že pridobil izvršljivo odločbo, sodno poravnavo ali javno listino. Vendar bi moralo biti upniku izjemoma omogočeno, da poda zahtevo za informacije o računih, čeprav njegova sodna odločba, sodna poravnava ali javna lista še ni izvršljiva. Taka zahteva bi morala biti mogoča, kadar je ob upoštevanju zadevnih okoliščin znesek, ki ga je treba zamrzniti, precejšen, sodišče pa je na podlagi dokazov, ki jih je predložil upnik, prepričano, da so tovrstne informacije o računih nujno potrebne, saj obstaja tveganje, da bi bila brez njih poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zato upnikovo finančno stanje bistveno poslabšalo.

Da bi omogočile delovanje tega mehanizma, bi morale države članice v svojem nacionalnem pravu predvideti enega ali več uspešnih in učinkovitih ter stroškovno in časovno sorazmernih načinov pridobitve tovrstnih informacij. Mehanizem bi se uporabil le, če so izpolnjeni vsi pogoji in zahteve za izdajo naloga za zamrznitev ter če je upnik v svoji zahtevi ustrezno utemeljil, zakaj je mogoče sklepati, da ima dolžnik enega ali več računov v določeni državi članici, na primer zato, ker v tej državi članici dela ali opravlja poklicno dejavnost ali ima v njej premoženje.

- (21) Informacij v zvezi z identifikacijo bančnega računa oziroma računov dolžnika, pridobljenih na podlagi zahteve, zaradi zagotavljanja varstva osebnih podatkov dolžnika ne bi smeli posredovati upniku. Posredovani bi morali biti le sodišču, ki jih je zahtevalo, in izjemoma banki upnika, če banka ali drug subjekt, odgovoren za izvršitev naloga v državi članici izvršitve, na podlagi informacij iz naloga ne more identificirati dolžnikovega računa, na primer če so pri isti banki odprti računi več oseb z enakim imenom in enakim naslovom. Kadar je v takem primeru v nalogu navedeno, da je bila številka oziroma so bile številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, pridobljena oziroma pridobljene na podlagi zahteve za informacije, bi morala banka te informacije zahtevati od informacijskega organa države članice izvršitve in bi morala imeti možnost tako zahtevo podati na neuraden in enostaven način.
- (22) V tej uredbi bi morala biti upniku zagotovljena pravica do pritožbe zoper zavrnitev izdaje naloga za zamrznitev. Ta pravica ne bi smela posegati v možnost upnika, da na podlagi novih dejstev ali novih dokazov poda novo vlogo za izdajo naloga za zamrznitev.
- (23) Izvršitvene strukture za zamrznitev bančnih računov se med državami članicami znatno razlikujejo. Da bi preprečili podvajanje teh struktur v državah članicah in kar najbolj spoštovali nacionalne postopke, bi bilo treba v tej uredbi v zvezi z izvršitvijo in dejanskim izvajanjem naloga za zamrznitev nadgraditi obstoječe načine in strukture za izvršitev in izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov v državi članici, v kateri se nalog izvrši.
- (24) Zaradi zagotavljanja hitre izvršitve bi moral biti v tej uredbi določen prenos naloga iz države članice izvora na pristojni organ države članice izvršitve na kakršen koli ustrezen način, s katerim se zagotovi, da je vsebina prenesenih dokumentov resnična in istovetna ter jasno berljiva.
- (25) Pristojni organ države članice izvršitve bi moral po prejemu naloga za zamrznitev sprejeti ustrezne ukrepe za izvršitev naloga v skladu s svojim nacionalnim pravom, bodisi s prenosom prejetega naloga na banko ali drug subjekt, odgovoren za izvršitev takih nalogov v tej državi članici, bodisi – kadar je tako določeno v nacionalnem pravu – z drugačnimi napotki banki v zvezi z izvajanjem naloga.
- (26) Nalog za zamrznitev bi se moral – odvisno od načina, ki je na voljo na podlagi prava države članice izvršitve za enakovredne nacionalne naloge – izvajati z blokiranjem zamrznjenega zneska na dolžnikovem računu ali, če je tako določeno v nacionalnem pravu, s prenosom tega zneska na račun, namenjen za zamrznitev, ki bi lahko bil račun pri pristojnem izvršitvenem organu, sodišču, banki, pri kateri ima dolžnik račun, ali banki, ki je v določeni zadevi imenovana za usklajevalni subjekt za zamrznitev.
- (27) S to uredbo se ne bi smelo preprečiti, da se plačilo pristojbin za izvršitev naloga za zamrznitev lahko zahteva vnaprej. To vprašanje bi moralo urejati nacionalno pravo države članice, v kateri se nalog izvrši.
- (28) Nalog za zamrznitev bi moral biti uvrščen na enako prednostno raven, če ta obstaja, kot enakovreden nacionalni nalog v državi članici izvršitve. Če imajo na podlagi nacionalnega prava določeni izvršitveni ukrepi prednost pred ukrepi za zamrznitev, bi jim bilo treba enako prednost nameniti v zvezi z nalogom za zamrznitev na podlagi te uredbe. Za namene te uredbe bi se morali nalogi *in personam*, ki obstajajo v nekaterih nacionalnih pravnih sistemih, šteti za enakovredne nacionalne naloge.

- (29) V tej uredbi bi morala biti določena naložitev obveznosti banki ali drugemu subjektu, odgovornemu za izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, da navede, ali in v kolikšni meri je nalog privedel do zamrznitve kakršnih koli sredstev dolžnika ter do obveznosti upnika, da zagotovi sprostitev kakršnih koli zamrznjenih sredstev, ki presegajo znesek, naveden v nalogu.
- (30) V tej uredbi bi morali biti zagotovljeni pravica dolžnika do poštenega sojenja in njegova pravica do učinkovitega pravnega sredstva ter bi mu torej ob upoštevanju *ex parte* narave postopka za izdajo naloga za zamrznitev moralo biti omogočeno, da nalogu ali njegovi izvršitvi na podlagi razlogov iz te uredbe ugovarja takoj po izvedbi naloga.
- (31) V zvezi s tem bi bilo treba v tej uredbi zahtevati, da se nalog za zamrznitev, vsi dokumenti, ki jih upnik predloži sodišču v državi članici izvora, in potrebni prevodi dolžniku vročijo nemudoma po izvedbi naloga. Sodišče bi moralo imeti diskrecijsko pravico, da priloži vse morebitne dodatne dokumente, na podlagi katerih je sprejelo svojo odločitev in ki bi jih lahko dolžnik potreboval za uveljavljanje pravnih sredstev, kot so dobesedni prepisi morebitnega zaslišanja.
- (32) Dolžnik bi moral imeti možnost zahtevati ponovni pregled naloga za zamrznitev, zlasti če pogoji ali zahteve, določeni v tej uredbi, niso bili izpolnjeni ali če so se okoliščine, ki so privedle do izdaje naloga, tako spremenile, da izdaja naloga ne bi bila več upravičena. Dolžniku bi morala biti na primer na voljo pravna sredstva, če ni šlo za čezmejni primer, kot je opredeljen v tej uredbi, če niso bila spoštovana pravila o pristojnosti, določena v tej uredbi, če upnik postopka v glavni stvari ni začel v rokih, določenih v tej uredbi, sodišče pa posledično ni po uradni dolžnosti razveljavilo naloga ali nalog ni bil samodejno preklican, če upnikov zahtevek ni potreboval nujne zaščite v obliki naloga za zamrznitev, ker ni bilo tveganja, da bi bila naknadna izvršitev tega zahtevka ovirana ali precej otežena, ali če zagotovitev varščine ni bila skladna z zahtevami iz te uredbe.

Dolžniku bi moralo biti prav tako na voljo pravno sredstvo, če mu nalog in izjava o zamrznitvi nista bila vročena, kot je določeno v tej uredbi, ali če dokumenti, ki so mu bili vročeni, niso izpolnjevali jezikovnih zahtev, določenih v tej uredbi. Tem pravnim sredstvom pa se ne bi smelo ugoditi, če se neizpolnitev obveznosti vročitve ali prevoda odpravi v določenem roku. Da bi se odpravila neopravljena vročitev, bi moral upnik pri organu, ki je v državi članici izvora pristojen za vročitev, podati zahtevo za vročitev ustreznih dokumentov po priporočeni pošti dolžniku ali pa bi moral, če se je dolžnik strinjal, da dokumente dvigne na sodišču, sodišču zagotoviti potrebne prevode dokumentov. Taka zahteva ne bi smela biti potrebna, če je bila neizpolnitev obveznosti vročitve že drugače odpravljena, na primer če je sodišče v skladu z nacionalnim pravom vročitev uvedlo na lastno pobudo.

- (33) Vprašanje, kdo mora zagotoviti morebitne prevode, zahtevane na podlagi te uredbe, in kdo mora kriti stroške takih prevodov, ureja nacionalno pravo.
- (34) Pristojnost za ugoditev pravnih sredstev zoper nalog za zamrznitev bi morala imeti sodišča države članice, v kateri je bil izdan nalog. Pristojnost za ugoditev pravnih sredstev zoper izvršitev naloga bi morala imeti sodišča ali, kadar je ustrezno, pristojni izvršitveni organi države članice izvršitve.
- (35) Dolžnik bi moral imeti pravico zaprositi za sprostitev zamrznjenih sredstev, če zagotovi ustrezno drugačno varščino. Taka varščina bi se lahko zagotovila v obliki varnostnega pologa ali drugačnega zagotovila, kot je bančno jamstvo ali hipoteka.

- (36) S to uredbo bi bilo treba zagotoviti, da zamrznitev dolžnikovega računa ne vpliva na zneske, ki so izvzeti iz rubeža na podlagi prava države članice izvršitve, na primer zneske, potrebne za preživljanje dolžnika in njegove družine. Glede na postopkovni sistem, ki se uporablja v tej državi članici, bi moral zadevni znesek bodisi po uradni dolžnosti izvzeti pristojni organ, ki bi bil lahko sodišče, banka ali pristojni izvršitveni organ, pred uveljavitvijo naloga bodisi bi ga bilo treba izvzeti na zahtevo dolžnika po izvedbi naloga. Kadar se zamrznejo računi v več državah članicah in je bilo izvzetje uporabljeno več kot enkrat, bi moral imeti upnik možnost, da pri pristojnem sodišču v kateri koli državi članici izvršitve ali, kadar je tako določeno v pravu zadevne države članice izvršitve, pri pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici zahteva popravek izvzetja, uporabljenega v tej državi članici.
- (37) Za zagotavljanje, da je nalog za zamrznitev izdan ter izvršen hitro in pravočasno, bi morali biti v tej uredbi določeni roki, v katerih morajo biti zaključene posamezne faze postopka. Sodišča ali organi, vključeni v postopek, bi morali imeti možnost od teh rokov odstopati le v izjemnih okoliščinah, na primer v zadevah, ki so pravno ali dejansko kompleksne.
- (38) Za namene računanja rokov in iztekov rokov, določenih v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati Uredbo (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta ⁽¹⁾.
- (39) Da bi olajšali uporabo te uredbe, bi bilo treba določiti obveznost za države članice, da Komisiji posredujejo določene informacije v zvezi s svojo zakonodajo in postopki, povezanimi z nalogi za zamrznitev in enakovrednimi nacionalnimi nalogi.
- (40) Da bi olajšali uporabo te uredbe v praksi, bi bilo treba uvesti standardne obrazce, zlasti za vlogo za izdajo naloga, za sam nalog, za izjavo v zvezi z zamrznitvijo sredstev in za vlogo za pravno sredstvo ali pritožbo na podlagi te uredbe.
- (41) Da bi povečali učinkovitost postopka, bi morala ta uredba omogočati čim večjo uporabo sodobnih komunikacijskih tehnologij, ki so v skladu s postopkovnimi pravili zadevnih držav članic, zlasti za namene izpolnjevanja standardnih obrazcev, določenih v tej uredbi, in komuniciranje med organi, vključenimi v postopke. Poleg tega bi morali biti načini podpisa naloga za zamrznitev in drugih dokumentov v skladu s to uredbo tehnološko nevtralni, kar bi omogočalo uporabo obstoječih načinov, kot sta digitalna certifikacija ali varna avtentikacija, in tehnični razvoj na tem področju v prihodnje.
- (42) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo in naknadno spreminjanje standardnih obrazcev, določenih v tej uredbi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (43) Za sprejetje izvedbenih aktov, s katerimi se sprejmejo in pozneje spreminjajo standardni obrazci, določeni v tej uredbi, bi se moral uporabiti svetovalni postopek v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
- (44) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je zlasti zagotoviti spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, varstvo osebnih podatkov, lastninsko pravico ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, kot je določeno v členih 7, 8, 17 oziroma 47 Listine.

⁽¹⁾ Uredba (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov (UL L 124, 8.6.1971, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (45) Pri dostopu do osebnih podatkov ter uporabi in prenosu takih podatkov na podlagi te uredbe bi bilo treba spoštovati zahteve Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, kakor so bile prenesene v nacionalno pravo držav članic.
- (46) Za namene uporabe te uredbe bi bilo treba določiti nekatere posebne pogoje za dostop do osebnih podatkov ter za njihovo uporabo in prenos. V zvezi s tem je bilo upoštevano mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ⁽²⁾. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, bi moral biti o tem uradno obveščen v skladu z nacionalnim pravom. Vendar bi se moralo uradno obvestilo dolžniku o razkritju informacij v zvezi z njegovim računom oziroma računi odložiti za 30 dni, da se s tem prepreči, da bi s prezgodnjim uradnim obvestilom ogrozili učinek naloga za zamrznitev.
- (47) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve postopka Unije za zaščitni ukrep, ki upniku omogoča, da pridobi nalog za zamrznitev, ki preprečuje, da bi bila naknadna izvršitev njegovega zahtevka ogrožena zaradi prenosa ali dviga sredstev, ki jih ima dolžnik na bančnem računu v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (48) Ta uredba bi se morala uporabljati le za tiste države članice, ki jih zavezuje v skladu s Pogodbama. Postopek za pridobitev naloga za zamrznitev, predviden v tej uredbi, bi zato moral biti na voljo le upnikom s stalnim prebivališčem v državi članici, ki jo ta uredba zavezuje, nalogi, izdani na podlagi te uredbe, pa bi se morali nanašati le na zamrznitev bančnih računov v taki državi članici.
- (49) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (50) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (51) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

1. S to uredbo se določi postopek Unije, ki upniku omogoča, da pridobi evropski nalog za zamrznitev bančnih računov (v nadaljnjem besedilu: nalog za zamrznitev ali nalog), ki preprečuje, da bi bila s prenosom ali dvigom sredstev, ki jih ima dolžnik ali so za račun dolžnika na bančnem računu v državi članici, ogrožena poznejša izvršitev upnikovega zahtevka do zneska, navedenega v nalogu.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ UL C 373, 21.12.2011, str. 4.

2. Nalog za zamrznitev je upniku na voljo kot alternativa ukrepom za zamrznitev v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za denarne terjatve v civilnih in gospodarskih zadevah v čezmejnih primerih, kot je določeno v členu 3, ne glede na vrsto zadevnega sodišča (v nadaljnjem besedilu: sodišče). Med drugim ne zajema davčnih, carinskih ali upravnih zadev ali odgovornosti države za dejanja in opustitve pri izvrševanju oblasti (v nadaljnjem besedilu: *acta iure imperii*).

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) premoženjska razmerja, ki izhajajo iz zakonske zveze ali razmerja, za katerega se v skladu z zakonom, ki se zanj uporablja, šteje, da ima primerljiv učinek kot zakonska zveza;

- (b) oporoke in dedovanje, vključno s preživninskimi obveznostmi, ki so nastale zaradi smrti;

- (c) zahtevke zoper dolžnika, v zvezi s katerim je bil uveden stečajni postopek, postopek za likvidacijo plačilno nesposobnih podjetij ali drugih pravnih oseb, postopek prisilne poravnave ali podoben postopek;

- (d) socialno varnost;

- (e) arbitražo.

3. Ta uredba se ne uporablja za bančne račune, ki so izvzeti iz zasega v skladu s pravom države članice, v kateri je račun, ali za račune, ki se vodijo v povezavi z delovanjem katerega koli sistema, kot je opredeljen v točki (a) člena 2 Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

4. Ta uredba se ne uporablja za bančne račune centralnih bank ali bančne račune, odprte pri centralnih bankah, kadar te delujejo kot monetarni organ.

Člen 3

Čezmejni primeri

1. V tej uredbi čezmejni primer pomeni primer, v katerem je bančni račun oziroma računi, ki se zamrznejo na podlagi naloga za zamrznitev, v državi članici, ki ni:

- (a) država članica sodišča, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev v skladu s členom 6, ali

- (b) država članica, v kateri ima upnik stalno prebivališče.

2. Ustrezni trenutek za ugotavljanje, ali je primer čezmejen ali ne, je datum, ko je pri sodišču, pristojnem za izdajo naloga za zamrznitev, vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev.

⁽¹⁾ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „bančni račun“ ali „račun“ pomeni vsak račun, na katerem so sredstva in je odprt pri banki na ime dolžnika ali na ime tretje osebe za račun dolžnika;
2. „banka“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, vključno s podružnicami v smislu točke 17 člena 4(1) navedene uredbe kreditnih institucij s sedežem v Uniji ali – v skladu s členom 47 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ – zunaj nje, kadar se take podružnice nahajajo v Uniji;
3. „sredstva“ pomeni denar, nakazan na račun v kateri koli valuti, ali podobne zahteveke za izplačilo denarja, kot so depoziti na denarnem trgu;
4. „država članica, v kateri je bančni račun“, pomeni:
 - (a) državo članico, navedeno v IBAN (mednarodna številka bančnega računa) računa, ali
 - (b) ko gre za bančni račun, ki nima IBAN, državo članico, v kateri ima banka, pri kateri je račun, sedež, oziroma, kadar je račun pri podružnici, državo članico, v kateri je podružnica;
5. „zahtevak“ pomeni zahtevak za plačilo določenega zneska denarja, ki je zapadel v plačilo, ali zahtevak za plačilo določljivega zneska denarja, ki izhaja iz transakcije ali dogodka, do katerega je že prišlo, pod pogojem, da je mogoče tak zahtevak uveljavljati na sodišču;
6. „upnik“ pomeni fizično osebo oziroma pravno osebo, ki ima stalno prebivališče v državi članici, ali kateri koli drug subjekt s stalnim prebivališčem v državi članici s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, in vloži vlogo za izdajo naloga za zamrznitev v zvezi z zahtevkom ali pa je tak nalog že pridobil;
7. „dolžnik“ pomeni fizično ali pravno osebo ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, proti kateremu si upnik prizadeva pridobiti nalog za zamrznitev v zvezi z zahtevkom ali pa je tak nalog že pridobil;
8. „sodna odločba“ pomeni vsako odločbo, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na njeno poimenovanje, vključno z odločbo o določitvi stroškov, ki jo izda sodni uradnik;
9. „sodna poravnava“ pomeni poravnavo, ki jo je potrdilo sodišče države članice ali je bila sklenjena med postopkom pred sodiščem države članice;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

10. „javna listina“ pomeni listino, ki je bila v državi članici uradno sestavljena ali registrirana kot javna listina in katere pristnost:
- (a) se nanaša na podpis in vsebino listine ter
 - (b) je potrdil javni organ ali drug za to pooblaščen organ;
11. „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je bil izdan nalog za zamrznitev;
12. „država članica izvršitve“ pomeni državo članico, v kateri je bančni račun, ki ga je treba zamrzniti;
13. „informativni organ“ pomeni organ, ki ga je država članica določila za pristojni organ za namene pridobitve potrebnih informacij o dolžnikovem računu oziroma računih v skladu s členom 14;
14. „pristojni organ“ pomeni organ ali organe, ki jih je država članica določila za pristojne organe za sprejem, posredovanje ali vročitev v skladu s členom 10(2), členom 23(3), (5) in (6), členi 25(3), 27(2) in 28(3) ter drugim pododstavkom člena 36(5);
15. „stalno prebivališče“ pomeni stalno prebivališče, kot je določeno v skladu s členoma 62 in 63 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

POGLAVJE 2

POSTOPEK ZA PRIDOBITEV NALOGA ZA ZAMRZNITEV

Člen 5

Razpoložljivost

Nalog za zamrznitev je upniku na voljo v naslednjih primerih:

- (a) preden upnik v državi članici začne postopek v glavni stvari zoper dolžnika ali v kateri koli fazi takega postopka, vse do izdaje sodne odločbe ali potrditve ali sklenitve sodne poravnave;
- (b) potem ko upnik v državi članici pridobi sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevk.

Člen 6

Pristojnost

1. Kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, so za izdajo naloga za zamrznitev pristojna sodišča države članice, ki so v skladu z ustreznimi pravili o pristojnosti, ki se uporabljajo, pristojna za odločanje o glavni stvari.
2. Kadar je dolžnik potrošnik, ki je z upnikom sklenil pogodbo za namen, ki ga ni mogoče šteti za njegovo poslovno ali poklicno dejavnost, so za izdajo naloga za zamrznitev, s katerim se želi zagotoviti izvršitev zahtevka v zvezi z navedeno pogodbo, ne glede na odstavek 1 pristojna zgoj sodišča države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

3. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo ali sodno poravnavo, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v sodni odločbi ali sodni poravnavi, pristojna sodišča države članice, v kateri je bila izdana sodna odločba ali potrjena ali sklenjena sodna poravnava.
4. Kadar je upnik pridobil javno listino, so za izdajo naloga za zamrznitev glede zahtevka, navedenega v tej listini, pristojna sodišča, ki so v ta namen določena v državi članici, v kateri je bila ta listina sestavljena.

Člen 7

Pogoji za izdajo naloga za zamrznitev

1. Sodišče izda nalog za zamrznitev, če upnik predloži zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da je ukrep zavarovanja v obliki naloga za zamrznitev nujen, ker obstaja dejansko tveganje, da bo brez takega ukrepa poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena.
2. Kadar upnik v državi članici še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, v kateri je določeno, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevk, upnik predloži tudi zadostne dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da bo verjetno uspel v glavni stvari zahtevka zoper dolžnika.

Člen 8

Vloga za izdajo naloga za zamrznitev

1. Vloge za izdajo naloga za zamrznitev se vložijo na obrazcu, pripravljenem v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).
2. Vloga vsebuje naslednje informacije:
 - (a) naziv in naslov sodišča, pri katerem se vloga vloži;
 - (b) podatke o upniku: ime in priimek ter kontaktne podatke, po potrebi ime in priimek ter kontaktne podatke upnikovega zastopnika, pa tudi:
 - (i) kadar je upnik fizična oseba, njegov datum rojstva in, če je ustrezno in na voljo, identifikacijsko številko ali številko potnega lista, ali
 - (ii) kadar je upnik pravna oseba ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, državo njegove pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije in njegovo identifikacijsko ali registracijsko številko ali, če te ni, datum in kraj njegove pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije;
 - (c) podatke o dolžniku: ime in priimek ter kontaktne podatke, po potrebi ime in priimek ter kontaktne podatke dolžnikovega zastopnika, če so na voljo, pa tudi:
 - (i) kadar je dolžnik fizična oseba, njegov datum rojstva in identifikacijsko številko ali številko potnega lista, ali
 - (ii) kadar je dolžnik pravna oseba ali kateri koli drug subjekt s pravno sposobnostjo, da je stranka v postopku v skladu s pravom države članice, državo pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije in identifikacijsko ali registracijsko številko ali, če te ni, datum in kraj pridobitve pravne osebnosti, ustanovitve ali registracije;
 - (d) številko, na podlagi katere je mogoče identificirati banko, kot je IBAN ali BIC, in/ali naziv in naslov banke, pri kateri ima dolžnik enega ali več računov, ki jih je treba zamrzniti;

- (e) kadar so na voljo, številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, v tem primeru pa tudi navedbo, ali bi bilo treba zamrzniti še morebitne druge račune dolžnika pri isti banki;
- (f) kadar ni mogoče zagotoviti nobenih informacij, zahtevanih v skladu s točko (d), navedbo, da je vložena zahteva za pridobitev informacij o računu v skladu s členom 14, kadar je taka zahteva mogoča, in upnikovo navedbo razlogov, zaradi katerih upnik domneva, da ima dolžnik pri neki banki v določeni državi članici enega ali več računov;
- (g) znesek, za katerega se zahteva nalog za zamrznitev:
 - (i) kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, znesek glavnice zahtevka ali njegovega dela ter morebitnih obresti, ki jih je mogoče izterjati, v skladu s členom 15;
 - (ii) kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, pa znesek glavnice zahtevka, navedenega v sodni odločbi, sodni poravnavi ali javni listini, ali njegovega dela ter morebitnih obresti in stroškov, ki jih je mogoče izterjati, v skladu s členom 15;
- (h) kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine:
 - (i) opis vseh pomembnih elementov, ki potrjujejo pristojnost sodišča, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev;
 - (ii) opis vseh pomembnih okoliščin, ki pomenijo podlago za zahtevek in, kadar je ustrezno, za zahtevane obresti;
 - (iii) izjavo o tem, ali je upnik že začel postopek v glavni stvari zoper dolžnika;
- (i) kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, izjavo, da sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina še ni bila izvršena, oziroma, če je bila delno izvršena, navedbo obsega neizvršenosti;
- (j) opis vseh pomembnih okoliščin, ki upravičujejo izdajo naloga za zamrznitev, kot je zahtevano v členu 7(1);
- (k) kadar je ustrezno, navedbo razlogov za upnikovo prepričanje, da bi moral biti oproščen zagotovitve varščine v skladu s členom 12;
- (l) seznam dokazov, ki jih predloži upnik;
- (m) izjavo v skladu s členom 16 o tem, ali je upnik vlogo za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga vložil pri drugih sodiščih ali organih, oziroma o tem, ali je bil tak nalog že pridobljen ali vloga za njegovo izdajo zavrnjena, in, če je bil pridobljen, o obsegu njegove izvršitve;
- (n) neobvezno navedbo upnikovega bančnega računa, ki se uporabi za morebitno dolžnikovo prostovoljno plačilo zahtevka;
- (o) izjavo, da so informacije, ki jih v vlogi navaja upnik, po njegovem vedenju resnične in popolne ter da se zaveda, da imajo lahko vse namerno neresnične ali nepopolne navedbe pravne posledice po pravu države članice, v kateri se vloži vloga, ali da lahko zanje odgovarja v skladu s členom 13.

3. Vlogi se priložijo vsi ustrezni spremni dokumenti, kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, pa tudi kopija sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za ugotovitev njene pristnosti.

4. Vloga in spremni dokumenti se lahko predložijo prek katerega koli komunikacijskega sredstva, tudi elektronskega, ki je skladno s postopkovnimi pravili države članice, v kateri se vloži vloga.

Člen 9

Pridobivanje dokazov

1. Sodišče sprejme odločitev v pisnem postopku na podlagi informacij in dokazov, ki jih je upnik navedel v vlogi ali jih slednji priložil. Če meni, da predloženi dokazi niso zadostni, lahko, kadar to dopušča nacionalno pravo, od upnika zahteva, da zagotovi dodatne listinske dokaze.

2. Ne glede na odstavke 1 in ob upoštevanju člena 11 lahko sodišče, pod pogojem, da se s tem postopek neupravičeno ne zavleče, uporabi tudi kateri koli drug ustrezen način pridobivanja dokazov, ki je na voljo po nacionalnem pravu, kot je zaslišanje upnika ali njegove priče oziroma prič, tudi prek videokonference ali z drugo komunikacijsko tehnologijo.

Člen 10

Začetek postopka v glavni stvari

1. Kadar je upnik vložil vlogo za izdajo naloga za zamrznitev pred začetkom postopka v glavni stvari, začne ta postopek in sodišču, pri katerem je bila vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, predloži dokazilo o takem začetku bodisi v 30 dneh od datuma, ko je vlogo vložil, bodisi v 14 dneh od datuma izdaje naloga, kar je pozneje. Sodišče lahko ta rok na zahtevo dolžnika tudi podaljša, na primer zato, da strankama omogoči dogovor o poravnavi glede zahtevka, pri čemer obe stranki o tem obvesti.

2. Če sodišče v roku iz odstavka 1 ne prejme dokazila o začetku postopka, prekliče nalog za zamrznitev ali ustavi njegovo izvršitev in o tem obvesti stranki.

Kadar je sodišče, ki je izdalo nalog, v državi članici izvršitve, se preklic naloga ali ustavitve njegove izvršitve v tej državi članici obravnava v skladu s pravom te države članice.

Kadar je treba preklic ali ustavitve izvesti v državi članici, ki ni država članica izvora, sodišče prekliče nalog za zamrznitev z uporabo obrazca za preklic, pripravljenega na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), in obrazec za preklic v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve. Ta organ stori potrebno z uporabo člena 23, kot je ustrezno, da doseže izvedbo preklica ali ustavitve.

3. Za namene odstavka 1 šteje, da se postopek v glavni stvari začne:

(a) v trenutku, ko je dokument o začetku postopka ali enakovreden dokument vložen pri sodišču, pod pogojem, da upnik pozneje ne opusti ukrepov, ki bi jih moral sprejeti, da bi omogočil vročitev dolžniku, ali

(b) če je treba dokument vročiti še pred vložitvijo pri sodišču, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da upnik pozneje ne opusti ukrepov, ki bi jih moral sprejeti, da bi omogočil vložitev dokumenta pri sodišču.

Organ, pristojen za vročitev, iz točke (b) prvega pododstavka je prvi organ, ki prejme dokumente, ki jih je treba vročiti.

*Člen 11***Postopek ex parte**

Dolžniku se ne pošlje uradnega obvestila o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev in pred izdajo naloga ni zaslišan.

*Člen 12***Varščina, ki jo zagotovi upnik**

1. V primeru, ko upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, sodišče pred izdajo naloga za zamrznitev od upnika zahteva zagotovitev varščine v znesku, ki zadošča za preprečitev zlorabe postopka, določenega v tej uredbi, in za nadomestilo morebitne škode, ki bi jo zaradi naloga utrpel dolžnik, kolikor je v skladu s členom 13 za tako škodo odgovoren upnik.

Sodišče lahko izjemoma opusti zahtevo iz prvega pododstavka, če meni, da glede na okoliščine primera zagotovitev varščine iz navedenega pododstavka ni primerna.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, lahko sodišče pred izdajo naloga od upnika zahteva zagotovitev varščine iz prvega pododstavka odstavka 1, če meni, da je to glede na okoliščine primera potrebno in ustrezno.

3. Če sodišče zahteva zagotovitev varščine v skladu s tem členom, upnika obvesti o zahtevanem znesku in o oblikah varščine, ki so sprejemljive po pravu države članice, v kateri je sodišče. Pri tem da upniku vedeti, da bo nalog za zamrznitev izdalo, potem ko bo zagotovljena varščina v skladu s temi zahtevami.

*Člen 13***Odgovornost upnika**

1. Upnik odgovarja za vsakršno škodo, ki jo dolžnik utрпи zaradi naloga za zamrznitev po krivdi upnika. Dokazno breme nosi dolžnik.

2. V naslednjih primerih se domneva krivda upnika, če ta ne dokaže nasprotno:

(a) če se nalog prekliče, ker upnik ni začel postopka v glavni stvari, če ta opustitev ni posledica dolžnikovega poplačila zahtevka ali druge oblike poravnave med strankama;

(b) če upnik ni zahteval sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov, kot je določeno v členu 27;

(c) če se naknadno ugotovi, da izdaja naloga ni bila ustrezna ali je bila ustrezna le za nižji znesek, ker upnik ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 16, ali

(d) če se nalog prekliče ali se njegova izvršitev ustavi, ker upnik ni izpolnil svojih obveznosti iz te uredbe bodisi v zvezi z vročitvijo ali prevodom dokumentov bodisi v zvezi z odpravo neizpolnitve obveznosti vročitve ali prevoda.

3. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali uvedejo druge razloge ali vrste odgovornosti ali druga pravila o dokaznem bremenu. Vse druge vidike v zvezi z upnikovo odgovornostjo do dolžnika, ki niso posebej obravnavani v odstavku 1 ali 2, ureja nacionalno pravo.

4. Pravo, ki se uporablja za odgovornost upnika, je pravo države članice izvršitve.

Če se računi zamrznejo v več kot eni državi članici, se za odgovornost upnika uporablja pravo države članice izvršitve:

- (a) v kateri ima dolžnik običajno prebivališče, kot je določeno v členu 23 Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali, če to ni mogoče,
 - (b) ki je najtesneje povezana s primerom.
5. Ta člen ne ureja vprašanja morebitne odgovornosti upnika do banke ali katere koli tretje osebe.

Člen 14

Zahteva za pridobitev informacij o računu

1. Kadar upnik v državi članici pridobi izvršljivo sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, ki določa, da mora dolžnik poplačati upnikov zahtevke, in utemeljeno domneva, da ima dolžnik pri banki v določeni državi članici enega ali več računov, ne pozna pa niti naziva in/ali naslova banke niti IBAN, BIC ali druge številke banke, ki bi omogočala identifikacijo banke, lahko od sodišča, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, zahteva, da od informacijskega organa države članice izvršitve zahteva pridobitev informacij, ki so potrebne, da se banka oziroma banke in dolžnikov račun oziroma računi identificirajo.

Ne glede na prvi pododstavek lahko upnik poda zahtevo iz navedenega pododstavka, če sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina, ki jo pridobi upnik, še ni izvršljiva in je znesek, ki naj se zamrzne, glede na ustrezne okoliščine precejšen, upnik pa je predložil zadostne dokaze, na podlagi katerih je sodišče ugotovilo, da so informacije o računu nujno potrebne, ker obstaja tveganje, da bo brez takih informacij poznejša izvršitev upnikovega zahtevka zoper dolžnika verjetno ogrožena in bi se lahko zaradi tega finančno stanje upnika bistveno poslabšalo.

2. Upnik zahtevo iz odstavka 1 poda v vlogi za izdajo naloga za zamrznitev. V njej utemelji, zakaj domneva, da ima dolžnik pri neki banki v določeni državi članici enega ali več računov, in zagotovi vse pomembne informacije, ki so mu na voljo o dolžniku in računu oziroma računih, ki jih je treba zamrzniti. Če sodišče, pri katerem je vložena vloga za izdajo naloga za zamrznitev, meni, da zahteva upnika ni dovolj utemeljena, jo zavrne.

3. Ko sodišče ugotovi, da je zahteva upnika dobro utemeljena ter da so izpolnjeni vsi pogoji in zahteve za izdajo naloga za zamrznitev, razen zahteve po informacijah iz točke (d) člena 8(2) in, kadar je ustrezno, zahteve po varščini v skladu s členom 12, zahtevo po informacijah posreduje informacijskemu organu v državi članici izvršitve v skladu s členom 29.

4. Informacijski organ v državi članici izvršitve pridobi informacije iz odstavka 1 na enega od načinov, ki so na voljo v tej državi članici skladno z odstavkom 5.

5. Vsaka država članica v nacionalnem pravu določi, da je informacije iz odstavka 1 mogoče pridobiti na vsaj enega od naslednjih načinov:

- (a) obveznost za vse banke na njenem ozemlju, da na zahtevo informacijskega organa razkrijejo, ali ima dolžnik pri njih odprt račun;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31.7.2007, str. 40).

- (b) dostop informacijskega organa do ustreznih informacij, kadar jih imajo javni organi ali uprave v registrih ali drugih virih;
- (c) možnost, da njena sodišča od dolžnika zahtevajo, naj razkrije, pri kateri banki ali bankah na njenem ozemlju ima enega ali več računov, pri čemer tako zahtevo spremlja nalog sodišča *in personam*, ki dolžniku prepoveduje dvig ali prenos sredstev s svojega računa oziroma računov do zneska, ki se zamrzne na podlagi naloga za zamrznitev, ali
- (d) kakršni koli drugi uspešni in učinkoviti načini za namen pridobitve zadevnih informacij, pod pogojem, da niso stroškovno ali časovno nesorazmerni.

Ne glede na način, katerega razpoložljivost zagotovi država članica, vsi organi, udeleženi v pridobivanje informacij, ukrepajo hitro.

6. Takoj ko informacijski organ v državi članici izvršitve pridobi informacije o računu, jih posreduje sodišču, ki je informacije zahtevalo, v skladu s členom 29.

7. Če informacijski organ ne more pridobiti informacij iz odstavka 1, o tem obvesti sodišče, ki je informacije zahtevalo. Kadar je zaradi nerazpoložljivosti informacij o računu vloga za izdajo naloga za zamrznitev v celoti zavrtnjena, sodišče, ki je informacije zahtevalo, nemudoma sprostí morebitno varščino, ki jo je morebiti zagotovil upnik v skladu s členom 12.

8. Kadar v skladu s tem členom banka informacijskemu organu zagotovi informacije ali mu je odobren dostop do informacij o računu, ki jih imajo javni organi ali uprave v registrih, se uradna obvestitev dolžnika o razkritju njegovih osebnih podatkov odloži za 30 dni, da se prepreči, da bi prezgodnja uradna obvestitev ogrozila učinek naloga za zamrznitev.

Člen 15

Obresti in stroški

1. Nalog za zamrznitev na zahtevo upnika vključuje vse obresti, obračunane v skladu s pravom, ki se uporablja za zahtevek, do datuma izdaje naloga, pod pogojem, da znesek ali vrsta obresti ni taka, da pomeni njena vključitev kršitev prevladujočih obveznih določb po pravu države članice izvora.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, nalog za zamrznitev na zahtevo upnika vključuje tudi stroške pridobitve take sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, kolikor je bilo ugotovljeno, da mora te stroške kriti dolžnik.

Člen 16

Vzporedne vloge

1. Upnik ne sme pred več sodišči hkrati vložiti vzporednih vlog za izdajo naloga za zamrznitev zoper istega dolžnika, namenjenega zavarovanju istega zahtevka.

2. Upnik v vlogi za izdajo naloga za zamrznitev izjavi, ali je pri katerem drugem sodišču ali organu vložil vlogo za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga zoper istega dolžnika, namenjenega zavarovanju istega zahtevka, ali pa je tak nalog morda že pridobil. Navede tudi morebitne vloge za izdajo takega naloga, ki so bile zavrnjene kot nedopustne ali neutemeljene.

3. Če upnik med postopkom za izdajo naloga za zamrznitev pridobi enakovreden nacionalni nalog zoper istega dolžnika, namenjen zavarovanju istega zahtevka, o tem in o kakršni koli poznejši izvedbi odobrenega nacionalnega naloga nemudoma obvesti sodišče. Slednje obvesti tudi o morebitnih vlogah za izdajo enakovrednega nacionalnega naloga, ki so bile zavrjene kot nedopustne ali neutemeljene.

4. Kadar je sodišče obveščeno, da je upnik že pridobil enakovreden nacionalni nalog, ob upoštevanju vseh okoliščin primera pretehta, ali je še vedno ustrezno, da se izda nalog za zamrznitev v celoti ali delno.

Člen 17

Odločitev o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev

1. Sodišče, ki obravnava vlogo za izdajo naloga za zamrznitev, preveri, ali so pogoji in zahteve iz te uredbe izpolnjeni.

2. Sodišče o vlogi odloči nemudoma, vsekakor pa pred iztekom rokov iz člena 18.

3. Kadar upnik ni posredoval vseh informacij, ki se zahtevajo v členu 8, lahko sodišče, pri katerem je vložena vloga, razen če je ta očitno nedopustna ali neutemeljena, upniku dá možnost, da vlogo dopolni ali popravi v roku, ki ga določi sodišče. Če upnik vloge ne dopolni ali popravi v tem roku, se vloga zavrne.

4. Nalog za zamrznitev se izda za znesek, upravičen na podlagi dokazov iz člena 9 in kot je določeno v pravu, ki se uporablja za zadevni zahtevek, ter po potrebi vključuje obresti in stroške v skladu s členom 15.

Nalog se pod nobenim pogojem ne sme izdati v znesku, ki presega tistega, ki ga navede upnik v svoji vlogi.

5. Upnik je obveščen o odločitvi o vlogi v skladu s postopkom, ki je v pravu države članice izvora določen za enakovredne nacionalne naloge.

Člen 18

Roki za sprejetje odločitve o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev

1. Kadar upnik še ni pridobil sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, sodišče sprejme odločitev do konca desetega delovnega dne po tem, ko je upnik vložil oziroma, kadar je ustrezno, dopolnil vlogo.

2. Kadar je upnik že pridobil sodno odločbo, sodno poravnavo ali javno listino, sodišče sprejme odločitev do konca petega delovnega dne po tem, ko je upnik vložil oziroma, kadar je ustrezno, dopolnil vlogo.

3. Kadar sodišče v skladu s členom 9(2) odloči, da je potrebno zaslišanje upnika oziroma njegove priče ali prič, to opravi nemudoma, odločitev pa sprejme do konca petega delovnega dne po zaslišanju.

4. V primerih iz člena 12 roki iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena veljajo za odločitev, pred sprejetjem katere mora upnik zagotoviti varščino. Sodišče sprejme odločitev o vlogi za izdajo naloga za zamrznitev takoj po tem, ko upnik zagotovi zahtevano varščino.

5. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 tega člena sodišče v primerih iz člena 14 sprejme odločitev takoj po prejemu informacij v skladu s členom 14(6) ali (7), pod pogojem, da je upnik dotlej zagotovil morebitno zahtevano varščino.

Člen 19

Obrazec in vsebina naloga za zamrznitev

1. Nalog za zamrznitev se izda na obrazcu, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), na njem pa je žig, podpis in/ali kakršna koli druga potrditev verodostojnosti sodišča. Obrazec je sestavljen iz dveh delov:

- (a) del A, vsebujoč informacije iz odstavka 2, ki se posredujejo banki, upniku in dolžniku, ter
- (b) del B, vsebujoč informacije iz odstavka 3, ki se posredujejo upniku in dolžniku poleg informacij v skladu z odstavkom 2.

2. Del A vključuje naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov sodišča ter številko primera;
- (b) podatke o upniku, kot so navedeni v točki (b) člena 8(2);
- (c) podatke o dolžniku, kot so navedeni v točki (c) člena 8(2);
- (d) naziv in naslov banke, ki jo nalog zadeva;
- (e) če je upnik v vlogi navedel številko računa dolžnika, številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, pa tudi, kadar je ustrezno, navedbo, ali bi bilo treba zamrzniti še morebitne druge račune dolžnika pri isti banki;
- (f) kadar je ustrezno, navedbo, da je bila številka katerega koli računa, ki ga je treba zamrzniti, pridobljena na podlagi zahteve v skladu s členom 14 in da bo banka, kadar je to v skladu z drugim pododstavkom člena 24(4) potrebno, to številko oziroma številke pridobila od informacijskega organa države članice izvršitve;
- (g) znesek, ki ga je treba zamrzniti na podlagi naloga;
- (h) navodilo banki za izvršitev naloga v skladu s členom 24;
- (i) datum izdaje naloga;
- (j) če je upnik v vlogi navedel račun v skladu s točko (n) člena 8(2),odobritev banke v skladu s členom 24(3) za sprostitev in prenos, če to zahteva dolžnik in če je dovoljeno po pravu države članice izvršitve, sredstev z zamrznjenega računa na račun, ki ga je upnik navedel v svoji vlogi, do zneska, navedenega v nalogu;
- (k) informacije o tem, kje je mogoče najti elektronsko različico obrazca, ki se uporabi za izjavo v skladu s členom 25.

3. Del B vključuje naslednje informacije:
- (a) opis vsebine zadeve in utemeljitve sodišča za izdajo naloga;
 - (b) znesek morebitne varščine, ki jo zagotovi upnik;
 - (c) kadar je ustrezno, rok za začetek postopka v glavni stvari in za predložitev dokazila o takem začetku sodišču, ki je izdalo nalog;
 - (d) kadar je ustrezno, navedbo, katere dokumente je treba prevesti v skladu z drugim stavkom člena 49(1);
 - (e) kadar je ustrezno, navedbo, da je upnik odgovoren za začetek izvršitve naloga, ter zato, kadar je ustrezno, navedbo, da je upnik odgovoren za njegovo posredovanje pristojnemu organu države članice izvršitve v skladu s členom 23(3) in sprožitev postopka vročitve v skladu s členom 28(2), (3) in (4), ter
 - (f) informacije o pravnih sredstvih, ki so na voljo dolžniku.
4. Kadar nalog za zamrznitev zadeva račune v različnih bankah, se za vsako banko izpolni ločen obrazec (del A v skladu z odstavkom 2). V takem primeru obrazec za upnika in dolžnika (dela A in B v skladu z odstavkom 2 oziroma 3) vključuje seznam vseh zadevnih bank.

Člen 20

Trajanje zamrznitve

Sredstva, zamrznjena na podlagi naloga za zamrznitev, ostanejo zamrznjena, kot je predvideno v nalogu ali v morebitni naknadni spremembi ali omejitvi tega naloga v skladu s poglavjem 4:

- (a) dokler se nalog ne prekliče;
- (b) dokler izvršitev naloga ne preneha ali
- (c) dokler za sredstva, zamrznjena na podlagi naloga, ne začne veljati ukrep, s katerim se izvrši sodna odločba, sodna poravnava ali javna listina, ki jo pridobi upnik v zvezi z zahtevkom, zagotovitvi katerega je bil namenjen nalog za zamrznitev.

Člen 21

Pritožba zoper zavrnitev izdaje naloga za zamrznitev

1. Upnik ima pravico, da se pritoži zoper katero koli odločitev sodišča, ki v celoti ali delno zavrača njegovo vlogo za izdajo naloga za zamrznitev.
2. Taka pritožba se vloži v 30 dneh od datuma, ko je upnik obveščen o odločitvi iz odstavka 1. Vloži se pri sodišču, ki ga je zadevna država članica sporočila Komisiji v skladu s točko (d) člena 50(1).
3. Kadar je bila vloga za izdajo naloga za zamrznitev zavrnjena v celoti, se pritožba obravnava v postopku *ex parte*, kot je določen v členu 11.

POGLAVJE 3

PRIZNANJE, IZVRŠLJIVOST IN IZVRŠITEV NALOGA ZA ZAMRZNITEV

Člen 22

Priznanje in izvršljivost

Nalog za zamrznitev, izdan v eni državi članici v skladu s to uredbo, se prizna v drugih državah članicah, ne da bi bil za to potreben kakršen koli poseben postopek, in je izvršljiv v drugih državah članicah, ne da bi bila za to potrebna izjava o izvršljivosti.

Člen 23

Izvršitev naloga za zamrznitev

1. Ob upoštevanju določb tega poglavja se nalog za zamrznitev izvrši v skladu s postopki, ki se uporabljajo za izvrševanje enakovrednih nacionalnih nalogov v državi članici izvršitve.
2. Vsi organi, udeleženi pri izvršitvi naloga, ukrepajo nemudoma.
3. Kadar je bil nalog za zamrznitev izdan v državi članici, ki ni država članica izvršitve, se za namene odstavka 1 tega člena pristojnemu organu države članice izvršitve v skladu s členom 29 posredujeta del A naloga, kot je določen v členu 19(2), in prazen standardni obrazec za izjavo v skladu s členom 25.

To stori sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik, odvisno od tega, kdo je po pravu države članice izvora odgovoren za začetek postopka izvršitve.

4. Nalogu je po potrebi priložen prevod ali transliteracija v uradni jezik države članice izvršitve ali, kadar je v tej državi članici več kot en uradni jezik, v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov kraja, kjer je nalog treba izvršiti. Tak prevod ali transliteracijo zagotovi sodišče, ki je nalog izdalo, z uporabo ustrezne jezikovne različice standardnega obrazca iz člena 19.
5. Pristojni organ države članice izvršitve sprejme potrebne ukrepe, s katerimi omogoči izvršitev naloga v skladu s svojim nacionalnim pravom.
6. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več kot eno banko v isti ali različnih državah članicah, se pristojnemu organu zadevne države članice izvršitve posreduje ločen obrazec za vsako banko, kot je navedeno v členu 19(4).

Člen 24

Izvajanje naloga za zamrznitev

1. Banka, na katero je naslovljen nalog za zamrznitev, tega izvede takoj po prejemu naloga ali, kadar je tako določeno v pravu države članice izvršitve, takoj po prejemu ustreznega navodila za njegovo izvršitev.
2. Za izvršitev naloga za zamrznitev banka ob upoštevanju določb člena 31 zamrzne znesek, naveden v nalogu, bodisi tako:
 - (a) da poskrbi, da ta znesek ni prenesen ali dvignjen z računa oziroma računov, navedenih v nalogu ali identificiranih v skladu z odstavkom 4, bodisi tako,
 - (b) da, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, navedeni znesek prenese na račun, namenjen za zamrznitev.

Končni zamrznjeni znesek je lahko odvisen od obračuna transakcij, ki so v teku v trenutku, ko banka prejme nalog ali ustrezno navodilo. Vendar se take transakcije v teku lahko upoštevajo le, kadar se obračunajo, preden banka izda izjavo v skladu s členom 25 v okviru rokov iz člena 25(1).

3. Ne glede na točko (a) odstavka 2 je banka pooblaščenca, da na zahtevo dolžnika sprostijo zamrznjena sredstva in jih prenese na upnikov račun, naveden v nalogu, ter tako poplača upnikov zahtevek, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) tako pooblastilo banki je izrecno navedeno v nalogu v skladu s točko (j) člena 19(2);

(b) tako sprostitev in prenos omogoča pravo države članice izvršitve in

(c) v zvezi z zadevnim računom ni nasprotujočih si nalogov.

4. Kadar v nalogu za zamrznitev ni navedena številka oziroma niso navedene številke računa oziroma računov dolžnika, temveč le ime in druge podrobnosti o dolžniku, banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga, identificira račun oziroma račune dolžnika pri banki, navedeni v nalogu.

Če banka ali drug subjekt na podlagi posredovanih informacij iz naloga ne more z gotovostjo identificirati računa dolžnika, banka:

(a) pridobi številko oziroma številke računa oziroma računov, ki jih je treba zamrzniti, od informacijskega organa države članice izvršitve, kadar je v nalogu v skladu s točko (f) člena 19(2) navedeno, da je bila ta številka oziroma so bile te številke pridobljene na podlagi zahteve v skladu s členom 14, in

(b) v vseh drugih primerih naloga ne izvrši.

5. Izvajanje naloga za zamrznitev ne vpliva na morebitna sredstva na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2, ki presegajo znesek, naveden v nalogu.

6. Kadar sredstva na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2 ob izvajanju naloga za zamrznitev niso zadostna za zamrznitev celotnega zneska, navedenega v nalogu, se ta izvrši le v znesku, ki je na voljo na računu oziroma računih.

7. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več računov dolžnika pri isti banki in so na teh računih sredstva, ki presegajo znesek, naveden v nalogu, se ta izvrši po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

(a) varčevalni računi izključno na ime dolžnika;

(b) tekoči računi izključno na ime dolžnika;

(c) varčevalni računi z več imetniki, ob upoštevanju člena 30;

(d) tekoči računi z več imetniki, ob upoštevanju člena 30.

8. Kadar valuta sredstev na računu oziroma računih iz točke (a) odstavka 2 ni enaka valuti, v kateri je bil izdan nalog za zamrznitev, banka znesek, naveden v nalogu, pretvori v valuto sredstev glede na referenčni devizni tečaj Evropske centralne banke oziroma devizni tečaj centralne banke države članice izvršitve za prodajo te valute na dan in ob uri izvedbe naloga ter zamrzne ustrezní znesek v valuti sredstev.

Člen 25

Izjava o zamrznitvi sredstev

1. Banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, do konca tretjega delovnega dne po izvedbi naloga na obrazcu za izjavo, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), izda izjavo, v kateri navede, ali in v kolikšnem obsegu so bila zamrznjena sredstva na dolžnikovem računu oziroma računih, če so bila, pa tudi datum izvršitve naloga. Če banka ali drug subjekt izjave zaradi izjemnih okoliščin ne more izdati v treh delovnih dneh, jo izda čim prej, najpozneje pa do konca osmega delovnega dne po izvedbi naloga.

Izjava se nemudoma posreduje v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Kadar je bil nalog izdan v državi članici izvršitve, banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga, izjavo v skladu s členom 29 posreduje sodišču, ki je nalog izdalo, po priporočeni pošti bodisi s potrdilom o prejemu bodisi na enakovreden elektronski način pa tudi upniku.

3. Kadar je bil nalog izdan v državi članici, ki ni država članica izvršitve, se izjava v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve, razen če ga je izdal prav ta isti organ.

Ta organ do konca prvega delovnega dne po prejemu ali izdaji izjave izjavo v skladu s členom 29 posreduje sodišču, ki je nalog izdalo, po priporočeni pošti bodisi s potrdilom o prejemu bodisi na enakovreden elektronski način pa tudi upniku.

4. Banka ali drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev, na zahtevo dolžnika temu razkrije podrobnosti naloga. Banka ali subjekt lahko to stori tudi brez take zahteve.

Člen 26

Odgovornost banke

Morebitno odgovornost banke za neizpolnitev obveznosti iz te uredbe ureja pravo države članice izvršitve.

Člen 27

Dolžnost upnika, da zahteva sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov

1. Upnik je dolžan sprejeti ustrezne ukrepe za sprostitev morebitnega zneska, ki po izvedbi naloga za zamrznitev presega znesek, naveden v nalogu o zamrznitvi:

(a) kadar nalog zadeva več računov v isti ali različnih državah članicah ali

(b) kadar je bil nalog izdan po izvedbi enega ali več enakovrednih nacionalnih nalogov zoper istega dolžnika, namenjenih zavarovanju istega zahtevka.

2. Upnik do konca tretjega delovnega dne po prejemu katere koli izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje tak presežek, po najhitrejši mogoči poti na obrazcu, s katerim se zahteva sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov in ki je pripravljen na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2), pristojnemu organu države članice izvršitve, v kateri je prišlo do presežka, predloži zahtevo za sprostitev.

Ta organ po prejemu zahteve zadevni banki nemudoma naroči sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov. Člen 24(7) se po potrebi uporabi v obratnem prednostnem vrstnem redu.

3. Ta člen državi članici ne preprečuje, da v nacionalnem pravu določi, da sprostitev presežnih zamrznjenih zneskov z računa na njenem ozemlju na lastno pobudo sproži pristojni izvršitveni organ te države članice.

Člen 28

Vročitev dolžniku

1. Nalog za zamrznitev, ostali dokumenti iz odstavka 5 tega člena in izjava v skladu s členom 25 se vročijo dolžniku v skladu s tem členom.

2. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v državi članici izvora, se mu dokumenti vročijo v skladu s pravom te države članice. Postopek vročitve sproži sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik – odvisno od tega, kdo je v državi članici izvora odgovoren za sprožitev tega postopka – do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov.

3. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v državi članici, ki ni država članica izvora, sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnik – odvisno od tega, kdo je v državi članici izvora odgovoren za sprožitev postopka vročitve – do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov, dokumente iz odstavka 1 tega člena v skladu s členom 29 posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče. Ta organ nemudoma sprejme potrebne ukrepe, s katerimi omogoči vročitev dokumentov dolžniku v skladu s pravom države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče.

Kadar je država članica, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče, edina država članica izvršitve, se dokumenti iz odstavka 5 tega člena posredujejo pristojnemu organu te države članice takrat, ko se posreduje nalog v skladu s členom 23(3). V takem primeru ta pristojni organ sproži postopek vročitve vseh dokumentov iz odstavka 1 tega člena do konca tretjega delovnega dne po dnevu prejema ali izdaje izjave v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov.

Pristojni organ o rezultatu vročitve dolžniku obvesti sodišče, ki je nalog izdalo, ali upnika, odvisno od tega, kdo je posredoval dokumente za vročitev.

4. Kadar ima dolžnik stalno prebivališče v tretji državi, se vročitev opravi v skladu s predpisi o mednarodni vročitvi, ki se uporabljajo v državi članici izvora.

5. Dolžniku se vročijo naslednji dokumenti, ki jim je po potrebi priložen prevod ali transliteracija, kot je določeno v členu 49(1):

(a) nalog za zamrznitev z uporabo delov A in B obrazca iz člena 19(2) in (3);

- (b) vloga za izdajo naloga za zamrznitev, ki jo je upnik predložil sodišču;
- (c) kopije vseh dokumentov, ki jih je upnik predložil sodišču za pridobitev naloga.

6. Kadar nalog za zamrznitev zadeva več kot eno banko, se dolžniku v skladu s tem členom vroči le prva izjava v skladu s členom 25, ki dokazuje zamrznitev zneskov. O morebitnih naknadnih izjavah v skladu s členom 25 se dolžnika nemudoma obvesti.

Člen 29

Posredovanje dokumentov

1. Kadar ta uredba predvideva posredovanje dokumentov v skladu s tem členom, se to lahko opravi na kakršen koli ustrezen način, pod pogojem, da je vsebina prejetega dokumenta resnična in istovetna vsebini posredovanega dokumenta in so vse informacije, ki so v njem vsebovane, jasno berljive.
2. Sodišče ali organ, ki je prejel dokumente v skladu z odstavkom 1 tega člena, do konca delovnega dne po dnevu prejema organu, upniku ali banki, ki je dokumente posredovala, pošlje potrdilo o prejemu na najhitrejši mogoč način in z uporabo standardnega obrazca, pripravljenega na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 30

Zamrznitev skupnih in imenskih računov

Sredstva na računih, ki v skladu z bančnimi podatki niso v izključni lasti dolžnika ali so v lasti tretje osebe v imenu dolžnika ali dolžnika v imenu tretje osebe, se lahko na podlagi te uredbe zamrznejo le, kolikor so lahko predmet zamrznitve v skladu s pravom države članice izvršitve.

Člen 31

Zneski, izvzeti iz zamrznitve

1. Zneski, ki so v skladu s pravom države članice izvršitve izvzeti iz zasega, so izvzeti iz zamrznitve na podlagi te uredbe.
2. Kadar se zneski iz odstavka 1 v skladu s pravom države članice izvršitve izvzamejo iz zasega brez zahteve dolžnika, organ, ki je v tej državi članici pristojen za izvzetje takih zneskov, zadevne zneske na lastno pobudo izvzame iz zamrznitve.
3. Kadar se zneski iz odstavka 1 tega člena v skladu s pravom države članice izvršitve izvzamejo iz zasega na zahtevo dolžnika, se ti zneski izvzamejo iz zamrznitve na podlagi vloge dolžnika, kot je določeno v točki (a) člena 34(1).

Člen 32

Prednostno razvrščanje naloga za zamrznitev

Nalog za zamrznitev je uvrščen na enako prednostno raven, če ta obstaja, kot enakovreden nacionalni nalog v državi članici izvršitve.

POGLAVJE 4

PRAVNA SREDSTVA

Člen 33

Pravna sredstva dolžnika zoper nalog za zamrznitev

1. Nalog za zamrznitev se na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče države članice izvora, prekliča ali, kadar je ustrezno, spremeni, če:

- (a) pogoji ali zahteve iz te uredbe niso bili izpolnjeni;
- (b) dolžniku v 14 dneh od zamrznitve njegovega računa oziroma računov niso bili vročeni nalog, izjava v skladu s členom 25 in/ali ostali dokumenti iz člena 28(5);
- (c) dokumenti, ki so bili dolžniku vročeni v skladu s členom 28, ne izpolnjujejo jezikovnih zahtev iz člena 49(1);
- (d) zamrznjeni zneski, ki presegajo znesek iz naloga, niso bili sproščeni v skladu s členom 27;
- (e) je bil zahtevek, katerega izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, v celoti ali delno plačan;
- (f) je bil zahtevek, katerega izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, s sodno odločbo o glavni stvari zavrjen ali
- (g) je bila sodna odločba o glavni stvari ali sodna poravnava ali javna listina, katere izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, razveljavljena ali odpravljena, odvisno od primera.

2. Na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče države članice izvora, se odločitev o varščini v skladu s členom 12 ponovno pregleda, če niso bili izpolnjeni pogoji ali zahteve iz navedenega člena.

Kadar sodišče na podlagi takega pravnega sredstva od upnika zahteva zagotovitev varščine ali dodatne varščine, se ustrezno uporabi prvi stavek člena 12(3), sodišče pa navede, da bo nalog za zamrznitev preklican oziroma spremenjen, če zahtevana (dodatna) varščina ne bo zagotovljena v roku, ki ga je določilo.

3. Pravnemu sredstvu, vložnemu na podlagi točke (b) odstavka 1, se ugoti, razen če se prvotno neopravljena vročitev opravi v 14 dneh po tem, ko je bil upnik obveščen o vlogi dolžnika za pravno sredstvo na podlagi točke (b) odstavka 1.

Če prvotno neopravljena vročitev ni bila že opravljena na drugačen način, se za presojo, ali se pravno sredstvo na podlagi točke (b) odstavka 1 ugoti ali ne, šteje, da je opravljena:

- (a) če upnik vročitev dokumentov dolžniku zahteva od organa, ki je na podlagi prava države članice izvora pristojen za vročitev, ali
- (b) kadar je upnik v svoji vlogi za pravno sredstvo navedel, da se strinja, da dokumente dvigne na sodišču države članice izvora, in kadar je bil za zagotovitev prevodov odgovoren upnik, če slednji temu sodišču posreduje prevode, potrebne v skladu s členom 49(1).

Organ, ki je na podlagi prava države članice izvora pristojen za vročitev, na zahtevo upnika v skladu s točko (a) drugega pododstavka tega odstavka nemudoma vroči dokumente dolžniku po priporočeni pošti s potrdilom o prejemu na naslov, ki ga dolžnik navede v skladu z odstavkom 5 tega člena.

Kadar je za sprožitev postopka vročitve dokumentov iz člena 28 odgovoren dolžnik, se lahko prvotno neopravljena vročitev opravi le, če upnik dokaže, da je sprejel vse potrebne ukrepe, s katerimi bi omogočil prvotno vročitev dokumentov.

4. Pravnemu sredstvu, vloženemu na podlagi točke (c) odstavka 1, se ugoti, razen če upnik v 14 dneh po tem, ko je bil obveščen o vlogi dolžnika za pravno sredstvo na podlagi točke (c) odstavka 1, dolžniku zagotovi prevode, potrebne v skladu s to uredbo.

Ustrezno se uporabljata drugi in tretji pododstavek odstavka 3.

5. Dolžnik v svoji vlogi za pravno sredstvo na podlagi točk (b) in (c) odstavka 1 navede naslov, na katerega se lahko v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena pošljejo dokumenti in prevodi iz člena 28, ali pa navede, da se strinja, da dokumente dvigne na sodišču države članice izvora.

Člen 34

Pravna sredstva dolžnika zoper izvršitev naloga za zamrznitev

1. Ne glede na člena 33 in 35 se izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojno sodišče ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, na pristojni izvršitveni organ v tej državi članici:

(a) omeji, če bi bilo treba določene zneske na računu izvzeti iz zasega v skladu s členom 31(3) ali če zneski, izvzeti iz zasega, niso bili upoštevani ali niso bili ustrezno upoštevani pri izvajanju naloga v skladu s členom 31(2), ali

(b) ustavi, če:

(i) je zamrznjeni račun izključen iz področja uporabe te uredbe v skladu s členom 2(3) in (4);

(ii) je izvršitev sodne odločbe, sodne poravnave ali javne listine, ki jo je upnik želel zagotoviti z nalogom, v državi članici izvršitve zavrnjena;

(iii) je izvršljivost sodne odločbe, katere izvršitev je želel upnik zagotoviti z nalogom, v državi članici izvora odložena, ali

(iv) se uporablja točka (b), (c), (d), (e), (f) ali (g) člena 33(1). Člen 33(3), (4) in (5) se ustrezno uporablja.

2. Izvršitev naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve se na podlagi vloge dolžnika, naslovljene na pristojni organ v tej državi članici, ustavi, če je v očitnem nasprotju z javnim redom države članice izvršitve.

Člen 35

Druga pravna sredstva, ki so na voljo dolžniku in upniku

1. Dolžnik ali upnik lahko pri sodišču, ki je nalog za zamrznitev izdalo, zahteva njegovo spremembo ali preklic, če so se okoliščine, na podlagi katerih je bil nalog izdan, spremenile.
2. Sodišče, ki je izdalo nalog za zamrznitev, lahko, kadar to dopušča pravo države članice izvora, na lastno pobudo nalog spremeni ali prekliče zaradi spremenjenih okoliščin.
3. Če sta se dolžnik in upnik dogovorila za poravnavo zahtevka, lahko pri sodišču, ki je izdalo nalog za zamrznitev, skupaj zahtevata preklic ali spremembo naloga, pri pristojnem sodišču države članice izvršitve ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici pa ustavitve ali omejitve izvršitve naloga.
4. Upnik lahko pri pristojnem sodišču države članice izvršitve ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojnem izvršitvenem organu v tej državi članici zahteva spremembo izvršitve naloga za zamrznitev, da se popravi izvzetje, uporabljeno v tej državi članici v skladu s členom 31, ker so bila druga izvzetja že uporabljena v zadostnem znesku v zvezi z enim ali več računi, ki se vodijo v eni ali več drugih državah članicah, in bi bil zato tak popravek ustrezen.

Člen 36

Postopek za pravna sredstva v skladu s členi 33, 34 in 35

1. Vloga za pravno sredstvo v skladu s členom 33, 34 ali 35 se vloži na obrazcu za odobritev pravnega sredstva, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2). Vloga se lahko vloži kadar koli in predloži prek katerega koli komunikacijskega sredstva, tudi elektronskega, ki je skladno s postopkovnimi pravili države članice, v kateri se vloži vloga.
2. Drugo stranko se obvesti o vlogi.
3. Razen kadar vloge ni vložil dolžnik v skladu s točko (a) člena 34(1) ali členom 35(3), se odločitev o vlogi sprejme po tem, ko sta obe stranki dobili priložnost, da predstavita svoje argumente, tudi z ustreznimi sredstvi komunikacijske tehnologije, ki so na voljo in sprejemljivi v skladu s pravom vsake zadevne države članice.
4. Odločitev se sprejme nemudoma, najpozneje pa 21 dni po tem, ko je sodišče ali, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojni izvršitveni organ prejel vse informacije, potrebne za odločitev. Stranki se obvesti o odločitvi.
5. Odločitev o preklicu ali spremembi naloga za zamrznitev in odločitev o omejitvi ali ustavitvi njegove izvršitve sta izvršljivi takoj.

Kadar je bilo pravno sredstvo vloženo v državi članici izvora, sodišče v skladu s členom 29 odločitev o pravnem sredstvu nemudoma posreduje pristojnemu organu države članice izvršitve na obrazcu, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2). Ta organ takoj po prejemu odločitve o pravnem sredstvu poskrbi za njeno izvršitev.

Kadar se odločitev o pravnem sredstvu nanaša na bančni račun v državi članici izvora, se izvedba v zvezi s tem bančnim računom opravi v skladu s pravom države članice izvora.

Kadar je bilo pravno sredstvo vloženo v državi članici izvršitve, se odločitev o pravnem sredstvu izvede v skladu s pravom države članice izvršitve.

Člen 37

Pravica do pritožbe

Obe stranki imata pravico do pritožbe zoper odločitev, izdano v skladu s členom 33, 34 ali 35. Taka pritožba se vloži na obrazcu za pritožbo, pripravljenem na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 38

Pravica do zagotovitve varščine namesto zamrznitve

1. Na podlagi vloge dolžnika:

(a) lahko sodišče, ki je izdalo nalog za zamrznitev, odredi sprostitev zamrznjenih sredstev, če dolžnik temu sodišču zagotovi varščino v znesku iz naloga ali drugačno zagotovilo v obliki, ki je sprejemljiva po pravu države članice, v kateri je sodišče, in v vrednosti, ki je najmanj enaka temu znesku;

(b) lahko pristojno sodišče ali, če je tako določeno v nacionalnem pravu, pristojni izvršitveni organ države članice izvršitve ustavi izvrševanje naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, če dolžnik temu sodišču oziroma organu zagotovi varščino v znesku, zamrznjenem v tej državi članici, ali drugačno zagotovilo v obliki, ki je sprejemljiva po pravu države članice, v kateri je sodišče, in v vrednosti, ki je najmanj enaka temu znesku.

2. Za sprostitev zamrznjenih sredstev se ustrezno uporabljata člena 23 in 24. Upnika se o zagotovitvi varščine namesto zamrznitve obvesti v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 39

Pravica tretjih oseb

1. Pravico tretje osebe, da izpodbija nalog za zamrznitev, ureja pravo države članice izvora.

2. Pravico tretje osebe, da izpodbija izvršitev naloga za zamrznitev, ureja pravo države članice izvršitve.

3. Brez poseganja v druga pravila o pristojnosti, določena v pravu Unije ali nacionalnem pravu, so v zvezi z morebitno tožbo, ki jo vloži tretja oseba:

(a) za izpodbijanje naloga za zamrznitev, pristojna sodišča države članice izvora;

(b) za izpodbijanje izvrševanja naloga za zamrznitev v državi članici izvršitve, pa sodišča države članice izvršitve oziroma, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu te države članice, pristojni izvršitveni organ.

POGLAVJE 5

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 40

Uradna potrditev ali podobna formalnost

V okviru te uredbe se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali podobna formalnost.

Člen 41

Pravno zastopanje

Zastopanje s strani odvetnika ali drugega pravnega strokovnjaka v postopku za pridobitev naloga za zamrznitev ni obvezno. V postopku v skladu s poglavjem 4 zastopanje s strani odvetnika ali drugega pravnega strokovnjaka ni obvezno, razen če je po pravu države članice, v kateri je sodišče ali organ, pri katerem je vložena vloga za pravno sredstvo, tako zastopanje obvezno ne glede na državljanstvo ali stalno prebivališče strank.

Člen 42

Sodne takse

Sodne takse v postopku za pridobitev naloga za zamrznitev ali odobritev pravnega sredstva zoper nalog ne smejo biti višje od taks za pridobitev enakovrednega nacionalnega naloga ali pravnega sredstva zoper tak nacionalni nalog.

Člen 43

Stroški bank

1. Banka lahko plačilo ali povračilo stroškov, nastalih pri izvršitvi naloga za zamrznitev, od upnika ali dolžnika zahteva le, kadar je na podlagi prava države članice izvršitve upravičena do takega plačila ali povračila za enakovredne nacionalne naloge.

2. Pristojbine, ki jih banka zaračunava za kritje stroškov iz odstavka 1, se določijo glede na kompleksnost izvedbe naloga za zamrznitev in ne smejo biti višje od pristojbin, ki se zaračunavajo za izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov.

3. Pristojbine, ki jih banka zaračunava za zagotovitev informacij o računu v skladu s členom 14, ne smejo biti višje od dejansko nastalih stroškov in, kadar je ustrezno, tudi ne višje od pristojbin, ki se zaračunavajo za zagotavljanje informacij o računu v kontekstu enakovrednih nacionalnih nalogov.

Člen 44

Pristojbine, ki jih zaračunavajo organi

Pristojbine, ki jih zaračunava kateri koli organ v državi članici izvršitve, ki sodeluje pri obdelavi ali izvrševanju naloga za zamrznitev ali pri zagotavljanju informacij o računu v skladu s členom 14, se določijo na podlagi lestvice pristojbin ali drugega niza pravil, ki jih vnaprej opredeli posamezna država članica in s katerimi se pregledno določijo veljavne pristojbine. Država članica lahko pri opredelitvi te lestvice ali drugega niza pravil upošteva znesek iz naloga in kompleksnost njegove obdelave. Kadar je ustrezno, pristojbine ne smejo biti višje od pristojbin, ki se zaračunavajo v zvezi z enakovrednimi nacionalnimi nalogi.

Člen 45

Roki

Kadar sodišče ali udeleženi organ v izjemnih okoliščinah ne more upoštevati rokov iz člena 14(7), člena 18, člena 23(2), drugega pododstavka člena 25(3), člena 28(2), (3) in (6), člena 33(3) ter člena 36(4) in (5), sodišče ali organ čim prej sprejme ukrepe, ki se zahtevajo v navedenih določbah.

Člen 46

Razmerje do nacionalnega procesnega prava

1. Vsa postopkovna vprašanja, ki v tej uredbi niso posebej obravnavana, ureja pravo države članice, v kateri poteka postopek.
2. Učinke uvedbe postopkov v primeru insolventnosti na posamezne izvršitvene ukrepe, kot je izvršitev naloga za zamrznitev, ureja pravo države članice, v kateri so bili postopki v primeru insolventnosti uvedeni.

Člen 47

Varstvo podatkov

1. Osební podatki, ki so pridobljeni, obdelani ali posredovani na podlagi te uredbe, so zadostni, ustrezni, njihov obseg glede na namen, za katerega so bili pridobljeni, obdelani ali posredovani, ni pretiran, uporabijo pa se lahko izključno v ta namen.
2. Pristojni organ, informacijski organ in kateri koli drug subjekt, pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev, podatkov iz odstavka 1 ne smejo hraniti dlje, kot je potrebno za namen, za katerega so bili pridobljeni, obdelani ali posredovani, kar je v vsakem primeru največ šest mesecev po končanju postopkov, in v tem času zagotavljajo ustrezno varnost teh podatkov. Ta odstavek se ne uporablja za podatke, ki jih obdelujejo ali hranijo sodišča pri izvajanju sodne funkcije.

Člen 48

Razmerje do drugih instrumentov

Ta uredba ne posega v:

- (a) Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, razen kot je določeno v členu 10(2), členu 14(3) in (6), členu 17(5), členu 23(3) in (6), členu 25(2) in (3), členu 28(1), (3), (5) in (6), členu 29, členu 33(3), členu 36(2) in (4) ter členu 49(1) te uredbe;
- (b) Uredbo (EU) št. 1215/2012;
- (c) Uredbo (ES) št. 1346/2000;
- (d) Direktivo 95/46/ES, razen kot je določeno v členu 14(8) in členu 47 te uredbe;
- (e) Uredbo (ES) št. 1206/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (f) Uredbo (ES) št. 864/2007, razen kot je določeno v členu 13(4) te uredbe.

Člen 49

Jeziki

1. Vsem dokumentom iz točk (a) in (b) člena 28(5), ki se vročijo dolžniku in niso v uradnem jeziku države članice, v kateri ima dolžnik stalno prebivališče, ali, kadar je v tej državi več uradnih jezikov, v uradnem jeziku oziroma enem od uradnih jezikov kraja, kjer ima dolžnik stalno prebivališče, ali v drugem jeziku, ki ga slednji razume, se priloži prevod ali transliteracija v enega od teh jezikov. Dokumentov iz točke (c) člena 28(5) se ne prevede, razen če sodišče izjemoma odloči, da je treba prevesti ali transliterirati posamezne dokumente, da bi se dolžniku omogočila uveljavitev njegovih pravic.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, 10.12.2007, str. 79).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL L 174, 27.6.2001, str. 1).

2. Dokumenti, ki se na podlagi te uredbe naslovijo na sodišče ali pristojni organ, so lahko pripravljene tudi v katerem koli drugem uradnem jeziku institucij Unije, če je zadevna država članica navedla, da je tak drug jezik zanje sprejemljiv.
3. Vsak prevod v skladu s to uredbo opravi oseba, ki je za prevode pooblaščen v eni od držav članic.

Člen 50

Informacije, ki jih zagotovijo države članice

1. Države članice Komisiji do 18. julija 2016 sporočijo naslednje informacije:
 - (a) katera sodišča so pristojna za izdajo naloga za zamrznitev (člen 6(4));
 - (b) kateri organ je pristojen za pridobitev informacij o računu (člen 14);
 - (c) kakšni načini pridobivanja informacij o računu so na voljo na podlagi njihovega nacionalnega prava (člen 14(5));
 - (d) pri katerih sodiščih se lahko vloži pritožba (člen 21);
 - (e) kateri organ ali organi so pristojni za sprejem, posredovanje in vročitev naloga za zamrznitev in drugih dokumentov v skladu s to uredbo (točka 14 člena 4);
 - (f) kateri organ je pristojen za izvršitev naloga za zamrznitev v skladu s poglavjem 3;
 - (g) v kakšnem obsegu se lahko po njihovem nacionalnem pravu zamrznejo skupni in imenski računi (člen 30);
 - (h) katera pravila se uporabljajo za zneske, izvzete iz zasega po nacionalnem pravu (člen 31);
 - (i) ali banke v skladu z njihovim nacionalnim pravom lahko zaračunavajo pristojbine za izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov in posredovanje informacij o računu ter, če je tako, katera stranka mora začasno in na koncu plačati te pristojbine (člen 43);
 - (j) lestvico pristojbin ali drug niz pravil, s katerimi se določijo veljavne pristojbine, ki jih zaračunava kateri koli organ, ki sodeluje pri obdelavi ali izvrševanju naloga za zamrznitev (člen 44);
 - (k) ali so po nacionalnem pravu enakovredni nacionalni nalogi prednostno razvrščeni (člen 32);
 - (l) katera sodišča ali, kadar je ustrezno, izvršitveni organ je pristojen za ugotovitev pravnega sredstva (člen 33(1), člen 34(1) ali (2));
 - (m) pri katerih sodiščih se vloži pritožba, rok za vložitev take pritožbe v skladu z nacionalnim pravom, in dogodek, ki označuje začetek tega roka (člen 37);

- (n) podatke o sodnih taksah (člen 42) ter
- (o) kateri jeziki so sprejemljivi za prevode dokumentov (člen 49(2)).

Države članice Komisijo obveščajo o morebitnih naknadnih spremembah teh informacij.

2. Komisija na vse ustrezne načine, zlasti prek Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, omogoči, da so vse informacije javno dostopne.

Člen 51

Priprava in naknadno spreminjanje obrazcev

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi omogoči pripravo in naknadno spreminjanje obrazcev iz členov 8(1), 10(2), 19(1), 25(1), 27(2), 29(2) in 36(1), drugega pododstavka člena 36(5) ter člena 37. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 52(2).

Člen 52

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 53

Spremljanje in pregled

1. Komisija do 18. januarja 2022 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe, ki zajema oceno:

- (a) ali bi bilo treba v področje uporabe te uredbe vključiti finančne instrumente in
- (b) ali bi se na podlagi naloga za zamrznitev lahko zamrznili zneski, knjiženi na dolžnikov račun po izvedbi naloga.

Poročilu po potrebi priloži predlog za spremembo te uredbe in oceno vpliva sprememb, ki jih je treba vnesti.

2. Države članice za namene odstavka 1 zberejo in na zahtevo dajo Komisiji na voljo informacije o:

- (a) številu vlog za izdajo naloga za zamrznitev in številu primerov, v katerih je bil nalog izdan;
- (b) številu vlog za pravno sredstvo v skladu s členoma 33 in 34 ter, če je mogoče, številu primerov, v katerih je bilo pravno sredstvo ugodeno, ter
- (c) številu vloženih pritožb v skladu s členom 37 in, če je mogoče, številu primerov, v katerih je bila taka pritožba uspešna.

POGLAVJE 6

KONČNE DOLOČBE

Člen 54

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 18. januarja 2017, razen člena 50, ki se uporablja od 18. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 656/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (d) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj politike Unije na področju zunanjih meja Unije je zagotoviti učinkovito spremljanje prehajanja zunanjih meja, tudi z varovanjem meja, hkrati pa prispevati k zagotavljanju varstva in reševanja življenj. Namen varovanja meja je preprečiti nedovoljene prehode meja in čezmejno kriminaliteto ter prijete osebe, ki so mejo prestopile v nasprotju s pravili, oziroma izvesti druge ukrepe proti njim. Varovanje meja bi moralo učinkovito preprečevati osebam, da se izognejo kontrolam na mejnih prehodih, in jih od tega odvračati. Zato varovanje meja ni omejeno na odkrivanje poskusov nedovoljenih prehodov meja, ampak vključuje tudi ukrepe, kot je prestrežanje plovil, za katere se sumi, da poskušajo vstopiti v Unijo brez opravljene mejne kontrole, in postopke ravnanja v primerih, kot sta denimo iskanje in reševanje, ki se lahko pojavijo med operacijo varovanja meja na morju, ter postopke za uspešen zaključek takšne operacije.
- (2) Za politike Unije na področju upravljanja meja, azila in priseljavanja ter njihovo izvajanje bi moralo veljati načelo solidarnosti in pravične delitve odgovornosti med državami članicami, v skladu s členom 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Akti Unije, sprejeti v okviru teh politik, bi morali po potrebi vsebovati ustrezne ukrepe za učinkovito izvajanje tega načela in spodbujanje delitve bremen, tudi s prostovoljnimi transferji upravičencev do mednarodne zaščite.
- (3) Področje uporabe te uredbe bi moralo biti omejeno na operacije varovanja meja, ki jih izvajajo države članice na svojih zunanjih morskih mejah v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ⁽²⁾. Preiskovalni in kaznovalni ukrepi so urejeni v nacionalnem kazenskem pravu in v obstoječih instrumentih medsebojne pravne pomoči na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.
- (4) Agencija je pristojna za usklajevanje operativnega sodelovanja med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja, tudi kar zadeva varovanje meja. Pristojna je tudi za pomoč državam članicam v primerih, ko je potrebna okrepljena tehnična pomoč na zunanjih mejah, ob upoštevanju dejstva, da so v nekaterih primerih to lahko humanitarne krize in reševanje na morju. Da bi se takšno sodelovanje še poglobilo, so potrebna posebna pravila v zvezi z dejavnostmi varovanja meja, ki jih v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Agencija, izvajajo pomorske, kopenske in zračne enote ene države članice na morskih mejah drugih držav članic ali na odprtem morju.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

- (5) Sodelovanje s sosednjimi tretjimi državami je bistveno za preprečevanje nezakonitih prehodov meja, boj proti čezmejni kriminaliteti in preprečevanje izgube življenj na morju. V skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 in če je v celoti zagotovljeno spoštovanje temeljnih pravic migrantov, lahko Agencija sodeluje s pristojnimi organi tretjih držav, zlasti pri analizi tveganja in usposabljanju, lajšati pa bi morala tudi operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami. Kadar sodelovanje s tretjimi državami poteka na ozemlju ali v teritorialnem morju teh držav, bi morale države članice in Agencija izpolnjevati normative in standarde, ki so vsaj enakovredni standardom iz prava Unije.
- (6) Z evropskim sistemom varovanja meja (Eurosurr), vzpostavljenim z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se želi okrepiti izmenjavo informacij ter operativno sodelovanje med državami članicami in z Agencijo. Na ta način naj bi se zagotovilo precej boljše spremljanje razmer in okrepljena zmogljivost za odzivanje držav članic, tudi s podporo Agencije, za namene odkrivanja in preprečevanja nezakonitega priseljevanja in čezmejnega kriminala in boja proti njima ter prispevanja k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov na zunanjih mejah držav članic. Agencija bi morala pri usklajevanju operacij varovanja meja državam članicam v skladu z navedeno uredbo zagotoviti informacije o teh operacijah in analizo teh operacij.
- (7) Ta uredba nadomešča Sklep Sveta 2010/252/EU ⁽²⁾, ki ga je Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) razveljavilo s sodbo z dne 5. septembra 2012 v zadevi C-355/10. V navedeni sodbi je Sodišče odločilo, da se učinki Sklepa 2010/252/EU ohranijo v veljavi, dokler ne začne veljati nova ureditev. Zato navedeni sklep prenehati učinkovati z začetkom veljavnosti te uredbe.
- (8) V času operacij varovanja morskih meja bi morale države članice spoštovati svoje obveznosti po mednarodnem pravu, zlasti Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodno konvencijo o iskanju in reševanju na morju, Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in njen Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, Konvencijo Združenih narodov o statusu beguncev, Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, Konvencijo Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah ter druge ustrezne mednarodne akte.
- (9) Kadar Agencija usklajuje operacije varovanja morskih meja, bi morala svoje naloge opravljati ob celovitem upoštevanju zadevnega prava Unije, tudi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), in zadevnega mednarodnega prava, zlasti tistega, ki je navedeno v uvodni izjavi 8.
- (10) V skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, in splošnimi načeli prava Unije, bi moral biti vsak ukrep, sprejet v okviru operacije varovanja, sorazmeren z zastavljenimi cilji in nediskriminatoren ter bi moral v celoti spoštovati človekovo dostojanstvo in temeljne pravice ter pravice beguncev in prosilcev za azil, vključno z načelom nevračanja. Države članice in Agencijo zavezujejo določbe pravnega reda Unije s področja azila, zlasti Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito, vloženimi na ozemlju, tudi na mejah, v teritorialnih vodah ali tranzitnih območjih držav članic.
- (11) Uporaba te uredbe ne bi smela posegati v Direktivo 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, zlasti glede pomoči žrtvam trgovine z ljudmi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (Eurosurr) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2010/252/EU z dne 26. aprila 2010 o dopolnitvi Zakonika o schengenskih mejah glede varovanja zunanjih meja na morju v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 111, 4.5.2010, str. 20).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

⁽⁵⁾ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

- (12) To uredbo bi bilo treba uporabljati v popolni skladnosti z načelom nevračanja, kakor je opredeljeno v Listini in kot se razlaga v skladu s sodno prakso Sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice. V skladu z navedenim načelom nobene osebe ne bi smeli izkrcati oziroma prisiliti k vstopu v državo ali privedi do države ali drugače izročiti organom države, v kateri med drugim obstaja zanjo resna nevarnost, da bo podvržena smrtni kazni, mučenju, pregonu ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, ali v kateri bi bilo njeno življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v kateri obstaja resna nevarnost izгона ali odstranitve ali izročitve drugi državi v nasprotju z načelom nevračanja.
- (13) Če so države članice seznanjene ali bi morale biti seznanjene, da so sistematične pomanjkljivosti azilnega postopka in pogojev za sprejem prosilcev za azil v tej tretji državi tolikšne, da je utemeljeno domnevati, da bi bil prosilec za azil izpostavljen resni nevarnosti, da se bo z njim ravnalo nečloveško ali ponižujoče, ali če so države članice seznanjene ali bi morale biti seznanjene, da ta tretja država izvaja prakse v nasprotju z načelom nevračanja, države članice niso odvezane svojih obveznosti po pravu Unije in mednarodnem pravu, zlasti obveznosti spoštovanja načela nevračanja, četudi med državo članico in to tretjo državo morda obstaja določen dogovor.
- (14) Med operacijo varovanja meja na morju se lahko pojavijo primeri, v katerih bo potrebna pomoč osebam v nevarnosti. V skladu z mednarodnim pravom mora vsaka država poveljniku plovila, ki plove pod njeno zastavo, naložiti dolžnost, da po čim boljših močeh nemudoma pomaga vsaki osebi, ki jo najde na morju v življenjski nevarnosti, ter gre z vso možno hitrostjo na pomoč osebam, ki so v nevarnosti, kolikor lahko to stori brez resnega ogrožanja plovila, posadke ali potnikov. Takšno pomoč bi bilo treba zagotoviti ne glede na narodnost ali status oseb, ki potrebujejo pomoč, in okoliščine, v katerih se nahajajo. Poveljnik ladje in posadka ne bi smeli biti kazensko preganjani samo zaradi tega, ker so rešili ljudi v nevarnosti na morju in jih prepeljali na varen kraj.
- (15) Države članice bi morale obveznost pomagati osebam v nevarnosti izpolnjevati v skladu z veljavnimi določbami mednarodnih aktov, ki urejajo iskanje in reševanje, ter v skladu z zahtevami o varstvu temeljnih pravic. Ta uredba ne bi smela vplivati na pristojnosti organov za iskanje in reševanje, niti na njihove pristojnosti za zagotavljanje, da usklajevanje in sodelovanje poteka na način, ki omogoča prevoz rešenih oseb na varen kraj.
- (16) Kadar operativno območje operacije na morju vključuje območje iskanja in reševanja tretje države, si je treba pri načrtovanju operacije na morju prizadevati za vzpostavitev komunikacijskih poti z organi za iskanje in reševanje zadevne tretje države, da se zagotovi zmožnost odziva teh organov na primere iskanja in reševanja na njihovem območju iskanja in reševanja.
- (17) V skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 se operacije varovanja meja, ki jih usklajuje Agencija, izvajajo v skladu z operativnim načrtom. Kar zadeva operacije na morju, bi operativni načrt zato moral vsebovati posebne informacije o uporabi ustrezne jurisdikcije in zakonodaje na geografskem območju, kjer poteka skupna operacija, poskusni projekt ali hitro posredovanje, vključno s sklicevanjem na pravo Unije in mednarodno pravo glede prestrežanja, reševanja na morju in izkrcanja. Operativni načrt bi moral biti pripravljen v skladu z določbami te uredbe, ki urejajo prestrežanje, reševanje na morju in izkrcanje v okviru operacij varovanja meja na morju, ki jih usklajuje Agencija, in ob upoštevanju posebnih okoliščin zadevne operacije. Vključevati bi moral postopke, ki zagotavljajo, da se osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, žrtve trgovine z ljudmi, mladoletniki brez spremstva in druge ranljive osebe identificirajo in se jim zagotovi ustrezna pomoč, tudi dostop do mednarodne zaščite.
- (18) Praksa pri uporabi Uredbe (ES) št. 2007/2004 je, da se za vsako operacijo na morju v državi članici gostiteljici vzpostavi koordinacijska struktura, ki jo sestavljajo uradniki države članice gostiteljice, gostujoči uradniki ter predstavniki Agencije, tudi uradnik za usklajevanje iz Agencije. To koordinacijsko strukturo, ki se običajno imenuje mednarodni koordinacijski center, bi bilo treba uporabiti kot kanal za komunikacijo med uradniki, ki sodelujejo v operaciji na morju, in zadevnimi organi.

- (19) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana s členoma 2 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter Listino, zlasti spoštovanje človekovega dostojanstva, pravico do življenja, prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, prepoved trgovine z ljudmi, pravico do svobode in varnosti, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do azila in zaščite v primeru odstranitve in izгона, načeli nevračanja in prepovedi diskriminacije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in pravice otroka. Države članice in Agencija bi morale to uredbo uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (20) Ker cilja te uredbe, in sicer sprejeti posebna pravila za varovanje morskih meja, ki ga opravljajo mejni policisti, katerih delo usklajuje Agencija, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi različne pravne ureditve in prakse, temveč se zaradi večnacionalne narave operacij lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen k PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od odločitve Sveta o tej uredbi odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (22) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki sodijo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (23) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki sodijo v področje iz točke (A) člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (24) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki sodijo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

- (25) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽¹⁾; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (26) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽²⁾; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za operacije varovanja meja, ki jih izvajajo države članice na svojih zunanjih morskih mejah v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „Agencija“ pomeni Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ki je bila ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004;
2. „operacija na morju“ pomeni skupno operacijo, poskusni projekt ali hitro posredovanje, ki ga izvajajo države članice za varovanje svojih zunanjih morskih meja, usklajuje pa ga Agencija;
3. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri operacija na morju poteka ali iz katere je bila sprožena;
4. „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki sodeluje v operaciji na morju z zagotavljanjem tehnične opreme, napotitvijo mejnih policistov v okviru skupin Evropskih mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, vendar ni država članica gostiteljica;
5. „sodelujoča enota“ pomeni pomorsko, kopensko ali zračno enoto, za katero je pristojna država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica, ki sodeluje pri operaciji na morju;
6. „mednarodni koordinacijski center“ pomeni koordinacijsko strukturo, vzpostavljeno v državi članici gostiteljici za usklajevanje operacije na morju;
7. „nacionalni koordinacijski center“ pomeni nacionalni koordinacijski center, vzpostavljen za namene evropskega sistema nadzora meja (Eurosir) v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

8. „operativni načrt“ pomeni operativni načrt iz člena 3a in člena 8e Uredbe (ES) št. 2007/2004;
9. „plovilo“ pomeni vsakršno vrsto vodnega plovila, tudi čolne, barke, plavajoče ploščadi, neizpodrivna plovila in vodna letala, ki se uporablja ali se lahko uporablja na morju;
10. „plovilo brez državne pripadnosti“ pomeni plovilo, ki ne pripada nobeni državi ali se lahko šteje za takšno plovilo, če mu nobena država ni podelila pravice, da plove pod njeno zastavo, ali če plove pod zastavami dveh ali več držav, ki jih uporablja po svoji izbiri;
11. „Protokol proti tihotapljenju migrantov“ pomeni Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, podpisano v Palermu v Italiji decembra 2000;
12. „varen kraj“ pomeni lokacijo, kjer se šteje, da se operacije reševanja končajo in kjer varnost življenja preživelih oseb ni ogrožena, kjer je mogoče zadovoljiti njihove osnovne človeške potrebe in od koder se lahko zagotovi prevoz do naslednjega ali končnega namembnega kraja preživelih oseb, ob upoštevanju temeljnih pravic teh oseb v skladu z načelom nevračanja;
13. „center za usklajevanje reševanja“ pomeni enoto, odgovorno za spodbujanje učinkovite organizacije služb za iskanje in reševanje ter za usklajevanje izvajanja operacij iskanja in reševanja na območju iskanja in reševanja, kot je opredeljena v Mednarodni konvenciji o iskanju in reševanju na morju;
14. „zunanji pas“ pomeni pas, ki meji na teritorialno morje, kot je opredeljen v členu 33 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, kadar je uradno razglašen;
15. „obalna država članica“ pomeni državo članico, v katere teritorialnem morju ali zunanjem pasu se prestrežanje izvaja.

POGLAVJE II

SPLOŠNA PRAVILA

Člen 3

Varnost na morju

Ukrepi, sprejeti za namen operacije na morju, se izvajajo tako, da je v vsakem primeru zagotovljena varnost prestreženih ali rešenih oseb, sodelujočih enot ali tretjih oseb.

Člen 4

Varstvo temeljnih pravic in načelo nevračanja

1. V skladu z načelom nevračanja se nobene osebe ne izkrca oziroma prisili k vstopu v državo ali privede do države ali drugače izroči organom države, v kateri med drugim obstaja zanjo resna nevarnost, da bo podvržena smrtni kazni, mučenju, pregonu ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju ali v kateri bi bilo njeno življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali zaradi političnega prepričanja, ali v kateri obstaja resna nevarnost izгона, odstranitve ali izročitve drugi državi v nasprotju z načelom nevračanja.

2. Kadar se v okviru načrtovanja operacije na morju preučuje možnost izkrca v tretji državi, država članica gostiteljica, skupaj s sodelujočimi državami članicami in Agencijo, upošteva splošne razmere v zadevni tretji državi.

Ocena splošnih razmer v tretji državi temelji na informacijah, pridobljenih od različnih virov, med drugim lahko tudi od drugih držav članic, organov, uradov in agencij Unije ter zadevnih mednarodnih organizacij, v njej pa se lahko upošteva obstoj sporazumov in projektov na področju glede migracije in azila, izvedenih v skladu s pravom Unije in s sredstvi Unije. Navedena ocena je del operativnega načrta in se pošlje sodelujočim enotam ter se po potrebi posodablja.

Prestreženih ali rešenih oseb se ne izkrca oziroma prisili k vstopu v tretjo državo ali privede do tretje države ali drugače izroči organom tretje države, če država članica gostiteljica ali sodelujoče države članice vedo ali bi morale vedeti, da ta tretja država izvaja prakse, opisane v odstavku 1.

3. Preden se med operacijo na morju prestrežene ali rešene osebe izkrca oziroma prisili k vstopu v tretjo državo ali privede do tretje države ali drugače izroči organom tretje države, sodelujoče enote brez poseganja v člen 3 in ob upoštevanju ocene splošnih razmer v navedeni tretji državi v skladu z odstavkom 2 uporabijo vsa sredstva za identifikacijo prestreženih ali rešenih oseb, ocenijo njihove osebne okoliščine, jih obvestijo o namembnem kraju v jeziku, ki ga te osebe razumejo ali za katerega se upravičeno domneva, da ga te osebe razumejo, ter jim ponudijo možnost, da navedejo razloge za domnevo, da bi bilo izkrcanje na predlaganem kraju v nasprotju z načelom nevračanja.

V te namene se v operativnem načrtu navedejo dodatne podrobnosti, po potrebi tudi, ali so na kopnem na voljo medicinsko osebje, tolmači, pravni svetovalci in drugi ustrezni strokovnjaki države članice gostiteljice in sodelujočih držav članic. Vsaka sodelujoča enota ima vsaj eno osebo z osnovnim znanjem prve pomoči.

Poročilo iz člena 13 temelji na informacijah, ki jih zagotovita država članica gostiteljica in sodelujoča država članica, in vsebuje dodatne podrobnosti o primerih izkrcanja v tretjih državah in o tem, kako so sodelujoče enote izvedle vsak element postopkov, določenih v prvem pododstavku tega odstavka, za zagotavljanje skladnosti z načelom nevračanja.

4. Med celotno operacijo na morju sodelujoče enote upoštevajo posebne potrebe otrok, tudi mladoletnikov brez spremstva, žrtev trgovine z ljudmi, oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, invalidov, oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in drugih oseb v izrazito ranljivem položaju.

5. Vsaka izmenjava osebnih podatkov s tretjimi državami, pridobljenih med operacijo na morju, za namene te uredbe je strogo omejena na najnujnejše in izvedena v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Okvirnim sklepom Sveta 2008/977/PNZ ⁽²⁾ in ustreznimi nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov.

Izmenjava osebnih podatkov s tretjimi državami o prestreženih in rešenih osebah, pridobljenih med operacijo na morju, je prepovedana, kadar obstaja resno tveganje kršitve načela nevračanja.

6. Sodelujoče enote pri opravljanju svojih dolžnosti popolnoma spoštujejo človekovo dostojanstvo.

7. Ta člen se uporablja za vse ukrepe, ki jih v skladu s to uredbo sprejmejo države članice ali Agencija.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008, str. 60).

8. Mejni policisti in drugo osebje, ki sodelujejo v operaciji na morju, so usposobljeni v zvezi z zadevnimi določbami s področja temeljnih pravic, begunskega prava ter mednarodne pravne ureditve iskanja in reševanja v skladu z drugim odstavkom člena 5 Uredbe (ES) št. 2007/2004.

POGLAVJE III

POSEBNA PRAVILA

Člen 5

Odkritje

1. Ob odkritju se sodelujoče enote približajo plovilu, za katero obstaja sum, da prevažata osebe, ki so se izognile ali se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali da se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, da bi ugotovile njegovo identiteto in državno pripadnost, ter ga pred izvedbo nadaljnjih ukrepov opazujejo z varne razdalje, pri tem pa sprejmejo vse ustrezne previdnostne ukrepe. Sodelujoče enote zberejo informacije o plovilu in jih takoj sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, vključno, kadar je mogoče, z informacijami o položaju oseb na krovu, zlasti ali je neposredno ogroženo njihovo življenje oziroma ali so prisotne osebe, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč. Ta jih posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru države članice gostiteljice.

2. Če plovilo namerava vstopiti ali je že vstopilo v teritorialno morje ali v zunanji pas države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, sodelujoče enote informacije o navedenem plovilu zberejo in sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, ki te informacije posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru zadevne države članice.

3. Sodelujoče enote zberejo informacije o vseh plovilih, za katere sumijo, da se ukvarjajo z nezakonitimi dejavnostmi na morju, in ki niso zajete v obseg operacije na morju, in jih sporočijo mednarodnemu koordinacijskemu centru, ki te informacije posreduje nacionalnemu koordinacijskemu centru zadevne države članice.

Člen 6

Prestrežanje v teritorialnem morju

1. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo prevažata osebe, ki se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali da se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, sodelujoče enote v teritorialnem morju države članice gostiteljice ali sosednje sodelujoče države članice navedena država pooblasti, da sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

- (a) zahtevanje informacij in dokumentacije o lastništvu, registraciji in podrobnostih o potovanju plovila ter o identiteti, narodnosti in drugih pomembnih podatkih oseb na krovu, tudi informacij o morebitni prisotnosti oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, ter obveščanje oseb na krovu, da morda ne bodo smele prestopiti meje;
- (b) zaustavitev plovila, vkrcanje nanj in preiskava plovila, tovora in oseb na krovu ter zaslišanje oseb na krovu in obveščanje teh oseb, da so osebe, ki upravljajo plovilo, zaradi omogočanja potovanja lahko kaznovane.

2. Če obstajajo dokazi, ki sum potrdijo, lahko država članica gostiteljica ali sosednja sodelujoča država članica pooblasti sodelujoče enote, da sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

- (a) zaseg plovila in prijetje oseb na krovu;
- (b) ukaz plovilu, naj spremeni smer, tako da zapusti teritorialno morje ali zunanji pas oziroma se izogne vstopu vanj, vključno s spremljanjem plovila ali plovo v njegovi bližini, dokler ni potrjeno, da plovilo ohranja spremenjeno smer;

(c) privedba plovila ali oseb na krovu v obalno državo članico v skladu z operativnim načrtom.

3. Vsi ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1 ali 2, so sorazmerni in ne presejajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev tega člena.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

Sodelujoča enota državo članico gostiteljico prek mednarodnega koordinacijskega centra obvesti, če poveljnik plovila zahteva, da se uradno obvesti diplomatski ali konzularni predstavnik države zastave.

5. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo brez državne pripadnosti prevažajo osebe, ki se nameravajo izogniti kontroli na mejnih prehodih, ali se ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, država članica gostiteljica ali sosednja sodelujoča država članica, v katere teritorialnem morju se plovilo brez državne pripadnosti prestreže, odobri enega ali več ukrepov iz odstavka 1 in lahko odobri enega ali več ukrepov iz odstavka 2. Država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

6. Morebitne operativne dejavnosti v teritorialnem morju države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, se izvedejo v skladu z dovoljenjem zadevne države članice. Država članica gostiteljica sodelujoči enoti prek mednarodnega koordinacijskega centra daje navodila na podlagi ukrepov, ki jih je odobrila navedena država članica.

Člen 7

Prestrežanje na odprtem morju

1. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se plovilo ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, sodelujoče enote na odprtem morju, če to dovoli država zastave, v skladu z določbami Protokola proti tihotapljenju migrantov ter po potrebi nacionalnim in mednarodnim pravom, sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

(a) zahtevanje informacij in dokumentacije o lastništvu, registraciji in podrobnostih o potovanju plovila ter o identiteti, narodnosti in drugih pomembnih podatkih oseb na krovu, tudi informacij o morebitni prisotnosti oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč;

(b) zaustavitev plovila, vkrcanje nanj in preiskava plovila, tovora in oseb na krovu ter zaslišanje oseb na krovu in obveščanje teh oseb, da so osebe, ki upravljajo plovilo, zaradi omogočanja potovanja lahko kaznovane.

2. Če obstajajo dokazi, ki sum potrdijo, lahko sodelujoče enote, če to dovoli država zastave, v skladu s Protokolom proti tihotapljenju migrantov in po potrebi nacionalnim in mednarodnim pravom, sprejmejo enega ali več naslednjih ukrepov:

(a) zaseg plovila in prijetje oseb na krovu;

(b) opozorilo in ukaz plovilu, naj ne vstopa v teritorialno morje ali zunanji pas, in po potrebi zahteva, naj plovilo spremeni smer, tako da zapusti teritorialno morje ali zunanji pas;

(c) privedba plovila ali oseb na krovu v tretjo državo ali kak drug način izročitve plovila ali oseb na krovu organom tretje države;

(d) privedba plovila ali oseb na krovu v državo članico gostiteljico ali v sosednjo sodelujočo državo članico.

3. Vsi ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1 ali 2, so sorazmerni in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev tega člena.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 država članica gostiteljica sodelujoči enoti daje ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

5. Če plovilo plove pod zastavo države članice gostiteljice ali sodelujoče države članice ali nosi znak registracije te države, lahko navedena država članica po potrditvi državne pripadnosti plovila dovoli enega ali več ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

6. Če plovilo plove pod zastavo države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, ali tretje države ali nosi znak registracije te države, država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica, odvisno od tega, čigava sodelujoča enota je zadevno plovilo prestregla, obvesti državo zastave, jo zaprosi za potrditev registracije in jo, če je pripadnost državi potrjena, zaprosi, da sprejme ukrepe za preprečitev uporabe plovila za tihotapljenje migrantov. Če država zastave tega ne želi ali ne more storiti, bodisi neposredno ali s pomočjo države članice, ki ji pripada sodelujoča enota, ta država članica državo zastave zaprosi za dovoljenje, da sprejme katerega koli od ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica ali sodelujoča država članica obvesti mednarodni koordinacijski center o vsaki komunikaciji z državo zastave in name-ravanih ukrepih ali ukrepih, ki jih je dovolila država zastave. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

7. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo, ki plove pod tujo zastavo ali noče izobesiti svoje zastave, dejansko pripada isti državi kot sodelujoča enota, zadevna sodelujoča enota preveri pravico plovila, da plove pod zastavo njene države. V ta namen se lahko približa osumljenemu plovilu. Če sum po tem pregledu ostaja, sodelujoča enota z vso možno obzirnostjo opravi nadaljnji pregled na krovu plovila.

8. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo, ki plove pod tujo zastavo ali noče izobesiti svoje zastave, dejansko pripada državi članici gostiteljici ali sodelujoči državi članici, sodelujoča enota preveri pravico plovila, da plove pod zastavo njene države.

9. Če se v primerih iz odstavka 7 ali 8 izkaže, da je bil sum glede državne pripadnosti plovila utemeljen, lahko navedena država članica gostiteljica ali navedena sodelujoča država članica dovoli enega ali več ukrepov iz odstavkov 1 in 2. Država članica gostiteljica nato sodelujoči enoti da ustrezna navodila prek mednarodnega koordinacijskega centra.

10. Dokler država zastave ne da dovoljenja ali če ga ne da, se plovilo opazuje z varne razdalje. Nobeni drugi ukrepi se ne sprejmejo brez izrecnega dovoljenja države zastave, razen tistih, ki so potrebni za odpravo neposredne ogroženosti življenja oseb, ali tistih, ki izhajajo iz ustreznih dvostranskih ali večstranskih sporazumov.

11. Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se plovilo brez državne pripadnosti ukvarja s tihotapljenjem migrantov po morju, se lahko sodelujoča enota vkrca na plovilo in ga preišče z namenom preverjanja njegove državne pripadnosti. Če obstajajo dokazi, ki potrjujejo ta sum, sodelujoča enota obvesti državo članico gostiteljico, ki lahko sama ali s pomočjo države članice, ki ji pripada sodelujoča enota, sprejme nadaljnje ustrezne ukrepe iz odstavkov 1 in 2 v skladu z nacionalnim in mednarodnim pravom.

12. Država članica, katere sodelujoča enota je sprejela kateri koli ukrep v skladu z odstavkom 1, nemudoma obvesti državo zastave o rezultatih zadevnega ukrepa.

13. Nacionalni uradnik, ki zastopa državo članico gostiteljico ali sodelujočo državo članico v mednarodnem koordinacijskem centru, je odgovoren za lajšanje komunikacije z ustreznimi organi te države članice za namene pridobitve dovoljenja za preverjanje pravice plovila, da plove pod njeno zastavo ali sprejetje katerega koli ukrepa iz odstavkov 1 in 2.

14. Kadar se razlogi za sum, da se plovilo ukvarja s tihotapljenjem migrantov na odprtem morju, izkažejo za neutemeljene, ali kadar sodelujoča enota nima pristojnosti za ukrepanje, vendar vseeno ostaja upravičen sum, da plovilo prevažata osebe, ki nameravajo prispeti na mejo države članice in se izogniti kontroli na mejnih prehodih, se zadevno plovilo še naprej spremlja. Mednarodni koordinacijski center sporoči informacije o tem plovilu nacionalnemu koordinacijskemu centru države članice, proti kateri plovilo plove.

Člen 8

Prestrežanje v zunanjem pasu

1. V zunanjem pasu države članice gostiteljice ali sosednje sodelujoče države članice se ukrepi iz odstavkov 1 in 2 člena 6 sprejmejo v skladu z navedenima odstavkoma in odstavkoma 3 in 4 navedenega člena. Vsakršno dovoljenje iz člena 6(1) in (2) se lahko izda le za ukrepe, ki so potrebni, da se prepreči kršenje upoštevanih zakonov in drugih predpisov na ozemlju ali v teritorialnem morju navedene države članice.

2. Ukrepi iz člena 6(1) in (2) se v zunanjem pasu države članice, ki ne sodeluje v operaciji na morju, ne sprejmejo brez njenega dovoljenja. Mednarodni koordinacijski center se obvesti o vsaki komunikaciji z zadevno državo članico in o nadaljnjem ukrepanju, ki ga je dovolila ta država članica. Če navedena država članica ne izda dovoljenja in kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da plovilo prevažata osebe, ki nameravajo prispeti na mejo države članice, se uporablja člen 7(14).

3. Kadar plovilo brez državne pripadnosti plove prek zunanjega pasu, se uporabi člen 7(11).

Člen 9

Iskanje in reševanje

1. Države članice izpolnjujejo obveznost pomagati vsakemu plovilu ali osebi v nevarnosti na morju, med operacijo na morju pa zagotovijo, da njihove sodelujoče enote to obveznost izpolnjujejo v skladu z mednarodnim pravom in ob spoštovanju temeljnih pravic. Takšna pomoč se zagotovi ne glede na narodnost ali status osebe in ne glede na okoliščine, v katerih se slednja nahaja.

2. Operativni načrt v skladu z zadevnim mednarodnim pravom, tudi s področja iskanja in reševanja, vsebuje vsaj naslednje določbe za namene ravnanja v primerih morebitnega iskanja in reševanja med operacijo na morju:

(a) če sodelujoče enote med operacijo na morju upravičeno domnevajo, da je plovilo ali katera koli oseba na krovu v fazi negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, takoj posredujejo vse razpoložljive informacije centru za usklajevanje reševanja, pristojnemu na območju iskanja in reševanja, kjer je ta položaj nastal, in so na voljo navedenemu centru za usklajevanje reševanja;

(b) sodelujoče enote mednarodni koordinacijski center čim prej obvestijo o vseh stikih s centrom za usklajevanje reševanja in ukrepih, ki jih sprejmejo;

(c) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi negotovosti, zlasti če:

(i) je sporočeno, da je oseba pogrešana ali da je plovilo v zamudi, ali

(ii) oseba ali plovilo ni javilo pričakovanega položaja ali poslalo varnostnega poročila;

- (d) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi pripravljenosti, zlasti če:
- (i) so se po fazi negotovosti izjalovili poskusi vzpostavitve stika z osebo ali plovilom ter so bile poizvedbe pri drugih ustreznih virih neuspešne ali
 - (ii) se prejmejo informacije, ki kažejo, da je bila zmanjšana plovna sposobnost plovila, vendar ne v tolikšni meri, da obstaja verjetnost neposredne nevarnosti;
- (e) za plovilo ali osebe na krovu se šteje, da so v fazi neposredne nevarnosti, zlasti če:
- (i) se prejmejo zanesljive informacije, da je oseba ali plovilo v nevarnosti in potrebuje takojšnjo pomoč, ali
 - (ii) po fazi pripravljenosti nadaljnji neuspešni poskusi vzpostavitve stika z osebo ali plovilom in širše neuspešne poizvedbe kažejo na verjetnost obstoja neposredne nevarnosti ali
 - (iii) se prejmejo informacije, ki kažejo, da je bila plovna sposobnost plovila zmanjšana v taki meri, da obstaja verjetnost neposredne nevarnosti;
- (f) sodelujoče enote zaradi preučitve, ali je plovilo v fazi negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, upoštevajo in pristojnemu centru za usklajevanje reševanja posredujejo vse zadevne informacije in ugotovitve, tudi o:
- (i) poslani prošnji za pomoč, čeprav takšna prošnja ni edini dejavnik pri ugotavljanju obstoja neposredne nevarnosti;
 - (ii) sposobnosti plovila za plovbo in verjetnosti, da ne bo doseglo svojega končnega namembnega kraja;
 - (iii) številu oseb na krovu glede na vrsto in stanje plovila;
 - (iv) razpoložljivosti potrebnih zalog, kot so gorivo, voda in hrana, ki plovilu omogočajo, da doseže obalo;
 - (v) prisotnosti usposobljene posadke in poveljstva plovila;
 - (vi) razpoložljivosti in zmogljivosti varnostne, navigacijske in komunikacijske opreme;
 - (vii) prisotnosti oseb na krovu, ki nujno potrebujejo zdravniško pomoč;
 - (viii) prisotnosti preminulih oseb na krovu;
 - (ix) prisotnosti nosečnic ali otrok na krovu;
 - (x) vremenskih in pomorskih razmerah, vključno z vremenskimi in pomorskimi napovedmi;
- (g) medtem ko sodelujoče enote čakajo na navodila centra za usklajevanje reševanja, sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti zadevnih oseb;

- (h) če osebe na krovu nočejo sprejeti pomoči, čeprav velja, da je plovilo v položaju negotovosti, pripravljenosti ali neposredne nevarnosti, sodelujoča enota obvesti pristojni center za usklajevanje reševanja in sledi njegovim navodilom. Sodelujoča enota nadaljuje z izpolnjevanjem svoje dolžnosti, tako da plovilo opazuje in z vsemi potrebnimi ukrepi poskrbi za varnost zadevnih oseb, pri čemer se izogiba sprejetju kakršnih koli ukrepov, ki bi lahko poslabšali položaj ali povečali možnost poškodb ali izgube življenj;
- (i) če se center za usklajevanje reševanja tretje države, pristojen na območju iskanja in reševanja, ne odzove na informacije, ki jih posreduje sodelujoča enota, ta sodelujoča enota vzpostavi stik s centrom za usklajevanje reševanja države članice gostiteljice, razen če meni, da je za usklajevanje iskanja in reševanja primernejši drug mednarodno priznan center za usklajevanje reševanja.

Operativni načrt lahko vsebuje podrobnosti, ki so prilagojene okoliščinam zadevne operacije na morju.

3. Ko se iskanje in reševanje zaključi, sodelujoča enota po posvetovanju z mednarodnim koordinacijskim centrom nadaljuje operacijo na morju.

Člen 10

Izkrcanje

1. Operativni načrt v skladu z mednarodnim pravom in ob upoštevanju temeljnih pravic vsebuje vsaj naslednjo podrobno ureditev glede izkrcanja oseb, prestreženih ali rešenih v operaciji na morju:

- (a) v primeru prestrežanja v teritorialnem morju ali zunanjem pasu iz člena 6(1), (2) ali (6) ali člena 8(1) ali (2) se izkrcanje izvede v obalni državi članici, brez poseganja v točko (b) člena 6(2);
- (b) v primeru prestrežanja na odprtem morju iz člena 7 se lahko izkrcanje izvede v tretji državi, iz katere naj bi plovilo domnevno izplulo. Če to ni mogoče, se izkrcanje izvede v državi članici gostiteljici;
- (c) v primeru iskanja in reševanja iz člena 9 in brez poseganja v pristojnost centra za usklajevanje reševanja država članica gostiteljica in sodelujoča država članica sodelujeta s pristojnim centrom za usklajevanje reševanja, da se določi varen kraj in, ko pristojni center za usklajevanje reševanja takšen varen kraj določi, zagotovita hitro in učinkovito izkrcanje rešenih oseb.

Če ni mogoče urediti, da bi bila sodelujoča enota oproščena obveznosti iz člena 9(1) takoj, ko je to praktično izvedljivo, se ji ob upoštevanju varnosti rešenih oseb in nje same dovoli izkrcanje rešenih oseb v državi članici gostiteljici.

Navedena podrobna ureditev glede izkrcanja ne ustvarja obveznosti za države članice, ki ne sodelujejo v operaciji na morju, razen če te izrecno dovolijo sprejetje ukrepov v njihovem teritorialnem morju ali zunanjem pasu v skladu s členom 6(6) ali členom 8(2).

Operativni načrt lahko vsebuje podrobnosti, ki so prilagojene okoliščinam zadevne operacije na morju.

2. Sodelujoče enote obvestijo mednarodni koordinacijski center o prisotnosti katerih koli oseb v smislu člena 4, ki te informacije posreduje pristojnim nacionalnim organom države izkrcanja.

Operativni načrt vsebuje kontaktne podatke pristojnih nacionalnih organov, ki sprejmejo ustrezne nadaljnje ukrepe.

Člen 11

Sprememba Uredbe (ES) št. 2007/2004

V členih 3a(1) in 8e(1) Uredbe (ES) št. 2007/2004 se na koncu točke (j) doda naslednji stavek:

„V zvezi s tem se operativni načrt določi v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 189, 27.6.2014, str. 93).“

Člen 12

Mehanizmi solidarnosti

1. Država članica, katere zunanja meja je pod resnim in izjemnim pritiskom, lahko zaprosi:
 - (a) za napotitev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu s členom 8a Uredbe (ES) št. 2007/2004, ki tej državi članici zagotovijo hitro operativno pomoč;
 - (b) Agencijo za tehnično in operativno pomoč v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 2007/2004 za pomoč pri vprašanjih usklajevanja med državami članicami in/ali napotitve strokovnjakov za podporo pristojnim nacionalnim organom;
 - (c) za nujno pomoč v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ za reševanje nujnih in posebnih potreb v izrednih razmerah.
2. Država članica, ki se srečuje z resnim migracijskim pritiskom, zaradi katerega so njene zmogljivosti za sprejem migrantov in azilni sistemi obremenjeni, lahko zaprosi:
 - (a) Evropski azilni podporni urad za napotitev podporne skupine za azil v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki zagotavlja strokovno znanje, zlasti v zvezi s tolmačenjem, informacijami o državah izvora ter znanjem o vodenju azilnih postopkov;
 - (b) za nujno pomoč v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ za reševanje nujnih in posebnih potreb v izrednih razmerah.

Člen 13

Poročilo

1. Agencija do 18. julija 2015 in nato vsako leto Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o praktični uporabi te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 143).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 168).

2. Poročilo vsebuje opis postopkov, ki jih je vzpostavila Agencija za namen izvajanja te uredbe med operacijami na morju, in informacije o uporabi te uredbe v praksi, tudi podrobnosti o spoštovanju temeljnih pravic in učinku nanje ter morebitnih incidentih.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Učinki Sklepa 2010/252/EU

Sklep 2010/252/EU preneha učinkovati z dnem začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 657/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2173/2005 glede delegiranih in izvedbenih pooblastil, ki se prenesajo na Komisijo**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2173/2005 ⁽²⁾ so bila na Komisijo prenesena pooblastila za izvajanje nekaterih določb navedene uredbe.
- (2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, ki so bila na Komisijo prenesena na podlagi Uredbe (ES) št. 2173/2005, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (3) Za uporabo nekaterih določb Uredbe (ES) št. 2173/2005 bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembami prilog I, II, in III k navedeni uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (4) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 2173/2005 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da oceni in odobri obstoječe sheme, ki zagotavljajo zakonitost in zanesljivo sledenje lesnih proizvodov, izvoženih iz partnerskih držav, da bi lahko postale podlaga za izdajo dovoljenja za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT), ter da v zvezi s shemo izdajanja dovoljenj FLEGT določi praktične podrobnosti in dokumente standardnega formata, vključno s tem, v kakšni obliki (v elektronski obliki ali na papirju) so lahko ti dokumenti. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (5) Uredbo (ES) št. 2173/2005 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2173/2005 z dne 20. decembra 2005 o vzpostavitvi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT za uvoz lesa v Evropsko skupnost (UL L 347, 30.12.2005, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 2173/2005 se spremeni:

1. v členu 4 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Za zagotovitev potrebnih zagotovil glede zakonitosti zadevnih lesnih proizvodov Komisija oceni obstoječe sheme, ki zagotavljajo zakonitost in zanesljivo sledenje lesnih proizvodov, izvoženih iz držav partneric, in sprejme izvedbene akte za njihovo odobritev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(3).

Sheme, ki jih odobri Komisija, so lahko podlaga za izdajo dovoljenja FLEGT.

3. Lesni proizvodi vrst, ki so navedene v prilogah A, B in C k Uredbi Sveta (ES) št. 338/97 (*), so oproščeni obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

Komisija navedeno oprostitev pregleda glede na razvoj trga in izkušnje, pridobljene pri izvajanju te uredbe, ter o svojih ugotovitvah poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi pa predloži ustrezne zakonodajne predloge.

(*) Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine (UL L 61, 3.3.1997, str. 1).“;

2. v členu 5 se odstavek 9 nadomesti z naslednjim:

„9. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi postopkovne podrobnosti in dokumente standardnega formata, vključno s tem, v kakšni obliki so lahko ti dokumenti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(3).“;

3. člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11a, da spremeni seznam držav partneric in njihovih imenovanih organov za izdajanje dovoljenj iz Priloge I.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11a, da spremeni seznam lesnih proizvodov iz Priloge II, za katere se uporablja shema izdajanja dovoljenj FLEGT. Komisija pri sprejemanju teh sprememb upošteva napredek pri izvajanju sporazumov o partnerstvu v okviru FLEGT. Takšne spremembe zadevajo tarifne oznake, in sicer štirimestne tarifne številke ali šestmestne tarifne podštevilke iz sedanje različice Priloge I k Harmoniziranemu sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11a, da spremeni seznam lesnih proizvodov iz Priloge III, za katere se uporablja shema izdajanja dovoljenj FLEGT. Komisija pri sprejemanju teh sprememb upošteva napredek pri izvajanju sporazumov o partnerstvu v okviru FLEGT. Takšne spremembe zadevajo tarifne oznake, in sicer štirimestne tarifne številke ali šestmestne tarifne podštevilke iz sedanje različice Priloge I k Harmoniziranemu sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga, in se uporabljajo samo za tiste države partnerice, ki so določene v Prilogi III.“;

4. člen 11 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisiji pomaga Odbor za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.“;

(d) odstavek 4 se črta;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10(1), (2) in (3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 30. junija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 10(1), (2) in (3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 10(1), (2) in (3), začne veljati le, če niti Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za štiri mesece.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

IZJAVA KOMISIJE

Komisija v zvezi s to uredbo opozarja na dano zavezo iz odstavka 15 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo, in sicer da bo Parlamentu zagotavljala celovite informacije in dokumentacijo o svojih srečanjih z nacionalnimi strokovnjaki v okviru svojih priprav delegiranih aktov.

UREDBA (EU) št. 658/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o pristojbinah, ki se plačujejo Evropski agenciji za zdravila za izvajanje dejavnosti farmakovigilance v zvezi z zdravili za uporabo v humani medicini****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 114 in točke (c) člena 168(4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prihodki Evropske agencije za zdravila (v nadaljnjem besedilu: Agencija) so sestavljeni iz prispevka Unije in pristojbin, ki jih plačajo podjetja za pridobitev in vzdrževanje dovoljenj za promet Unije ter za druge storitve iz člena 67(3) Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (2) Določbe o farmakovigilanci v zvezi z zdravili za uporabo v humani medicini (v nadaljnjem besedilu: zdravila) iz Uredbe (ES) št. 726/2004 in Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ so bile spremenjene z Direktivo 2010/84/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, Uredbo (EU) št. 1235/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, Direktivo 2012/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ ter Uredbo (EU) št. 1027/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. Z navedenimi spremembami so bile Agenciji določene nove naloge na področju farmakovigilance, vključno s postopki farmakovigilance na ravni Unije, spremljanjem primerov iz literature in izboljšanjem uporabe orodij informacijske tehnologije. Poleg tega navedene spremembe določajo, da je treba Agenciji omogočiti financiranje teh dejavnosti s pristojbinami, ki jih zaračuna imetnikom dovoljenja za promet z zdravilom. Zato bi bilo treba oblikovati nove vrste pristojbin, ki bi krile nove in posebne naloge Agencije.

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 92.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L 136, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

⁽⁵⁾ Direktiva 2010/84/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o spremembah Direktive 2001/83/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, glede farmakovigilance (UL L 348, 31.12.2010, str. 74).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1235/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o spremembah Uredbe (ES) št. 726/2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila in Uredbe (ES) št. 1394/2007 o zdravilih za napredno zdravljenje, glede farmakovigilance zdravil za uporabo v humani medicini (UL L 348, 31.12.2010, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2012/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o spremembi Direktive 2001/83/ES, kar zadeva farmakovigilanco (UL L 299, 27.10.2012, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 1027/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004, kar zadeva farmakovigilanco (UL L 316, 14.11.2012, str. 38).

- (3) Da se Agenciji omogoči zaračunavanje pristojbin za navedene nove naloge na področju farmakovigilance in do splošne spremembe zakonodaje o pristojbinah v sektorju zdravil, bi bilo treba sprejeti uredbo. Pristojbine iz te uredbe bi se morale uporabljati brez poseganja v pristojbine iz Uredbe Sveta (ES) št. 297/95 ⁽¹⁾.
- (4) Ta uredba bi morala temeljiti na dvojni pravni podlagi člena 114 in točke (c) člena 168(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Njen cilj je financiranje dejavnosti farmakovigilance, ki prispevajo k vzpostavljanju notranjega trga za zdravila, izhodišče za njeno pripravo pa je visoka raven varovanja zdravja. Ta uredba hkrati stremi k zagotavljanju finančnih virov za podporo dejavnostim za obravnavanje skupnih varnostnih vprašanj za ohranitev visokih standardov kakovosti, varnosti in učinkovitosti zdravil. Oba cilja se skuša doseči hkrati in sta neločljivo povezana, tako da nobeden od njiju ni drugotnega pomena.
- (5) Določiti bi bilo treba strukturo in zneske pristojbin za farmakovigilanco, ki jih zaračunava Agencija, ter pravila za njihovo plačilo. Struktura pristojbin bi morala biti čim bolj enostavna za uporabo, da se čim bolj zmanjša povezano upravno breme.
- (6) V skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta EU in Evropske komisije z dne 19. julija 2012 o decentraliziranih agencijah bi bilo treba za organe, katerih prihodke poleg prispevka Unije sestavljajo še pristojbine in dajatve, določiti pristojbine v taki višini, da bi se preprečil primanjkljaj ali znatno kopičenje presežka, v nasprotnem primeru pa bi jih bilo treba spremeniti. Pristojbine iz te uredbe bi zato morale temeljiti na ovrednotenju ocen in napovedi Agencije glede delovne obremenitve in povezanih stroškov ter na ovrednotenju stroškov dela, ki ga opravijo nacionalni pristojni organi držav članic, ki delujejo kot poročevalci in po potrebi kot soporočevalci v skladu s členom 61(6) in členom 62(1) Uredbe (ES) št. 726/2004 ter členi 107e, 107j in 107q Direktive 2001/83/ES.
- (7) Pristojbine, določene v tej uredbi, bi morale biti pregledne, pravične in sorazmerne z opravljenim delom. Informacije o teh pristojbinah bi morale biti javno dostopne. Vsaka prihodnja sprememba pristojbin za farmakovigilanco ali drugih pristojbin, ki jih zaračunava Agencija, bi morala temeljiti na preglednem in neodvisnem ovrednotenju stroškov Agencije in stroškov, ki jih imajo pristojni nacionalni organi z opravljanjem nalog.
- (8) Ta uredba bi morala urediti samo pristojbine, ki jih zaračuna Agencija, medtem ko bi morale biti države članice še naprej pristojne za odločanje o morebitnih pristojbinah, ki jih zaračunavajo nacionalni pristojni organi, tudi za naloge v zvezi z zaznavanjem varnostnih signalov. Imetnikom dovoljenja za promet se ne bi smelo dvakrat zaračunati za isto dejavnost farmakovigilance. Države članice zato ne bi smele zaračunavati pristojbin za dejavnosti, ki so vključene v to uredbo.
- (9) Zaradi predvidljivosti in jasnosti bi bilo treba zneske pristojbin določiti v eurih.
- (10) V skladu s to uredbo bi bilo treba zaračunavati dve različni vrsti pristojbin zaradi upoštevanja različnosti nalog, ki jih opravljajo Agencija in poročevalci ter po potrebi soporočevalci. Prvič, pristojbine za postopke farmakovigilance, ki se izvajajo na ravni Unije, bi bilo treba zaračunavati tistim imetnikom dovoljenja za promet, katerih zdravila so vključena v postopek. Ti postopki se nanašajo na oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila, oceno študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet in ocene v zvezi z napotitvami, uvedenimi na podlagi rezultatov vrednotenja podatkov o farmakovigilanci. Drugič, letno pristojbino bi bilo treba zaračunavati za druge dejavnosti farmakovigilance, ki jih izvaja Agencija in na splošno koristijo imetnikom dovoljenja za promet. Te dejavnosti se nanašajo na informacijsko tehnologijo, zlasti na vzdrževanje podatkovne zbirke Eudravigilance iz člena 24 Uredbe (ES) št. 726/2004, in spremljanje izbrane medicinske literature.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 297/95 z dne 10. februarja 1995 o pristojbinah, ki se plačujejo Evropski agenciji za vrednotenje zdravil (UL L 35, 15.2.1995, str. 1).

- (11) Imetniki dovoljenja za promet z zdravili, odobrenimi v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, Agenciji že plačujejo letno pristojbino za vzdrževanje njihovih dovoljenj, ki vključuje dejavnosti farmakovigilance, ki se krijejo z letno pristojbino iz te uredbe. Za izogibanje dvojnemu zaračunavanju za navedene dejavnosti farmakovigilance, ki jih izvaja Agencija, se letna pristojbina iz te uredbe ne bi smela zaračunavati za dovoljenja za promet, izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004.
- (12) Delo, ki se opravi na ravni Unije v zvezi z oceno neintervencijskih študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet, ki jo naloži Agencija ali nacionalni pristojni organ in se izvede v več kot eni državi članici, protokol zanjo pa odobri Odbor za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, vključuje nadzor nad temi študijami ter oceno osnutka protokola in oceno zaključnih poročil o študijah. Pristojbina, ki se zaračuna za ta postopek, bi zato morala vključevati celotno delo v zvezi s študijo. Ker zakonodaja o farmakovigilanci spodbuja izvajanje skupnih študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet, bi si morali imetniki dovoljenja za promet, če predložijo skupno študijo, zadevno pristojbino razdeliti. Za izogibanje dvojnemu zaračunavanju bi morali biti imetniki dovoljenj za promet, ki se jim zaračuna pristojbina za oceno takšnih študij o varnosti zdravil po pridobitvi dovoljenja za promet, oproščeni plačila vseh drugih pristojbin, ki jih zaračunava Agencija ali nacionalni pristojni organ za predložitev navedenih študij.
- (13) Poročevalci se pri svojih ocenah opirajo na znanstvene ocene in vire nacionalnih pristojnih organov, Agencija pa je odgovorna za usklajevanje obstoječih znanstvenih virov, ki ji jih dajo na voljo države članice. Glede na navedeno in za zagotovitev ustreznih sredstev za znanstvene ocene v zvezi s postopki farmakovigilance na ravni Unije bi morala Agencija plačati storitve, povezane z znanstvenimi ocenami, ki jih zagotovijo poročevalci in po potrebi soporočevalci, ki jih imenujejo države članice za člane Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance iz točke (aa) člena 56(1) Uredbe (ES) št. 726/2004, ali, če je ustrezno, poročevalci in soporočevalci v skupini za usklajevanje iz člena 27 Direktive 2001/83/ES. Znesek plačila za storitve, ki jih opravijo navedeni poročevalci in soporočevalci, bi morala temeljiti izključno na ocenah zadevne delovne obremenitve in bi se morala upoštevati pri določitvi višine pristojbin za postopke farmakovigilance na ravni Unije. Spomniti je treba, da si Odbor za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance pri napotitvah, uvedenih na podlagi rezultatov vrednotenja podatkov o farmakovigilanci, v skladu z načeli dobre prakse na splošno prizadeva, da za poročevalca ne bi bil imenovan član, ki ga je imenovala država članica, ki je uvedla postopek napotitve.
- (14) Pristojbine bi bilo treba zaračunavati pravično vsem imetnikom dovoljenja za promet. Zato bi bilo treba določiti zaračunljivo enoto ne glede na postopek, v skladu s katerim je bilo zdravilo odobreno, ali v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004 ali Direktivo 2001/83/ES, in ne glede na način, po katerem države članice ali Komisija dodelijo številke za dovoljenja. Ta cilj je izpolnjen, kadar se – upoštevajoč učinkovino(-e) in farmacevtske oblike zdravil, ki jih je treba vpisati v podatkovno zbirko iz točke (l) drugega pododstavka člena 57(1) Uredbe (ES) št. 726/2004 – zaračunljiva enota določi na podlagi informacij s seznama vseh zdravil, odobrenih v Uniji, iz člena 57(2) Uredbe. Pri določanju zaračunljive enote v zvezi z odobrenimi homeopatskimi zdravili ali odobrenimi zdravili rastlinskega izvora učinkovine ali učinkovin ni treba upoštevati.
- (15) Zaradi upoštevanja področja uporabe dovoljenj za promet za zdravila, ki so bila izdana imetnikom dovoljenj za promet, bi bilo treba pri številu zaračunljivih enot, ki ustrezajo tem dovoljenjem, upoštevati število držav članic, v katerih velja dovoljenje za promet.
- (16) V skladu s politiko Unije o podpori malih in srednje velikih podjetij bi se morale za mala in srednje velika podjetja uporabljati znižane pristojbine v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾. Take pristojbine bi bilo treba določiti ob ustreznem upoštevanju plačilne zmožnosti malih in srednje velikih podjetij. V skladu s to politiko bi morala biti mikropodjetja v smislu navedenega priporočila oproščena plačila vseh pristojbin iz te uredbe.

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro-, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (17) Za generična zdravila, zdravila, odobrena na podlagi določb o dobro uveljavljeni medicinski uporabi, odobrena homeopatska zdravila in odobrena zdravila rastlinskega izvora bi se morala uporabljati znižana letna pristojbina, ker imajo navedena zdravila na splošno dobro uveljavljen varnostni profil. Če pa so navedena zdravila vključena v kateri koli postopek farmakovigilance na ravni Unije, je treba zanje zaračunati polno pristojbino glede na potrebno delo.
- (18) Homeopatska zdravila in zdravila rastlinskega izvora, registrirana v skladu s členom 14 oziroma členom 16a Direktive 2001/83/ES, bi morala biti izključena iz področja uporabe te uredbe, ker dejavnosti farmakovigilance za navedena zdravila izvajajo države članice. Zdravila, katerih dajanje na trg je odobreno v skladu s členom 126a Direktive 2001/83/ES, bi bilo treba prav tako izključiti iz področja uporabe te uredbe.
- (19) Za preprečitev nesorazmerne upravne obremenitve Agencije bi se morala znižanja pristojbine in oprostitve plačila pristojbine iz te uredbe uporabljati na podlagi izjave imetnika dovoljenja za promet, v kateri zahteva pravico do znižanja ali oprostitve plačila pristojbine. Predložitev napačnih informacij bi bilo treba preprečevati z zvišanjem zneska pristojbine, ki se uporablja v takih okoliščinah.
- (20) Zaradi doslednosti bi bilo treba določiti roke za plačilo pristojbin, zaračunanih v skladu s to uredbo, ob ustreznem upoštevanju rokov za postopke v zvezi s farmakovigilanco iz Uredbe (ES) št. 726/2004 in Direktive 2001/83/ES.
- (21) Zneske pristojbin ter zneske plačil za poročevalce in soporočevalce, določenih v tej uredbi, bi bilo treba po potrebi prilagoditi inflaciji. Pri tem bi bilo treba uporabiti evropski indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga objavlja Eurostat v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2494/95⁽¹⁾. Za takšno prilagoditev bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejme akte v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti ustrezno financiranje dejavnosti farmakovigilance, ki se izvajajo na ravni Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (23) Zaradi predvidljivosti, pravne varnosti in sorazmernosti bi bilo treba letno pristojbino za sisteme informacijske tehnologije in spremljanje literature prvič zaračunati 1. julija 2015 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za pristojbine za dejavnosti farmakovigilance, povezane z zdravili za uporabo v humani medicini (v nadaljnjem besedilu: zdravila), odobrenimi v Uniji v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004 ali Direktivo 2001/83/ES, ki jih Evropska agencija za zdravila (v nadaljnjem besedilu: Agencija) zaračunava imetnikom dovoljenj za promet z zdravilom (v nadaljnjem besedilu: imetniki dovoljenj za promet).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin (UL L 257, 27.10.1995, str. 1).

2. Homeopatska zdravila in zdravila rastlinskega izvora, registrirana v skladu s členom 14 oziroma členom 16a Direktive 2001/83/ES, ter zdravila, katerih dajanje na trg je odobreno v skladu s členom 126a Direktive 2001/83/ES, so izključena iz področja uporabe te uredbe.

3. Ta uredba določa dejavnosti farmakovigilance, ki se izvajajo na ravni Unije, za katere se plačujejo pristojbine, ter zneske in pravila za plačilo navedenih pristojbin Agenciji ter zneske plačil Agencije za storitve poročevalcev in po potrebi soporočevalcev.

4. Mikropodjetja so oproščena plačila vseh pristojbin iz te uredbe.

5. Pristojbine iz te uredbe se uporabljajo brez poseganja v pristojbine iz Uredbe (ES) št. 297/95.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zaračunljiva enota“ pomeni enoto, ki jo opredeljuje edinstvena kombinacija naslednjega niza podatkov, pridobljenih na podlagi informacij o vseh zdravilih, odobrenih v Uniji, s katerimi razpolaga Agencija, in v skladu z obveznostjo imetnikov iz točk (b) in (c) člena 57(2) Uredbe (ES) št. 726/2004, da takšne informacije pošljejo v podatkovno bazo iz točke (l) drugega pododstavka člena 57(1) navedene Uredbe:

(a) ime zdravila, kot je opredeljen v točki 20 člena 1 Direktive 2001/83/ES;

(b) imetnik dovoljenja za promet;

(c) država članica, v kateri velja dovoljenje za promet;

(d) učinkovina ali kombinacija učinkovin in

(e) farmacevtska oblika.

Točka (d) prvega pododstavka se ne uporablja za odobrena homeopatska zdravila ali odobrena zdravila rastlinskega izvora, kot so opredeljena v točkah 5 oziroma 30 člena 1 Direktive 2001/83/ES;

2. „srednje podjetje“ pomeni srednje podjetje v smislu Priporočila 2003/361/ES;

3. „malo podjetje“ pomeni malo podjetje v smislu Priporočila 2003/361/ES;

4. „mikropodjetje“ pomeni mikropodjetje v smislu Priporočila 2003/361/ES.

Člen 3

Vrste pristojbin

1. Pristojbine za dejavnosti farmakovigilance sestavljajo:

(a) pristojbine za postopke na ravni Unije iz členov 4, 5 in 6;

(b) letna pristojbina iz člena 7.

2. Kadar Agencija zaračuna pristojbino v skladu s točko (a) odstavka 1 tega člena, potem Agencija v skladu s členom 9 plača nacionalnim pristojnim organom:

(a) storitve, ki so jih poročevalci in po potrebi soporočevalci opravili v Odboru za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, kamor so jih imenovalе države članice;

(b) opravljeno delo držav članic, ki opravljajo nalogo poročevalcev in po potrebi soporočevalcev v skupini za usklajevanje.

Člen 4

Pristojbina za oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila

1. Agencija zaračunava pristojbino za oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila iz členov 107e in 107g Direktive 2001/83/ES ter člena 28 Uredbe (ES) št. 726/2004.

2. Znesek pristojbine in ustrezni zneski prejemkov nacionalnih pristojnih organov v skladu s členom 3(2) so določeni v točki 1 dela I Priloge.

3. Kadar mora redno posodobljeno poročilo o varnosti zdravila v zvezi s postopki iz odstavka 1 predložiti samo en imetnik dovoljenja za promet, Agencija zaračuna celotni znesek zadevne pristojbine navedenemu imetniku dovoljenja za promet.

4. Kadar morata redna posodobljena poročila o varnosti zdravila v zvezi s postopki iz odstavka 1 predložiti dva ali več imetnikov dovoljenja za promet, Agencija razdeli skupni znesek pristojbine med navedene imetnike dovoljenja za promet v skladu s točko 2 dela I Priloge.

5. Kadar je imetnik dovoljenja za promet iz odstavkov 3 in 4 malo ali srednje veliko podjetje, se znesek, ki ga plača imetnik dovoljenja za promet, zmanjša v skladu s točko 3 dela I Priloge.

6. Agencija zaračuna pristojbino iz tega člena z izdajo računa vsakemu zadevnemu imetniku dovoljenja za promet. Pristojbina se plača na dan začetka postopka za ocenjevanje rednih posodobljenih poročil o varnosti. Pristojbine iz tega člena se plačajo Agenciji v 30 koledarskih dneh od datuma prejema računa.

Člen 5

Pristojbina za oceno študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet

1. Agencija zaračuna pristojbino za oceno, opravljeno na podlagi členov 107n do 107q Direktive 2001/83/ES in člena 28b Uredbe (ES) št. 726/2004, študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet iz točke (b) člena 21a in točke (a) člena 22a(1) Direktive 2001/83/ES ter točke (cb) člena 9(4) in točke (a) člena 10a(1) Uredbe (ES) št. 726/2004, ki se izvajajo v več kot eni državi članici.

2. Znesek pristojbine in ustrezni zneski prejemkov nacionalnih pristojnih organov v skladu s členom 3(2) so določeni v točki 1 dela II Priloge.

3. Kadar mora študijo o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet iz odstavka 1 izvesti več imetnikov dovoljenja za promet, če se iste varnostne zahteve nanašajo na več kot eno zdravilo in zadevni imetniki dovoljenja za promet izvedejo skupno študijo o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet, se znesek, ki ga plača posamezni imetnik dovoljenja za promet, zaračuna v skladu s točko 2 dela II Priloge.

4. Kadar mora študijo o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet izvesti imetnik dovoljenja za promet, ki je malo ali srednje veliko podjetje, se znesek, ki ga plača imetnik dovoljenja za promet, zmanjša v skladu s točko 3 dela II Priloge.

5. Agencija zaračuna pristojbino z izdajo dveh računov vsakemu zadevnemu imetniku dovoljenja za promet; enega za oceno osnutka protokola in enega za oceno zaključnega poročila o študiji. Ustrezen del pristojbine je treba plačati ob začetku postopka za oceno osnutka protokola in ob začetku postopka za oceno zaključnega poročila o študiji; plača se Agenciji v 30 koledarskih dneh od datuma prejema zadevnega računa.

6. Imetniki dovoljenja za promet, ki se jim zaračuna pristojbina iz tega člena, so oproščeni plačila vseh drugih pristojbin, ki jih zaračuna Agencija ali nacionalni pristojni organi za predložitev študij iz odstavka 1.

Člen 6

Pristojbina za ocene v zvezi z napotitvami, uvedenimi na podlagi rezultatov vrednotenja podatkov o farmakovigilanci

1. Agencija zaračuna pristojbino za oceno, opravljeno v zvezi s postopkom, ki se začne na podlagi rezultatov vrednotenja podatkov o farmakovigilanci na podlagi drugega pododstavka člena 31(1), člena 31(2) in členov 107i do 107k Direktive 2001/83/ES ali člena 20(8) Uredbe (ES) št. 726/2004.

2. Znesek pristojbine in ustrezni zneski prejemkov nacionalnih pristojnih organov v skladu s členom 3(2) so določeni v točki 1 dela III Priloge.

3. Kadar je v postopek iz odstavka 1 tega člena vključen samo en imetnik dovoljenja za promet, Agencija zaračuna skupni znesek pristojbine navedenemu imetniku dovoljenja za promet v skladu s točko 1 dela III Priloge, razen v primerih iz odstavka 5 tega člena.

4. Kadar sta v postopek iz odstavka 1 tega člena vključena dva imetnika dovoljenja za promet ali več, Agencija razdeli skupni znesek pristojbine med navedene imetnike dovoljenja za promet v skladu s točko 2 dela III Priloge.

5. Kadar postopek iz odstavka 1 tega člena vključuje eno snov ali eno kombinacijo snovi ter enega imetnika dovoljenja za promet, Agencija navedenemu imetniku dovoljenja za promet zaračuna zmanjšani znesek pristojbine in nacionalnemu pristojnemu organu plača za storitev poročevalca ali soporočevalca, kot je določeno v točki 3 dela III Priloge. Kadar je ta imetnik dovoljenja za promet malo ali srednje veliko podjetje, se znesek za plačilo zmanjša v skladu s točko 3 dela III Priloge.

6. Kadar je imetnik dovoljenja za promet iz odstavka 3 in 4 tega odstavka malo ali srednje veliko podjetje, se znesek, ki ga plača imetnik dovoljenja za promet, zmanjša v skladu s točko 4 dela III Priloge.

7. Agencija zaračuna pristojbino z izdajo posebnega računa vsakemu zadevnemu imetniku dovoljenja za promet, vključenemu v postopek. Pristojbina se plača na datum začetka postopka. Pristojbine iz tega člena se plačajo Agenciji v 30 koledarskih dneh od datuma prejema računa.

*Člen 7***Letna pristojbina za sisteme informacijske tehnologije in spremljanje literature**

1. Agencija za svoje dejavnosti farmakovigilance v zvezi s sistemi informacijske tehnologije v skladu s členom 24, členom 25a, členom 26, točko (l) drugega pododstavka člena 57(1) in členom 57(2) Uredbe (ES) št. 726/2004 ter spremljanjem izbrane medicinske literature v skladu s členom 27 Uredbe enkrat letno zaračuna pristojbino v skladu s točko 1 dela IV Priloge (v nadaljnjem besedilu: letna pristojbina).

2. Letna pristojbina se zaračuna imetnikom dovoljenja za promet za vsa zdravila, odobrena v Uniji v skladu z Direktivo 2001/83/ES na podlagi zaračunljivih enot, ki ustrezajo navedenim zdravilom. Za zaračunljive enote, ki ustrezajo zdravilom, odobrenim v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, se letna pristojbina ne zaračuna.

Agencija za vsakega imetnika dovoljenja za promet izračuna skupni znesek letne pristojbine na podlagi zaračunljivih enot, ki ustrezajo informacijam, zbranim do 1. julija vsako leto. Ta znesek se nanaša na obdobje od 1. januarja do 31. decembra zadevnega leta.

3. Kadar je imetnik dovoljenja za promet malo ali srednje veliko podjetje, se znesek letne pristojbine, ki ga plača ta imetnik dovoljenja za promet, zmanjša v skladu s točko 2 dela IV Priloge.

4. Letna pristojbina, ki je bila zmanjšana v skladu s točko 3 dela IV Priloge, se uporablja za zdravila iz člena 10(1) in člena 10a Direktive 2001/83/ES ter za odobrena homeopatska zdravila in odobrena zdravila rastlinskega izvora.

5. Kadar je imetnik dovoljenja za promet za zdravila iz odstavka 4 malo ali srednje veliko podjetje, se uporablja samo znižanje pristojbine iz odstavka 3.

6. Letna pristojbina se plača do 1. julija vsako leto za zadevno koledarsko leto.

Pristojbine iz tega člena se plačajo v 30 koledarskih dneh od datuma prejema računa.

7. Agencija zadrži prihodek iz pristojbin, ki ga ustvari z letno pristojbino.

*Člen 8***Znižanja pristojbin in oprostitve plačila pristojbin**

1. Vsak imetnik dovoljenja za promet, ki uveljavlja pravico malih ali srednje velikih podjetij do znižane pristojbine na podlagi člena 4(5), člena 5(4), člena 6(5), člena 6(6) ali člena 7(3), v ta namen Agenciji poda izjavo v 30 koledarskih dneh od datuma izdaje njenega računa. Agencija uporabi znižanje pristojbine na podlagi navedene izjave.

2. Vsak imetnik dovoljenja za promet, ki uveljavlja pravico mikropodjetij do oprostitve plačila pristojbine na podlagi člena 1(4), v ta namen Agenciji poda izjavo v 30 koledarskih dneh od datuma izdaje njenega računa. Agencija uporabi oprostitvev plačila na podlagi navedene izjave.

3. Vsak imetnik dovoljenja za promet, ki uveljavlja znižano letno pristojbino v skladu s členom 7(4), v ta namen Agenciji poda izjavo. Agencija objavi smernice, kako naj imetnik dovoljenja za promet to izjavo oblikuje. Agencija uporabi znižanje pristojbine na podlagi navedene izjave. Kadar imetnik dovoljenja za promet poda izjavo po prejemu računa Agencije, se izjava poda v 30 koledarskih dneh od datuma zadevnega računa.

4. Agencija lahko kadar koli zahteva dokazilo, da so pogoji za znižanje pristojbine ali oprostitev plačila pristojbine izpolnjeni. V takem primeru imetnik dovoljenja za promet, ki uveljavlja ali je uveljavljal pravico do znižanja pristojbine ali oprostitve plačila pristojbine v skladu s to uredbo, v 30 koledarskih dneh po prejetju zahteve Agencije Agenciji predloži informacije, potrebne za to, da bi Agencija lahko preverila, ali so ti pogoji izpolnjeni.

5. Kadar imetnik dovoljenja za promet, ki uveljavlja ali je uveljavljal pravico do znižanja pristojbine ali oprostitve plačila pristojbine iz te uredbe, ne dokaže, da je upravičen do takega znižanja ali oprostitve plačila, se znesek pristojbine iz Priloge zviša za 10 odstotkov in Agencija zaračuna tako izračunani polni znesek zadevne pristojbine ali, če je ustrezno, razliko do tako izračunanega polnega zneska ustrezne pristojbine.

Člen 9

Plačilo prejemkov, ki ga Agencija zagotovi nacionalnim pristojnim organom

1. Agencija zagotovi plačilo nacionalnim pristojnim organom za storitve poročevalcev in po potrebi soporočevalcev v skladu s členom 3(2) v naslednjih primerih:

- (a) kadar je država članica imenovala člana Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, ki deluje kot poročevalec in po potrebi soporočevalec za oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila iz člena 4;
- (b) kadar je skupina za usklajevanje imenovala državo članico, ki deluje kot poročevalec in po potrebi soporočevalec v zvezi z oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila iz člena 4;
- (c) kadar je država članica imenovala člana Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, ki deluje kot poročevalec in po potrebi soporočevalec za oceno študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet iz člena 5;
- (d) kadar je država članica imenovala člana Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, ki deluje kot poročevalec in po potrebi soporočevalec za postopke napotitve iz člena 6.

Kadar se Odbor za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance ali skupina za usklajevanje odloči, da imenuje soporočevalca, se plačilo za poročevalca in soporočevalca določi v skladu z deli I, II in III Priloge.

2. Ustrezni zneski plačila za vsako dejavnost iz prvega pododstavka odstavka 1 tega člena so določeni v delih I, II in III Priloge.

3. Plačilo iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka odstavka 1 se izvede šele, ko je bilo končno poročilo o oceni za priporočilo, ki naj bi ga sprejel Odbor za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance, dano na voljo Agenciji. Plačilo za oceno študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 se izvede v dveh obrokih. Prvi obrok v zvezi z oceno osnutka protokola in drugi obrok v zvezi z oceno zaključnega poročila o študiji se plačata, potem ko sta bili zadevni zaključni poročila o oceni predloženi Odboru za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance.

4. Plačilo iz odstavka 1 za storitve poročevalca in soporočevalca ter katero koli povezano znanstveno in tehnično podporo ne posega v obveznost držav članic, da ne dajejo članom in strokovnjakom Odbora za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance in skupine za usklajevanje navodil, ki niso združljiva s posameznimi nalogami teh članov in strokovnjakov, ki jih le-ti imajo kot poročevalci in soporočevalci, ali niso združljiva z nalogami in odgovornostmi Agencije.

5. Plačilo se izvede v skladu s pisno pogodbo iz prvega pododstavka člena 62(3) Uredbe (ES) št. 726/2004. Bančne stroške, povezane z izvedbo plačila, krije Agencija.

Člen 10

Način plačila pristojbine

1. Pristojbine se plačajo v eurih.
2. Plačilo pristojbin se izvede, ko imetnik dovoljenja za promet prejme račun, ki ga izda Agencija.
3. Plačilo pristojbin se izvede s prenosom na bančni račun Agencije. Bančne stroške, povezane s plačilom, krije imetnik dovoljenja za promet.

Člen 11

Identifikacija plačila pristojbine

Imetnik dovoljenja za promet na vsakem plačilu navede podatke o referenčni številki računa. Za plačila prek spletnega plačilnega sistema se kot referenčna številka upošteva številka, ki jo samodejno ustvari sistem Agencije za izdajanje računov.

Člen 12

Datum plačila pristojbine

Datum, ko je celotni znesek plačila položen na bančni račun Agencije, se šteje za datum plačila. Da je rok plačila izpolnjen, se šteje samo, če je bila celotna pristojbina plačana pravočasno.

Člen 13

Vračilo presežkov pristojbin

Agencija vsak znesek, plačan prekomerno, vrne imetniku dovoljenja za promet, razen če ni drugače izrecno dogovorjeno z imetnikom dovoljenja za promet. Kadar pa presežek znaša manj kot 100 EUR in zadevni imetnik dovoljenja za promet ni izrecno zahteval povračila, se presežka ne vrne.

Člen 14

Začasna ocena proračuna Agencije

Agencija pri pripravi ocene celotnih prihodkov in odhodkov za naslednje proračunsko leto v skladu s členom 67(6) Uredbe (ES) št. 726/2004 vključi podrobne informacije o prihodkih iz pristojbin, povezanih z dejavnostmi farmakovigilance. Te informacije se navedejo posebej za letno pristojbino in posebej za pristojbine za posamezne postopke iz točke (a) člena 3(1). Agencija zagotovi tudi posebne analitične informacije o svojih prihodkih in odhodkih, povezanih z dejavnostmi farmakovigilance, ki omogočajo razlikovanje med letno pristojbino in pristojbinami za vsak postopek iz točke (a) člena 3(1).

Člen 15

Preglednost in spremljanje

1. Zneski in stopnje iz delov I do IV Priloge se objavijo na spletni strani Agencije.
2. Izvršni direktor Agencije v okviru letnega poročila o dejavnostih, ki ga predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču, navede informacije o sestavinah, ki lahko vplivajo na stroške, ki se krijejo s pristojbinami iz te uredbe. Te informacije vključujejo razčlenitev stroškov za predhodno leto in napoved za naslednje leto. Poleg tega Agencija objavi pregled navedenih informacij v svojem letnem poročilu.
3. Izvršni direktor Agencije pošlje Komisiji in upravnemu odboru enkrat letno podatke o izvedbi iz dela V Priloge na podlagi kazalnikov uspešnosti iz odstavka 4 tega člena.
4. Do 18. julija 2015 Agencija ob upoštevanju podatkov iz dela V Priloge sprejme niz kazalnikov uspešnosti.
5. V zvezi z zneski iz Priloge se spremlja stopnja inflacije, izračunana glede na evropski indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga objavi Eurostat v skladu z Uredbo (ES) št. 2494/95. Spremljanje se prvič izvede, potem ko je bila ta uredba v uporabi celo koledarsko leto, in nato vsako leto.
6. Kadar je glede na rezultate spremljanja iz odstavka 5 tega člena to potrebno, Komisija sprejme delegirane akte, s katerimi prilagodi zneske pristojbin in zneske plačil za poročevalce in soporočevalce iz delov I do IV Priloge. Kadar začne delegirani akt veljati pred 1. julijem, začnejo navedene prilagoditve učinkovati 1. julija. Kadar začne delegirani akt veljati po 30. juniju, začnejo navedene prilagoditve učinkovati od dneva začetka veljavnosti delegiranega akta.

Člen 16

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 15(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. julija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 15(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 15(6), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 17***Prehodne določbe**

Pristojbine iz členov 4, 5 in 6 se ne uporabljajo za tiste postopke na ravni Unije, za katere se je ocenjevanje začelo pred 26. avgustom 2014.

*Člen 18***Začetek veljavnosti in uporaba**

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Letna pristojbina iz člena 7 se zaračuna od 1. julija 2015 naprej.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA

DEL I

PRISTOJBINA ZA OCENO REDNIH POSODOBLJENIH POROČIL O VARNOSTI ZDRAVILA IZ ČLENA 4

1. Pristojbina za oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila znaša 19 500 EUR na postopek. Od tega zneska znaša plačilo za poročevalca 13 100 EUR. Ta znesek se po potrebi razdeli med poročevalca in soporočevalca(-e).
2. Agencija za določitev zneska, ki se zaračuna posameznim imetnikom dovoljenja za promet z uporabo člena 4(4), izračuna delež zaračunljivih enot vsakega zadevnega imetnika dovoljenja za promet v skupnem številu zaračunljivih enot vseh imetnikov dovoljenja za promet, vključenih v postopek.

Delež, ki ga plača posamezni imetnik dovoljenja za promet, se izračuna z:

- (a) razdelitvijo skupnega zneska pristojbine med zadevne imetnike dovoljenja za promet sorazmerno s številom zaračunljivih enot in
 - (b) poznejšo uporabo znižanja pristojbine v skladu s točko 3 tega dela in oprostitvijo plačila pristojbine iz člena 1(4), če je ustrezno.
3. V skladu s členom 4(5) plačajo mala in srednje velika podjetja 60 odstotkov zadevnega zneska.
 4. Ob uporabi znižanja pristojbine in oprostitve plačila pristojbine se tudi plačilo za poročevalca in po potrebi soporočevalca(-e) sorazmerno prilagodi. Če Agencija pozneje zaračuna polni znesek zadevne pristojbine, ki vključuje desetodstotno zvišanje v skladu s členom 8(5), se tudi plačilo za poročevalca in po potrebi soporočevalca(-e) sorazmerno prilagodi.

DEL II

PRISTOJBINA ZA OCENO ŠTUDIJ O VARNOSTI ZDRAVILA PO PRIDOBITVI DOVOLJENJA ZA PROMET IZ ČLENA 5

1. Pristojbina za vsako oceno študije o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet je 43 000 EUR, plača pa se v dveh obrokih:
 - (a) znesek 17 200 EUR se plača do datuma začetka postopka za oceno osnutka protokola iz člena 107n Direktive 2001/83/ES; od tega zneska plačilo za poročevalca znaša 7 280 EUR, ta znesek pa se po potrebi razdeli med poročevalca in soporočevalca(-e);
 - (b) znesek 25 800 EUR se plača do datuma, ko Odbor za ocenjevanje tveganja na področju farmakovigilance iz člena 107p Direktive 2001/83/ES začne postopek za oceno zaključnega poročila o študiji; od tega zneska znaša plačilo za poročevalca 10 920 EUR, ta znesek pa se po potrebi razdeli med poročevalca in soporočevalca(-e).
2. Kadar imetniki dovoljenja za promet izvedejo skupno študijo o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet z zdravilom iz člena 5(3), Agencija določi znesek, ki ga plača vsak imetnik dovoljenja za promet, s sorazmerno razdelitvijo skupnega zneska med navedene imetnike dovoljenja za promet. Kadar je ustrezno, se za delež, ki ga plača imetnik dovoljenja za promet, uporabi znižanje pristojbine iz točke 3 tega dela ali oprostitvev plačila pristojbine iz člena 1(4).
3. V skladu s členom 5(4) plačajo mala in srednje velika podjetja 60 odstotkov zadevnega zneska.

4. Ob uporabi znižanja pristojbine in oprostitve plačila pristojbine se tudi plačilo za poročevalca in po potrebi soproročevalca(-e) sorazmerno prilagodi. Če Agencija pozneje zaračuna polni znesek zadevne pristojbine, ki vključuje desetodstotno zvišanje v skladu s členom 8(5), se tudi plačilo za poročevalca in po potrebi soproročevalca(-e) sorazmerno prilagodi.

DEL III

PRISTOJBINA ZA OCENE V ZVEZI Z NAPOTITVAMI, UVEDENIMI NA PODLAGI REZULTATOV VREDNOTENJA PODATKOV O FARMAKOVIGILANCI IZ ČLENA 6

1. Pristojbina za oceno postopka iz člena 6(1) znaša 179 000 EUR, če sta v oceno vključeni ena ali dve učinkovini in/ali kombinaciji učinkovin. Ta pristojbina se od tretje učinkovine ali kombinacije učinkovin dalje zviša za 38 800 EUR za vsako dodatno učinkovina ali kombinacijo učinkovin. Ne glede na število učinkovin in/ali kombinacij učinkovin pa ta pristojbina ne preseže 295 400 EUR.

Iz zneska pristojbine se izplačajo poročevalec in soproročevalec(-lci) v skupnem znesku:

- (a) 119 333 EUR, če sta v oceno vključeni ena ali dve učinkovini in/ali kombinaciji učinkovin;
- (b) 145 200 EUR, če so v oceno vključene tri učinkovine in/ali kombinacije učinkovin;
- (c) 171 066 EUR, če so v oceno vključene štiri učinkovine in/ali kombinacije učinkovin;
- (d) 196 933 EUR, če je v oceno vključenih pet ali več učinkovin in/ali kombinacij učinkovin.

Kadar sta v oceno vključeni ena ali dve učinkovini in/ali kombinaciji učinkovin, Agencija plača znesek nacionalnim pristojnim organom za storitve poročevalca in soproročevalca(-ev), tako da skupni znesek plačila sorazmerno razdeli.

Kadar so v oceno vključene tri ali več učinkovine in/ali kombinacije učinkovin, Agencija plača znesek nacionalnim pristojnim organom za storitve poročevalca in soproročevalca(-ev), tako da:

- (a) med nacionalne pristojne organe sorazmerno razdeli skupni znesek plačila in
 - (b) potem tako dobljenemu znesku plačila za poročevalca doda 1 000 EUR, če so vključene tri učinkovine in/ali kombinacije učinkovin, 2 000 EUR, če so vključene štiri učinkovine in/ali kombinacije učinkovin, ter 3 000 EUR, če je vključenih pet ali več učinkovin in/ali kombinacij učinkovin. Ti zvišani zneski se zagotovijo iz delov pristojbine, ki jih dobijo Agencija in soproročevalec(-ci), od katerih vsak prispeva enak znesek.
2. Agencija za določitev zneska, ki se zaračuna posameznim imetnikom dovoljenja za promet z uporabo člena 6(4), izračuna delež zaračunljivih enot vsakega zadevnega imetnika dovoljenja za promet v skupnem številu zaračunljivih enot vseh imetnikov dovoljenja za promet, vključenih v postopek.

Znesek, ki ga plača posamezni imetnik dovoljenja za promet, se izračuna z:

- (a) razdelitvijo skupnega zneska pristojbine med imetnike dovoljenja za promet sorazmerno s številom zaračunljivih enot in

- (b) poznejšo uporabo znižanja pristojbine iz točke 4 tega dela in oprostitvijo plačila pristojbine iz člena 1(4), če je ustrezno.

Ob uporabi znižanja pristojbine ali oprostitve plačila pristojbine se tudi plačilo za poročevalca in soporočevalca(-e) sorazmerno prilagodi. Kadar Agencija pozneje zaračuna polni znesek zadevne pristojbine, ki vključuje desetodstotno zvišanje v skladu s členom 8(5), se plačilo za poročevalca in soporočevalca(-e) sorazmerno prilagodi.

3. V skladu s členom 6(5) je znesek, ki ga plača imetnik dovoljenja za promet, dve tretjini zadevne pristojbine iz točke 1 tega dela. Mala in srednje velika podjetja plačajo 60 odstotkov tega zneska.

Skupni znesek plačila za poročevalca in soporočevalca(-e) iz katerega koli znižanega zneska pristojbine iz prvega pododstavka ustreza enakemu deležu kot skupni znesek plačila za poročevalca in soporočevalca(-e) iz pristojbine iz točke 1 tega dela za ocene, ki vključujejo eno ali dve učinkovini in/ali kombinaciji učinkovin. Agencija navedeni znesek sorazmerno razdeli med nacionalne pristojne organe za storitve poročevalca in soporočevalca(-ev).

4. V skladu s členom 6(6) plačajo mala in srednje velika podjetja 60 odstotkov zadevnega zneska.

DEL IV

LETNA PRISTOJBINA ZA SISTEME INFORMACIJSKE TEHNOLOGIJE IN ZA SPREMLJANJE LITERATURE IZ ČLENA 7

- Letna pristojbina znaša 67 EUR na zaračunljivo enoto.
- Z uporabo člena 7(3) plačajo mala in srednje velika podjetja 60 odstotkov zadevnega zneska.
- Imetniki dovoljenja za promet za zdravila iz člena 7(4) plačajo 80 odstotkov zneska, ki se uporablja za zaračunljive enote, ki ustrezajo navedenim zdravilom.

DEL V

PODATKI O IZVEDBI

Naslednje informacije se nanašajo na posamezno koledarsko leto:

Število članov osebja Agencije, ki so na podlagi pravnih aktov Unije, ki se uporabljajo v referenčnem obdobju, vključeni v dejavnosti farmakovigilance, pri čemer se navede osebje, dodeljeno dejavnostim, ki ustrezajo posameznim pristojbinam iz členov 4 do 7.
Število ur, ki jih opravijo zunanji izvajalci, z navedbo zadevnih dejavnosti in nastalih stroškov;
Skupni stroški farmakovigilance ter razčlenitev stroškov za osebje in drugih stroškov, povezanih z dejavnostmi, ki ustrezajo posameznim pristojbinam iz členov 4 do 7.
Število postopkov v zvezi z oceno rednih posodobljenih poročil o varnosti zdravila ter število imetnikov dovoljenja za promet in število zaračunljivih enot na postopek; število predloženih poročil na postopek in število imetnikov dovoljenja za promet, ki so predložili skupno redno posodobljeno poročilo o varnosti zdravila.
Število postopkov v zvezi z oceno osnutka protokolov in zaključnih poročil študij o varnosti zdravila po pridobitvi dovoljenja za promet; število imetnikov dovoljenja za promet, ki so predložili osnutek protokola; število imetnikov dovoljenja za promet, ki so predložili zaključno poročilo o študiji; število imetnikov dovoljenja za promet, ki so predložili skupno študijo.

<p>Število postopkov v zvezi z napotitvami, uvedenimi na podlagi rezultatov vrednotenja podatkov o farmakovigilanci, ter število imetnikov dovoljenja za promet in število zadevnih zaračunljivih enot na imetnika dovoljenja za promet in na postopek.</p>
<p>Število imetnikov dovoljenja za promet, ki so uveljavljali status malega in srednje velikega podjetja, vključenih v posamezne postopke; število imetnikov dovoljenj za promet, katerih zahtevke je bil zavržen.</p> <p>Število imetnikov dovoljenja za promet, ki so uveljavljali status mikropodjetja; število imetnikov dovoljenja za promet, katerih zahtevke za oprostitev plačila pristojbine je bil zavržen.</p>
<p>Število imetnikov dovoljenja za promet z zdravili iz člena 7(4), ki so uveljavljali znižano letno pristojbino; število zaračunljivih enot na zadevne imetnike dovoljenja za promet.</p>
<p>Število poslanih računov in zaračunanih letnih pristojbin za letno pristojbino ter povprečni in skupni znesek, zaračunan imetnikom dovoljenja za promet.</p> <p>Število imetnikov dovoljenja za promet, ki so uveljavljali status malega in srednje velikega podjetja ali mikropodjetja, za vsako uporabo letne pristojbine; število imetnikov dovoljenj za promet, katerih zahtevke je bil zavržen.</p>
<p>Število dodeljenih poročevalcev in soporočevalcev na državo članico in na vrsto postopka.</p>
<p>Število delovnih ur, ki so jih porabili poročevalec in soporočevalec(-i) za postopek na podlagi informacij, ki so jih Agenciji sporočili zadevni pristojni nacionalni organi.</p>

UREDBA (EU) št. 659/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014**

o spremembi Uredbe (ES) št. 638/2004 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami glede prenosa delegiranih in izvedbenih pooblastil na Komisijo za sprejemanje nekaterih ukrepov, sporočanja informacij s strani carinske uprave, izmenjave zaupnih podatkov med državami članicami in opredelitve statistične vrednosti

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi začetka veljavnosti Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba pooblastila, prenesena na Komisijo, uskladiti s členoma 290 in 291 PDEU.
- (2) V povezavi s sprejetjem Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se je Komisija zavezala, da bo v skladu z merili iz PDEU pregledala zakonodajne akte, ki trenutno vsebujejo sklicevanja na regulativni postopek s pregledom.
- (3) Uredba (ES) št. 638/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je na Komisijo prenesla pooblastila za izvajanje nekaterih določb navedene uredbe.
- (4) Zaradi uskladitve Uredbe (ES) št. 638/2004 s členi 290 in 291 PDEU bi bilo treba izvedbena pooblastila, prenesena na Komisijo, nadomestiti s pooblastili za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov.
- (5) Zaradi zagotavljanja ustreznega odziva na potrebe uporabnikov po statističnih informacijah brez čezmerne obremenitve gospodarskih subjektov ter zaradi upoštevanja sprememb, ki so potrebne iz metodoloških razlogov, in potrebe po vzpostavitvi učinkovitega sistema za zbiranje podatkov in pripravo statistik bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, in sicer za sprejemanje različnih ali posebnih pravil, ki se uporabljajo za posebno blago ali gibanja, prilagajanje stopenj zajetja Intrastata, določanje pogojev za opredelitev pragov iz člena 10(4) Uredbe (ES) št. 638/2004, določanje pogojev za poenostavljanje informacij, ki jih je treba zagotoviti za manjše posamezne sklenjene posle in opredeljevanje zbirnih podatkov.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 638/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3330/91 (UL L 102, 7.4.2004, str. 1).

- (6) Pri sprejemanju delegiranih aktov je pomembno zlasti, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način. Poleg tega bi morala zagotoviti, da se z delegiranimi akti, ki jih določajo zakonodajni akti, državam članicam ali dajalcem podatkov ne bi nalagalo znatno dodatno breme in da bi bili stroškovno čim učinkovitejši.
- (7) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 638/2004 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje predpisov za zbiranje informacij, zlasti glede oznak, ki jih je treba uporabiti, določanja razčlenitve ocen, tehničnih določb za pripravo letnih trgovinskih statistik po značilnostih podjetja in vseh potrebnih ukrepov za zagotavljanje, da je kakovost posredovanih statističnih podatkov v skladu s standardi kakovosti. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (8) Odbor za statistične podatke v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami (v nadaljnjem besedilu: Odbor Intrastat), naveden v členu 14 Uredbe (ES) št. 638/2004, svetuje Komisiji in ji pomaga pri izvajanju njenih izvedbenih pooblastil.
- (9) V okviru strategije za novo strukturo evropskega statističnega sistema (v nadaljnjem besedilu: ESS), katere cilj je izboljšati usklajevanje in partnerstvo z jasno piramidno strukturo v ESS, bi moral Odbor za evropski statistični sistem (v nadaljnjem besedilu: OESS), ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, imeti svetovalno vlogo in Komisiji pomagati pri izvrševanju njenih izvedbenih pooblastil. Izboljšanje usklajenosti nacionalnih organov in Komisije (Eurostata) je ključnega pomena za pripravo bolj kakovostne statistike v Uniji.
- (10) Uredbo (ES) št. 638/2004 bi bilo treba spremeniti tako, da se sklicevanje na Odbor Intrastat nadomesti s sklicevanjem na OESS.
- (11) Poenostavitve shem carinjenja so povzročile, da statistične informacije o blagu v postopku carinjenja niso na voljo na ravni carine. Za zagotovitev zajetja teh podatkov bi morala biti gibanja tega blaga vključena v sistem Intrastat.
- (12) Med državami članicami bi morala biti dovoljena izmenjava zaupnih podatkov v zvezi s statističnimi podatki o trgovini znotraj Unije, z namenom večje učinkovitosti razvoja, priprave in izkazovanja ali izboljšanja kakovosti navedenih statističnih podatkov. Taka izmenjava zaupnih podatkov bi morala biti neobvezna, treba bi jo bilo pazljivo obravnavati, sama po sebi pa podjetjem ne bi smela povzročati povečanega upravnega bremena.
- (13) Opredelitev statistične vrednosti bi morala biti pojasnjena in usklajena z opredelitvijo tega podatkovnega elementa v okviru statističnih podatkov o trgovini zunaj Unije, da bi zagotovili boljšo primerljivost statističnih podatkov o trgovini znotraj Unije s statističnimi podatki o trgovini zunaj Unije. Enotne opredelitve so bistvenega pomena za harmonizirano evidentiranje čezmejne trgovine ter so za nacionalne organe posebej pomembne kot predpogoj, da se omogoči usklajeno razlaganje pravil, ki vplivajo na čezmejne dejavnosti podjetij.
- (14) V skladu z načelom sorazmernosti je potrebno in primerno določiti harmonizirana pravila o sporočanju informacij s strani carinske uprave, izmenjavi zaupnih podatkov med državami članicami in opredelitvi statistične vrednosti na področju statističnih podatkov o trgovini znotraj Unije. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

- (15) Sporočanje informacij s strani nacionalnih organov ne bi smelo povzročati stroškov za države članice ter institucije in agencije Unije.
- (16) Pomembno je zagotavljati varnost načinov posredovanja občutljivih statističnih podatkov, vključno s podatki s področja gospodarstva.
- (17) Za zagotovitev pravne varnosti ta uredba ne bi smela vplivati na postopke za sprejetje ukrepov, ki so se začeli in niso bili dokončani pred začetkom veljavnosti te uredbe.
- (18) Uredbo (ES) št. 638/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 638/2004 se spremeni:

1. v členu 3 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13a v zvezi z različnimi ali posebnimi pravili, ki se uporabljajo za posebno blago ali gibanja.“;

2. člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se črta beseda „Skupnosti“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Carina vsaj enkrat mesečno nacionalnim organom neposredno zagotovi statistične informacije o odpremi in prihodu blaga, za katero je potrebna enotna upravna listina za carinske ali davčne namene.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Carinska uprava, pristojna v posamezni državi članici, nacionalnemu organu na lastno pobudo ali na zahtevo nacionalnega organa zagotovi vse informacije, ki so na voljo, da se identificira oseba, odgovorna za odpremo in prihod blaga v carinskem postopku aktivnega oplemenitja ali postopku predelave pod carinskim nadzorom.“;

3. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Referenčno obdobje

Referenčno obdobje posredovanja informacij v skladu s členom 5 je:

(a) koledarski mesec odpreme ali prihoda blaga;

(b) koledarski mesec, v katerem nastane obdavčljivi dogodek za blago Skupnosti, za katero nastane obveznost obračuna DDV za pridobitev in dobavo znotraj Skupnosti, ali

(c) koledarski mesec, v katerem carina sprejme deklaracijo, kadar se carinska deklaracija uporabi kot vir podatkov.“;

4. v členu 9(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Opredelitve statističnih podatkov iz točk (e) do (h) so določene v Prilogi. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ureditev za zbiranje teh podatkov, zlasti oznake in njihovo obliko, ki jih je treba uporabiti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Izmenjava zaupnih podatkov

Izmenjava zaupnih podatkov, kot so opredeljeni v členu 3(7) Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (*), lahko izključno za statistične namene poteka med nacionalnimi organi, pristojnimi v posamezni državi članici, kadar je izmenjava namenjena učinkovitemu razvoju, pripravi in izkazovanju evropske statistike v zvezi z blagovno menjavo med državami članicami ali izboljšuje kakovost te statistike.

Nacionalni organi, ki so pridobili zaupne podatke, te informacije obravnavajo zaupno in jih uporabljajo izključno za statistične namene v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 223/2009.

(*) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).“;

6. člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 13a za prilagoditev teh stopenj zaježja Intrastata tehničnemu in gospodarskemu razvoju, kadar koli jih je možno zmanjšati, pri čemer se ohranijo statistični podatki, ki izpolnjujejo veljavne kazalnike in standarde kakovosti.“;

(b) v odstavku 4 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13a za določitev pogojev opredeljevanja navedenih pragov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice lahko pod določenimi pogoji, ki ustrezajo zahtevam glede kakovosti, poenostavijo informacije, ki jih je treba posredovati za manjše posamezne sklenjene posle, če takšna poenostavitev nima škodljivega vpliva na kakovost statistike. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13a za določitev teh pogojev.“;

7. člen 12 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) 40 koledarskih dni po koncu referenčnega meseca za zbirne podatke, ki jih določi Komisija. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13a za opredelitev teh zbirnih podatkov. V teh delegiranih aktih se upošteva relevanten gospodarski in tehnični razvoj.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice posredujejo Komisiji (Eurostatu) mesečne rezultate, ki zajemajo njihovo celotno blagovno menjavo, po potrebi v obliki ocene. Komisija z izvedbenimi akti določi razčlenitev takšnih ocen. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).“;

(c) v odstavku 4 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija z izvedbenimi akti sprejme tehnične določbe za čim gospodarnejšo pripravo teh statistik.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).“;

8. v členu 13 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev kakovosti posredovanih statističnih podatkov v skladu z merili kakovosti, pri čemer je treba preprečiti prekomerne stroške za nacionalne organe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).“;

9. vstavi se naslednji člen:

„Člen 13a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Komisija pri izvajanju pooblastil iz člena 3(4), člena 10(3), (4) in (5) ter točke (a) člena 12(1) te uredbe ravna v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 223/2009, pri čemer med drugim zagotovi, da se državam članicam in dajalcem podatkov z delegiranimi akti ne naloži znatnega dodatnega bremena.

Zlasti je pomembno, da Komisija pred sprejetjem teh delegiranih aktov ravna v skladu s svojo običajno prakso ter opravi posvetovanja s strokovnjaki, vključno s strokovnjaki držav članic.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(4), člena 10(3), (4) in (5) ter točke (a) člena 12(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. julija 2014. Komisija pripravi poročilo o podeljenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

4. Pooblastilo iz člena 3(4), člena 10(3), (4) in (5) ter točke (a) člena 12(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

5. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(4), člena 10(3), (4) in (5) ter točke (a) člena 12(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

10. člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za evropski statistični sistem, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

11. v Prilogi se točka 3(b) nadomesti z naslednjim:

„(b) statistična vrednost, ki je vrednost, izračunana na nacionalnih mejah držav članic. Temelji na davčni osnovi oziroma po potrebi na vrednosti, ki jo nadomešča. Zajema le nepredvidene izdatke (prevoznina, zavarovanje), do katerih v primerih odpreme pride na delu poti, ki poteka po ozemlju države članice odpreme, v primeru prihoda pa na delu poti, ki poteka zunaj ozemlja države članice prihoda. Gre za vrednost FOB (franko ladja) pri odpremi ter vrednost CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) pri prihodu.“

Člen 2

Ta uredba ne vpliva na postopke za sprejetje ukrepov iz Uredbe (ES) št. 638/2004, ki so se začeli in niso bili dokončani pred začetkom veljavnosti te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 660/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 15. maja 2014
o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z namenom varovanja okolja so v Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določene zahteve za pošiljke odpadkov znotraj Unije ter med državami članicami in tretjimi državami. Vendar pa so bila pri izvrševanju in inšpekcijskih nadzorih, ki jih izvajajo organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih v državah članicah, ugotovljena razhajanja in vrzeli.
- (2) Ustrezno načrtovanje inšpekcijskih nadzorov pošiljk odpadkov je potrebno za zagotovitev potrebnih zmogljivosti za inšpekcijske nadzore in učinkovito preprečevanje nezakonitih pošiljk. Zato bi bilo treba okrečiti določbe o izvrševanju in inšpekcijskih nadzorih iz člena 50 Uredbe (ES) št. 1013/2006, da bi zagotovili redno in dosledno načrtovanje teh inšpekcijskih nadzorov. Načrti inšpekcijskih nadzorov bi se morali oblikovati za inšpekcijske nadzore, ki se izvajajo v skladu s temi določbami. Načrti inšpekcijskih nadzorov bi morali temeljiti na oceni tveganja in vključevati vrsto ključnih elementov, in sicer cilje, prednostne naloge, geografsko območje, na katero se nanaša načrt, informacije o načrtovanih inšpekcijskih nadzorih, naloge, dodeljene organom, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, dogovore o sodelovanju med organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih v državi članici, v različnih državah članicah, in po potrebi v državah članicah in tretjih državah, informacije o usposabljanju inšpektorjev ter o človeških, finančnih in drugih virih za izvajanje zadevnega načrta inšpekcijskih nadzorov.
- (3) Načrti inšpekcijskih nadzorov se lahko pripravijo ločeno ali kot jasno opredeljeni deli drugih načrtov.
- (4) Ker so načrti inšpekcijskih nadzorov zajeti v Direktivi 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, se za takšne načrte uporabljajo določbe navedene direktive, kadar je ustrezno, pa tudi izjeme iz člena 4 navedene direktive.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽²⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

- (5) Rezultati inšpekcijskih nadzorov in sprejeti ukrepi, vključno z izrečenimi kaznimi, bi morali biti dostopni javnosti, tudi v elektronski obliki po internetu.
- (6) V Uniji obstajajo različna pravila glede pristojnosti in možnosti organov, udeleženih pri inšpekcijskih nadzorih v državah članicah, da zahtevajo dokazila za ugotavljanje zakonitosti pošiljk. Takšna dokazila bi se lahko med drugim nanašala na to, ali je snov oziroma predmet odpadek v smislu Uredbe (ES) št. 1013/2006, ali je bil odpadki pravilno uvrščen oziroma ali bodo odpadki poslani v okolju varne objekte v skladu s členom 49 navedene uredbe. Zato bi moral člen 50 Uredbe (ES) št. 1013/2006 organom, udeleženim pri inšpekcijskih nadzorih v državah članicah zagotavljati možnost, da zahtevajo takšna dokazila. Ta dokazila se lahko zahtevajo na podlagi splošnih določb ali za vsak primer posebej. Kadar ta dokazila niso na voljo ali se štejejo za nezadostna, bi se moral prevoz zadevne snovi ali predmeta oziroma pošiljke zadevnih odpadkov šteti kot nezakonita pošiljka in bi se moral obravnavati v skladu z ustreznimi določbami Uredbe (ES) št. 1013/2006.
- (7) Nezakonite pošiljke odpadkov pogosto izvirajo iz nenadzorovanega zbiranja, razvrščanja in skladiščenja. Sistematično izvajanje inšpekcijskih nadzorov pošiljk odpadkov bi moralo zato prispevati k prepoznavanju in obravnavanju teh nenadzorovanih dejavnosti, s čimer se spodbuja izvajanje Uredbe (ES) št. 1013/2006.
- (8) Da bi imele države članice dovolj časa, da se pripravijo na uporabo potrebnih ukrepov iz člena 50 Uredbe (ES) št. 1013/2006, kakor je spremenjen s to uredbo, je primerno, da se prvi načrti inšpekcijskih nadzorov sprejmejo do 1. januarja 2017.
- (9) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (10) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spreminjanjem nekaterih nebitvenih elementov Uredbe (ES) št. 1013/2006. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (11) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 1013/2006 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (12) Uredbo (ES) št. 1013/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1013/2006 se spremeni:

1. v členu 2 se dodata naslednji točki:

„7a. „ponovna uporaba“ pomeni ponovno uporabo, kot je opredeljena v členu 3(13) Direktive 2008/98/ES Evropskega Parlamenta in Sveta (*).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

35a. „inšpekcijski nadzor“ pomeni ukrepe, ki jih izvedejo udeleženi organi, da ugotovijo, ali ustanova, podjetje, posrednik, trgovec, pošiljka odpadkov ali z njo povezana predelava ali odstranjevanje izpolnjujejo ustrezne zahteve iz te uredbe.

(*) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).“;

2. člen 26(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Glede na dogovor med zadevnimi pristojnimi organi in prijaviteljem se lahko informacije in dokumenti iz odstavka 1 predložijo in izmenjajo prek elektronske izmenjave podatkov z elektronskim podpisom ali elektronsko overitvijo v skladu z Direktivo 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali primerljivim sistemom elektronske overitve, ki zagotavlja enako raven varnosti.

Za lažje izvajanje prvega pododstavka Komisija, kjer je to izvedljivo, sprejme izvedbene akte, ki določajo tehnične in organizacijske zahteve za praktično izvajanje elektronske izmenjave podatkov za predložitev dokumentov in informacij. Komisija upošteva vse zadevne mednarodne standarde in zagotovi, da so te zahteve skladne z Direktivo 1999/93/ES ali zagotovi vsaj enako raven varnosti, kot jo zagotavlja navedena direktiva. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59a(2).

(*) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (UL L 13, 19.1.2000, str. 12).“;

3. člen 50 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice z ukrepi za izvrševanje te uredbe med drugim predvidijo inšpekcijske nadzore ustanov, podjetij, posrednikov in trgovcev v skladu s členom 34 Direktive 2008/98/ES ter inšpekcijske nadzore pošiljk odpadkov in z njimi povezane predelave ali odstranjevanja.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice do 1. januarja 2017 zagotovijo, da je za njihovo celotno geografsko ozemlje določen eden ali več načrtov, bodisi ločeno ali kot jasno opredeljen del drugih načrtov za inšpekcijske nadzore, opravljene na podlagi odstavka 2 (v nadaljnjem besedilu: načrt inšpekcijskih nadzorov). Načrti inšpekcijskih nadzorov temeljijo na oceni tveganja za posamezne tokove odpadkov in vire nezakonitih pošiljk in – če je to možno in ustrezno – na obveščevalnih podatkih temelječih podatkov, kot so podatki o policijskih in carinskih preiskavah in analizah kriminalnih dejavnosti. Cilj te ocene tveganja je med drugim določiti najmanjše število zahtevanih inšpekcijskih nadzorov, vključno s fizičnimi pregledi ustanov, podjetij, posrednikov, trgovcev in pošiljk odpadkov ali povezanih predelav ali odstranitvev. Načrt inšpekcijskih nadzorov vključuje naslednje elemente:

(a) cilje in prednostne naloge inšpekcijskih nadzorov, vključno z opisom, kako so te prednostne naloge opredeljene;

(b) geografsko območje, ki ga zajema ta načrt inšpekcijskih nadzorov;

(c) informacije o načrtovanih inšpekcijskih nadzorih, vključno s fizičnimi pregledi;

- (d) naloge, dodeljene vsakemu posameznemu organu, udeleženemu pri inšpekcijskih nadzorih;
- (e) dogovore o sodelovanju med organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih;
- (f) informacije o usposabljanju inšpektorjev glede zadev v zvezi z inšpekcijskimi nadzori in
- (g) informacije o človeških, finančnih in drugih virih za izvajanje tega načrta inšpekcijskih nadzorov.

Načrt inšpekcijskih nadzorov se pregleda vsaj vsaka tri leta in se po potrebi posodablja. Pri tem pregledu se oceni, v kolikšni meri so bili uresničeni cilji in drugi elementi tega načrta inšpekcijskih nadzorov.“;

- (c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Inšpekcijski nadzori pošiljk se lahko opravijo zlasti:

- (a) na kraju izvora, in sicer pri povzročitelju, imetniku ali prijavitelju;
- (b) na ciljnem kraju, vključno z vmesno ali nevmesno predelavo ali odstranjevanjem, in sicer pri prejemniku ali objektu;
- (c) na mejah Unije in/ali
- (d) med pošiljanjem znotraj Unije.“;

- (d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Inšpekcijski nadzori pošiljk vključujejo pregled dokumentacije, potrditev istovetnosti in, kadar je to primerno, fizično kontrolo odpadkov.“;

- (e) vstavijo se naslednji odstavki:

„4a. Da se ugotovi, da snov ali predmet, ki se prevaža po cesti, železnici, zraku, morju ali celinskih plovnih poteh, ne sodi med odpadke, lahko organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, brez poseganja v Direktivo 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), zahtevajo, da fizična ali pravna oseba, ki ima v posesti zadevno snov ali predmet ali ki organizira prevoz te snovi ali predmeta, predloži dokazila na osnovi dokumentov:

- (a) glede izvora in cilja zadevne snovi ali predmeta in
- (b) da ne gre za odpadek, po potrebi vključno z dokazilom o delovanju.

Za namene prvega pododstavka se ugotavlja tudi zaščita zadevne snovi ali predmeta pred poškodbami med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, kot sta ustrezna embalaža in ustrezno nalaganje.

4b. Organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, lahko sklenejo, da je zadevna snov ali predmet odpadek, kadar:

- jim dokazila iz odstavka 4a, ali tista, ki se zahtevajo v drugi zakonodaji Unije, da se ugotovi, da snov ali predmet ni odpadek, niso bila predložena v roku, ki so ga določili,
- štejejo, da so dokazila in informacije, ki so jim na voljo, nezadostni za sprejetje sklepa, ali če štejejo, da je zaščita pred poškodbami iz drugega pododstavka odstavka 4a nezadostna.

V takšnih okoliščinah se prevoz zadevne snovi ali predmeta ali zadevne pošiljke odpadkov šteje za nezakonito pošiljko. Zato se obravnava v skladu s členoma 24 in 25, in organ, udeležen pri inšpekcijskih nadzorih, brez odlašanja ustrezno obvesti pristojni organ države, v kateri je bil izveden inšpekcijski nadzor.

4c. Da se ugotovi, ali je pošiljka odpadkov skladna s to uredbo, lahko organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, zahtevajo od prijavitelja, osebe, ki organizira pošiljanje, imetnika, prevoznika, prejemnika ali objekta, ki prejme odpadke, da jim predloži ustrezna dokazila na osnovi dokumentov v roku, ki ga določijo.

Da se ugotovi, ali je pošiljka odpadkov, za katero veljajo splošne zahteve po informacijah iz člena 18, namenjena za postopke predelave, ki so v skladu s členom 49, lahko organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, zahtevajo, da oseba, ki organizira pošiljanje, predloži ustrezna dokazila na osnovi dokumentov, ki jih izda objekt za vmesno ali nevmesno predelavo in, če je potrebno, ki jih je odobril pristojni organ ciljne države.

4d. Če dokazila iz odstavka 4c niso predložena organom, ki so udeleženi v inšpekcijskih nadzorih, v roku, ki ga določijo, ali štejejo, da so dokazila in informacije, ki so jim na voljo, nezadostni, da bi sklepali, se zadevna pošiljka šteje za nezakonito pošiljko. Zato se ta pošiljka obravnava v skladu s členoma 24 in 25 in organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, brez odlašanja ustrezno obvestijo pristojni organ države, v kateri je bil izvršen inšpekcijski nadzor.

4e. Komisija do 18. julija 2015 z izvedbenimi akti sprejme predhodno korelacijsko tabelo med oznakami kombinirane nomenklature iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 (**), in klasifikacijskimi številkami za odpadke iz prilog III, IIIA, IIIB, IV, IVA in V k tej uredbi. Komisija to korelacijsko tabelo posodablja, da odraža spremembe navedene nomenklature in klasifikacijskih števil, naštetih v navedenih prilogah, ter da se vključijo nove oznake za odpadke v usklajenem sistemu nomenklatur, ki bi jih lahko sprejela Svetovna carinska organizacija.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59a(2).

(*) Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

(**) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).“;

(f) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice dvostransko in večstransko medsebojno sodelujejo, da olajšajo preprečevanje in odkrivanje nezakonitih pošiljk. Izmenjujejo si ustrezne informacije o pošiljkah odpadkov, tokovih odpadkov, izvajalcih in objektih ter si delijo izkušnje in znanja o ukrepih izvrševanja, vključno z oceno tveganja iz odstavka 2a člena 50, znotraj vzpostavljenih struktur, zlasti v okviru mreže informatorjev, imenovanih v skladu s členom 54.“;

4. v členu 51 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Pred koncem vsakega koledarskega leta države članice pripravijo tudi poročilo za predhodno leto na podlagi dodatnega vprašalnika za poročilo iz Priloge IX in ga pošljejo Komisiji. Poleg tega države članice v enem mesecu od posredovanja tega poročila Komisiji objavijo del poročila, ki se nanaša na člen 24 in odstavke 1, 2 in 2a člena 50, vključno z razpredelnico 5 iz Priloge IX, tudi v elektronski obliki na spletu, skupaj z vsemi pojasnili, ki se jim zdijo ustrezna. Komisija pripravi seznam spletnih povezav držav članic iz dela Priloge IX, ki se nanaša na člen 50(2) in (2a), in jih objavi na spletni strani.“;

5. člen 58 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58

Spremembe prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58a, da se spremeni naslednje:

- (a) priloge IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI in VII, da se upoštevajo spremembe, dogovorjene v skladu z Baselsko konvencijo in Sklepom OECD;
- (b) Priloga V, da odraža dogovorjene spremembe seznama odpadkov, ki je bil sprejet v skladu s členom 7 Direktive 2008/98/ES;
- (c) Priloga VIII, da odraža odločitve, sprejete v skladu z ustreznimi mednarodnimi konvencijami in sporazumi.“;

6. vstavi se naslednji člen:

„Člen 58a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 58 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. julija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 58 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 58, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

7. člen 59 se črta;

8. člen 59a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 59a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.“;

9. v členu 60 se doda naslednji odstavek:

„2a. Komisija do 31. decembra 2020, med drugim ob upoštevanju poročil, pripravljenih v skladu s členom 51, opravi pregled te uredbe ter o rezultatih predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog. V tem pregledu Komisija zlasti oceni učinkovitost člena 50(2a) pri zoperstavljanju nezakonitim pošiljkam, ob upoštevanju okoljskih, socialnih in gospodarskih vidikov.“;

10. Priloga IX se spremeni:

(a) del, ki se nanaša na člen 50(2), se nadomesti z naslednjim:

„Povzetek informacij o rezultatih inšpekcijskih nadzorov, opravljenih v skladu s členom 50(2), kar vključuje:

— število inšpekcijskih nadzorov, vključno s fizičnimi pregledi, ustanov, podjetij, posrednikov in trgovcev, povezanih s pošiljkami odpadkov:

— število inšpekcijskih nadzorov pošiljk odpadkov, vključno z fizičnimi pregledi:

— število domnevnih nepravilnosti v zvezi s ustanovami, podjetji, posredniki in trgovci, povezanimi s pošiljkami odpadkov:

— število domnevnih nezakonitih pošiljk, ugotovljenih pri inšpekcijskih nadzorih:

Dodatne opombe:“;

(b) vstavi se naslednji del v zvezi s členom 50(2a):

„Člen 50(2a)

Podatki o načrtu(-ih) inšpekcijskih nadzorov

Število načrta(-ov) inšpekcijskih nadzorov za celotno geografsko območje:

Datum sprejetja načrta(-ov) inšpekcijskih nadzorov in obdobje, ki ga zajemajo:

Zadnji datum pregleda načrta(-ov) inšpekcijskih nadzorov:

Organi, udeleženi pri inšpekcijskih nadzorih, in sodelovanje med temi organi:

Navedite osebe ali organe, ki se jim lahko poroča o pomislekih ali nepravilnostih:";

(c) vstavi se naslednji del v zvezi s členom 50(2) in (2a):

„Povezava, preko katere se lahko elektronsko dostopa do podatkov, ki jih države članice objavijo na spletu v skladu s členom 51(2):“;

11. v tabeli 5 Priloge IX se naslov zadnjega stolpca nadomesti z naslednjim:

„Sprejeti ukrepi, vključno z izrečenimi kaznimi“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2016.

Ne glede na drugi odstavek se točka (4) člena 1 uporablja od 1. januarja 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 661/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti tretjega odstavka člena 175 in člena 212(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Solidarnostni sklad Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: sklad) je bil ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) Pomembno je, da ima Unija na voljo trden in prožen instrument, s katerim bi lahko pokazala solidarnost, poslala jasno politično sporočilo in dejansko pomagala državljanom, ki so jih prizadele večje naravne nesreče z resnimi posledicami za gospodarski in družbeni razvoj.
- (3) Škodljive posledice večjih naravnih nesreč ne bi smele ovirati namere Unije, da državam kandidatkam zagotovi jasno evropsko perspektivo in jim tako pomaga pri prizadevanjih za stabilnost ter trajni gospodarski in politični razvoj. Unija bi torej morala biti še naprej solidarna s tistimi tretjimi državami, ki sodelujejo v pristopnih pogajanjih z Unijo in s katerimi se je začela medvladna pristopna konferenca. Za vključitev teh držav v področje uporabe te uredbe se tako kot dodatna pravna podlaga uporabi člen 212 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (4) Komisija bi morala imeti možnost, da se hitro odloči o dodelitvi posebnih finančnih sredstev in jih čim hitreje uporabi. Upadni postopki bi morali biti ustrezno prilagojeni in omejeni na potrebni minimum. V ta namen so Evropski parlament, Svet in Komisija sklenili Medinstitucionalni sporazum z dne 2. decembra 2013 o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 28. novembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije (UL L 311, 14.11.2002, str. 3).

⁽⁵⁾ Medinstitucionalni sporazum z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (UL C 373, 20.12.2013, str. 1).

- (5) Terminologijo in postopke iz Uredbe (ES) št. 2012/2002 bi bilo treba uskladiti z določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (6) Opredelitev pojma naravna nesreča, ki določa področje uporabe Uredbe (ES) št. 2012/2002, bi morala biti nedvoumna.
- (7) Škodo, ki jo povzročijo druge vrste nesreč, ki so zaradi verižnih učinkov neposredna posledica naravne nesreče, bi bilo treba za namene Uredbe (ES) št. 2012/2002 šteti za del neposredne škode, ki jo povzroči naravna nesreča.
- (8) Da bi se uzakonila uveljavljena praksa in zagotovilo enako obravnavanje vlog, bi bilo treba finančne prispevke iz sklada dodeliti le glede neposredne škode.
- (9) Večja naravna nesreča v smislu Uredbe (ES) št. 2012/2002 bi morala biti nadalje opredeljena kot nesreča, ki je povzročila neposredno škodo nad pragom, izraženim v denarnem znesku. Taka škoda bi morala biti izražena v cenah referenčnega leta ali v odstotku bruto nacionalnega dohodka (BND) zadevne države.
- (10) Da bi se bolje upoštevala posebna narava naravnih nesreč, ki imajo sicer resne posledice za gospodarski in družbeni razvoj zadevnih regij, vendar ne dosegajo zahtevanega minimuma za finančni prispevek iz sklada, bi bilo treba določiti merila za regionalne naravne nesreče na podlagi škode, izračunane z upoštevanjem regionalnega bruto domačega proizvoda (BDP), pri čemer je zaradi posebnega strukturnega socialnega in gospodarskega položaja, skupaj s posebnimi značilnostmi Guadeloupeja, Francoske Gvajane, Martinika, Reuniona, Mayotta, Saint-Martina, Azorov, Madeire in Kanarskih otokov kot najbolj oddaljenih regij v smislu člena 349 PDEU, zanje upravičeno določiti poseben prag odstopanja v višini 1 % BDP. Ta merila bi bilo treba določiti na jasn in enostaven način, da bi se zmanjšala možnost vlog, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Uredbe (ES) št. 2012/2002.
- (11) Da bi se omogočilo pravično obravnavanje vlog, bi bilo treba za namene določitve neposredne škode uporabiti podatke v usklajeni obliki, ki jih zagotavlja Eurostat.
- (12) Sklad bi moral prispevati k ponovni usposobitvi infrastrukture, ureditvi prizadetih območij in stroškom reševalnih služb ter začasni nastanitvi prizadetega prebivalstva med celotnim obdobjem izvajanja. Opredeliti bi bilo treba pomen ponovne usposobitve infrastrukture in pojasniti, do katere mere bo lahko sklad prispeval k ustreznim stroškom. Prav tako bi bilo treba opredeliti obdobje, v katerem nastanitev ljudi, ki so zaradi naravne nesreče ostali brez domov, lahko šteje za začasno.
- (13) Določbe Uredbe (ES) št. 2012/2002 bi bilo treba uskladiti s splošno politiko Unije glede financiranja, kar zadeva davek na dodano vrednost.
- (14) Prav tako bi bilo treba natančno določiti, v kakšni meri lahko upravičene operacije vključujejo odhodke za tehnično pomoč.
- (15) Za izključitev možnosti, da bi država prejemnica ustvarila čisti dobiček iz pomoči sklada, bi bilo treba natančno določiti pogoje, pod katerimi lahko operacije, ki jih financira sklad, ustvarjajo prihodke.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (16) Nekatere vrste naravnih nesreč, med drugim suša, se razvijajo dalj časa, preden se občutijo njihovi katastrofalni učinki. Vključiti bi bilo treba določbe, ki bi omogočile uporabo sklada tudi v takih primerih.
- (17) Pomembno je zagotoviti, da upravičene države storijo vse potrebno za preprečevanje naravnih nesreč in blaženje njihovih posledic, vključno s celovitim izvajanjem ustrezne zakonodaje Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganja nesreč ter uporabo razpoložljivega financiranja Unije za ustrezne naložbe. Zato bi bilo treba predvideti določbe, da bi lahko posledica neizpolnjevanja ustrezne zakonodaje Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganja nesreč s strani države članice, kot je ugotovljeno s končno sodbo Sodišča Evropske unije, potem ko je prejela finančni prispevek iz sklada za preteklo naravno nesrečo, bila zavrnitev vloge ali znižanje zneska finančnega prispevka v primeru nadaljnje vloge v zvezi z naravno nesrečo enake narave.
- (18) Možno je, da države članice finančno podporo zaradi naravne nesreče potrebujejo prej, kot jo je mogoče zagotoviti z ustaljenim postopkom. V ta namen je primerno zagotoviti možnost predplačil na zahtevo zadevne države članice kmalu po predložitvi vloge Komisiji za finančni prispevek iz sklada. Predplačilo ne bi smelo preseči določenega zneska in bi moralo biti upoštevano pri izplačilu končnega zneska finančnega prispevka. Države članice bi morale v določenem krajšem obdobju povrniti neupravičeno izplačana predplačila. Izplačilo predplačila ne bi smelo prejudicirati izida končne odločitve o uporabi sklada.
- (19) Upravni postopki za izplačilo finančnega prispevka bi morali biti čim enostavnejši in čim bolj časovno učinkoviti. Zato bi morale podrobne določbe o izvajanju finančnega prispevka iz sklada za države članice biti vsebovane v izvedbenih aktih o dodelitvi tega finančnega prispevka. Vendar pa bi bilo treba za države prejemnice, ki še niso države članice, zaradi pravnih razlogov ohraniti ločene sporazume o izvajanju.
- (20) Komisija bi morala objaviti navodila, s katerimi bi državam članicam pomagala pri uspešnem dostopu do sklada in uporabi sredstev iz njega ter jim svetovala, kako lahko najenostavneje zaprosijo za pomoč iz sklada.
- (21) Z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 so bile uvedene spremembe v deljenem in posrednem upravljanju, vključno s posebnimi zahtevami za poročanje, ki bi jih bilo treba upoštevati. Pri obveznostih poročanja bi bilo treba upoštevati kratko obdobje izvajanja operacij sklada. Postopki za imenovanje organov, odgovornih za upravljanje in nadzor sredstev Unije, bi morali odražati naravo instrumenta in ne bi smeli zadrževati izplačila finančnega prispevka iz sklada. Zato je potrebno odstopanje od Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (22) Vključiti bi bilo treba določbe, ki bi preprečile, da se operacije, ki jih financira sklad, financirajo tudi iz drugih finančnih instrumentov Unije ali mednarodnih pravnih instrumentov za povračilo določene škode.
- (23) Prijava odhodkov iz naslova finančnih prispevkov iz sklada bi morala biti čim enostavnejša. Zato bi bilo treba v celotnem postopku izvajanja finančnega prispevka uporabljati enotni menjalni tečaj za države, ki niso članice euroobmočja.
- (24) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 2012/2002 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z odločitvami o posameznih finančnih prispevkih ali kakršnih koli predplačilih iz sklada za upravičene države.
- (25) Določbe iz Uredbe (ES) št. 2012/2002, ki urejajo zaščito finančnih interesov Unije, bi morale biti natančnejše, da bi se jasno opredelili ukrepi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti ter za izterjavo izgubljenih, nepravilno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev.

- (26) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotavljanja solidarnostnih ukrepov po vsej Uniji za pomoč državam, ki so jih prizadele naravne nesreče, države članice ne morejo zadovoljivo doseči na priložnostni osnovi, temveč se zaradi uporabe sistematičnega, rednega in pravičnega načina odobritve finančne pomoči, ki vključuje vse države članice v skladu z njihovimi zmogljivosti, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (27) Uredbo (ES) št. 2012/2002 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe

Uredba (ES) št. 2012/2002 se spremeni:

1. člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

1. Na zahtevo države članice ali države, ki se z Unijo pogaja o pristopu (v nadaljnjem besedilu: upravičena država), je pomoč iz sklada mogoče uporabiti ob pojavu resnih vplivov na pogoje za življenje, naravno okolje ali gospodarstvo v eni ali več regijah te upravičene države kot posledica večje ali regionalne naravne nesreče, ki se je zgodila na ozemlju te iste upravičene države ali sosednje upravičene države. Neposredna škoda, ki je neposredna posledica naravne nesreče, šteje kot del škode zaradi navedene naravne nesreče.

2. V tej uredbi ‚večja naravna nesreča‘ pomeni katero koli naravno nesrečo, ki v upravičeni državi povzroči neposredno škodo, ocenjeno na več kot 3 000 000 000 EUR v cenah iz leta 2011 ali več kot 0,6 % njenega BND.

3. V tej uredbi ‚regionalna naravna nesreča‘ pomeni katero koli naravno nesrečo, ki v regiji na ravni 2 NUTS upravičene države povzroči neposredno škodo, višjo od 1,5 % bruto domačega proizvoda (BDP) te regije.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, kadar je zadevna regija, v kateri se je zgodila naravna nesreča, ena od najbolj oddaljenih regij v smislu člena 349 Pogodbe o Evropski uniji, pomeni ‚regionalna naravna nesreča‘ katero koli naravno nesrečo, ki povzroči neposredno škodo, višjo od 1 % BDP te regije.

Kadar naravna nesreča zadeva več regij na ravni 2 NUTS, se prag uporabi za povprečje BDP teh regij, določeno glede na delež skupne škode v vsaki regiji.

4. Pomoč iz sklada se lahko uporabi tudi za katero koli naravno nesrečo v upravičeni državi, ki je tudi večja naravna nesreča v sosednji upravičeni državi.

5. Za namene tega člena se uporabljajo usklajeni statistični podatki, ki jih zagotavlja Eurostat.“;

2. člen 3 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Pomoč se zagotovi v obliki finančnega prispevka iz sklada. Za vsako naravno nesrečo se dodeli enkratni finančni prispevek upravičeni državi.

2. Cilj sklada je dopolnjevati prizadevanja zadevnih držav in kriti del njihovih javnofinančnih odhodkov, da se upravičeni državi pomaga pri izvedbi, odvisno od vrste naravne nesreče, naslednjih bistvenih nujnih operacij in operacij za okrevanje:

(a) ponovna usposobitev infrastrukture in naprav na področju energetike, vode in odpadnih voda, telekomunikacij, prometa, zdravja in izobraževanja;

(b) zagotovitev začasne nastanitve in financiranja reševalnih služb za zadovoljitev potreb prizadetega prebivalstva;

(c) zagotovitev preventivne infrastrukture in ukrepov za varstvo kulturne dediščine;

(d) ureditev prizadetih območij, vključno z naravnimi predeli, po potrebi v skladu s eksosistemskimi pristopi, ter takojšnjo obnovo prizadetih naravnih predelov, da bi preprečili takojšnje učinke zaradi erozije tal.

V točki (a) ‚ponovna usposobitev‘ pomeni obnovev infrastrukture in naprav v stanje pred naravno nesrečo. Kadar zakonsko ni mogoče ali ekonomsko ni upravičeno vzpostaviti enakega stanja kot pred naravno nesrečo ali kadar država prejemnica sklone preseliti ali izboljšati funkcionalnost poškodovane infrastrukture ali naprave, da bi jo bolje zaščitila pred prihodnjimi naravnimi nesrečami, se lahko prispevki iz sklada namenijo za stroške obnove le do predvidenih stroškov vzpostavitve prvotnega stanja.

Stroške, ki so višji od stroškov iz drugega pododstavka, krije država prejemnica sama ali s prispevki iz drugih skladov Unije, kadar je to mogoče.

V točki (b) ‚začasna nastanitev‘ pomeni nastanitev, ki traja toliko časa, da se prizadeto prebivalstvo lahko vrne na svoje prvotne domove po popravilu ali obnovi.

3. Izplačila iz sklada so omejena na financiranje ukrepov za odpravljanje škode, proti kateri se ni mogoče zavarovati, in se jih vrne, če v skladu s členom 8(4) stroške odpravljanja škode pozneje krije tretja oseba.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Davek na dodano vrednost (DDV) ni upravičen odhodek operacije, razen če se v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV ne povrne.

5. Tehnična pomoč za upravljanje, spremljanje, obveščanje in komuniciranje, reševanje pritožb ter nadzor in revizijo ni upravičena do finančnega prispevka iz sklada.

Stroški, povezani s pripravo in izvajanjem operacij iz odstavka 2, med drugim stroški v zvezi s ključnim strokovnim znanjem, so upravičeni kot del stroškov projekta.

6. Kadar je prihodek ustvarjen z operacijami iz odstavka 2 s finančnim prispevkom iz sklada, skupni finančni prispevek iz sklada ne presega skupnih neto stroškov nujnih operacij in operacij za okrevanje, ki jih krije država prejemnica. Država prejemnica v ta namen vključi ustrezno izjavo v poročilo o izvajanju finančnega prispevka sklada v skladu s členom 8(3).

7. 1. oktobra vsako leto bi morala biti še vedno na voljo najmanj ena četrtnina letnega zneska sklada, da bi se lahko krile potrebe, ki bi nastale do konca leta.“;

3. člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni nacionalni organi upravičene države lahko čim prej in najpozneje v dvanajstih tednih od nastanka prve škode, ki je posledica naravne nesreče, Komisiji predložijo vlogo za finančni prispevek iz sklada, pri čemer zagotovijo vsaj vse razpoložljive informacije o:

(a) skupni neposredni škodi, ki jo je povzročila naravna nesreča, in posledicah za prizadeto prebivalstvo, gospodarstvo in okolje;

(b) ocenjenih stroških operacij iz člena 3(2);

(c) katerih koli drugih virih financiranja Unije;

(d) katerih koli drugih nacionalnih ali mednarodnih virih financiranja, vključno z javnim in zasebnim zavarovalnim kritjem, ki bi lahko prispevali k nadomestilu stroškov odpravljanja škode;

(e) kratkem opisu izvajanja zakonodaje Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganja nesreč, povezanega z naravo naravne nesreče;“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. V upravičenih primerih lahko pristojni nacionalni organi po izteku roka iz odstavka 1 predložijo dodatne informacije, da bi dopolnili ali posodobili svojo vlogo.

1b. Komisija pripravi navodila za uspešen dostop do sklada in njegovo uporabo. Navodila se pripravijo do 30. septembra 2014 in vsebujejo podrobne informacije o postopkih za pripravo vloge, vključno z zahtevami, da se informacije predložijo Komisiji. Navodila se objavijo na spletnih mestih zadevnih generalnih direktoratsv Komisije, Komisija pa zagotovi, da so z njimi seznanjene upravičene države.

1c. V primeru naravne nesreče, ki se odvija postopoma, začne rok iz odstavka 1 teči od datuma, na katerega javni organi upravičene države prvič sprejmejo uradne ukrepe za odpravo posledic naravne nesreče, ali od datuma, ko razglasijo izredne razmere.“;

(c) odstavki 2 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Komisija na podlagi informacij iz odstavka 1 in morebitnih pojasnil upravičene države oceni, ali so pogoji za uporabo sklada izpolnjeni, in v okviru razpoložljivih finančnih sredstev čim prej, najpozneje pa v šestih tednih po prejemu vloge, in sicer od datuma prejema popolne vloge, pri čemer ni vštet čas, potreben za prevod, določi znesek morebitnega finančnega prispevka iz sklada.

Če Komisija v zvezi z naravno nesrečo iz področja uporabe te uredbe sprejme odločitev o finančnem prispevku iz sklada na podlagi vloge, prejete po 28. juniju 2014, lahko zavrne novo vlogo za finančni prispevek v zvezi z naravno nesrečo iste vrste ali zmanjša znesek, ki je na voljo, kadar je proti državi članici uveden postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, Sodišče Evropske unije pa je izdalo dokončno sodbo, da zadevna država članica ni izvedla zakonodaje Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganja nesreč, neposredno povezanega z naravo naravne nesreče, ki jo je prizadela.

Komisija na enak način obravnava vse vloge za finančni prispevek iz sklada.

3. Ko Komisija ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za zagotovitev finančnega prispevka iz sklada, Evropskemu parlamentu in Svetu nemudoma predloži potrebne predloge za uporabo sredstev iz sklada in odobritev ustreznih odobritev. Ti predlogi vključujejo:

(a) vse razpoložljive informacije iz odstavka 1;

(b) vse druge pomembne informacije, ki jih ima Komisija;

(c) izkaz, da so pogoji iz člena 2 izpolnjeni, in

(d) utemeljitev predlaganih zneskov.

Odločitev o uporabi sklada skupaj sprejmeta Evropski parlament in Svet čim prej po predložitvi predloga Komisije.

Tako Komisija na eni strani kot Evropski parlament in Svet na drugi si prizadevajo čim bolj skrajšati čas, potreben za uporabo sredstev iz sklada.

4. Ko Evropski parlament in Svet dasta na voljo odobritve, Komisija z izvedbenim aktom sprejme sklep o dodelitvi finančnega prispevka iz sklada ter državi prejemnici takoj in v enkratnem znesku izplača ta finančni prispevek. Če je bilo izplačano predplačilo v skladu s členom 4a, se izplača samo preostali znesek.

5. Obdobje upravičenosti odhodkov se začne z datumom nastanka prve škode iz odstavka 1. V primeru naravne nesreče, ki se odvija postopoma, se obdobje upravičenosti odhodkov začne z datumom, na katerega so javni organi upravičene države prvič sprejeli ukrepe, ali od datuma, ko so razglasili izredne razmere, kot je navedeno v odstavku 1c.“;

4. vstavi se naslednji člen:

„Člen 4a

1. Ob predložitvi vloge Komisiji za finančni prispevek iz sklada lahko država članica zaprosi za izplačilo predplačila. Komisija predhodno oceni, ali vloga izpolnjuje pogoje iz člena 4(1), in preveri razpoložljivost proračunskih sredstev. Kadar so izpolnjeni navedeni pogoji in so na voljo zadostna sredstva, lahko Komisija z izvedbenim aktom sprejme sklep o dodelitvi predplačila in ga nemudoma izplača, preden sprejme sklep iz člena 4(4). Izplačilo predplačila ne posega v končni sklep o uporabi sklada.

2. Znesek predplačila ne presega 10 % zneska pričakovanega finančnega prispevka in ni v nobenem primeru višji od 30 000 000 EUR. Ko se določi dokončni znesek finančnega prispevka, Komisija pred izplačilom razlike finančnega prispevka upošteva vsoto predplačila. Komisija izterja neupravičeno izplačana predplačila.

3. Vsakršno vračilo v splošni proračun Unije se izvede pred rokom, navedenim v nalogu za izterjavo, oblikovanem v skladu s členom 78 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Rok je zadnji dan drugega meseca, ki sledi izdaji naloga.

4. Pri sprejetju predloga splošnega proračuna Unije za določeno proračunsko leto Komisija, kadar je potrebno za zagotovitev pravočasne razpoložljivosti proračunskih sredstev, Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga uporabo sklada v znesku do največ 50 000 000 EUR za plačilo predplačil in predlaga vnos ustreznih odobritev v splošni proračun Unije.

Proračunske ureditve se skladajo z zgornjimi mejami iz člena 10(1) Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 (**).

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

(**) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).“;

5. člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

1. Izvedbeni akt, sprejet na podlagi člena 4(4), v svoji prilogi vsebuje podrobne določbe za izvajanje finančnega prispevka iz sklada.

Te določbe opisujejo zlasti vrsto in kraj izvajanja operacij, ki se na predlog upravičene države financirajo iz sklada.

2. Pred izplačilom finančnega prispevka iz sklada upravičeni državi, ki ni država članica, Komisija v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 in Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1268/2012 (*) z navedeno državo sklene sporazum o prenosu pooblastil, ki vsebuje podrobne določbe za izvajanje finančnega prispevka iz sklada iz odstavka 1 ter določa obveznosti v zvezi s preprečevanjem in obvladovanjem tveganja naravnih nesreč.

3. Za izbiro posameznih operacij in izvajanje finančnega prispevka iz sklada je pristojna država prejemnica v skladu s to uredbo, zlasti členom 3(2) in (3), izvedbenim aktom iz člena 4(4) in, kadar je potrebno, sporazumom o prenosu pooblastil iz odstavka 2 tega člena.

4. Finančni prispevek iz sklada za državo članico se izvede v okviru deljenega upravljanja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012. Finančni prispevek iz sklada za upravičeno državo, ki ni država članica, se izvede v okviru posrednega upravljanja v skladu z navedeno uredbo.

5. Države prejemnice brez poseganja v odgovornost Komisije za izvrševanje splošnega proračuna Unije prevzamejo odgovornost za upravljanje operacij, ki jih podpira sklad, in finančni nadzor nad operacijami. Ukrepi, ki jih sprejmejo, vključujejo:

(a) preverjanje, da so bile upravljalvske in kontrolne ureditve uvedene ter se izvajajo tako, da zagotavljajo učinkovito in pravilno uporabo sredstev Unije po načelih dobrega finančnega poslovanja;

(b) preverjanje, da se financirani ukrepi izvajajo pravilno;

(c) zagotavljanje, da so odhodki financirani na podlagi zanesljive spremne dokumentacije ter so pravilni in redni;

(d) preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nepravilnosti ter vračilo neupravičeno izplačanih zneskov skupaj z zamudnimi obrestmi, kadar je to primerno. Komisijo uradno obvestijo o takšnih nepravilnostih in jo redno obveščajo o poteku upravnih in pravnih postopkov.

6. Države prejemnice v skladu s členoma 59 in 60 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 imenujejo organe, pristojne za upravljanje in nadzor operacij, ki jih podpira sklad. Pri tem upoštevajo merila za notranje okolje, nadzorne dejavnosti, obveščanje in komuniciranje ter spremljanje. Države članice lahko imenujejo organe, ki so že imenovani v skladu z Uredbo (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

Ti imenovani organi Komisiji ob predložitvi poročila in izjave iz člena 8(3) te uredbe zagotavljajo informacije iz člena 59(5) ali člena 60(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za celotno obdobje izvajanja.

7. Država prejemnica izvede potrebne finančne popravke, kadar je ugotovljena nepravilnost. Popravki države prejemnice zajemajo razveljavitev celotnega ali dela finančnega prispevka iz sklada. Država prejemnica izterja vse zneske, izglubljene zaradi ugotovljene nepravilnosti.

8. Komisija lahko brez poseganja v pooblastila Računskega sodišča ali preglede, ki jih izvaja država prejemnica v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi, opravi preglede na kraju samem v zvezi z operacijami, ki jih financira sklad. Komisija obvesti državo prejemnico, da bi dobila vso potrebno pomoč. Uradniki ali drugi uslužbenci zadevne države članice lahko sodelujejo pri takih pregledih.

9. Država prejemnica zagotovi, da je vsa spremna dokumentacija v zvezi z nastalimi odhodki na voljo Komisiji in Računskemu sodišču še tri leta po prenehanju pomoči iz sklada.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).“;

6. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Država prejemnica je odgovorna za usklajevanje finančnega prispevka iz sklada z operacijami iz člena 3 na eni strani ter s pomočjo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov, Evropske investicijske banke ter drugih instrumentov Unije za financiranje na drugi strani.

2. Država prejemnica zagotovi, da se odhodki, povrnjeni v skladu s to uredbo, ne povrnejo prek drugih instrumentov Unije za financiranje, zlasti prek instrumentov kohezijske, kmetijske ali ribiške politike.

3. Škoda, ki se odpravlja v okviru instrumentov Unije ali mednarodnih instrumentov za povračilo določene škode, ni upravičena do pomoči iz sklada za isti namen.“;

7. člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Operacije, ki jih financira sklad, so skladne z določbami Pogodbe in instrumenti, sprejetimi na njeni podlagi, s politikami in ukrepi Unije, zlasti na področjih finančnega upravljanja, javnih naročil, varstva okolja, preprečevanja in obvladovanja tveganja naravnih nesreč, prilagajanja podnebnim spremembam ter po potrebi ekosistemskih pristopov, pa tudi z instrumenti predpristopne pomoči. Operacije, ki jih financira sklad, po potrebi prispevajo k uresničevanju ciljev Unije na teh področjih.“;

8. člena 8 in 9 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 8

1. Finančni prispevek iz sklada se porabi v osemnajstih mesecih od datuma, ko Komisija izplača celotni znesek pomoči. Vsak del finančnega prispevka, ki v navedenem roku ni porabljen ali za katerega se ugotovi, da se je porabil za neupravičene operacije, Komisija izterja od države prejemnice.

2. Države prejemnice si prizadevajo za vsako mogoče povračilo škode s strani tretjih oseb.

3. Država prejemnica najpozneje v šestih mesecih po izteku osemnajstmesečnega roka iz odstavka 1 predloži poročilo o izvajanju finančnega prispevka iz sklada z izjavo, ki utemeljuje odhodke, v kateri navede vse druge vire financiranja, ki ga je prejela za zadevne operacije, vključno s plačili zavarovalnine in povračili škode s strani tretjih oseb.

Poročilo o izvajanju podrobno navaja:

- (a) preventivne ukrepe, ki jih je država prejemnica sprejela ali predlagala, da bi omejila prihodnjo škodo in v čim večjem obsegu preprečila ponovitev podobnih naravnih nesreč, vključno z uporabo strukturnih in investicijskih skladov Unije za ta namen;
- (b) stanje pri izvajanju ustrezne zakonodaje Unije o preprečevanju in obvladovanju tveganja nesreč;
- (c) izkušnje, pridobljene na podlagi naravne nesreče, in sprejete ali predlagane ukrepe za zagotavljanje varstva okolja ter pripravljenosti na podnebne spremembe in naravne nesreče, in
- (d) vse druge ustrezne informacije o sprejetih preventivnih ukrepih in ukrepih za blažitev, povezanih z naravo naravne nesreče.

Poročilo o izvajanju je v skladu s členom 59(5) in členom 60(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 priloženo mnenje neodvisnega revizijskega organa, pripravljeno v skladu z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi, ki potrjuje, da izjava, ki utemeljuje odhodke, prikazuje verodostojno in pošteno sliko, ter da je finančni prispevek iz sklada zakonit in pravičen.

Komisija ob koncu tega postopka iz prvega pododstavka ustavi pomoč iz sklada.

4. Kadar stroške odpravljanja škode pozneje krije tretja oseba, Komisija od države prejemnice zahteva, da povrne ustrezní znesek finančnega prispevka iz sklada.

Člen 9

V vlogah za finančni prispevek iz sklada in izvedbenih aktih iz člena 4(4) ter sporazumu o prenosu pooblastil, poročilih in drugi povezani dokumentaciji so vsi zneski izraženi v eurih.

Zneski odhodkov, ki so nastali v nacionalnih valutah, se preračunajo v eure po menjalnih tečajih, objavljenih v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* na dan, ko Komisija sprejme s tem povezani izvedbeni akt. Kadar na dan, ko Komisija sprejme s tem povezani izvedbeni akt, menjalni tečaj ni objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, se preračuna po povprečju mesečnih računovodskih tečajev, ki jih določi Komisija za navedeno obdobje. Ta enotni menjalni tečaj se uporablja v celotnem obdobju izvajanja finančnega prispevka iz sklada ter kot osnova za končno poročilo o izvajanju, izjavo o izvajanju in elemente finančnega prispevka, ki se zahtevajo v skladu s členom 59(5) ali členom 60(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.“;

9. v členu 10 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. V primeru, da je zaradi novih elementov ocena nastale škode znatno nižja, država prejemnica Komisiji povrne ustrezní znesek finančnega prispevka iz sklada.“;

10. člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi zaščito finančnih interesov Unije pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim ravnanjem ter z učinkovitimi pregledi, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo napačno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za revizijo na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 (**), da bi v zvezi s pogodbo Unije o financiranju odkril morebitne primere goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o prenosu pooblastil s tretjimi državami, pogodbe in sklepi o dodelitvi finančnega prispevka iz sklada, ki so sprejeti v okviru izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

(**) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).“;

11. člena 13 in 14 se črtata.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 662/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 v zvezi s tehničnim izvajanjem Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na osmem zasedanju konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC) 8. decembra 2012, na kateri so se sestale pogodbenice Kjotskega protokola, je bila sprejeta sprememba iz Dohe, s katero je bilo vzpostavljeno drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola, ki traja od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2020 (v nadaljnjem besedilu: sprememba iz Dohe).
- (2) V členu 4 Kjotskega protokola je določena možnost, da pogodbenice skupaj izpolnjujejo svoje zaveze iz člena 3 Kjotskega protokola. Ob sprejetju spremembe iz Dohe so Unija in njene države članice skupaj s Hrvaško in Islandijo izjavile, da obveznosti Unije, njenih držav članic, Hrvaške in Islandije v zvezi s količinskim omejevanjem in zmanjševanjem emisij za drugo ciljno obdobje v okviru Kjotskega protokola temeljijo na razumevanju, da jih bodo izpolnile skupaj v skladu s členom 4 Kjotskega protokola. Ta izjava je upoštevana v poročilu s konference, potrdil pa jo je tudi Svet 17. decembra 2012.
- (3) Pogodbenice, ki se strinjajo s skupnim izpolnjevanjem obveznosti iz člena 3 Kjotskega protokola, morajo v skladu s Kjotskim protokolom v navedenem sporazumu določiti zadevno raven emisij, dodeljeno vsaki od njih. Pogodbenice sporazuma o skupnem izpolnjevanju morajo v skladu s Kjotskim protokolom sekretariatu UNFCCC priglasiti pogoje navedenega sporazuma na dan deponiranja njihovih listin o sprejetju.
- (4) Za sklenitev pogajanj o spremembi iz Dohe, izvajanje spremljajočih sklepov konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola in sporazum o skupnem izpolnjevanju bo treba določiti pravila za zagotovitev tehničnega izvajanja drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola v Uniji, tudi prehoda iz prvega

⁽¹⁾ Mnenje z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

ciljnega obdobja v drugo, da se omogoči učinkovito izvajanje sporazuma o skupnem izpolnjevanju ter zagotovi njegova skladnost z delovanjem sistema Unije za trgovanje z emisijami (v nadaljnjem besedilu: sistem EU ETS), ki je bil vzpostavljen z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

- (5) V prvem ciljnem obdobju Kjotskega protokola so se v skladu z Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Uredbo Komisije (ES) št. 2216/2004 ⁽⁴⁾ in Uredbo Komisije (EU) št. 920/2010 ⁽⁵⁾ izvajale mednarodno dogovorjene zahteve za obračunavanje in upravljanje emisij in enot ter skupno izpolnjevanje obveznosti Unije in njenih držav članic. Uredbi (ES) št. 2216/2004 in (EU) št. 920/2010 je nadomestila Uredba Komisije (EU) št. 389/2013 ⁽⁶⁾, ki vsebuje določbe za upravljanje enot, ki se nanašajo na izvajanje in delovanje sistema EU ETS, ter Odločba št. 406/2009/ES. Nedavno sprejeta Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, s katero je bila razveljavljena in nadomeščena Odločba št. 280/2004/ES, ne vsebuje pravne podlage, ki bi Komisiji omogočala sprejetje nujnih tehničnih izvedbenih pravil za drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola v skladu s pogoji spremembe iz Dohé, sklepi konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola in sporazumom o skupnem izpolnjevanju.
- (6) Kadar je zaradi posebne ali izredne okoliščine, tudi zaradi neskladnosti glede obračunavanja pri usklajevanju izvajanja zakonodaje Unije s pravili, dogovorjenimi na podlagi Kjotskega protokola, država članica v zelo neugodnem položaju, bi morala Komisija brez poseganja v izpolnjevanje obveznosti države članice v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES in odvisno od razpoložljivosti enot ob izteku drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola sprejeti ukrepe za odpravo te okoliščine, in sicer s prenosom potrjenega zmanjšanja emisij (CER), enot zmanjšanja emisij (ERU) ali enot dodeljene količine (AAU) iz registra Unije v register te države članice.
- (7) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje člena 10(7) Uredbe (EU) št. 525/2013 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾.
- (8) S Sklepom 1/CMP.8 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (v nadaljnjem besedilu: Sklep 1/CMP.8) se spreminjajo pravila za določitev upravičenosti do sodelovanja v prožnih mehanizmih v drugem ciljnem obdobju Kjotskega protokola. V njem so določene tudi omejitve o prenosu enot iz prvega v drugo ciljno obdobje, vključena pa je tudi zahteva, v skladu s katero mora vsaka pogodbenica obračunati rezerve presežka prejšnjega obdobja. Poleg tega je v navedenem sklepu določena dajatev v višini 2 % deleža prihodkov od prvih mednarodnih prenosov AAU in od izdaje ERU za projekte skupnega izvajanja takoj po pretvorbi AAU ali enot za odstranitev (RMU), ki so jih prej imele pogodbenice, v ERU. Trenutno potekajo pogajanja o nadaljnjih pravilih za izvajanje drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

⁽²⁾ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

⁽³⁾ Odločba št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (UL L 49, 19.2.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2216/2004 z dne 21. decembra 2004 za standardiziran in zavarovan sistem registrov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 386, 29.12.2004, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EU) št. 920/2010 z dne 7. oktobra 2010 o ustanovitvi registra Unije za obdobja, ki se zaključijo 31. decembra 2012, sistema Unije za trgovanje s pravicami do emisije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 270, 14.10.2010, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (EU) št. 389/2013 z dne 2. maja 2013 o določitvi registra Unije v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter odločbama št. 280/2004/ES in št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Komisije (EU) št. 920/2010 in št. 1193/2011 (UL L 122, 3.5.2013, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Odločbe št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (9) Komisija bi morala z delegiranimi akti, ki se sprejmejo v skladu s to uredbo, določiti klirinški postopek ob koncu drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola, pri katerem vsakemu neto prenosu dodeljenih letnih emisij v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES in vsakemu neto prenosu pravic s tretjimi državami, ki sodelujejo v sistemu EU ETS in niso pogodbenice sporazuma z Unijo in njenimi državami članicami o skupnem izpolnjevanju, sledi prenos ustreznega števila AAU.
- (10) Na naslednji konferenci o podnebnih spremembah, ki bo v Limi decembra 2014, bodo predvidoma sprejeta ustrezna mednarodna pravila o obračunavanju emisij in napredku pri uresničevanju zavez. Da se to sprejetje zagotovi, bi morale Unija in njene države članice sodelovati s tretjimi državami.
- (11) V skladu s Sklepom 1/CMP.8, ki pogodbenice zavezuje, da najpozneje do leta 2014 prilagodijo svoje zaveze v drugem ciljnem obdobju, bi lahko preučili ukinitve več AAU, CER in ERU, da bi okrepile svoje zaveze.
- (12) Da bi se vzpostavila skladna pravila za zagotavljanje tehničnega izvajanja drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola v Uniji, tudi prehoda iz prvega v drugo ciljno obdobje, omogočilo učinkovito delovanje skupnega izpolnjevanja obveznosti Unije, njenih držav članic in Islandije v drugem ciljnem obdobju ter zagotovila uskladitev tega delovanja z delovanjem sistema EU ETS in odločbo št. 406/2009/ES, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije od dneva, ko Unija sklene spremembo iz Dohe, do konca dodatnega obdobja za izpolnitev obveznosti iz drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in sestavi delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način ter da so skladni z mednarodno dogovorjenimi zahtevami glede obračunavanja, sporazumom o skupnem izpolnjevanju, sklenjenim med Unijo, njenimi državami članicami in tretjimi državami v skladu s členoma 3 in 4 Kjotskega protokola, in ustrezno zakonodajo Unije.
- (13) V sklepih Sveta z dne 9. marca 2012 je navedeno, da je cilj Unije glede količinskega omejevanja ali zmanjševanja emisij v drugem ciljnem obdobju določen na podlagi skupnih emisij toplogrednih plinov v Uniji, ki so ji v skladu z njenim podnebnim in energetske zakonodajnim svežnjem dodeljene za obdobje 2013–2020, kar odraža enostransko zavezanost Unije 20-odstotnemu zmanjšanju do leta 2020, v sklepih pa je v tem smislu tudi potrjeno, da obveznosti posamezne države članice glede zmanjšanja emisij s takim pristopom ne bi smele prekoračiti obveznosti, dogovorjene z zakonodajo Unije.
- (14) Zagotoviti bi bilo treba spoštovanje omejitev prenosa ERU in CER iz prvega v drugo ciljno obdobje, kot so določene z ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola.
- (15) Uredbo (EU) št. 525/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 525/2013 se spremeni:

1. v členu 3 se vstavijo naslednje točke:

- „(13a) ‚rezerva ciljnega obdobja‘ ali ‚CPR‘ pomeni rezervo, vzpostavljeno v skladu s priložo k Sklepu 11/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;

- (13b) ‚rezerva presežka prejšnjega obdobja‘ ali ‚PPSR‘ pomeni račun, odprt v skladu s Sklepom 1/CMP.8 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (v nadaljnjem besedilu: Sklep 1/CMP.8) ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;
- (13c) ‚sporazum o skupnem izpolnjevanju‘ pomeni pogoje sporazuma v skladu s členom 4 Kjotskega protokola med Unijo, njenimi državami članicami in katero koli tretjo državo z namenom, da skupaj izpolnijo svoje obveznosti v skladu s členom 3 Kjotskega protokola za drugo ciljno obdobje;“;

2. člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„V skladu s prvim pododstavkom Unija in države članice vsaka v svojem registru obračunajo količine, ki so jim dodeljene v drugem ciljnem obdobju Kjotskega protokola, in opravljajo transakcije iz prvega pododstavka v skladu s Sklepom 1/CMP.8 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola ter sporazumom o skupnem izpolnjevanju. Unija in države članice v ta namen vsaka v svojem registru:

- odprejo in vodijo račune pogodbenic, tudi depozitni račun, ter izdajajo količino AAU, ki ustreza njihovim posameznim količinam, dodeljenim za drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola, za navedene račune pogodbenic;
- obračunavajo izdajanje, posedovanje, prenašanje, pridobivanje, preklice, umike, zamenjave oziroma spremembe datuma poteka veljavnosti AAU, RMU, ERU, CER, tCER in ICER – kakor je ustrezno – ki jih imajo vsaka v svojem registru za drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola;
- vzpostavijo in vzdržujejo rezervo ciljnega obdobja;
- prenašajo AAU, CER in ERU, ki jih imajo vsaka v svojem registru, iz prvega v drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola ter vzpostavijo rezervo presežka prejšnjega obdobja in upravljajo AAU iz te rezerve;
- obračunavajo prenos AAU ali ERU kot delež prihodka po izdaji ERU in ob prvem mednarodnem prenosu AAU.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Na Komisijo se prenese pooblastilo tudi za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25, da se prek registrov Unije in držav članic v skladu z odstavkom 1 uveljavi potrebno tehnično izvajanje Kjotskega protokola na podlagi Sklepa 1/CMP.8 ali drugih ustreznih sklepov organov UNFCCC ali Kjotskega protokola ter sporazuma o skupnem izpolnjevanju.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo tudi za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25 za zagotovitev, da:

- vsakemu neto prenosu dodeljenih letnih emisij v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES in vsakemu neto prenosu pravic s tretjimi državami, ki sodelujejo v sistemu za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, vzpostavljenim z Direktivo 2003/87/ES, in ki niso pogodbenice sporazuma o skupnem izpolnjevanju, ob koncu drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola sledi prenos ustreznega števila AAU na podlagi klirinškega postopka,

— se opravijo tiste transakcije, ki so potrebne za uskladitev izvajanja omejitev, določenih s sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola o prenosu ERU in CER iz prvega v drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola, s členom 11a Direktive 2003/87/ES; takšne transakcije ne posegajo v možnost držav članic, da prenesejo dodatne ERU in CER iz prvega v drugo ciljno obdobje v druge namene, pod pogojem, da omejitve za prenos ERU in CER iz prvega v drugo ciljno obdobje Kjotskega protokola niso prekoračene.

7. Kadar je zaradi posebne ali izredne okoliščine, tudi zaradi neskladnosti glede obračunavanja pri usklajevanju izvajanja zakonodaje Unije s pravili, dogovorjenimi na podlagi Kjotskega protokola, država članica v zelo neugodnem položaju, lahko Komisija – odvisno od razpoložljivosti enot ob izteku drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola – sprejme ukrepe za odpravo te okoliščine. V ta namen se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za prenos CER, ERU ali AAU iz registra Unije v register te države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2). Pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih aktov se na Komisijo prenese z dnem, ko Unija sklene spremembo iz Dohe h Kjotskemu protokolu.

8. Pri sprejemanju delegiranih aktov iz odstavkov 5 in 6 Komisija zagotovi skladnost z Direktivo 2003/87/ES in Odločbo št. 406/2009/ES ter skladno izvajanje mednarodno dogovorjenih zahtev glede obračunavanja ter čim bolj pregledno in natančno obračunavanje AAU, RMU, ERU, CER, tCER in ICER v Uniji in državah članicah, obenem pa se v čim večji možni meri izogiba upravni obremenitvi in stroškom, tudi tistim, ki se nanašajo na delež prihodka ter razvoj in vzdrževanje IT. Zlasti je pomembno, da Komisija sledi običajnemu postopku in pred sprejetjem teh delegiranih aktov opravi posvetovanja s strokovnjaki, tudi strokovnjaki iz držav članic.“;

3. v členu 11 se doda naslednji odstavek:

„3. Ob koncu drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola in v skladu s Sklepom 1/CMP.8 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola ter sporazumom o skupnem izpolnjevanju Unija in države članice vsaka iz svojega registra umaknejo AAU, RMU, ERU, CER, tCER ali ICER, ki so enakovredni emisijam toplogrednih plinov iz virov in njihovim odvzemom po ponorih, zajetih v njihovih posameznih dodeljenih količinah.“;

4. člen 25 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 6 in 7 ter člena 10(4) se na Komisijo prenese za obdobje petih let od 8. julija 2013.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10(5) in (6) se na Komisijo prenese z dnem, ko Unija sklene spremembo iz Dohe h Kjotskemu protokolu, do konca dodatnega obdobja za izpolnitev obveznosti iz drugega ciljnega obdobja Kjotskega protokola.“;

5. v členu 26 se doda naslednji odstavek:

„3. Kadar odbor v primeru člena 10(7) ne da mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/64/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o spremembi Direktive Sveta 64/432/EGS glede računalniških baz podatkov, ki so del mrež nadzora v državah članicah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 64/432/EGS ⁽³⁾ se uporablja za trgovino z govedom in prašiči znotraj Unije. Navedena direktiva določa, da pristojni organ v državi članici lahko uvede sistem mrež nadzora. Te vključujejo računalniško bazo podatkov, ki mora vsebovati najmanj podatke, določene v Direktivi 64/432/EGS, vključno z identifikacijsko kodo vsake živali.
- (2) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ uvaja sistem za identifikacijo in registracijo govedi. Uredba določa splošno pravilo, da morata imeti obe uradni sredstvi za identifikacijo, ki ju prejme žival, isto identifikacijsko kodo. Vendar bi se lahko pri prehajanju na uporabo elektronskih identifikatorjev kot uradnega sredstva za identifikacijo v nekaterih primerih zgodilo, da zaradi tehničnih omejitev v zvezi s konfiguracijo prvotne identifikacijske kode živali ne bi bilo mogoče izdelati kopije te kode na elektronskem identifikatorju. Do tega bi utegnili priti, kadar znaki, ki tvorijo obstoječo identifikacijsko kodo živali, preprečujejo, da bi se pretvorila v elektronski format. Zato so v Uredbi (ES) št. 1760/2000 določena posebna prehodna odstopanja, da se omogoči namestitev elektronskega identifikatorja tudi na te živali, če je zagotovljena popolna sledljivost in je možno živali identificirati posamično, vključno z gospodarstvom, na katerem so bile rojene. Možnost uporabe takih elektronskih identifikatorjev bi morala biti zajeta v seznamu podatkov, ki jih morajo vsebovati računalniške baze podatkov iz Direktive 64/432/EGS.
- (3) Zaradi usklajenosti zakonodaje Unije bi bilo treba na seznam podatkov, ki jih morajo vsebovati računalniške baze podatkov iz Direktive 64/432/EGS, dodati tudi vrsto elektronskega identifikatorja, če se namesti na živali.

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 64.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

(4) Direktivo 64/432/EGS bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V delu C člena 14(3) Direktive 64/432/EGS se točka (1) nadomesti z naslednjim:

„(1) Za vsako žival:

- neponovljivo identifikacijsko kodo ali kode, kar zadeva primere, določene v členih 4(1), 4b, 4c(1) in 4d Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta (*),
- datum rojstva,
- spol,
- pasmo ali barvo,
- identifikacijsko kodo matere ali, če je žival uvožena iz tretje države, neponovljivo identifikacijsko kodo posameznega sredstva za identifikacijo, ki jo živali dodeli namembna država članica v skladu z Uredbo (ES) št. 1760/2000,
- identifikacijsko številko gospodarstva, na katerem je bila žival rojena,
- identifikacijske številke vseh gospodarstev, na katerih je bila žival nastanjena, in datume vsake spremembe gospodarstva,
- datum smrti ali zakola,
- vrsto elektronskega identifikatorja, če se namesti na žival.

(*) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).“

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 18. januarja 2016 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 18. julija 2019.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

DIREKTIVA 2014/68/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 15. maja 2014
o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu
(prenovitev)
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta je bila ⁽³⁾ bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Ker so predvidene dodatne spremembe, bi bilo treba navedeno direktivo zaradi jasnosti prenoviti.
- (2) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ določa pravila o akreditaciji organov za ugotavljanje skladnosti, zagotavlja okvir za nadzor trga proizvodov in proizvodov iz tretjih držav ter določa splošna načela glede oznake CE.
- (3) Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ določa skupna načela in referenčne določbe za uporabo v sektorski zakonodaji, da se zagotovi dosledna podlaga za revizijo ali prenovitev navedene zakonodaje. Direktivo 97/23/ES bi bilo zato treba prilagoditi navedenemu sklepu.
- (4) Ta direktiva zajema tlačno opremo in sklope, ki so, ko so dani na trg, novi na trgu Unije; to pomeni, da so to bodisi nova tlačna oprema in sklopi, ki jih je izdelal proizvajalec s sedežem v Uniji, bodisi nova ali rabljena tlačna oprema in sklopi, ki so uvoženi iz tretje države.
- (5) To direktivo bi bilo treba uporabljati za vse vrste dobave, vključno s prodajo na daljavo.

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 101.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

⁽³⁾ Direktiva 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. maja 1997 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo (UL L 181, 9.7.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej del A Priloge V.

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

⁽⁶⁾ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

- (6) Ta direktiva bi morala veljati za tlačno opremo z najvišjim dovoljenim tlakom PS, ki je višji od 0,5 bara. Tlačna oprema s tlakom, ki ni višji od 0,5 bara, ne predstavlja bistvenega tveganja zaradi tlaka. Zato ne bi smelo biti ovir za njen prost pretok znotraj Unije.
- (7) Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za sklope, ki so sestavljeni iz več delov tlačne opreme ter tvorijo povezano in funkcionalno celoto. Razpon navedenih sklopov sega od preprostih, kakršna je tlačna kuhalna posoda, do zapletenih, kakršni so vodocevni kotli. Če namerava proizvajalec sklop poslati na trg in ga uporabljati kot sklop in ne v obliki njegovih sestavnih, vendar ne nesestavljenih delov – potem bi moral biti ta sklop skladen s to direktivo. Vendar se ta direktiva ne bi smela uporabljati za sestavljanje tlačne opreme na lokaciji uporabe in na odgovornost uporabnika, ki ni proizvajalec, na primer pri industrijskih instalacijah.
- (8) Ta direktiva bi morala harmonizirati nacionalne določbe o tveganju zaradi tlaka. Druga tveganja, ki jih ta oprema lahko povzroči, lahko spadajo v področje uporabe drugih direktiv, ki obravnavajo navedena tveganja.
- (9) Določena tlačna oprema je vključena v druge direktive, temelječe na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Določbe, zajete v nekaterih od teh direktiv, obravnavajo tudi tveganje zaradi tlaka. Te direktive štejejo kot ustrezne za zagotavljanje primerne zaščite, kjer tveganje zaradi tlaka, povezano s tako opremo, ostaja majhno. Torej bi bilo tako opremo treba izključiti iz uporabe te direktive.
- (10) Tveganje in nevarnost zaradi nacionalnega prevoza in tlaka pri določeni tlačni opremi, ki jo zajemajo mednarodni sporazumi o njenem mednarodnem prevozu, se obravnavata v direktivah Unije, temelječih na takih sporazumih. Navedene direktive razširjajo uporabo navedenih sporazumov na nacionalni prevoz, da se zagotovi prost pretok nevarnega blaga ob izboljšanju varnosti med prevozom. Taka oprema, ki je vključena v Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in v Direktivo 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi morala biti izključena iz področja uporabe te direktive.
- (11) Nekatero vrsto tlačne opreme, čeprav je njihov najvišji dovoljeni tlak PS višji od 0,5 bara, ne pomenijo večjega tveganja zaradi tlaka, zato se v Uniji prost pretok take opreme ne bi smel ovirati, če je bila proizvedena ali dana na trg v državi članici zakonito. Zaradi zagotavljanja prostega pretoka take opreme, je ni treba vključiti v področje uporabe te direktive. Posledično bi morala biti izrecno izključena iz njenega področja uporabe.
- (12) Druga tlačna oprema, katere najvišji dovoljeni tlak je višji od 0,5 bara in ki zaradi tlaka predstavlja veliko tveganje, vendar sta zanjo zajamčena prost pretok in ustrezna varnostna raven, bi morala biti izključena iz področja uporabe te direktive. Vendar bi bilo treba take izključitve redno preverjati, da bi se ugotovilo, ali je treba ukrepati na ravni Unije.
- (13) Področje uporabe te direktive bi moralo temeljiti na splošni opredelitvi izraza „tlačna oprema“, tako da bi omogočalo tehnični razvoj proizvodov.
- (14) Skladnost z bistvenimi varnostnimi zahtevami je nujna za zagotovitev varnosti tlačne opreme. Te zahteve bi morale biti razdeljene na splošne in posebne, ki jih mora izpolnjevati tlačna oprema. Zlasti bi morale posebne zahteve upoštevati posebne vrste tlačne opreme. Za določene vrste tlačne opreme iz razredov III in IV bi bilo treba pripraviti končno oceno, ki zajema končni pregled in preskuse trdnosti.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

⁽²⁾ Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES (UL L 165, 30.6.2010, str. 1).

- (15) Države članice bi morale na sejnih dovoliti prikaz tlačne opreme, ki še ni skladna z zahtevami iz te direktive. Med predstavitvami bi bilo treba v skladu s predpisi o splošni varnosti zadevnih držav članic upoštevati ustrezne varnostne ukrepe, da se zagotovi varnost ljudi.
- (16) V Direktivi 97/23/ES je navedena razvrstitev tlačne opreme v kategorije glede na naraščajočo raven nevarnosti. To vključuje razvrstitev fluidov v tlačni opremi kot nevarne ali nenevarne v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS ⁽¹⁾. Direktiva 67/548/EGS bo 1. junija 2015 razveljavljena, nadomestila pa jo bo Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki v Uniji izvaja globalno usklajeni sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij, ki je bil sprejet na mednarodni ravni v okviru strukture Združenih narodov. Uredba (ES) št. 1272/2008 uvaja nove razrede nevarnosti in kategorije, ki le delno ustrezajo tistim iz Direktive 67/548/EGS. Zato bi bilo treba Direktivo 97/23/ES uskladiti z Uredbo (ES) št. 1272/2008, obenem pa obdržati obstoječe ravni zaščite iz navedene direktive.
- (17) Gospodarski subjekti bi morali biti odgovorni za skladnost tlačne opreme in sklopov z zahtevami iz te direktive v povezavi z njihovo vlogo v dobavni verigi, da se zagotovita visoka raven zaščite javnih interesov, kot sta zdravje in varnost ljudi, zaščita domačih živali in premoženja, ter poštena konkurenca na trgu Unije.
- (18) Vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali izvesti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da na trgu omogočajo dostopnost le tiste tlačne opreme in sklopov, ki so skladni s to direktivo. Treba je določiti jasno in sorazmerno razdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega gospodarskega subjekta v verigi dobave in distribucije.
- (19) Proizvajalec, ki natančno pozna postopek načrtovanja in proizvodnje, je najprimernejši za izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti. Ugotavljanje skladnosti bi zato moralo ostati izključno obveznost proizvajalca.
- (20) Da bi se olajšala komunikacija med gospodarskimi subjekti, organi za nadzor trga in potrošniki, bi morale države članice gospodarske subjekte spodbujati, naj poleg poštnega naslova dodajo še naslov svojega spletnega mesta.
- (21) Treba je zagotoviti, da so tlačna oprema in sklopi iz tretjih držav, ki vstopajo na trg Unije, skladni z zahtevami iz te direktive in zlasti, da so proizvajalci izvedli ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti v zvezi s to tlačno opremo ali s temi sklopi. Zato bil bilo treba določiti, da morajo uvozniki zagotoviti, da tlačna oprema ali sklop, ki jih dajejo na trg, skladni z zahtevami iz te direktive in da na trg ne dajejo tlačne opreme ali sklopov, ki niso skladni s takimi zahtevami ali pomenijo tveganje. Določiti bi bilo treba tudi, da morajo uvozniki zagotoviti, da so bili opravljeni postopki ugotavljanja skladnosti ter da je označevanje tlačne opreme ali sklopov in dokumentacija, ki jo pripravijo proizvajalci, na voljo pristojnim nacionalnim organom za pregled.
- (22) Pri dajanju tlačne opreme ali sklopov na trg bi moral vsak uvoznik na tlačni opremi ali sklopu navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni naslov, na katerem je dosegljiv. Določiti bi bilo treba izjeme za primere, v katerih velikost ali narava tlačne opreme ali sklopa tega ne omogočata. To vključuje primere, v katerih bi moral uvoznik odpreti embalažo, da bi lahko na tlačni opremi ali sklopu navedel svoje ime in naslov.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov, podzakonskih in upravnih aktov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

- (23) Distributer omogoči dostopnost tlačne opreme ali sklopov na trgu po tem, ko jih je dal na trg proizvajalec ali uvoznik, ter bi moral delovati skrbno, da zagotovi, da njegovo ravnanje s tlačno opremo ali sklopom ne vpliva negativno na skladnost tlačne opreme ali sklopa z zahtevami iz te direktive.
- (24) Vsak gospodarski subjekt, ki bodisi da tlačno opremo ali sklope na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko bodisi tlačno opremo ali sklope spremeni na način, ki bi lahko vplival na skladnost z zahtevami iz te direktive, bi bilo treba šteti za proizvajalca in bi moral prevzeti obveznosti proizvajalca.
- (25) Distributerji in uvozniki, ki so blizu trga, bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, in bi morali biti pripravljeni na dejavno udeležbo ter tem organom zagotavljati vse potrebne informacije v zvezi z zadevno tlačno opremo ali sklopom.
- (26) Zagotavljanje sledljivosti tlačne opreme in sklopov po vsej dobavni verigi prispeva k preprostejšemu in učinkovitejšemu nadzoru trga. Učinkovit sistem sledljivosti organom za nadzor trga olajša njihovo nalogo izslediti gospodarske subjekte, ki so omogočili dostop neskladne tlačne opreme ali sklopov na trgu.
- (27) Pri hranjenju informacij za identifikacijo drugih gospodarskih subjektov v skladu s to direktivo, se od gospodarskih subjektov ne bi smelo zahtevati, da posodablajo take informacije glede drugih gospodarskih subjektov, ki so jim dobavili tlačno opremo ali sklop ali katerim so oni dobavili tlačno opremo ali sklop.
- (28) Ta direktiva bi morala biti omejena na navedbo bistvenih varnostnih zahtev. Za lažje ugotavljanje skladnosti s temi zahtevami je treba določiti domnevo o skladnosti za tlačno opremo ali sklope, ki so skladni s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij teh zahtev, zlasti glede načrtovanja, proizvodnje in preskušanja tlačne opreme ali sklopov.
- (29) Uredba (EU) št. 1025/2012 določa postopek za nasprotovanje harmoniziranim standardom, kadar ti standardi ne izpolnjujejo v celoti zahtev iz te direktive.
- (30) Izdelovanje tlačne opreme zahteva uporabo varnih materialov. Ob pomanjkanju harmoniziranih standardov bi bilo treba določiti lastnosti materialov, namenjenih za ponovno uporabo. Te lastnosti bi morale biti določene v evropskih odobritvah materialov, take odobritve pa izda eden od priglašeni organov, imenovanih posebej za to nalogo. Materiali, ki so v skladu z evropskimi odobritvami, bi morali uživati ugodnosti domneve skladnosti z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz te direktive.
- (31) Z vidika vrste tveganj, ki jih zajema uporaba tlačne opreme in sklopov, in z namenom da se gospodarskim subjektom omogoči dokazovanje, pristojnim organom pa zagotavljanje, da so tlačna oprema ali sklopi, do katerih je omogočen dostop na trgu, skladni z bistvenimi varnostnimi zahtevami, je treba določiti postopke ugotavljanja skladnosti. Ti postopki bi morali biti načrtovani z vidika stopnje nevarnosti, ki jo predstavlja tlačna oprema ali sklop. Torej bi moral biti za vsak razred tlačne opreme na razpolago ustrezen postopek ali izbira med različnimi

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

postopki, ki so po zahtevnosti enakovredni. Sklep št. 768/2008/ES določa module za postopke ugotavljanja skladnosti, ki vključujejo postopke od najmanj do najbolj zahtevnega, sorazmerno s stopnjo tveganja in stopnjo zahtevane varnosti. Za zagotovitev medsektorske skladnosti in preprečitev *ad hoc* različic bi bilo treba postopke ugotavljanja skladnosti izbrati med navedenimi moduli. Podrobnosti, dodane navedenim postopkom, so upravičene z vrsto preverjanja, ki se zahteva za tlačno opremo.

- (32) Države članice bi morale pooblastiti inšpektorate uporabnikov za opravljanje določenih nalog pri ugotavljanju skladnosti v okviru te direktive. Zato bi morali biti v tej direktivi določeni pogoji, pod katerimi države članice pooblastijo inšpektorate uporabnikov.
- (33) Pri nekaterih postopkih ugotavljanja skladnosti bi moralo biti omogočeno, da vsak kos pregleda in preskusi priglašeni organ ali inšpektorat uporabnikov kot sestavni del končne presoje tlačne opreme ali sklopa. V drugih primerih bi bilo treba storiti vse potrebno za zagotovitev, da lahko končno ocenjevanje nadzoruje priglašeni organ ob nenapovedanih obiskih.
- (34) Proizvajalci bi morali pripraviti izjavo ES o skladnosti, da se zagotovijo informacije, ki se zahtevajo s to direktivo, o skladnosti tlačne opreme ali sklopa z zahtevami iz te direktive in druge ustrezne zakonodaje Unije o harmonizaciji.
- (35) Da bi v primerih, ko sta tlačna oprema ali sklop vključena v več delov zakonodaje Unije o harmonizaciji, zagotovili učinkovit dostop do informacij za namene nadzora trga, bi morale biti informacije, ki so zahtevane za identifikacijo vseh veljavnih aktov Unije, na voljo v enotni izjavi EU o skladnosti. Da bi zmanjšali upravno breme gospodarskih subjektov, je lahko ta enotna izjava EU o skladnosti sestavljena iz dokumentacije ustreznih posameznih izjav o skladnosti.
- (36) Preveriti je treba skladnost z bistvenimi varnostnimi zahtevami, da bi se zagotovila učinkovita zaščita za potrošnike, druge uporabnike in tretje osebe.
- (37) Tlačna oprema in sklopi bi praviloma morali imeti oznako CE. Oznaka CE, ki označuje skladnost tlačne opreme ali sklopov, je vidna posledica celotnega procesa, ki obsega ugotavljanje skladnosti v širšem pomenu. Splošna načela, ki urejajo oznako CE, in povezava te oznake z drugimi oznakami so določene v Uredbi (ES) št. 765/2008. Pravila, ki urejajo namestitev oznake CE, bi bilo treba določiti v tej direktivi.
- (38) Na tlačno opremo, ki je določena v tej direktivi in predstavlja le manjše tveganje zaradi tlaka, in zato zanjo postopki certificiranja niso upravičeni, se oznaka CE ne bi smela pritrditi.
- (39) V nekaterih postopkih ugotavljanja skladnosti iz te direktive je potrebno posredovanje organov za ugotavljanje skladnosti, ki jih države članice priglasijo Komisiji.
- (40) Izkušnje so pokazale, da merila iz Direktive 97/23/ES, ki jih morajo izpolnjevati organi za ugotavljanje skladnosti, da se priglasijo Komisiji, ne zadostujejo za zagotovitev enako visoke stopnje učinkovitosti priglašeni organov po vsej Uniji. Bistveno pa je, da vsi priglašeni organi opravljajo svoje funkcije na enakem nivoju in pod pogoji poštene konkurence. To zahteva določitev obveznih zahtev za organe za ugotavljanje skladnosti, ki želijo biti priglašeni kot ponudniki storitev ugotavljanja skladnosti.
- (41) Če organ za ugotavljanje skladnosti dokaže skladnost z merili, določenimi v harmoniziranih standardih, bi bilo treba domnevati, da je izpolnjuje zahteve iz te direktive.

- (42) Za zagotovitev dosledne ravni kakovosti ugotavljanja skladnosti je prav tako treba določiti zahteve za priglasitvene organe, vključene v ugotavljanje skladnosti, priglasitev in monitoring priglašanih organov.
- (43) Sistem iz te direktive bi bilo treba dopolniti s sistemom akreditacije, določenim v Uredbi (ES) št. 765/2008. Ker je akreditacija pomembno sredstvo preverjanja usposobljenosti organov za ugotavljanje skladnosti, bi jo bilo treba uporabljati tudi za namene priglasitve.
- (44) Pregledno akreditacijo, kakor je določena v Uredbi (ES) št. 765/2008 za zagotovitev potrebne stopnje zaupanja v certifikate o skladnosti, bi morali javni nacionalni organi po vsej Uniji šteti za prednostno sredstvo za dokazovanje strokovne usposobljenosti organov za ugotavljanje skladnosti. Vendar lahko nacionalni organi menijo, da razpolagajo z ustreznimi sredstvi, s katerimi lahko sami opravijo to ocenjevanje. Da se zagotovi primerna stopnja verodostojnosti ocenjevanja, ki ga opravijo drugi nacionalni organi, morali Komisiji in drugim državam članicam predložiti ustrezno dokumentacijo, ki dokazuje skladnost organov za ugotavljanje skladnosti z ustreznimi regulativnimi zahtevami.
- (45) Organi za ugotavljanje skladnosti za delov svojih dejavnosti, povezanih z ugotavljanjem skladnosti, pogosto najamejo podizvajalca ali jih prenesejo na odvisno družbo. Za ohranitev zahtevane varnostne ravni za tlačno opremo ali sklop, ki je dan na trg Unije, je za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti bistveno, da podizvajalci in odvisne družbe za ugotavljanje skladnosti izpolnjujejo iste zahteve kot priglašeni organi. Zato je pomembno, da ocenjevanje usposobljenosti in delovanje organov, ki bodo priglašeni, ter monitoring organov, ki so že bili priglašeni, vključuje tudi dejavnosti podizvajalcev in odvisnih družb.
- (46) Treba je povečati učinkovitost in preglednost priglasitvenega postopka ter ga zlasti prilagoditi novim tehnologijam, da se omogoči priglasitev prek spleta.
- (47) Ker lahko organi za ugotavljanje skladnosti svoje storitve ponujajo po vsej Uniji, je primerno drugim državam članicam in Komisiji dati priložnost, da izrazijo svoje pripombe glede priglašene organa. Zato je pomembno, da se določi obdobje, v katerem se lahko pojasnijo vsi dvomi ali pomisleki glede sposobnosti organov za ugotavljanje skladnosti, preden začnejo delovati kot priglašeni organi.
- (48) Za namene konkurenčnosti je ključnega pomena, da organi za ugotavljanje skladnosti uporabljajo postopke ugotavljanja skladnosti brez nepotrebne obremenitve gospodarskih subjektov. Iz istega razloga in za zagotovitev enake obravnave gospodarskih subjektov je treba zagotoviti doslednost tehnične uporabe postopkov ugotavljanja skladnosti. To je mogoče najbolje doseči z ustreznim usklajevanjem in sodelovanjem organov za ugotavljanje skladnosti.
- (49) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da se tlačna oprema in sklopi lahko dajo na trg samo, kadar so ustrezno shranjeni in kadar se uporabljajo za svoj predvideni namen ali pod pogoji uporabe, ki jih je mogoče razumno predvideti, ter kadar ne ogrožajo zdravja in varnosti ljudi. Tlačna oprema ali sklopi bi morali šteti za neskladne z bistvenimi varnostnimi zahtevami, določenimi v tej direktivi le pod pogoji uporabe, ki jih je mogoče razumno predvideti, to je kadar je taka uporaba posledica zakonitega in predvidljivega ravnanja ljudi.
- (50) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (51) Svetovalni postopek bi bilo treba uporabiti za sprejetje izvedbenih aktov, s katerimi se od države članice priglasihteljice zahteva, da izvede potrebne korektivne ukrepe v zvezi s priglasihtljenimi organi, ki ne izpolnjujejo zahtev za njihovo priglasihtitev ali jih ne izpolnjujejo več.
- (52) Postopek pregleda bi bilo treba uporabiti za sprejetje izvedbenih aktov v zvezi z evropskimi odobritvami materialov, ki predstavljajo pomanjkljivosti in sklici na katere so že bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, saj bi tovrstne odločitve lahko vplivale na domnevo skladnosti z bistvenimi zahtevami, ki se uporabljajo.
- (53) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s skladno tlačno opremo ali sklopi, ki predstavljajo tveganje za zdravje ali varnost ljudi, za domače živali ali lastnino.
- (54) Odbor, ustanovljen na podlagi te direktive, ima lahko v skladu z uveljavljeno prakso koristno vlogo pri preučitvi vprašanj v zvezi z uporabo te direktive, ki jih postavi njegov predsednik ali predstavnik države članice v skladu z njegovim poslovnikom.
- (55) Kadar skupina strokovnjakov Komisije preučuje vprašanja v zvezi s to direktivo, ki niso njeno izvajanje ali kršitve, bi moral Evropski parlament v skladu z obstoječo prakso prejeti vse informacije in popolno dokumentacijo ter, kadar je primerno, povabilo za udeležbo na takšnih sestankih.
- (56) Komisija bi morala z izvedbenimi akti in glede na njihovo posebni značaj brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 določiti, ali so ukrepi, ki so jih države članice sprejele v zvezi z neskladno tlačno opremo ali sklopi, upravičeni ali ne.
- (57) Da bi se upoštevali izjemno resni varnostni razlogi, ki se pojavljajo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s spremembami razvrstitve tlačne opreme ali sklopov. Prerazvrstitev bi morala v vsakem primeru temeljiti na ustreznih dokazih in utemeljitvah. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov.
- (58) Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (59) Direktiva 97/23/ES zagotavlja prehodno ureditev, ki omogoča obratovanje tlačne opreme in sklopov, ki so na dan začetka uporabe Direktive 97/23/ES skladni z veljavnimi nacionalnimi predpisi. Zaradi pravne varnosti je treba navedeno prehodno ureditev vključiti tudi v to direktivo.
- (60) Določiti je treba razumno prehodno ureditev, ki bo omogočala dostopnost na trgu in dajanje v obratovanje, brez izpolnjevanja dodatnih zahtev, tlačne opreme in sklopov, ki so že bili dani na trg v skladu z Direktivo 97/23/ES pred datumom začetka uporabe nacionalnih ukrepov za prenos te direktive. Distributerji bi zato morali imeti možnost dobavljati tlačno opremo in sklope, ki so že bili dani na trg, to je zalogo, ki je že v distribucijski verigi pred datumom uporabe nacionalnih predpisov, ki prenašajo to direktivo.
- (61) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb nacionalnega prava, sprejetih na podlagi te direktive, in zagotoviti, da se ta pravila izvršujejo. Predvidene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

- (62) Ker cilja te direktive, in sicer zagotavljanja, da tlačna oprema ali sklopi na trgu izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite zdravja in varnosti ljudi ter zaščite domačih živali ali lastnine, obenem pa zagotavljajo delovanje notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi svojega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (63) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki predstavljajo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodno direktivo. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz predhodne direktive.
- (64) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z rokom za prenos v nacionalno pravo in datumom začetka uporabe direktive iz dela B Priloge V –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za načrtovanje, proizvodnjo in ugotavljanje skladnosti tlačne opreme in sklopov, za katere je največji dovoljeni tlak PS večji od 0,5 bara.
2. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) cevovode, ki vsebujejo cevovod ali sistem cevovodov, oblikovanih za prenos katerega koli fluida ali snovi do napeljave ali od nje (po kopnem ali na vodi), začeni in vključno z zadnjo izolacijsko napravo znotraj meja napeljave, vključno z vso dodano opremo, načrtovano posebej za cevovode; ta izključitev ne velja za standardno tlačno opremo, kakršno je mogoče najti v postajah za zvezno zmanjševanje tlaka ali kompresijskih postajah;
 - (b) omrežja za oskrbo, distribucijo in odvajanje vode in s tem povezano opremo ter dovodne cevi, kot so dovodni kanali, tlačni predori, tlačni jaški za hidroelektrične napeljave in z njimi povezane posebne armature;
 - (c) enostavne tlačne posode, ki so zajete v Direktivi 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (d) aerosolne razpršilnike, ki jih zajema Direktiva Sveta 75/324/EGS ⁽²⁾;
 - (e) opremo za delovanje vozil, določenih v naslednjih pravnih aktih:
 - (i) Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti enostavnih tlačnih posod na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 45).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 75/324/EGS z dne 20. maja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic glede aerosolnih razpršilnikov (UL L 147, 9.6.1975, str. 40).

⁽³⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

- (ii) Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (iii) Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (f) opremo, ki po členu 13 te direktive ni razvrščena višje kakor v razred I in jo obravnava ena od naslednjih direktiv:
 - (i) Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - (ii) Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (iii) Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - (iv) Direktiva Sveta 93/42/EGS ⁽⁶⁾;
 - (v) Direktiva 2009/142/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾;
 - (vi) Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾;
- (g) opremo, ki jo zajema točka (b) člena 346(1) PDEU;
- (h) opremo, posebej načrtovano za jedrsko uporabo, pri kateri lahko napaka povzroči oddajanje radioaktivnosti;
- (i) opremo za nadziranje vrtin, ki se uporablja v naftni, plinski ali geotermični raziskovalni in črpalni panogi ter v podzemnih skladiščih, namenjenih zadrževanju in/ali nadziranju tlaka vrtin; ta obsega glavo vrtine (božično drevo), varovala proti izbruhu (BOP), cevne razdelilnike in vso njihovo opremo v smeri proti toku;
- (j) opremo, ki obsega ohišje ali stroje, pri katerih dimenzioniranje, izbira materiala in načela proizvodnje temeljijo predvsem na zahtevah za zadostno jakost, togost in obstojnost opreme, da prevzame statične in dinamične obratovalne vplive ali druge obratovalne značilnosti, in pri kateri tlak ni pomemben dejavnik pri načrtovanju; taka oprema lahko zajema:
 - (i) motorje s turbinami in motorje z notranjim zgorevanjem;
 - (ii) parne stroje, plinske/parne turbine, turbogeneratorje, kompresorje, črpalke in zagonске naprave;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).

⁽³⁾ Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembi Direktive 95/16/ES (UL L 157, 9.6.2006, str. 24).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o usklajevanju zakonodaje držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti dvigal in varnostnih sestavnih delov za dvigala na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 251).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o usklajitvi zakonodaje držav članic v zvezi z dostopnostjo na trgu električne opreme, konstruirane za uporabo znotraj določenih napetostnih mej (UL L 96, 29.3.2014, str. 357).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih (UL L 169, 12.7.1993, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2009/142/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 v zvezi z napravami na plinsko gorivo (UL L 330, 16.12.2009, str. 10).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o usklajevanju zakonodaje držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (UL L 96, 29.3.2014, str. 309).

- (k) plavže, vključno s sistemom za hlajenje peči, rekuperatorji vročega zraka, izločevalniki prahu in čistilniki izpušnih plinov plavža ter kupolke za direktno redukcijo, vključno s hlajenjem peči, plinskimi izmenjevalci in lonci za taljenje, pretaljevanje, razplinjevanje in ulivanje jekla, železa ter barvnih kovin;
- (l) ohišja za visokonapetostno električno opremo, kot so stikalne, kontrolne in regulacijske naprave, transformatorji in rotacijski stroji;
- (m) tlačne cevi za zavarovanje prenosnih sistemov, na primer za električne in telefonske kable;
- (n) ladje, rakete, zrakoplove in premične offshore enote ter opremo, posebej namenjeno za vgradnjo na te enote ali za njihov pogon;
- (o) tlačno opremo iz fleksibilnega ohišja, na primer gume, zračne blazine, igralne žoge, napihljivi čolni in drugo podobno tlačno opremo;
- (p) izpušne in sesalne glušnike;
- (q) steklenice ali pločevinke za pijače z dodanim ogljikovim dioksidom za končno porabo;
- (r) posode, načrtovane za prevoz in distribucijo pijač, pri katerih produkt PS·V znaša 500 bar·L, najvišji dovoljeni tlak pa ne presega 7 bar;
- (s) opremo, ki jo obravnavajo Direktiva 2008/68/ES in Direktiva 2010/35/EU, ter opremo, ki jo obravnavata, Mednarodni kodeks o pomorskem prevozu nevarnih snovi in Konvencija o mednarodnem civilnem letalstvu;
- (t) radiatorje in cevi v sistemih za ogrevanje s toplo vodo;
- (u) posode, načrtovane za hrambo tekočin, pri katerih tlak plina nad tekočino ne preseže 0,5 bar.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „tlačna oprema“ pomeni posode, cevovode, varnostne armature in tlačne armature, vključno s, kadar je ustrezno, sestavnimi deli, pritrjenimi na dele pod tlakom, kot so prirobnice, šobe, spojnice, podpore, dvizne zanke;
2. „posoda“ pomeni ohišje, oblikovano in izdelano za zadrževanje fluidov pod tlakom, vključno z neposredno nanj pritrjenimi deli do spojnega mesta, kjer se povezuje z drugo opremo; posodo lahko sestavlja več kakor ena komora;
3. „cevovod“ pomeni sestavne dele cevovoda, namenjene transportu fluidov, kadar so sestavljeni skupaj zaradi povezave v tlačni sistem; cevovod vključuje zlasti cev ali sistem cevi, cevni material, pribor, raztezne spoje, gibke cevi ali ustrezne druge tlačno obremenjene komponente; toplotni izmenjevalniki, sestavljeni iz cevi in namenjeni hlajenju ali ogrevanju zraka, se štejejo za cevovod;
4. „varnostne armature“ pomeni naprave, načrtovane za zaščito tlačne opreme pred preseganjem dovoljenih omejitev, vključno z napravami za neposredno omejevanje tlaka, kot so varnostni ventili, naprave z varovalnim razpočnim diskom, naprave z varovalnim klecnim vretenom, krmiljeni varnostni sistemi za sproščanje tlaka (*controlled safety pressure relief systems* – CSPRS), in omejitveni naprave, ki bodisi aktivirajo sredstva za popravek tlaka bodisi poskrbijo za ustavitev ali ustavitev in izklop, kot so tlačna ali temperaturna stikala ali nivojska stikala in varnostne merilne, krmilne in regulacijske naprave (*safety related measurement control and regulation* – SRMCR);

5. „tlačne armature“ pomeni naprave z obratovalno funkcijo in s tlačno obremenjenim ohišjem;
6. „sklopi“ pomeni več enot tlačne opreme, ki jih proizvajalec sestavi tako, da tvorijo povezano in funkcionalno celoto;
7. „tlak“ pomeni relativen tlak proti atmosferskemu tlaku, to je nadtlak. Posledica tega je, da je brezračni prostor označen z negativno vrednostjo;
8. „najvišji dovoljeni tlak PS“ pomeni najvišji tlak, za katerega je tlačna oprema načrtovana, kakor ga določi proizvajalec, ki tudi izbere mesto, kjer se tlak določi, to pa je lahko bodisi na mestu spoja oziroma namestitve zaščitnih in/ali omejitelnih naprav ali na vrhu tlačne opreme, ali če to ni primerno, katera koli določena točka;
9. „najvišja/najnižja dovoljena temperatura TS“ pomeni najvišjo/najnižjo temperaturo, za katero je tlačna oprema načrtovana, in jo določi proizvajalec;
10. „prostornina (V)“ pomeni notranjo prostornino komore, vključno s prostornino nastavkov do prvega prirobničnega spoja ali zvarjenega mesta, vendar brez prostornine stalnih notranjih delov;
11. „imenska velikost (DN)“ pomeni številčno oznako velikosti, ki je skupna za vse sestavne dele cevovodnega sistema, razen za tiste sestavne dele, ki so opisani z zunanji premeri ali velikostjo navoja; to je ustrezna zaokrožena številka za potrebe sklicevanja, in je le ohlapno povezana s proizvodnimi dimenzijami; imenska velikost je označena z oznako DN, ki ji sledi številka;
12. „fluidi“ pomeni pline, tekočine in pare v čisti (enoviti) fazi in tudi njihove mešanice; fluidi lahko vsebujejo suspenzijo trdnih snovi;
13. „stalni spoji“ pomeni spoje, ki jih brez porušitve ni mogoče razdvojiti;
14. „Evropska odobritev materialov“ pomeni tehnično listino, v kateri so določene lastnosti materialov, namenjenih ponavljajoči uporabi pri proizvodnji tlačne opreme, ki niso zajeti v nobenem usklajenem standardu;
15. „omogočiti dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo tlačne opreme ali sklopov za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno;
16. „dajanje na trg“ pomeni, da je tlačna oprema ali sklop prvič dostopen na trgu Unije;
17. „dajanje v obratovanje“ pomeni prvo uporabo tlačne opreme ali sklopa s strani uporabnika;
18. „proizvajalec“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki proizvaja tlačno opremo ali sklop ali za katero se taka oprema ali sklop načrtuje ali proizvaja, in ki tlačno opremo ali sklop trži pod svojim imenom ali blagovno znamko ali pa ga uporablja v lastne namene;
19. „pooblaščen zastopnik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu opravlja določene naloge;
20. „uvoznik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da tlačno opremo ali sklope iz tretje države na trg Unije;

21. „distributer“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, razen proizvajalca in ne uvoznika, ki omogoča dostopnost tlačne opreme ali sklopov na trgu;
22. „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika in distributerja;
23. „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, s katerim so predpisane tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati tlačna oprema ali sklopi;
24. „harmonizirani standard“ pomeni harmonizirani standard, kot je opredeljen v točki (c) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
25. „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kot je opredeljena v točki 10 člena 2 Uredbe (ES) št. 765/2008;
26. „nacionalni akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v točki 11 člena 2 Uredbe (ES) št. 765/2008;
27. „ugotavljanje skladnosti“ pomeni proces, s katerim se ugotavlja, ali so izpolnjene bistvene varnostne zahteve iz te direktive, ki se nanašajo na tlačno opremo ali sklope;
28. „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ, ki izvaja dejavnosti ugotavljanja skladnosti, vključno z umerjanjem, preskušanjem, certificiranjem in pregledovanjem;
29. „odpoklic“ pomeni kateri koli ukrep za vrnitev tlačne opreme ali sklopov, ki so že dostopni potrošnikom ali drugim uporabnikom;
30. „umik“ pomeni kateri koli ukrep, ki preprečuje, da bi bili tlačna oprema ali sklopi iz dobavne verige dostopni na trgu;
31. „oznaka CE“ pomeni oznako, s katero proizvajalec izjavlja, da je tlačna oprema ali sklop v skladu z zahtevami iz zakonodaje Unije o harmonizaciji, ki določa njeno namestitve;
32. „zakonodaja Unije o harmonizaciji“ pomeni katero koli zakonodajo Unije, ki harmonizira pogoje za trženje proizvodov.

Člen 3

Omogočanje dostopnosti na trgu in začetek obratovanja

1. Države članice izvedejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se na trgu omogoči dostopnost in dajo v obratovanje tlačna oprema in sklopi le, če izpolnjujejo zahteve iz te direktive, so ustrezno nameščeni in vzdrževani ter se uporabljajo le v predvidene namene.
2. Ta direktiva ne vpliva na upravičenost držav članic, da določijo take zahteve, ki se jim zdijo potrebne za zagotovitev, da so ljudje, zlasti delavci, med uporabo zadevne tlačne opreme ali sklopa zavarovani, če to ne pomeni spremembe te opreme ali sklopa na način, ki ni določen v tej direktivi.
3. Na sejnih, razstavah, predstavitvah in drugih podobnih prireditvah države članice ne preprečijo prikaza tlačne opreme ali sklopov, ki niso skladni s to direktivo, če oznaka na vidnem mestu jasno kaže, da tlačna oprema ali sklopi ne smejo biti dani na trg in/ali obratovanje, dokler se jih ne uskladi. Med predstavitvami je treba poskrbeti za ustrezne varnostne ukrepe v skladu s katero koli zahtevo, ki jo določi pristojni organ zadevne države članice, da se zagotovi varnost ljudi.

Člen 4

Tehnične zahteve

1. Naslednja tlačna oprema izpolnjuje bistvene varnostne zahteve iz Priloge I:

(a) posode, razen navedenih v točki (b), za:

(i) pline, utekočinjene pline, pline, raztopljene pod tlakom, pare in tudi tiste tekočine, pri katerih je parni tlak pri najvišji dovoljeni temperaturi več kakor za 0,5 bar višji od normalnega atmosferskega tlaka (1 013 mbar), v okviru naslednjih omejitev:

— za fluide iz skupine 1 s prostornino, večjo od 1 l, in produktom PS V večjim od 25 bar·l ali s tlakom PS višjim od 200 bar (Priloga II, tabela 1),

— za fluide iz skupine 2 s prostornino, večjo od 1 l, in produktom PS V večjim od 50 bar·l ali s tlakom PS višjim od 1 000 bar ter vse prenosne gasilne aparate in jeklenke za dihalne aparate (Priloga II, tabela 2);

(ii) tekočine, pri katerih je parni tlak pri najvišji dovoljeni temperaturi največ 0,5 bar nad normalnim atmosferskim tlakom (1 013 mbar) v okviru naslednjih omejitev:

— za fluide iz skupine 1 s prostornino, večjo od 1 l, in produktom PS V večjim od 200 bar·l ali s tlakom PS višjim od 500 bar (Priloga II, tabela 3),

— za fluide iz skupine 2 s tlakom PS večjim od 10 bar in produktom PS V večjim od 10 000 bar·l ali s tlakom PS, višjim od 1 000 bar (Priloga II, tabela 4);

(b) s plamenom ali drugače ogrevana tlačna oprema, pri kateri lahko pride do pregretja, namenjena pridobivanju pare ali do vroče vode pri temperaturah, višjih od 110 °C, s prostornino večjo od 2 l, ter vsa tlačna kuhalna posoda (Priloga II, tabela 5);

(c) cevovodi, namenjeni za:

(i) pline, utekočinjene pline, pline, raztopljene pod tlakom, pare in tiste tekočine, pri katerih je parni tlak pri najvišji dovoljeni temperaturi več kakor za 0,5 bar višji od normalnega atmosferskega tlaka (1 013 mbar), v okviru naslednjih omejitev:

— za fluide iz skupine 1 z DN, večjim od 25 (Priloga II, tabela 6),

— za fluide iz skupine 2 z DN, večjim od 32, in produktom PS DN večjim od 1 000 bar (Priloga II, tabela 7);

(ii) tekočine, pri katerih je parni tlak pri najvišji dovoljeni temperaturi največ 0,5 bar nad normalnim atmosferskim tlakom (1 013 mbar) v okviru naslednjih omejitev:

— za fluide iz skupine 1 z DN, večjim od 25, in produktom PS DN večjim od 2 000 bar (Priloga II, tabela 8),

— za fluide iz skupine 2 s PS, večjim od 10 bar in DN, večjim od 200, in produktom PS DN večjim od 5 000 bar (Priloga II, tabela 9);

(d) varnostne in tlačne armature, namenjene tlačni opremi, zajeti v točkah (a), (b) in (c), vključno s primeri, ko je takšna oprema sestavni del sklopa.

2. Naslednji sklopi, ki vključujejo vsaj eno enoto tlačne opreme, zajete v odstavku 1, izpolnjujejo bistvene varnostne zahteve iz Priloge I:

- (a) sklopi, namenjeni pridobivanju pare ali vroče vode pri temperaturi višji od 110 °C, kateri vsebujejo vsaj eno enoto s plamenom ali drugače ogrevane tlačne opreme, ki predstavlja tveganje za pregrete;
- (b) sklopi, ki niso navedeni v točki (a), če proizvajalec namerava omogočiti njihovo dostopnost na trgu in začeti njihovo obratovanje kot sklopi.

Z odstopanjem od prvega odstavka so sklopi, namenjeni pridobivanju tople vode pri temperaturah, ki niso višje od 110 °C, če se ročno polnijo s trdnim gorivom in imajo PS-V več kakor 50 bar-l, v skladu z bistvenimi varnostnimi zahtevami, navedenimi v točkah 2.10, 2.11, 3.4, 5(a) in 5(d) Priloge I.

3. Tlačna oprema in sklopi, ki so pod omejitvami ali enaki omejitvam, določenim v točkah (a), (b) in (c) odstavka 1 in v odstavku 2, so načrtovani in izdelani skladno z dobro inženirsko prakso države članice, da se zagotovi njihova varna uporaba. Tovrstna tlačna oprema in sklopi imajo ustrezna navodila za uporabo.

Brez poseganja v drugo veljavno zakonodajo Unije o harmonizaciji, ki določa namestitve, taka oprema ali sklopi nimajo oznake CE iz člena 18.

Člen 5

Prost pretok

1. Države članice zaradi tveganja, ki ga predstavlja tlak, ne prepovejo, omejijo ali ovirajo omogočanja dostopnost na trgu ali obratovanja, ob pogojih, ki jih določi proizvajalec, tlačne opreme ali sklopov, ki so skladni s to direktivo.

Države članice zaradi tveganja, ki ga predstavlja tlak, ne prepovejo, omejijo ali ovirajo omogočanja dostopnosti na trgu ali obratovanja tlačne opreme ali sklopov, ki so skladni z določbami člena 4(3).

2. Kadar je država članica imenovala inšpektorat uporabnikov v skladu z zahtevami, določenimi v členu 25, zaradi tveganja, ki ga predstavlja tlak, ne prepove, omeji ali ovira dajanja na trg ali začetka obratovanja ob pogojih iz člena 16, tlačne opreme ali sklopov, katerih skladnost je ugotovil inšpektorat uporabnikov, ki ga je imenovala neka druga država članica v skladu z zahtevami, določenimi v členu 25.

3. Države članice lahko zahtevajo, če je to potrebno za varno in pravilno uporabo tlačne opreme in sklopov, da se zagotovijo podatki, navedeni v točkah 3.3 in 3.4 Priloge I, v uradnih jeziku oziroma jezikih Unije, ki jih lahko določijo države članice, v katerih so oprema in sklopi dostopni na trgu.

POGLAVJE 2

OBVEZNOSTI GOSPODARSKIH SUBJEKTOV

Člen 6

Obveznosti proizvajalcev

1. Pri dajanju svoje tlačne opreme ali sklopov iz člena 4(1) in (2) na trg ali pri uporabi v lastne namene proizvajalci zagotovijo, da so bili načrtovani in proizvedeni v skladu z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I.

Pri dajanju svoje tlačne opreme ali sklopov iz člena 4(3) na trg ali pri uporabi v lastne namene proizvajalci zagotovijo, da so bili načrtovani in proizvedeni v skladu z dobro inženirsko prakso države članice.

2. Proizvajalci za tlačno opremo ali sklope iz člena 4(1) in (2) pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge III ter izvedejo ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 14 ali pa ga dajo izvesti.

Kadar je bilo s postopkom iz prvega pododstavka tega odstavka dokazano, da tlačna oprema ali sklopi iz člena 4(1) in (2) izpolnjujejo veljavne zahteve, proizvajalci pripravijo izjavo EU o skladnosti in namestijo oznako CE.

3. Proizvajalci hranijo tehnično dokumentacijo in izjavo EU o skladnosti še 10 let po tem, ko so bili tlačna oprema ali sklopi dani na trg.

4. Proizvajalci zagotovijo, da se pri serijski proizvodnji izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti s to direktivo. Ustrezno se upoštevajo spremembe pri načrtovanju tlačne opreme ali sklopov ali njihovih lastnostih ter spremembe harmoniziranih standardov ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih je deklarirana skladnosti tlačne opreme ali sklopov.

Ko je to potrebno zaradi tveganj, ki jih predstavlja tlačna oprema ali sklopi, proizvajalci zaradi varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter drugih uporabnikov pregledujejo vzorce tlačne opreme ali sklopov, dostopnih na trgu, raziskujejo in po potrebi vodijo knjigo pritožb, register neustrezne tlačne opreme in sklopov in odpoklicev takšne opreme ter o vsem tovrstnem spremljanju obveščajo distributerje.

5. Proizvajalci zagotovijo, da je na njihovi tlačni opremi ali sklopih označena vrsta, serija ali serijska številka ali kateri koli drugi identifikacijski element ali da v primeru, kadar velikost ali narava opreme ali sklopa tega ne dopušča, zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen opremi.

6. Proizvajalci na tlačni opremi ali sklopu navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni naslov, na katerem so dosegljivi, kadar pa to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen opremi. V naslovu se navede center za stike, na katerem je proizvajalec dosegljiv. Kontaktni podatki so v jeziku, ki je potrošnikom, drugim uporabnikom in organom za nadzor trga zlahka razumljiv.

7. Proizvajalci zagotovijo, da so tlačni opremi ali sklopom iz člena 4(1) in (2) priložena navodila in varnostne informacije v skladu s točkama 3.3 in 3.4 Priloge I v jeziku, ki ga potrošniki in drugi uporabniki zlahka razumejo in ga določi zadevna država članica. Taka navodila in varnostne informacije so jasni, razumljivi in nedvoumni.

Proizvajalci zagotovijo, da so tlačni opremi ali sklopom iz člena 4(3) priložena navodila in varnostne informacije v skladu s členom 4(3) v jeziku, ki ga potrošniki in drugi uporabniki zlahka razumejo, določi pa ga zadevna država članica. Taka navodila in varnostne informacije morajo biti jasni, razumljivi in nedvoumni.

8. Proizvajalci, ki menijo ali upravičeno domnevajo, da tlačna oprema ali sklopi, ki so jih dali na trg, niso skladni s to direktivo, nemudoma izvedejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost te tlačne opreme ali teh sklopov, ali pa jih po potrebi umaknejo ali odpokličejo. Poleg tega, kadar tlačna oprema ali sklopi predstavljajo tveganje, proizvajalci o tem takoj obvestijo pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih so omogočili dostopnost te tlačne opreme ali teh sklopov na trgu, in jim predložijo podrobne podatke, zlasti o neskladnosti in vseh izvedenih korektivnih ukrepih.

9. Na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa proizvajalci temu organu predložijo vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti tlačne opreme ali sklopov s to direktivo, v jeziku, ki ga ta organ zlahka razume. Te informacije in dokumentacija se lahko predložijo v papirni ali elektronski obliki. S tem organom na njegovo zahtevo sodelujejo pri kateri koli dejavnosti, katere cilj je preprečiti tveganje, ki ga povzročajo tlačna oprema ali sklopi, ki so jih dali na trg.

Člen 7

Pooblašчени zastopniki

1. Proizvajalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.

Obveznosti iz člena 6(1) in obveznost priprave tehnične dokumentacije iz člena 6(2) niso del nalog pooblaščenega zastopnika.

2. Pooblaščen zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da opravlja vsaj naslednje:

- (a) hrani izjavo EU o skladnosti in tehnično dokumentacijo ter omogoči nacionalnim organom za nadzor trga dostop do nje še 10 let po tem, ko so bili tlačna oprema ali sklopi dani na trg;
- (b) na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa zagotovi temu organu vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti tlačne opreme ali sklopa;
- (c) na zahtevo pristojnih nacionalnih organov sodeluje z njimi, v okviru pooblastil pooblaščenega zastopnika, pri vseh dejavnostih, katerih cilj je preprečiti tveganja, ki jih predstavlja tlačna oprema ali sklop.

Člen 8

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajejo na trg le skladno tlačno opremo ali sklope.

2. Preden uvozniki dajo tlačno opremo ali sklope iz člena 4(1) in (2) na trg, zagotovijo, da je proizvajalec izvedel ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti v skladu s členom 14. Zagotovijo, da je proizvajalec pripravil tehnično dokumentacijo, da imajo tlačna oprema ali sklopi nameščeno oznako CE, da so jim priložena navodila in varnostne informacije v skladu s točkama 3.3 in 3.4 Priloge I ter da je proizvajalec upošteval zahteve iz člena 6(5) in (6).

Preden uvozniki dajo tlačno opremo ali sklope iz člena 4(3) na trg, zagotovijo, da je proizvajalec pripravil tehnično dokumentacijo, da so tlačni opremi ali sklopom priložena ustrezna navodila za uporabo ter da je proizvajalec upošteval zahteve iz člena 6(5) in (6).

Kadar uvoznik meni ali upravičeno domneva, da tlačna oprema ali sklop ni skladen z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I, tlačno opremo ali sklop ne da na trg, dokler ne zagotovi njune skladnosti. Poleg tega, kadar tlačna oprema ali sklop predstavlja tveganje, uvoznik o tem obvesti proizvajalca in organe za nadzor trga.

3. Uvozniki na tlačni opremi ali sklopu navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi, kadar to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen opremi. Kontaktni podatki so v jeziku, ki ga potrošniki, drugi uporabniki in organi za nadzor trga zlahka razumejo.

4. Uvozniki zagotovijo, da so tlačni opremi ali sklopom iz člena 4(1) in (2) priložena navodila in varnostne informacije v skladu s točkama 3.3 in 3.4 Priloge I v jeziku, ki ga potrošniki in drugi uporabniki zlahka razumejo in ga določi zadevna država članica.

Uvozniki zagotovijo, da so tlačni opremi ali sklopu iz člena 4(3) priložena navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki in drugi uporabniki zlahka razumejo in ga določi zadevna država članica.

5. Uvozniki zagotovijo, da medtem, ko so tlačna oprema ali sklopi iz člena 4(1) in (2) v pod njihovo odgovornostjo, pogoji njihovega skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njihove skladnosti z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I.

6. Ko je to potrebno zaradi tveganj, ki jih predstavlja tlačna oprema ali sklopi, uvozniki zaradi varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter drugih uporabnikov pregledujejo vzorce tlačne opreme in sklopov, ki so dostopni na trgu, raziskujejo in po potrebi vodijo knjigo pritožb, register neustrezne tlačne opreme in sklopov in odpoklicev takšne opreme ter o vsem tovrstnem spremljanju obveščajo distributerje.

7. Uvozniki, ki menijo ali upravičeno domnevajo, da tlačna oprema ali sklopi, ki so jih dali na trg, niso skladni s to direktivo, nemudoma izvedejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost te tlačne opreme ali sklopov, ali pa jih po potrebi umaknejo ali odpokličejo. Poleg tega v primeru, kadar tlačna oprema ali sklop predstavlja tveganje, uvozniki o tem takoj obvestijo pristojne nacionalne organe države članice, v kateri so omogočili dostopnost tlačne opreme ali sklopa na trgu, in jim predložijo podrobne podatke, zlasti o neskladnosti in vseh izvedenih korektivnih ukrepih.

8. Uvozniki še 10 let po tem, ko sta bila tlačna oprema ali sklop dana na trg, hranijo kopijo izjave EU o skladnosti za potrebe organov za nadzor trga in zagotovijo, da je tehnična dokumentacija na voljo tem organom na njihovo zahtevo.

9. Na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa uvozniki temu organu predložijo vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti tlačne opreme ali sklopa, v jeziku, ki ga pristojni nacionalni organ zlahka razume. Te informacije in dokumentacija se lahko predložijo v papirni ali elektronski obliki. Na zahtevo tega organa z njim sodelujejo pri kateri koli dejavnosti za odstranitev tveganj, ki jih povzroča tlačna oprema ali sklop, katero so dali na trg.

Člen 9

Obveznosti distributerjev

1. Ko distributerji omogočajo dostopnost tlačne opreme ali sklopov na trgu, delujejo s potrebno skrbnostjo, da zagotovijo njihovo skladnost z zahtevami iz te direktive.

2. Preden distributerji omogočijo dostop do tlačne opreme ali sklopov iz člena 4(1) in (2) na trgu, preverijo, da ima tlačna oprema in sklop nameščeno oznako CE, da so opremljeni z zahtevanimi dokumenti ter navodili in varnostnimi informacijami v skladu s točkama 3.3 in 3.4 Priloge I v jeziku, ki je zlahka razumljiv potrošnikom in drugim uporabnikom v državi članici, v kateri bo omogočena dostopnost tlačne opreme ali sklopa na trgu, ter da sta proizvajalec in uvoznik izpolnila zahteve iz člena 6(5) in (6) oziroma člena 8(3).

Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da tlačna oprema ali sklopi niso skladni z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I, dostopnost tlačne opreme ali sklopa na trgu omogoči šele, ko je zagotovljena njihova skladnost. Poleg tega, kadar tlačna oprema ali sklop predstavlja tveganje, distributer o tem obvesti proizvajalca ali uvoznika, kakor tudi organe za nadzor trga.

Preden distributerji tlačno opremo ali sklop iz člena 4(3) dajo na trg, preverijo, da ima ta tlačna oprema ali sklop nameščeno oznako CE, da so opremljeni z ustreznimi navodili za uporabo v jeziku, ki je zlahka razumljiv potrošnikom in drugim uporabnikom v državi članici, v kateri bo omogočena dostopnost te tlačne opreme in sklopa na trgu, ter da sta proizvajalec in uvoznik izpolnila zahteve iz člena 6(5) in (6) oziroma člena 8(3).

3. Distributerji zagotovijo, da medtem, ko so tlačna oprema ali sklopi iz člena 4(1) in (2) pod njihovo odgovornostjo, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njihove skladnosti z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I.

4. Distributerji, ki menijo ali upravičeno domnevajo, da tlačna oprema ali sklopi, katerih dostopnost na trgu so omogočili, niso skladni s to direktivo, zagotovijo izvedbo ustreznih korektivnih ukrepov, da zagotovijo skladnost te opreme ali sklopa, jih po potrebi umaknejo ali odpokličejo. Poleg tega, kadar tlačna oprema ali sklop predstavlja tveganje, distributerji o tem takoj obvestijo pristojne nacionalne organe držav članic, v katerih so omogočili dostopnost tlačne opreme ali sklopa na trgu, in jim predložijo podrobne podatke, zlasti o neskladnosti in vseh izvedenih korektivnih ukrepih.

5. Na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa distributerji temu organu predložijo vse potrebne informacije in dokumentacijo za dokazovanje skladnosti tlačne opreme ali sklopov. Te informacije in dokumentacija se lahko predložijo v papirni ali elektronski obliki. Na zahtevo tega organa distributerji z njim sodelujejo pri kateri koli dejavnosti za odstranitev tveganja, ki ga povzročajo tlačna oprema ali sklopi, katerih dostopnost na trgu so omogočili.

Člen 10

Primeri, ko se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer se za namene te direktive obravnava kot proizvajalec in zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 6, kadar da tlačno opremo ali sklop na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni tlačno opremo ali sklop, ki je že bila dana na trg, tako, da to lahko vpliva na izpolnjevanje zahtev iz te direktive.

Člen 11

Identifikacija gospodarskih subjektov

Gospodarski subjekti organom za nadzor trga na zahtevo identificirajo:

- (a) vsak gospodarski subjekt, ki jim je dobavil tlačno opremo ali sklop;
- (b) vsak gospodarski subjekt, kateremu so dobavili tlačno opremo ali sklop.

Gospodarski subjekti morajo biti sposobni predložiti informacije iz prvega odstavka še 10 let po tem, ko sta jim bila tlačna oprema ali sklop dobavljena, oziroma še 10 let po tem, ko so tlačno opremo ali sklop dobavili.

POGLAVJE 3

SKLADNOST IN RAZVRSTITEV TLAČNE OPREME IN SKLOPOV

Člen 12

Domneva skladnosti

1. Za tlačno opremo ali sklope iz člena 4(1) in (2), ki so v skladu s harmoniziranimi standardi ali njihovim delom, katerih reference so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladni z bistvenimi varnostnimi zahtevami, zajetimi v teh standardih ali njihovih delih iz Priloge I.

2. Za materiale, ki se uporabljajo za izdelovanje tlačne opreme ali sklopov in so v skladu z evropskimi odobritvami materialov, katerih reference so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 15(4), se domneva, da so skladni z ustreznimi bistvenimi varnostnimi zahtevami iz Priloge I.

Člen 13

Razvrstitev tlačne opreme

1. Tlačna oprema, navedena v členu 4(1), se v skladu s Prilogo II razvrsti v razrede po naraščajočih stopnjah nevarnosti.

Za namene te razvrstitve se fluidi razdelijo v naslednji dve skupini:

(a) skupino 1, ki jo sestavljajo snovi in zmesi, kot so opredeljene v točkah (7) in (8) člena 2 Uredbe (ES) št. 1272/2008, ki so razvrščene kot nevarne v skladu z naslednjimi razredi fizikalnih nevarnosti in nevarnosti za zdravje iz delov 2 in 3 Priloge I k navedeni uredbi:

- (i) nestabilni eksplozivi ali eksplozivi podrazredov 1.1, 1.2, 1.3., 1.4 in 1.5;
- (ii) vnetljivi plini razredov 1 in 2;
- (iii) oksidativni plini razreda 1;
- (iv) vnetljive tekočine razredov 1 in 2;
- (v) vnetljive tekočine razreda 3, pri katerih je najvišja dovoljena temperatura nad plameniščem;
- (vi) vnetljive trdne snovi razreda 1 in 2;
- (vii) samoreaktivne snovi in zmesi vrst A do F;
- (viii) piroforne tekočine razreda 1;
- (ix) piroforne trdne snovi razreda 1;
- (x) snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, razredov 1, 2 in 3;
- (xi) oksidativne tekočine razredov 1, 2 in 3;
- (xii) oksidativne trdne snovi razredov 1, 2 in 3;
- (xiii) organski peroksidi vrst A do F;
- (xiv) akutna oralna strupenost: razreda 1 in 2;
- (xv) akutna kožna strupenost: razreda 1 in 2;
- (xvi) akutna strupenost pri vdihavanju: razredi 1, 2 in 3;
- (xvii) strupenost za določene organe – enkratna izpostavljenost: razred 1.

Skupina 1 zajema tudi snovi in zmesi, vsebovane v tlačni opremi, katerih najvišja dovoljena temperatura TS je višja od plamenišča fluida;

(b) Skupina 2 zajema snovi in zmesi, ki niso navedene v točki (a).

2. Kadar je posoda sestavljena iz več komor, se jo razvrsti v najvišji razred, ki velja za posamezne komore. Kadar komora vsebuje več fluidov, se jih razvrsti na podlagi fluida, ki zahteva najvišji razred.

Člen 14

Postopki ugotavljanja skladnosti

1. Postopki ugotavljanja skladnosti, ki se uporabijo za enoto tlačne opreme, se določijo po razredu, v katerega je razvrščena oprema, kakor je določeno v členu 13.

2. Postopki ugotavljanja skladnosti, ki jih je treba uporabljati za različne razrede, so naslednji:

(a) razred I:

— modul A

(b) razred II:

— Modul A2

— Modul D1

— Modul E1

(c) razred III:

— Moduli B (tip načrta) + D

— Moduli B (tip načrta) + F

— Moduli B (tip proizvodnje) + E

— Moduli B (tip proizvodnje) + C2

— Moduli H

(d) razred IV:

— Moduli B (tip proizvodnje) + D

— Moduli B (tip proizvodnje) + F

— Modul G

— Modul H1

Postopki ugotavljanja skladnosti so določeni v Prilogi III.

3. Tlačna oprema je podvržena enemu od postopkov ugotavljanja skladnosti, ki ga lahko proizvajalec izbere izmed postopkov, določenih za razred, v katerega se uvršča. Proizvajalec lahko izbere tudi enega od postopkov, ki se uporabljajo za višji razred, če je na razpolago.

4. V okviru postopkov za zagotavljanje kakovosti tlačne opreme iz razredov III in IV, navedenih v točki (i) točke (a) člena 4(1), prvi alineji točke (ii) točke (a) člena 4(1) in točki (b) člena 4(1), priglašeni organ ob nenapovedanih obiskih vzame vzorec opreme iz proizvodnih ali skladiščnih prostorov, da pripravi ali da pripraviti končno oceno, kakor je navedeno v točki 3.2 Priloge I. V ta namen proizvajalec obvesti priglašeni organ o proizvodnem načrtu. Priglašeni organ opravi vsaj dva obiska v prvem letu proizvodnje. Pogostnost zaporednih obiskov določi priglašeni organ na podlagi meril, določenih v točki 4.4 modulov D, E in H ter točki 5.4 modula H1.

5. Pri izdelavi po enotah posod in tlačne opreme iz razreda III, navedenih v točki (b) členu 4(1), v okviru postopka za modul H, priglašeni organ pripravi ali da pripraviti končno oceno za vsako enoto, kakor je navedeno v točki 3.2 Priloge I. V ta namen proizvajalec priglašenemu organu sporoči načrt proizvodnje.

6. Sklopi iz člena 4(2) so podvrženi postopku celostnega ugotavljanja skladnosti, ki obsega naslednje ocene:

(a) oceno vsake enote tlačne opreme, ki sestavlja sklop in je naveden v členu 4(1), pa še ni bil podvržen postopku ugotavljanja skladnosti in nima ločene oznake CE; postopek ugotavljanja skladnosti se določi glede na razred posameznih enot opreme;

(b) oceno povezanosti različnih komponent sklopa, kakor je navedeno v točkah 2.3, 2.8 in 2.9 Priloge I, ki se določi z uporabo najvišjega razreda, ki je na razpolago za zadevno opremo, vendar ne istega, kakor se uporablja za katero koli varnostno armaturo;

(c) oceno zaščite sklopa pred preseganjem dovoljenih obratovalnih omejitev, kakor je navedeno v točkah 2.10 in 3.2.3 Priloge I, ki se opravi z uporabo najvišjega razreda, veljavnega za enote opreme, potrebne zaščite.

7. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 tega člena lahko pristojni organi, kadar je upravičeno, dovolijo, da se omogoči dostopnost na trgu in obratovanje na ozemlju zadevne države članice posameznim enotam tlačne opreme in sklopom, navedenim v členu 2, za katere se niso uporabili postopki, navedeni v odstavkih 1 in 2 tega člena, njihova uporaba pa je v interesu raziskav.

8. Zapisi in korespondenca o postopkih ugotavljanja skladnosti se pripravijo v uradnem jeziku države članice, kjer ima sedež priglašeni organ, pristojen za postopek ugotavljanja skladnosti, ali v jeziku, ki je za ta organ sprejemljiv.

Člen 15

Evropska odobritev materialov

1. Evropsko odobritev materialov izda na zahtevo enega ali več proizvajalcev materialov ali opreme eden od priglašeni organov, navedenih v členu 20, ki so imenovani posebej za to nalogo. Priglašeni organ določi in izvede ali uredi izvedbo ustreznih pregledov in preskusov za potrditev skladnosti vrst materiala z ustreznimi zahtevami te direktive. V primeru materialov, katerih uporaba bo spoznana za varno pred 29. novembrom 1999, priglašeni organ pri potrjevanju take skladnosti upošteva obstoječe podatke.

2. Preden priglašeni organ izda evropsko odobritev materialov, obvesti države članice in Komisijo tako, da jim pošlje ustrezne informacije. V treh mesecih lahko država članica ali Komisija predloži pripombe in pri tem navede svoje razloge. Priglašeni organ lahko izda evropsko odobritev materialov ob upoštevanju predloženih pripomb.
3. Izvod evropske odobritve materialov se pošlje državam članicam, priglašeni organom in Komisiji.
4. Kadar evropska odobritev materialov izpolnjuje zahteve, ki jih zajema in so določene v Prilogi I, Komisija objavi sklicevanje na navedeno odobritev. Komisija sproti dopolnjuje seznam takih odobritev v *Uradnem listu Evropske unije*.
5. Priglašeni organ, ki je izdal evropsko odobritev materialov, to odobritev prekliča, če ugotovi, da ne bi smela biti izdana ali da je ta vrsta materiala zajeta v harmoniziranem standardu. O vsakem preklicu odobritve takoj obvesti druge države članice, priglašene organe in Komisijo.
6. Kadar država članica ali Komisija meni, da evropska odobritev materialov, katerih reference so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, ne izpolnjuje v celoti bistvenih varnostnih zahtev, ki jih zajema in so določene v Prilogi I, Komisija z izvedbenimi akti odloči, ali sklicevanje na navedeno evropsko odobritev materialov umakne iz *Uradnega lista Evropske unije*.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(3).

Člen 16

Inšpektorati uporabnikov

1. Z odstopanjem od določb o nalogah, ki jih izvajajo priglašeni organi, lahko države članice na svojem ozemlju dovolijo, da se da na trg in da uporabnik da v obratovanje tlačno opremo in sklope, katerih skladnost z bistvenimi varnostnimi zahtevami je ugotovil inšpektorat uporabnikov, imenovan v skladu z odstavkom 7.
2. Tlačna oprema in sklopi, katerih skladnost je ugotovil inšpektorat uporabnikov, nimajo oznake CE.
3. Tlačna oprema ali sklopi, omenjeni v odstavku 1, se lahko uporabljajo le v podjetjih, ki jih upravlja skupina, katere del je inšpektorat. Skupina vodi splošno varnostno politiko, kar zadeva tehnične specifikacije za načrtovanje, proizvodnjo, nadzor, vzdrževanje in uporabo tlačne opreme in sklopov.
4. Inšpektorati uporabnikov delujejo izključno za skupino, katere del so.
5. Postopki za ugotavljanje skladnosti, ki jih uporabljajo inšpektorati uporabnikov, so moduli A2, C2, F in G, kakor je določeno v Prilogi III.
6. Države članice prigrasijo drugim državam članicam in Komisiji, katere inšpektorate uporabnikov so pooblastile, za katere naloge so jih imenovala, in za vsak inšpektorat pošljejo seznam podjetij, ki izpolnjujejo določbe odstavka 3.
7. Za imenovanje inšpektoratov uporabnikov morajo države članice uporabiti zahteve, določene v členu 25, in zagotoviti, da skupina, katere del je inšpektorat, uporablja merila, navedena v drugem stavku odstavka 3 tega člena.

*Člen 17***Izjava EU o skladnosti**

1. Z izjavo EU o skladnosti se potrjuje, da je bilo dokazano izpolnjevanje bistvenih varnostnih zahtev iz Priloge I.
2. Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, določeno v Prilogi IV, vsebuje elemente, opredeljene v ustreznih postopkih ugotavljanja skladnosti iz Priloge III, in se stalno posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki ga/jih zahteva država članica, v kateri je tlačna oprema ali sklop dan na trg ali so dostopni na trgu.
3. Kadar se za tlačno opremo ali sklop uporablja več kot en akt Unije, ki zahteva izjavo EU o skladnosti, se pripravi enotna izjava EU o skladnosti v zvezi z vsemi takšnimi akti Unije. Ta izjava vsebuje identifikacijo zadevnih aktov Unije, vključno z navedbo njihove objave.
4. S pripravo izjave EU o skladnosti proizvajalec prevzame odgovornost za to, da je tlačna oprema ali sklop skladen z zahtevami iz te direktive.

*Člen 18***Splošna načela za oznako CE**

Za oznako CE veljajo splošna načela iz člena 30 Uredbe (ES) št. 765/2008.

*Člen 19***Pravila in pogoji za namestitev oznake CE**

1. Oznaka CE je vidno, čitljivo in neizbrisno nameščena na kar koli od naslednjega:
 - (a) vsako enoto tlačne opreme, navedeno v členu 4(1), ali njegovo ploščico s podatki;
 - (b) vsak sklop, naveden v členu 4(2), ali ploščico s podatki.

Kadar namestitev oznake CE ni mogoča ali ni zagotovljena zaradi narave opreme ali sklopa, se jo namesti na embalažo in na priložene dokumente.

Enota ali sklop iz točk (a) in (b) prvega pododstavka je dokončan ali v stanju, ki omogoča končno oceno, kakor je opisano v Prilogi I, točka 3.2.

2. Oznake CE ni treba pritrditi na vsako posamezno enoto tlačne opreme, ki sestavlja sklop. Posamezne enote tlačne opreme, ki že imajo oznako CE in so sestavni del sklopa, oznako še naprej ohranijo.
3. Oznaka CE se namesti, preden je enota tlačne opreme ali sklop dan na trg.
4. Oznaki CE sledi identifikacijska številka priglašenega organa, kadar takšen organ sodeluje v fazi nadzora proizvodnje.

Identifikacijsko številko priglašenega organa namesti organ sam ali, po njegovih navodilih, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik.

5. Oznaki CE in po potrebi identifikacijski številki iz odstavka 4 lahko sledi katera koli druga oznaka, ki označuje posebno tveganje ali uporabo.
6. Države članice nadgrajujejo obstoječe mehanizme, da zagotovijo pravilno uporabo sistema, ki ureja oznako CE, in sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru nepravilne rabe te oznake.

POGLAVJE 4

PRIGLASITEV ORGANOV ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

Člen 20

Priglasitev

Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o priglašeni organih in inšpektoratih uporabnikov, pooblaščenih za ugotavljanje skladnosti v skladu s členom 14, členom 15 ali členom 16, ter o organizacijah tretjih strani, ki so jih priznale za namene nalog iz točk 3.1.2 in 3.1.3 Priloge I.

Člen 21

Priglasitveni organi

1. Države članice imenujejo priglasitveni organ, ki je pristojen za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za presojo in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti ter monitoring priglašeni organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov, vključno z izpolnjevanjem člena 27.
2. Države članice lahko odločijo, da presojo in monitoring iz odstavka 1 izvaja nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. 765/2008 in v skladu z njo.
3. Kadar priglasitveni organ izda pooblastilo ali drugače poveri presojo, priglasitev ali monitoring iz odstavka 1 organu, ki ni vladni organ, je navedeni organ pravna oseba in smiselno izpolnjuje zahteve iz člena 22. Poleg tega ima takšen organ ureditev, s katero krije obveznosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.
4. Priglasitveni organ prevzame polno odgovornost za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavka 3.

Člen 22

Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

1. Priglasitveni organ se ustanovi tako, da ne prihaja do navzkrižja interesov z organi za ugotavljanje skladnosti.
2. Priglasitveni organ je organiziran in se upravlja tako, da zagotavlja objektivnost in nepristranskost svojih dejavnosti.
3. Priglasitveni organ je organiziran tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa za ugotavljanje skladnosti sprejmejo kompetentne osebe, ki niso tiste, ki so izvedle presojo.
4. Priglasitveni organ ne ponuja ali izvaja nobenih dejavnosti, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, ali svetovanja na komercialni ali konkurenčni osnovi.
5. Priglasitveni organ zagotovi zaupnost pridobljenih informacij.
6. Priglasitveni organ ima na voljo zadostno število kompetentnega osebja za pravilno izvajanje svojih nalog.

Člen 23

Obveznosti obveščanja za priglasitvene organe

Države članice Komisijo obvestijo o svojih postopkih v zvezi s presojo in priglasitvijo organov za ugotavljanje skladnosti ter monitoringu priglašeni organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov ter o kakršni koli spremembi v zvezi s tem.

Komisija poskrbi, da so te informacije javno dostopne.

Člen 24

Zahteve v zvezi s priglašeni organi in priznani neodvisni organizacijami

1. Za namene priglasitve priglašeni organ ali priznana neodvisna organizacija izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 11.
2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi v skladu z nacionalnim pravom države članice in ima pravno osebnost.
3. Organ za ugotavljanje skladnosti je organ tretje strani, neodvisen od organizacije ali tlačne opreme ali sklopa, ki ga ocenjuje.

Organ, ki je del poslovne organizacije ali strokovnih zvez, ki zastopajo podjetja, vključena v načrtovanje, proizvodnjo, dobavo, sestavljanje, uporabo ali vzdrževanje tlačne opreme ali sklopov, katerih skladnost ugotavlja, se lahko šteje kot tak organ, pod pogojem, da je zagotovljena njegova samostojnost in da ni navzkrižja interesov.

4. Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, niso niti načrtovalci, proizvajalci, dobavitelji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci tlačne opreme ali sklopa, katerih skladnost ocenjujejo, niti zastopniki katere koli od teh strani. To ne izključuje uporabe ocenjevane tlačne opreme ali sklopov, ki so potrebni za delovanje organa za ugotavljanje skladnosti, ali uporabe takšne opreme v zasebne namene.

Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ne sodelujejo neposredno pri načrtovanju, proizvodnji ali konstrukciji, trženju, namestitvi, uporabi ali vzdrževanju navedene tlačne opreme ali sklopa niti ne zastopajo strani, ki sodelujejo pri navedenih dejavnostih. Ne sodelujejo pri nobenih dejavnostih, ki bi lahko nasprotovale njihovi neodvisni presoji in neoporečnosti v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so priglašeni. To zlasti velja za svetovalne storitve.

Organi za ugotavljanje skladnosti zagotovijo, da dejavnosti njihovih odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti.

5. Organi za ugotavljanje skladnosti in njihovo osebje izvajajo dejavnosti ugotavljanja skladnosti z največjo strokovno neoporečnostjo in potrebno strokovno usposobljenostjo na določenem področju, brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti, zlasti kar zadeva osebe ali skupine oseb, za katere so rezultati navedenih dejavnosti pomembni.

6. Organ za ugotavljanje skladnosti je sposoben izvajati vse naloge ugotavljanja skladnosti, ki so takšnemu organu dodeljene v členu 14 ali členu 15 ali točkah 3.1.2 in 3.1.3 Priloge I ter za katere je bil priglašen, bodisi da navedene naloge izvaja sam bodisi da so izvedene v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vedno in za vsak postopek ugotavljanja skladnosti ter za vsako vrsto ali kategorijo tlačne opreme, za katere je priglašen, na razpolago potrebno oziroma potrebne:

- (a) osebje s strokovnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti;
- (b) opise postopkov, v skladu s katerimi se izvaja ugotavljanje skladnosti, ki zagotavljajo preglednost in zmožnost ponovitve teh postopkov. Imeti mora ustrezno politiko in postopke za razlikovanje med nalogami, ki jih izvaja kot organ za ugotavljanje skladnosti, in drugimi dejavnostmi;
- (c) postopke za izvajanje dejavnosti, pri katerih je ustrezno upoštevana velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, in njegova struktura, stopnja zahtevnosti tehnologije zadevnega proizvoda ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima na voljo potrebna sredstva za ustrezno izvajanje strokovnih in upravnih nalog, povezanih z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ter dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

7. Osebje, pristojno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti ima:

- (a) solidno strokovno in poklicno usposobljenost, ki zajema vse dejavnosti ugotavljanja skladnosti, za katere je bil organ za ugotavljanje skladnosti priglašen;
- (b) zadostno znanje o zahtevah glede ugotavljanja skladnosti, ki ga izvaja, in ustrezna pooblastila za izvedbo teh ugotavljanj skladnosti;
- (c) primerno znanje in razumevanje bistvenih varnostnih zahtev iz Priloge I, uporabljenih harmoniziranih standardov ter ustreznih določb zakonodaje Unije o harmonizaciji in nacionalne zakonodaje;
- (d) sposobnost za pripravo certifikatov, zapisov in poročil, ki dokazujejo, da je bilo ugotavljanje skladnosti izvedeno.

8. Zagotovljena je nepristranskost organa za ugotavljanje skladnosti, njegovega najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti.

Plačilo najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti organa za ugotavljanje skladnosti, ni odvisno od števila opravljenih postopkov ugotavljanja skladnosti ali rezultatov teh ugotavljanj.

9. Organi za ugotavljanje skladnosti sklenejo zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornost prevzame država v skladu z nacionalnim pravom ali če je država članica sama neposredno odgovorna za ugotavljanje skladnosti.

10. Osebje organa za ugotavljanje skladnosti je zavezano k poklicni molčečnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog v skladu s členom 14, členom 15 ali s točkama 3.1.2 in 3.1.3 Priloge I ali katero koli izvedbeno določbo nacionalnega prava, ki jih izvaja, razen pred pristojnimi organi države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastniške pravice so zaščitene.

11. Organi za ugotavljanje skladnosti sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih koordinacijske skupine priglašeni organov, ustanovljene v skladu z ustrežno zakonodajo Unije o harmonizaciji, ali zagotovijo, da je njihovo osebje, pristojno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, obveščeno o teh dejavnostih, upravne odločbe in dokumente, ki izhajajo iz rezultatov dela te skupine, pa uporabljajo kot splošne smernice.

Člen 25

Zahteve za inšpektorate uporabnikov

1. Za namene priglasitve inšpektorat uporabnikov izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 11.
2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi v skladu z nacionalnim pravom države članice in ima pravno osebnost.
3. Inšpektorat uporabnikov je organizacijsko razpoznaven in ima v skupini, katere del je, take načine poročanja, da je zagotovljena in dokazana njegova nepristranskost.
4. Inšpektorat uporabnikov, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, niso niti načrtovalci, proizvajalci, dobavitelji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci tlačne opreme ali sklopa, katerih skladnost ugotavljajo, niti pooblaščen zastopniki katere koli izmed teh strani. To ne izključuje uporabe ocenjene tlačne opreme ali sklopov, ki so potrebni za delovanje inšpektorata uporabnikov, ali uporabe takšne opreme v zasebne namene.

Inšpektorat uporabnikov, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ne sodelujejo neposredno pri načrtovanju, proizvodnji ali konstrukciji, trženju, namestitvi, uporabi ali vzdrževanju navedene tlačne opreme ali sklopa niti ne zastopajo strani, ki sodelujejo pri navedenih dejavnostih. Ne sodelujejo pri nobenih dejavnostih, ki bi lahko nasprotovale njihovi neodvisni presoji in neoporečnosti v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so priglašeni. To zlasti velja za svetovalne storitve.

5. Inšpektorati uporabnikov in njihovo osebje izvajajo dejavnosti ugotavljanja skladnosti z največjo strokovno neoporečnostjo in potrebno strokovno usposobljenostjo na določenem področju, brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti, zlasti s strani oseb ali skupin oseb, za katere so rezultati navedenih dejavnosti pomembni.

6. Inšpektorat uporabnikov je sposoben izvajati vse naloge ugotavljanja skladnosti, ki so mu dodeljene v skladu s členom 16 in za katere je bil priglašen, bodisi da navedene naloge izvaja sam bodisi so izvedene v njegovem imenu in pod njegovo pristojnostjo.

Inšpektorat uporabnikov ima vedno in za vsak postopek ugotavljanja skladnosti ter za vsako vrsto ali kategorijo tlačne opreme, za katere je priglašen, na razpolago potrebno oziroma potrebne:

- (a) osebje s strokovnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti;
- (b) opise postopkov, v skladu s katerimi se izvaja ugotavljanje skladnosti, ki zagotavljajo preglednost in zmožnost ponovitve teh postopkov. Imeti mora ustrezno politiko in postopke za razlikovanje med nalogami, ki jih izvaja kot inšpektorat uporabnikov, in drugimi dejavnostmi;
- (c) postopke za izvajanje dejavnosti, pri katerih je ustrezno upoštevana velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, in njegova struktura, stopnja zahtevnosti tehnologija zadevnega proizvoda ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Inšpektorat uporabnikov ima na voljo potrebna sredstva za ustrezno izvajanje strokovnih in upravnih nalog, povezanih z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ter dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

7. Osebe, pristojne za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti ima:

- (a) solidno strokovno in poklicno usposobljeno, ki zajema vse dejavnosti ugotavljanja skladnosti, za katere je bil organ za ugotavljanje skladnosti priglasišen;
- (b) zadostno znanje o zahtevah glede ugotavljanja skladnosti, ki ga izvaja, in ustrezna pooblastila za izvedbo teh ugotavljanj skladnosti;
- (c) primerno znanje in razumevanje bistvenih varnostnih zahtev iz Priloge I, uporabljenih harmoniziranih standardov ter ustreznih določb zakonodaje Unije o harmonizaciji in nacionalne zakonodaje;
- (d) sposobnost za pripravo certifikatov, zapisov in poročil, ki dokazujejo, da je bilo ugotavljanje skladnosti izvedeno.

8. Zagotovljena je nepristranskost inšpektoratov uporabnikov, njihovega najvišjega vodstva in osebja, pristojnega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti. Inšpektorat uporabnikov se ne sme vključevati v nobeno tako dejavnost, ki bi lahko ogrožala neodvisnost njegovih odločitev ali neoporečnost glede njegovih dejavnosti pregledovanja.

Plačilo najvišjega vodstva in osebja, pristojnega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti inšpektorata uporabnikov, ni odvisno od števila izvedenih postopkov ugotavljanja skladnosti ali rezultatov teh ugotavljanj.

9. Inšpektorat uporabnikov zavaruje svojo odgovornost, razen če zanjo jamči skupina, katere del je.

10. Osebe inšpektorata uporabnikov je zavezano k poklicni molčečnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog v skladu s členom 16 ali katero koli določbo nacionalnega prava, ki jih izvaja, razen pred pristojnimi organi države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastniške pravice so zaščitene.

11. Inšpektorati uporabnikov sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih koordinacijske skupine priglasišenih organov, ustanovljene v skladu z ustrezno zakonodajo Unije o harmonizaciji, ali zagotovijo, da je njihovo osebje, pristojno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, obveščeno o teh dejavnostih, upravne odločbe in dokumente, ki izhajajo iz rezultatov dela te skupine, pa uporabljajo kot splošne smernice.

Člen 26

Domneva o skladnosti organov za ugotavljanje skladnosti

Kadar organ za ugotavljanje skladnosti dokaže svojo skladnost s kriteriji, določenimi v zadevnih harmoniziranih standardih ali njihovih delih, katerih reference so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da izpolnjuje zahteve iz člena 24 ali člena 25, če veljavni harmonizirani standardi zajemajo te zahteve.

Člen 27

Odvisne družbe in podizvajalci organov za ugotavljanje skladnosti

1. Kadar priglasišen organ, inšpektorat uporabnikov ali priznana neodvisna organizacija za določene naloge, povezane z ugotavljanjem skladnosti, sklene pogodbo s podizvajalci ali jih prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 24 ali člena 25 ter posledično o tem ustrezno obvesti priglasišveni organ.

2. Priglasišeni organi, inšpektorati uporabnikov in priznana neodvisna organizacija za ugotavljanje skladnosti v celoti prevzamejo odgovornost za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na njihov sedež.

3. Dejavnosti se lahko prenesejo na podizvajalca ali odvisno družbo samo, če stranka s tem soglaša.
4. Priglašeni organi, inšpektorati uporabnikov in priznane neodvisne organizacije hranijo ter omogočajo priglasitvenim organom dostop do ustreznih dokumentov v zvezi s presojo usposobljenosti podizvajalca ali odvisne družbe ter nalogami, ki jih izvaja na podlagi člena 14, člena 15, člena 16 ali točk 3.1.2 in 3.1.3 Priloge I.

Člen 28

Zahtevek za priglasitev

1. Organ za ugotavljanje skladnosti predloži zahtevek za priglasitev priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež.
2. Zahtevku za priglasitev je priložen opis dejavnosti ugotavljanja skladnosti, opis modula ali modulov za ugotavljanje skladnosti, opis proizvoda ali proizvodov, za katere navedeni organ trdi, da je pristojen, ter certifikat o akreditaciji, če obstaja, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ, ki potrjuje, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz člena 24 ali člena 25.
3. Kadar zadevni organ za ugotavljanje skladnosti ne more predložiti certifikata o akreditaciji, priglasitvenemu organu predloži vso dokumentacijo, potrebno za preverjanje, priznavanje in redno spremljanje njegove skladnosti z zahtevami iz člena 24 ali člena 25.

Člen 29

Priglasitveni postopek

1. Priglasitveni organi lahko priglasijo samo tiste organe za ugotavljanje skladnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 24 ali člena 25.
2. Komisijo in druge države članice obveščajo prek elektronskega orodja za priglasitev, ki ga je razvila in s katerim upravlja Komisija.
3. Priglasitev vključuje vse podrobnosti o dejavnostih za ugotavljanje skladnosti, modulu ali modulih za ugotavljanje skladnosti, zadevni tlačni opremi in ustrezno potrdilo o usposobljenosti.
4. Kadar priglasitev ne temelji na certifikatu o akreditaciji iz člena 28(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži dokumentacijo, ki potrjuje pristojnost organa za ugotavljanje skladnosti in uvedene ukrepe, s čimer se zagotovi, da bo organ pod rednim nadzorom in da bo stalno izpolnjeval zahteve iz člena 24 ali člena 25.
5. Zadevni organ lahko izvaja dejavnosti priglašenega organa, priznane neodvisne organizacije ali inšpektorata uporabnikov le, kadar Komisija ali druge države članice ne predložijo ugovora v dveh tednih od priglasitve v primeru uporabe certifikata o akreditaciji oziroma v dveh mesecih od priglasitve v primeru, da akreditacija ni uporabljena.

Za namene te direktive za priglašeni organ, priznana neodvisno organizacijo ali inšpektorat uporabnikov šteje samo tak organ.

6. Priglasitveni organ obvesti Komisijo in druge države članice o vseh naknadnih zadevnih spremembah priglasitve.

*Člen 30***Identifikacijske številke in sezname priglašanih organov**

1. Komisija priglašenemu organu dodeli identifikacijsko številko.

Dodeli mu samo eno takšno številko, tudi kadar je organ priglašen v skladu z več akti Unije.

2. Komisija javno objavi seznam organov, priglašanih v skladu s to direktivo, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi, za katere so bili priglašeni.

Komisija zagotovi, da se seznam stalno posodablja.

*Člen 31***Sezname priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov**

Komisija javno objavi seznam priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov, priznanih v skladu s to direktivo, ter naloge, za katere so bili priznani.

Komisija zagotovi, da se seznam stalno posodablja.

*Člen 32***Spremembe prigrasitev**

1. Kadar prigrasitveni organ ugotovi ali je obveščten, da priglašeni organ ali priznana neodvisna organizacija ne izpolnjuje več zahtev iz člena 24 ali da ne more izpolniti svojih obveznosti, prigrasitveni organ omeji, začasno prekličče ali umakne prigrasitev, kot je primerno, v skladu z resnostjo neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

Če prigrasitveni organ ugotovi ali je obveščten, da inšpektorat uporabnikov ne izpolnjuje več zahtev iz člena 25 ali da ne izpolnjuje svojih obveznosti, prigrasitveni organ po potrebi omeji, začasno prekličče ali umakne prigrasitev, kot je primerno, v skladu z resnostjo neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. V primeru omejitve, začasnega preklica ali umika prigrasitve ali če je priglašeni organ, priznana neodvisna organizacija ali inšpektorat uporabnikov prenehal z dejavnostjo, država članica prigrasiteljica izvede ustrezne ukrepe za zagotovitev, da gradiva in dokumente navedenega organa bodisi prevzame v obravnavo drug priglašeni organ, priznana neodvisna organizacija ali inšpektorat uporabnikov bodisi da so na voljo prigrasitvenim organom in organom za nadzirajo trg na njihovo zahtevo.

*Člen 33***Izpodbijanje pristojnosti priglašanih organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov**

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi oziroma je bila seznanjena z dvomom v kompetence prigrasitega organa, priznane neodvisne organizacije ali inšpektorata uporabnikov ali njihovo stalno izpolnjevanje zahtev in obveznosti, ki veljajo zanje.
2. Država članica prigrasiteljica Komisiji na zahtevo predloži vse informacije z zvezi z podlago za prigrasitev ali ohranjanje usposobljenosti zadevnega organa za ugotavljanje skladnosti.
3. Komisija zagotovi, da se vse informacije občutljive narave, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.

4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ, priznana neodvisna organizacija ali inšpektorat uporabnikov ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za priglasitev, sprejme izvedbeni akt, s katerim od države članice priglasiteljice, zahteva, da izvede potrebne korektivne ukrepe, vključno z umikom priglasitve, če je to potrebno.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 44(2).

Člen 34

Obveznosti priglašanih organov, inšpektoratov uporabnikov in priznanih neodvisnih organizacij v zvezi z njihovim delom

1. Priglašeni organi, inšpektorati uporabnikov in priznane neodvisne organizacije izvajajo ugotavljanje skladnosti v skladu s postopki za ugotavljanje skladnosti iz člena 14, člena 15, člena 16 ali točk 3.1.2 in 3.1.3 Priloge I.
2. Ugotavljanje skladnosti se izvaja sorazmerno, tako da se prepreči nepotrebna obremenitev gospodarskih subjektov.

Organi za ugotavljanje skladnosti pri izvajanju svojih postopkov upoštevajo velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, in njegovo strukturo, stopnjo zahtevnosti tehnologije tlačne opreme ali sklopov ter masovno ali serijsko naravo proizvodnega postopka.

Pri tem v vsakem primeru spoštujejo stopnjo strogosti in nivo zaščite, potrebno za to, da je tlačna oprema skladna z zahtevami iz te direktive.

3. Kadar organ za ugotavljanje skladnosti ugotovi, da proizvajalec ne izpolnjuje bistvenih varnostnih zahtev iz Priloge I ali ustreznih harmoniziranih standardov ali drugih tehničnih specifikacij, od navedenega proizvajalca zahteva, da izvede ustrezne korektivne ukrepe, in ne izda certifikata o skladnosti.
4. Kadar med spremljanjem skladnosti po izdaji certifikata organ za ugotavljanje skladnosti ugotovi, da tlačna oprema ni več skladna, od proizvajalca zahteva, da izvede ustrezne korektivne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali umakne certifikat.
5. Kadar korektivni ukrepi niso izvedeni ali nimajo zahtevanega učinka, organ za ugotavljanje skladnosti po potrebi omeji, začasno prekliče ali umakne vse certifikate.

Člen 35

Pritožba zoper odločitve priglašanih organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov

Države članice zagotovijo, da so na voljo pritožbeni postopki zoper odločitve priglašanih organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov.

Člen 36

Obveznost obveščanja za priglašene organe, priznane neodvisne organizacije in inšpektorate uporabnikov

1. Priglašeni organi, priznane neodvisne organizacije in inšpektorati uporabnikov obveščajo priglasitveni organ o:
 - (a) vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku certifikata;
 - (b) vseh okoliščinah, ki vplivajo na obseg priglasitve ali pogoje zanjo;

- (c) vsaki zahtevi po informacijah v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ki so jo prejeli od organov za nadzor trga;
- (d) na zahtevo, o vseh dejavnostih ugotavljanja skladnosti, izvedenih v okviru njihove priglasitve in o kakršnih koli drugih izvedenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci.

2. Priglašeni organi, priznane neodvisne organizacije in inšpektorati uporabnikov zagotavljajo drugim organom, ki so priglašeni v okviru te direktive ter izvajajo podobne dejavnosti ugotavljanja skladnosti in zajemajo enako tlačno opremo, zadevne informacije o vprašanih v zvezi z negativnimi in, na zahtevo, s pozitivnimi rezultati ugotavljanja skladnosti.

Člen 37

Izmenjava izkušenj

Komisija organizira izmenjavo izkušenj med nacionalnimi organi držav članic, ki so pristojni za politiko priglasitev.

Člen 38

Usklajevanje priglašanih organov, priznanih neodvisnih organizacij in inšpektoratov uporabnikov

Komisija zagotovi ustrezna koordinacija in sodelovanje med organi za ugotavljanje skladnosti, priglašeni v okviru te direktive, ter pravilno delovanje v obliki sektorske skupine ali skupin organov za ugotavljanje skladnosti.

Države članice zagotovijo, da organi za ugotavljanje skladnosti, ki jih priglasijo, sodelujejo pri delu navedene skupine oz. skupin, neposredno ali s pooblaščenimi zastopniki.

POGLAVJE 5

NADZOR TRGA UNIJE, NADZOR TLAČNE OPREME IN SKLOPOV, KI VSTOPAJO NA TRG UNIJE, IN ZAŠČITNI POSTOPEK UNIJE

Člen 39

Nadzor trga Unije in nadzor tlačne opreme in sklopov, ki vstopajo na trg Unije

Za tlačno opremo in sklope, zajete v členu 1 te direktive, se uporabljajo člen 15(3) in členi 16 do 29 Uredbe (ES) št. 765/2008.

Člen 40

Postopek za ravnanje s tlačno opremo in sklopi, ki predstavljajo tveganje na nacionalni ravni

1. Kadar imajo organi za nadzor trga ene države članice zadostne razloge za domnevo, da tlačna oprema ali sklopi, ki jih zajema ta direktiva, predstavljajo tveganje za zdravje ali varnost ljudi ali domačih živali ali premoženja, izvedejo vrednotenje zadevne tlačne opreme ali sklopa glede izpolnjevanja vseh ustreznih zahtev iz te direktive. Zadevni gospodarski subjekti v ta namen po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

Kadar organi za nadzor trga med vrednotenjem iz prvega pododstavka ugotovijo, da oprema ali sklop ne izpolnjuje zahtev iz te direktive, od zadevnega gospodarskega subjekta nemudoma zahtevajo, da sprejme vse ustrezne korektivne ukrepe, da zagotovi, da tlačna oprema ali sklop izpolni navedene zahteve, opremo ali sklop umaknejo s trga ali odpokličejo v razumnem roku, ki ga določijo glede na naravo tveganja.

Organi za nadzor trga o tem ustrezno obvestijo zadevni priglašeni organ.

Za ukrepe iz drugega pododstavka tega odstavka se uporablja člen 21 Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Kadar organi za nadzor trga menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, obvestijo Komisijo in druge države članice o rezultatih ovrednotenja in ukrepih, ki jih zahtevajo od gospodarskega subjekta.

3. Gospodarski subjekt zagotovi sprejetje vseh ustreznih korektivnih ukrepov v zvezi s tlačno opremo in sklopi, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Uniji.

4. Kadar gospodarski subjekt v roku iz drugega pododstavka odstavka 1 ne sprejme ustreznih korektivnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo ustreznečasne ukrepe za prepoved ali omejitev dostopnosti opreme ali sklopov na svojem nacionalnem trgu, opremo ali sklope umaknejo ali odpokličejo s tega trga.

Organi za nadzor trga nemudoma obvestijo Komisijo in druge države članice o teh ukrepih.

5. Informacije iz drugega pododstavka odstavka 4 vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo neskladne opreme ali sklopov, porekla opreme ali sklopov, vrste domnevne neskladnosti in z njo povezanega tveganja, vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter utemeljitve zadevnega gospodarskega subjekta. Organi za nadzor trga zlasti navedejo, ali je neskladnost posledica naslednjega:

(a) oprema ali sklop ne izpolnjuje zahtev v zvezi z zdravjem in varnostjo ljudi ali zaščito domačih živali ali premoženja; ali

(b) harmonizirani standardi iz člena 12 v zvezi z domnevo o skladnosti so pomanjkljivi.

6. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek na podlagi tega člena, Komisijo in ostale države članice nemudoma obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih informacijah, ki so jim na voljo v zvezi z neskladnostjo zadevne opreme ali sklopa, v primeru nestrinjanja s sprejetim nacionalnim ukrepom pa predložijo svoje ugovore.

7. Kadar država članica ali Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz drugega pododstavka odstavka 4 ne predloži ugovorov glede začasnega ukrepa, ki ga je izvedla država članica, se šteje, da je ta ukrep upravičen.

8. Države članice zagotovijo takojšnje izvajanje ustreznih omejevalnih ukrepov v zvezi z zadevno opremo ali sklopom, kot je na primer umik opreme ali sklopa s trga.

Člen 41

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so ob zaključku postopka iz člena 40(3) in (4) vloženi ugovori zoper ukrep države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, Komisija nemudoma začne posvetovanje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni nacionalni ukrep. Komisija na podlagi rezultatov te ocene sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne.

Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma sporoči državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

2. Če se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, vse države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo umik neskladne opreme ali sklopa s svojega trga, in o tem obvestijo Komisijo. Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, ga zadevna država članica umakne.

3. Kadar se nacionalni ukrep šteje za upravičenega, oprema ali sklop pa ni skladen zaradi pomanjkljivosti harmoniziranih standardov iz točke (b) člena 40(5) te direktive, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

Člen 42

Skladna tlačna oprema ali sklopi, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar država članica po izvedbi vrednotenja iz člena 40(1) ugotovi, da tlačna oprema ali sklop, čeprav je skladen s to direktivo, predstavlja tveganje za zdravje ali varnost ljudi ali domačih živali ali premoženja, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da sprejme vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da zadevna oprema ali sklop, takrat ko je dana ali dan na trg, ne predstavlja več navedenega tveganja, ali opremo ali sklop umakne s trga ali odpokliče v razumnem roku, katerega določi v sorazmerju z naravo tveganja.

2. Gospodarski subjekt zagotovi sprejetje korektivnih ukrepov glede vse zadevne opreme ali vseh sklopov, katerih dostopnost na trgu po vsej Uniji je omogočil.

3. Država članica nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice. Te informacije vključujejo vse podrobnosti, ki so na voljo, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo zadevne opreme ali sklopa, poreklo in dobavno verige opreme ali sklopa, vrsto tveganja ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.

4. Komisija se nemudoma posvetuje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter vrednoti izvedene nacionalne ukrepe. Na podlagi rezultatov tega vrednotenja Komisija z izvedbenimi akti odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in po potrebi predlaga ustrezne ukrepe.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(3).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z varovanjem zdravja in varnostjo ljudi ali domačih živali ali premoženja sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 44(4) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

5. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma sporoči državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Člen 43

Formalna neskladnost

1. Brez poseganja v člen 40 država članica od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da zadevno neskladnost odpravi, kadar ugotovi eno od naslednjih dejstev:

(a) oznaka CE je bila nameščena tako, da je kršen člen 30 Uredbe (ES) št. 765/2008 ali člen 19 te direktive;

- (b) oznaka CE ni bila nameščena;
- (c) identifikacijska številka priglašene organa, ki je bil udeležen v fazi nadzora proizvodnje, je bila nameščena tako, da je kršen člen 19, ali ni bila nameščena;
- (d) oznake in napisi iz točke 3.3 Priloge I niso nameščeni ali so nameščeni tako, da je kršen člen 19 ali točka 3.3 Priloge I;
- (e) izjava EU o skladnosti ni bila pripravljena;
- (f) izjava EU o skladnosti ni bila pravilno pripravljena;
- (g) tehnična dokumentacija ni na voljo ali ni popolna;
- (h) informacije iz člena 6(6) ali člena 8(3) manjkajo, so napačne ali nepopolne;
- (i) niso izpolnjene druge upravne zahteve iz člena 6 ali člena 8.

2. Kadar se neskladnost iz odstavka 1 nadaljuje, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za omejevanje ali prepoved omogočanja dostopnosti opreme ali sklopa na trgu ali zagotovi odpoklic opreme ali sklopa ali njihov umik s trga.

POGLAVJE 6

POSTOPEK V ODBORU IN DELEGIRANI AKTI

Člen 44

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za tlačno opremo. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.
5. Komisija se z odborom posvetuje o vseh vprašanjih, za katera se po Uredbi (EU) št. 1025/2012 ali po kateri koli drugi zakonodaji Unije zahteva posvetovanje s sektorskimi strokovnjaki.

Odbor lahko poleg tega obravnava vsa vprašanja v zvezi z uporabo te direktive, ki jih sproži njegov predsednik ali predstavnik države članice v skladu z njegovim poslovnikom.

Člen 45

Prenesena pooblastila

1. Z namenom upoštevanja pojava zelo resnih varnostnih razlogov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46, s katerimi tlačno opremo ali sklope prerazvrsti, da:

- (a) za neko enoto ali skupino tlačne opreme iz člena 4(3) veljajo zahteve iz člena 4(1);

- (b) za sklop ali skupino sklopov iz člena 4(3) veljajo zahteve iz člena 4(2);
- (c) bi bila neka enota ali skupina tlačne opreme, z odstopanjem od zahtev iz Priloge II, razvrščena v drug razred.
2. Država članica, ki je zaskrbljena glede varnosti tlačne opreme ali sklopov, nemudoma obvesti Komisijo o svojih pomislekih in zanje predloži utemeljitev.
3. Komisija pred sprejetjem delegiranega akta opravi temeljito oceno tveganj, zaradi katerih je potrebna prerazvrstitev.

Člen 46

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 45 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. junija 2015. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 45 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 45, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet uradno obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE 7

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 47

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo v primerih, ko gospodarski subjekti kršijo določbe nacionalnega prava, sprejete v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvrševanja. Taka pravila lahko v primeru resnih kršitev vključujejo kazenskopravne sankcije.

Kazni iz prvega pododstavka so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 48

Prehodne določbe

1. Države članice ne ovirajo dajanja v uporabo tlačne opreme in sklopov, ki so v skladu z veljavnimi predpisi na njihovem ozemlju na dan, ko se začne uporabljati Direktiva 97/23/ES, in ki so bili dani na trg do 29. maja 2002.

2. Države članice ne ovirajo omogočanja dostopnosti na trgu in/ali dajanja v uporabo tlačne opreme ali sklopov, zajetih v Direktivi 97/23/ES, ki so z navedeno direktivo skladni in so bili dani na trg pred 1. junijem 2015.

3. Certifikati in odločbe, ki jih izdajo organi za ugotavljanje skladnosti v skladu z Direktivo 97/23/ES, so veljavni v skladu s to direktivo.

Člen 49

Prenos

1. Države članice do 28. februarja 2015 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 13. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih ukrepov.

Navedene ukrepe uporabljajo od 1. junija 2015.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na člen 9 Direktive 97/23/ES, štejejo kot sklicevanja na člen 13 te direktive. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice do 18. julija 2016 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 2(15) do (32), členi 6 do 12, 14, 17 in 18, členom 19(3) do (5), členi 20 do 43, 47 in 48 ter prilogami I, II, III in IV. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh ukrepov.

Ti ukrepi se uporabljajo od 19. julija 2016.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Države članice določijo način sklicevanja in obliko izjave.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo najpomembnejših nacionalnih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 50

Razveljavitev

Člen 9 Direktive 97/23/ES se črta z učinkom od 1. junija 2015 brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in datuma začetka uporabe tega člena, ki so določeni v delu B Priloge V.

Direktiva 97/23/ES, kakor je bila spremenjena z akti iz dela A Priloge V, se razveljavi z učinkom od 19. julija 2016 brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in datuma začetka uporabe direktive iz dela B Priloge V.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

*Člen 51***Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1, točke 1 do 14 člena 2, členi 3, 4, 5, 14, 15 in 16, člen 19(1) in (2) ter členi 44, 45 in 46 se uporabljajo od 19. julija 2016.

*Člen 52***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA I

BISTVENE VARNOSTNE ZAHTEVE

UVODNE OPOMBE

1. Obveznosti, ki izhajajo iz bistvenih varnostnih zahtev za tlačno opremo, opisanih v tej prilogi, veljajo tudi za sklope, pri katerih nastopa tovrstna nevarnost.
2. Bistvene varnostne zahteve, navedene v tej direktivi, so obvezne. Obveznosti, ki izhajajo iz navedenih bistvenih varnostnih zahtev, veljajo le, če se nevarnost, povezana s tlačno opremo, pojavlja pri njeni uporabi v okoliščinah, ki jih predvideva proizvajalec.
3. Proizvajalec mora analizirati nevarnosti in tveganja, da lahko opredeli tisto, ki je povezano z njegovo opremo zaradi tlaka; nato pa ob upoštevanju svoje analize načrtuje in izdelava opremo.
4. Bistvene varnostne zahteve je treba razlagati in izpolniti ob upoštevanju stanja tehnike in obratovalne prakse med načrtovanjem in proizvodnjo, prav tako pa tudi tehničnih in gospodarskih ozirav, ki morajo biti združljivi z veliko stopnjo varnosti in zdravstvene zaščite.

1. SPLOŠNO

- 1.1 Tlačna oprema je načrtovana, izdelana in preverjena, po potrebi pa tudi opremljena in nameščena tako, da je zagotovljena njena varnost, ko se izroči v uporabo v skladu z navodili proizvajalca ali v smiselno predvidljivih okoliščinah.
- 1.2 Pri izbiranju najustreznejših rešitev proizvajalec upošteva spodaj naštetna načela v navedenem vrstnem redu:
 - odprava ali zmanjšanje nevarnosti, kolikor je smiselno izvedljivo,
 - uporaba ustreznih varovalnih ukrepov pred nevarnostjo, ki je ni mogoče odpraviti,
 - kadar je treba, obvestitev uporabnikov o drugih nevarnostih in opozorilo, ali so potrebni posebni ukrepi za zmanjšanje tveganja med nameščanjem in/ali uporabo.
- 1.3 Kadar so možnosti neustrezne rabe znane ali jasno predvidljive, je tlačna oprema načrtovana tako, da se prepreči tveganje zaradi take rabe, če pa to ni mogoče, je treba dovolj jasno opozoriti, da tlačne opreme na določen način ni dovoljeno uporabljati.

2. NAČRTOVANJE

2.1 Splošno

Tlačna oprema je načrtovana pravilno, ob upoštevanju vseh pomembnih dejavnikov, tako da je zagotovljena njena varnost v njeni celotni predvideni življenjski dobi.

Načrtovanje vključuje ustrezne varnostne dejavnike in uporabo izčrpnih metod, za katere je znano, da dosledno vključujejo zadostne varnostne rezerve za vsa pomembna stanja odpovedi.

2.2 Načrtovanje za zadostno trdnost

- 2.2.1 Tlačna oprema je načrtovana glede na obremenitve, značilne za njeno predvideno uporabo, in druge smiselno predvidljive obratovalne okoliščine. Posebej je treba upoštevati naslednje dejavnike:

— notranji/zunanji tlak,

- temperaturo okolice in obratovalno temperaturo,
- statični tlak in maso vsebine v obratovalnih in preskusnih okoliščinah,
- obremenitve prometa, vetra in potresov,
- reakcijske sile in navore na podporah, priključkih, ceveh itd.,
- korozijo in erozijo, utrujenost itd.,
- razpadanju nestabilnih fluidov.

Preučiti je treba različne sočasne obremenitve in pri tem upoštevati verjetnost, da se bodo pojavljale hkrati.

2.2.2 Načrtovanje za zadostno trdnost temelji na čemer koli od naslednjega:

- v splošnem na računski metodi, opisani v točki 2.2.3, po potrebi dopolnjeni z metodo načrtovanja s preskušanjem, ki je opisana v točki 2.2.4;
- na metodi načrtovanja s preskušanjem brez izračunov, opisani v točki 2.2.4, kadar je zmnožek najvišjega dovoljenega tlaka PS in prostornine V manjši od 6 000 barov·L ali zmnožek PS·DN manjši od 3 000 barov.

2.2.3 Računska metoda

(a) Ovojnica za zadrževanje tlaka in drugi vidiki obremenitve

Dopustne napetosti v tlačni opremi so omejene glede na smiselno predvidljiva stanja odpovedi v obratovalnih okoliščinah. Zato se uporabljajo varnostni dejavniki za popolno odpravo vse negotovosti v zvezi s proizvodnjo, dejanskimi obratovalnimi okoliščinami, napetostmi, računskimi modeli ter lastnostmi in vedenjem materialov.

Te računske metode zagotavljajo zadostne varnostne rezerve, skladne, kjer je treba, z zahtevami iz točke 7.

Zgoraj opisane zahteve je mogoče izpolniti z ustrezno uporabo ene od naslednjih metod, po potrebi dopolnjeno ali kombinirano z drugimi metodami:

- načrtovanje z uporabo formul,
- načrtovanje z uporabo analize,
- načrtovanje z uporabo mehanike lomov;

(b) Odpornost

Za določitev odpornosti v obravnavani tlačni opremi se naredijo ustrezni projektni izračuni.

Zlasti:

- računski tlaki niso nižji od najvišjih dovoljenih tlakov, pri tem pa se upoštevajo statične tlačne višine, dinamični tlaki v fluidih in razpadanje nestabilnih fluidov. Če je posoda razdeljena v več tlačnih komor, so delilne stene načrtovane glede na najvišji možni tlak v komori z višjim tlakom in najnižji možni tlak v sosednji komori,

- računske temperature upoštevajo ustrezne varnostne rezerve,
- pri načrtovanju se upoštevajo vse možne kombinacije temperatur in tlakov, ki se lahko pojavijo v smiselno predvidljivih obratovalnih okoliščinah za to opremo,
- največje napetosti in najvišje koncentracije napetosti ostanejo v varnih mejah,
- pri izračunu za zadrževanje tlaka se uporabijo vrednosti, ki so skladne z lastnostmi materialov, temelječih na dokumentiranih podatkih, ob upoštevanju določb iz točke 4 in ustreznih varnostnih dejavnikov. Lastnosti materialov, ki jih je treba upoštevati, obsegajo tudi naslednje:
 - mejo tečenja pri 0,2-odstotnem ali, odvisno od primera, pri 1,0-odstotnem trajnem raztezku pri računski temperaturi,
 - natezno trdnost,
 - trajno statično trdnost, tj. trdnost pri lezenju,
 - podatke o utrujanju materiala,
 - Youngov modul (modul elastičnosti),
 - ustrezno vrednost plastične deformacije,
 - udarno žilavost,
 - lomno žilavost,
- lastnostim materialov se prilagodijo ustrezni dejavniki spojev v odvisnosti od vrst neporušitvenih preskušanj, spojenih materialov in predvidenih obratovalnih okoliščin,
- projekt ustrezno upošteva vse smiselno predvidljive mehanizme poslabšanja lastnosti materialov (npr. korozijo, lezenje, utrujenost) glede na predvideno rabo opreme. Navodila, navedena v točki 3.4, posebej opozarjajo na posamezne lastnosti zasnove v zvezi z življenjsko dobo opreme, na primer:
 - glede lezenja: načrtovano število obratovalnih ur pri določeni temperaturi,
 - glede utrujenosti: načrtovano število ciklov pri določeni napetosti,
 - glede korozije: načrtovani pribitek za korozijo;

(c) Vidiki stabilnosti

Kadar izračunana debelina ne zagotavlja zadostne stabilnosti konstrukcije, se ustrezno ukrepa, da se ta problem odpravi, upoštevati pa je treba nevarnost, ki se pojavlja pri prevozu opreme in rokovanju z njo.

2.2.4 Načrtovanje s preizkušanjem

Celoten načrt opreme ali njegovi deli so lahko preverjeni z ustreznim programom preskusov, izvedenih na vzorcu, reprezentativnem za konkreten tip ali razred opreme.

Program preskusov je jasno opredeljen pred njihovo izvedbo, potrditi pa ga mora tudi priglašeni organ, odgovoren za ugotavljanje skladnosti načrtovanja, kadar tak organ obstaja.

Ta program opredeljuje preskusne pogoje in merila za sprejem ali zavrnitev. Pred preskusi se izmeri dejanske vrednosti bistvenih mer in lastnosti materialov, iz katerih je izdelana preskušana oprema.

Kadar je to primerno, je med preskušanjem kritična mesta na tlačni opremi mogoče opazovati z ustrezno merilno napravo, ki omogoča dovolj natančno zaznavanje napetosti in obremenitev.

Program preskusov obsega:

- (a) trdnostni tlačni preskus, katerega namen je preveriti, ali se na opremi, obremenjeni na tlak, ki je za določen varnostni pribitek višji od najvišjega dovoljenega tlaka, pojavljajo opazno puščanje ali deformacije, ki bi presežali določeno mejno vrednost.

Preskusni tlak je določen na podlagi razlike med vrednostmi geometrijskih in snovnih lastnosti, izmerjenih v preskusnih razmerah, in vrednostmi, uporabljenimi za načrtovanje; upošteva tudi razlike med preskusno in načrtovano temperaturo;

- (b) kadar obstaja tveganje lezenja ali utrujenosti, ustrezne preskuse, določene na podlagi obratovalnih okoliščin za opremo, na primer preskus z zadrževanjem na določeni temperaturi, preskus z nihajočimi napetostmi po določenih vrednostih napetosti;
- (c) po potrebi dodatne preskuse, povezane z drugimi dejavniki, navedenimi v točki 2.2.1, na primer s korozijo, zunanjimi poškodbami.

2.3 Ukrepi za zagotovitev varnega ravnanja in upravljanja

Postopek upravljanja, določen za tlačno opremo, je tak, da odpravlja vse smiselno predvidljive nevarnosti med delovanjem opreme. Posebna pozornost se posveti:

- zapiralom in odprtinam,
- nevarnim sproščanjem tlaka pri razbremenilnih izpuhkih,
- napravam za preprečevanje fizičnega dostopa, kadar je oprema pod tlakom ali podtlakom,
- temperaturi na površini, ob upoštevanju predvidene uporabe,
- razpadanju nestabilnih fluidov.

Zlasti je tlačna oprema z vgrajenimi dostopnimi vrati opremljena z ročno ali avtomatsko napravo, s katero lahko uporabnik ugotovi, ali bo odpiranje vrat povzročilo kakšno tveganje. Če je mogoče odprtino odpreti hitro, se tlačna oprema opremi z napravo, ki preprečuje odpiranje, kadar koli bi tlak ali temperatura fluida lahko povzročila tveganje.

2.4 Možnosti pregledovanja

- (a) Tlačna oprema je načrtovana in izdelana tako, da je mogoče opraviti vse potrebne preglede, potrebne za zagotavljanje varnosti;
- (b) Omogočeno je ugotavljanje stanja v notranjosti opreme, kadar je to potrebno za zagotavljanje trajne varnosti opreme, na primer odprtine za fizični dostop v notranjost tlačne opreme, tako da je mogoče ustrezne preglede opravljati varno in ergonomično;
- (c) Drugi načini zagotavljanja varnosti tlačne opreme so lahko uporabljeni v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:
- kadar je oprema premajhna za dostop v notranjost,

- kadar bi odpiranje tlačne opreme škodovalo njeni notranjosti,
- kadar je dokazano, da snov v posodi ne škoduje materialu, iz katerega je izdelana tlačna oprema, in kadar ni smiselno pričakovanih nobenih drugih mehanizmov degradacije notranjosti.

2.5 Možnosti praznjenja in zračenja

Kadar je treba, se zagotovijo ustrezne možnosti praznjenja in zračenja tlačne opreme, tako da:

- ne more priti do škodljivih učinkov, na primer hidravličnih udarov, zrušitve zaradi podtlaka, korozije ali nenadzorovanih kemičnih reakcij. Upoštevati je treba vse faze delovanja in preskušanja, predvsem tlačnega preskušanja,
- so mogoči varno čiščenje, pregledovanje in vzdrževanje.

2.6 Korozija in drugi škodljivi kemični vplivi

Kadar je treba, se zagotovijo ustrezni dodatki ali zaščita pred škodljivimi kemičnimi učinki, upoštevajoč predvideno in smiselno pričakovano rabo.

2.7 Obraba

Kadar se lahko pojavijo hude erozije ali abrazije, se izvedejo ustrezni ukrepi za:

- zmanjšanje teh učinkov z ustreznim načrtovanjem, npr. z dodatki k debelini sten opreme ali z uporabo premazov ali oblog,
- zamenjavo najbolj prizadetih delov,
- opozoritev na ukrepe za zagotovitev trajne varne rabe v navodilih, navedenih v točki 3.4.

2.8 Sklopi

Sklopi so načrtovani tako, da:

- so njihovi sestavni deli zanesljivi in primerni za svoje funkcije,
- so vsi sestavni deli pravilno združeni in ustrezno sestavljeni.

2.9 Možnosti za polnjenje in praznjenje

Če je treba, je tlačna oprema tako načrtovana in opremljena z napravami oziroma pripravljena za opremljanje s pripravami, da sta zagotovljena varno polnjenje in praznjenje, zlasti glede na naslednja tveganja:

(a) pri polnjenju:

- prenapolnjenje ali tlačna preobremenitev, posebno glede na delež polnitve in parni tlak pri referenčni temperaturi,
- nestabilnost tlačne opreme;

(b) pri praznjenju: nenadzorovano iztekanje fluida pod tlakom;

(c) pri polnjenju ali praznjenju: nevaren priklop in odklop.

2.10 Zaščita pred preseganjem dovoljenih omejitev tlačne opreme

Kadar bi pri smiselno predvidljivi uporabi lahko prišlo do preseganja dovoljenih omejitev, se tlačna oprema opremi ali pripravi za opremljanje z ustreznimi zaščitnimi napravami, razen če je predvideno, da bo v okviru sklopa zavarovana z drugimi zaščitnimi napravami.

Ustrezno napravo ali kombinacijo naprav se določi glede na posebne značilnosti opreme ali sklopa.

Ustrezne naprave ali njihove kombinacije obsegajo:

- (a) varnostne armature, opredeljene v točki 4 člena 2;
- (b) po potrebi ustrezne nadzorne naprave, npr. kazalnike in/ali alarme, ki omogočajo ustrezno ukrepanje, avtomatsko ali ročno, s katerim se tlačna oprema zadrži v okviru dovoljenih omejitev.

2.11 Varnostne armature

2.11.1 Varnostne armature so:

- načrtovane in izdelane tako, da so zanesljive in primerne za predvidene naloge ter da, kjer je treba, upoštevajo zahteve, povezane z vzdrževanjem in preizkušanjem naprav,
- neodvisne od drugih funkcij, razen če te ne ogrožajo njenih varnostnih funkcij,
- skladne z ustreznimi načeli načrtovanja, tako da zagotavljajo primerno in zanesljivo zaščito. Med ta načela spadajo zlasti delovanje z varno odpovedjo, redundanca, raznovrstnost in samodiagnostika.

2.11.2 Naprave za omejevanje tlaka

Te naprave so načrtovane tako, da tlak ne more trajno preseči največjega dovoljenega tlaka PS; kjer je potrebno, pa so dopustni kratkotrajni sunki tlaka, če ostanejo v okviru predpisov iz točke 7.3.

2.11.3 Naprave za nadzor temperature

Te naprave imajo s stališča varnosti zadostne odzivne čase, skladne s svojimi merilnimi funkcijami.

2.12 Zunanji požar

Kjer je treba, je tlačna oprema načrtovana in primerno opremljena z ustreznimi armaturami ali s priključnimi mesti za opremljanje z njimi, da izpolnjuje zahteve glede omejevanja škode pri zunanjih požarih, pri čemer je treba upoštevati predvsem predvideno rabo opreme.

3. PROIZVODNJA

3.1 Proizvodni postopki

Proizvajalec z uporabo primernih tehnik in smotrnih postopkov zagotovi strokovno izvedbo določb iz faze načrtovanja, zlasti pa upošteva vidike, navedene v nadaljevanju.

3.1.1 Priprava sestavnih delov

Priprava sestavnih delov (npr. preoblikovanje, posnetje robov) ne sme povzročati poškodb ali razpok ali sprememb mehanskih lastnosti, ki bi lahko škodovala varnosti tlačne opreme.

3.1.2 *Stalni spoji*

Stalni spoji in območja v njihovi okolici nimajo nobenih površinskih ali notranjih poškodb, ki bi škodovale varnosti tlačne opreme.

Lastnosti stalnih spojev so vsaj take kakor minimalne lastnosti spojenih materialov, razen če so drugačne vrednosti teh lastnosti stalnih spojev upoštevane v projektnih izračunih.

Pri proizvodnji tlačne opreme stalne spoje sestavnih delov, ki prispevajo k tlačni odpornosti opreme, in drugih, neposredno pritrjenih nanje, v skladu z ustreznimi delovnimi postopki izvaja ustrezno usposobljeno osebje.

Pri tlačni opremi kategorij II, III in IV delovne postopke in osebje odobri neodvisna zunanja organizacija, ki je po presoji proizvajalca lahko:

— priglášeni organ,

— priznana neodvisna organizacija, ki jo priznava država članica, kakor je opredeljeno v členu 20.

V okviru take odobritve priznana neodvisna organizacija opravi preglede in preskuse, kakršne predpisujejo ustrezni usklajeni standardi, ali enakovredne preglede in preskuse ali pa poskrbi za njihovo izvedbo.

3.1.3 *Neporušitveni preskusi*

Pri tlačni opremi neporušitvene preskuse stalnih spojev opravlja ustrezno usposobljeno osebje. Pri tlačni opremi kategorije III in IV osebje potrdi priznana neodvisna organizacija, ki jo priznava država članica, kakor je opredeljeno v členu 20.

3.1.4 *Toplotna obdelava*

Če obstaja nevarnost, da bo proizvodni postopek toliko spremenil lastnosti materiala, da bi lahko bila ogrožena varnost tlačne opreme, se v ustrezni fazi proizvodnje opravi primerna toplotna obdelava.

3.1.5 *Sledljivost*

Treba je ustrezno vzpostaviti in izvajati primerne postopke za identificiranje materialov, iz katerih so izdelane tiste sestavine opreme, ki prispevajo k tlačni odpornosti, od prevzema, prek proizvodnje do končnih preskusov izdelane tlačne opreme.

3.2 **Končna presoja**

Opravi se končna presoja tlačne opreme, opisana v nadaljevanju.

3.2.1 *Končni pregled*

Opravi se končni pregled tlačne opreme, katerega namen je, da se vizualno in ob spremni dokumentaciji ugotovi skladnost z zahtevami te direktive. Pri tem pregledu se lahko upoštevajo tudi preskusi, opravljeni med izdelavo. Če je treba, se zaradi varnosti opravi pregled zunanosti in notranosti vsakega dela opreme, kjer je to potrebno, že med izdelavo (npr. kjer pregledovanje med končnim pregledom ni več mogoče).

3.2.2 *Preskus tesnosti*

Končna presoja tlačne opreme vključuje tudi preskus z vidika zadrževanja tlaka, ki je navadno opravljen kot hidrostatski tlačni preskus s tlakom vsaj enake vrednosti, kjer to pride v poštev, kakor je navedena v točki 7.4.

Pri serijsko izdelani tlačni opremi kategorije I lahko to preskušanje poteka na statistični podlagi.

Kadar je preskus s hidrostatičnim tlakom škodljiv ali neizvedljiv, so lahko opravljeni drugi veljavni preskusi. Pred izvedbo drugega preskusa namesto preskusa s hidrostatičnim tlakom se izvedejo dodatni ukrepi, na primer neporušitveni preskusi ali drugi enakovredni postopki.

3.2.3 Pregled varnostnih naprav

Pri sklopih končna presoja obsega tudi preverjanje varnostnih naprav, s čimer naj bi se ugotovila njihova popolna skladnost z zahtevami, navedenimi v točki 2.10.

3.3 Oznake in napisi

Poleg oznake CE, navedene v členih 18 in 19, ter informacij, ki jih je treba posredovati v skladu s členom 6(6) in členom 8(3), se navedejo naslednje informacije:

(a) pri vsej tlačni opremi:

- leto izdelave,
- identifikacijski podatki tlačne opreme v skladu z njeno vrsto, na primer tip, številka serije ali šarže in serijska številka,
- glavne spodnje in zgornje dovoljene vrednosti;

(b) odvisno od tipa tlačne opreme, dodatne informacije, potrebne za varno vgradnjo, obratovanje ali rabo, ter po potrebi vzdrževalni in redni pregledi, na primer:

- prostornina V tlačne opreme v litrih,
- imenska mera cevnih napeljav DN,
- preskusni tlak PT v barih in datum preskusa s tem tlakom,
- tlak nastavitve varnostnih naprav v barih,
- izhodna moč tlačne opreme v kW,
- napajalna napetost v V (voltih),
- predvidena uporaba,
- razmerje polnjenja kg/l,
- največja masa polnjenja v kilogramih,
- masa prazne opreme (tara) v kilogramih,
- skupina fluida;

- (c) če je treba, na tlačno opremo pritrjena opozorila o možni neustrezni rabi, do katere bi po izkušnjah lahko prišlo.

Informacije iz točk (a), (b) in (c) so navedene na sami tlačni opremi ali na ploščici s podatki, trdno pritrjeni na tlačno opremo, z naslednjimi izjemami:

- kadar je potrebno, se lahko uporabi ustrezna dokumentacija, da se izognemo ponavljanju oznak na posameznih sestavinah, npr. na ceveh, namenjenih istemu sklopu;
- kadar je tlačna oprema premajhna, npr. armature, so lahko te informacije navedene na ploščici s podatki, pritrjeni na tlačno opremo;
- za maso polnjenja in opozorila, navedena v točki (c), so lahko uporabljene ploščice s podatki ali drugo ustrezno označevanje, če ostanejo taki podatki čitljivi primerno dolgo.

3.4 Navodila za uporabo

- (a) Ko je tlačna oprema dostopna na trgu, je opremljena z navodili za uporabnika, če so ta pomembna, ki morajo vsebovati vse potrebne varnostne informacije o:

- montaži, vključno s sestavljanjem delov tlačne opreme,
- zagonu,
- uporabi,
- vzdrževanju, vključno s preverjanjem, ki ga mora opravljati uporabnik;

- (b) navodila vsebujejo tudi informacije, pritrjene na tlačno opremo v skladu s točko 3.3, razen serijskih podatkov, po potrebi pa so jim priloženi tehnična dokumentacija, načrti in diagrami, potrebni za popolno razumevanje teh navodil;

- (c) po potrebi ta navodila navajajo tudi tveganje, ki bi ga povzročila neustrezna uporaba v skladu s točko 1.3, ter posebne značilnosti zasnove v skladu s točko 2.2.3.

4. MATERIALI

Materiali, uporabljeni pri izdelavi tlačne opreme, so primerni za predvideno rabo in življenjsko dobo opreme, razen če je predvideno menjavanje.

Varilni materiali in drugi materiali za spoje morajo primerno izpolnjevati ustrezne zahteve iz točk 4.1, 4.2(a) in prvega odstavka točke 4.3, posamično in v izvedenem spoju.

4.1 Materiali za tlačne dele:

- (a) imajo ustrezne lastnosti za vse obratovalne okoliščine, ki jih je mogoče razumno predvideti, in za vse preskusne razmere, zlasti morajo biti dovolj duktilni in žilavi. Kjer pride v poštev, lastnosti materialov izpolnjujejo zahteve iz točke 7.5. Nadalje je treba posvetiti posebno skrb izbiri materialov s stališča preprečevanja zlomov zaradi krhkosti, kjer je to potrebno; kjer je iz posebnih razlogov treba uporabiti krhke materiale, pa se izvedejo ustrezni ukrepi;

- (b) so dovolj kemično odporni proti fluidom, ki bodo v tlačni opremi; kemične in fizikalne lastnosti, potrebne za obratovalno varnost, v predvideni življenjski dobi opreme niso pomembno prizadete;

- (c) niso pomembno občutljivi za staranje;
- (d) so primerni za predvidene postopke obdelave;
- (e) so izbrani tako, da ne pride do pomembnih nezaželenih učinkov pri združevanju različnih materialov.

4.2 Proizvajalec tlačne opreme:

- (a) ustrezno opredeli vrednosti, potrebne za projektne izračune, navedene v točki 2.2.3, ter glavne lastnosti materialov in njihove obdelave, navedene v točki 4.1;
- (b) v tehnični dokumentaciji navede elemente, ki se nanašajo na skladnost s specifikacijami materialov v tej direktivi, v eni od naslednjih oblik:
 - z uporabo materialov, skladnih s harmoniziranimi standardi,
 - z uporabo materialov, ki jih zajema evropska odobritev materialov za tlačno opremo v skladu s členom 15,
 - s posebno oceno materialov;
- (c) za tlačno opremo kategorije III in IV posebno oceno določenih materialov opravi priglašeni organ, pristojen za postopke ugotavljanja skladnosti tlačne opreme.

4.3 Proizvajalec opreme ustrezno ukrepa, da zagotovi skladnost uporabljenih materialov z zahtevanimi specifikacijami. Izrecno od proizvajalcev materialov za vse materiale pridobi dokumentirano potrditev skladnosti s specifikacijo.

Za glavne na tlak obremenjene dele opreme kategorij II, III in IV je ta dokumentacija v obliki certifikata posebne kontrole proizvoda.

Če ima proizvajalec materiala vzpostavljen ustrezen sistem zagotavljanja kakovosti, potrjen od pristojnega organa s sedežem v Uniji, in če je opravil posebno presojo materialov, veljajo certifikati, ki jih izda proizvajalec, kot certifikati skladnosti z ustreznimi zahtevami iz te točke.

POSEBNE ZAHTEVE ZA TLAČNO OPREMO

Poleg ustreznih zahtev iz točk 1 do 4 veljajo za tlačno opremo, obravnavano v točkah 5 in 6, še naslednje zahteve.

5. KURJENA ALI DRUGAČE SEGREVANA TLAČNA OPREMA, PRI KATERI OBSTAJA NEVARNOST PREGREVANJA, NAVEDENA V ČLENU 4(1)

Med tako tlačno opremo spadajo:

- naprave za pridobivanje pare in vroče vode, navedene v členu 4(1)(b), na primer kurjeni parni ali vročevodni kotli, pregrevalniki ali dogrevalniki, kotli za izkoriščanje odpadne toplote, kotli za sežiganje odpadkov, električno elektrodno ali potopno greti kotli, tlačne kuhalne posode, skupaj z armaturami, in, kjer pride v poštev, sistemi za pripravo vode in dovod goriva,
- procesna grelna oprema za pridobivanje drugih vročih medijev (ne vroče vode ali pare), ki jih obravnava člen 4(1)(a), na primer grelniki v kemičnih in drugih podobnih procesih ter tlačna oprema za obdelavo hrane.

Ta tlačna oprema je preračunana, načrtovana in izdelana tako, da je odpravljena ali kar najbolj zmanjšana nevarnost pomembne izgube zmožnosti zadrževanja zaradi pregrevanja. Kjer to pride v poštev, se izrecno zagotovi:

- (a) da so na razpolago ustrezne možnosti zaščite, ki omejujejo obratovalne parametre, na primer dovod ali odjem toplote, in kjer pride v poštev, raven fluida, tako da je odpravljeno vse tveganje za lokalno ali splošno pregrevanje,
- (b) da so na razpolago vzorčna mesta, potrebna za ovrednotenje lastnosti fluida, tako da je odpravljena nevarnost, povezana z nalaganjem usedlin in/ali s korozijo,
- (c) da je na razpolago dovolj možnosti preprečevanja nevarnosti ali poškodb zaradi usedlin,
- (d) da so na razpolago možnosti odvoda preostale toplote po ugasnitvi,
- (e) da so izvedeni vsi ukrepi za preprečitev nevarnega kopičenja vnetljivih zmesi gorljivih snovi in zraka ali povratnih udarcev plamena.

6. CEVNE NAPELJAVE, NAVEDENE V ČLENU 4(1)(c)

Načrtovanje in izdelava zagotovita:

- (a) da je nevarnost prenapetosti zaradi nedopustnega prostega premikanja ali nastanka prevelikih sil, npr. na prirobnicah, spojih, mehovih ali gibljivih ceveh, dovolj omejena z ukrepi, kot so podpore, omejilniki, sidra, poravnost in prednapenjanje;
- (b) da so tam, kjer se lahko pojavi notranja kondenzacija v ceveh za prenos plinskih medijev, na razpolago možnosti za odvod kapljev in odstranjevanje usedlin na nižjih mestih napeljav, tako da se prepreči škoda zaradi hidravličnih udarov ali korozije;
- (c) da so primerno upoštewane možnosti poškodb zaradi turbulenc in tvorbe vrtincev; za to veljajo ustrezne določbe iz točke 2.7;
- (d) da je primerno upoštevana nevarnost, ki jo povzroča staranje materialov zaradi treslajev cevi;
- (e) da so tam, kjer je v ceveh določen fluid skupine 1, na razpolago ustrezne možnosti za osamitev „odjemnih“ cevi, katerih velikost povzroča pomembno nevarnost;
- (f) da je kar najbolj zmanjšana nevarnost nehotenega izlitja; odjemna mesta so jasno označena na strani trajne navzočnosti medija, naveden je tudi fluid v ceveh;
- (g) da sta položaj in potek podzemnih cevovodov zapisana vsaj v tehnični dokumentaciji, tako da so možni varno vzdrževanje, pregledovanje in popraviljanje.

7. POSEBNE KVANTITATIVNE ZAHTEVE ZA DOLOČENO TLAČNO OPREMO

Naslednje določbe veljajo kot splošna pravila. Če niso uporabljena, tudi kadar uporabljeni materiali niso izrecno navedeni ali ni uporabljen noben harmonizirani standard, proizvajalec dokaže, da je izvedel ustrezne ukrepe za doseganje enakovredne skupne ravni varnosti.

Določbe, navedene v tem oddelku, dopolnjujejo bistvene varnostne zahteve točk 1 do 6 za tlačno opremo, za katero veljajo.

7.1 Dopustne napetosti

7.1.1 Simboli

$R_{e/t}$, meja elastičnosti, označuje pri računski temperaturi naslednje vrednosti:

- zgornje meje tečenja pri materialih, ki kažejo zgornjo in spodnjo mejo tečenja,
- meje tečenja pri 1,0-odstotnem trajnem raztezku pri avstenitnem jeklu in nelegiranem aluminiju,
- meje tečenja pri 0,2-odstotnem trajnem raztezku v drugih primerih.

$R_{m/20}$ označuje najmanjšo vrednost natezne trdnosti pri 20 °C.

$R_{m/t}$ pomeni natezno trdnost pri računski temperaturi.

7.1.2 Dopustna splošna membranska napetost pri večinoma statičnih obremenitvah in pri temperaturah zunaj temperaturnega območja, v katerem prihaja do pomembnega lezenja, glede na uporabljene materiale ne presega nižjih vrednosti od naslednjih:

- pri feritnem jeklu, vključno z normaliziranim (normalizacijsko valjanim) jeklom, vendar brez drobnozrnatega jekla in posebno toplotno obdelanih jekel: $2/3$ vrednosti $R_{e/t}$ in $5/12$ vrednosti $R_{m/20}$;
- pri avstenitnem jeklu:
 - če raztezek jekla ob pretrgu presega 30 %: $2/3$ vrednosti $R_{e/t}$
 - ali če raztezek ob pretrgu presega 35 %: $5/6$ vrednosti $R_{e/t}$ in $1/3$ vrednosti $R_{m/t}$;
- pri nelegiranem ali nizkolegiranem litem jeklu: $10/19$ vrednosti $R_{e/t}$ in $1/3$ vrednosti $R_{m/20}$;
- pri aluminiju: $2/3$ vrednosti $R_{e/t}$;
- pri aluminijevih zlitinah, vendar ne pri precipitacijsko utrjenih: $2/3$ vrednosti $R_{e/t}$ in $5/12$ vrednosti $R_{m/20}$.

7.2 Koeficienti spojev

Za varjene spoje koeficienti spojev ne presegajo naslednjih vrednosti:

- pri opremi, na kateri so opravljeni porušitveni in neporušitveni preskusi, s katerimi je dokazano, da celotna serija varov ne kaže nobenih pomembnih napak: 1;
- pri opremi, na kateri so narejeni naključni neporušitveni preskusi: 0,85;
- pri opremi, na kateri niso izvedli nobenih drugih neporušitvenih preskusov, le vizualne preglede: 0,7.

Po potrebi se upoštevajo tudi vrsta napetosti ter mehanske in tehnološke lastnosti spoja.

7.3 Naprave za omejevanje tlaka, posebno za tlačne posode

Trenutni sunki tlaka, navedeni v točki 2.11.2, ostanejo v mejah do 10 % najvišjega dovoljenega tlaka.

7.4 Tlak pri hidrostatičnih tlačnih preskusih

Tlak v tlačnih posodah pri hidrostatičnih tlačnih preskusih, navedenih v točki 3.2.2, ni manjši od katere koli od naslednjih vrednosti:

- vrednosti, ustrezni največji obremenitvi, ki ji je lahko izpostavljena tlačna oprema med obratovanjem, ob upoštevanju najvišjega dovoljenega tlaka in najvišje dovoljene temperature, pomnoženi s koeficientom 1,25,
- najvišjega dovoljenega tlaka, pomnoženega s koeficientom 1,43, pri čemer upoštevamo večjo od obeh vrednosti.

7.5 Lastnosti materialov

Razen če druga merila, ki se jih upošteva, zahtevajo drugače, velja jeklo za dovolj duktilno po točki 4.1(a), če pri nateznem preskusu, opravljenem po standardnem postopku, njegov raztezek ob pretrgu ni manjši od 14 % in če udarna žilavost, merjena na preizkušancu po standardu ISO V, ni manjša od 27 J pri temperaturi, ki ni višja od 20 °C, vendar tudi ne višja od predvidene najnižje obratovalne temperature.

PRILOGA II

TABELE ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

1. Reference na kategorije modulov v tabelah so naslednje:

I	=	modul A
II	=	moduli A2, D1, E1
III	=	moduli B (tip načrtovanja) + D, B (tip načrtovanja) + F, B (tip proizvodnje) + E, B (tip proizvodnje) + C2, H
IV	=	moduli B (tip proizvodnje) + D, B (tip proizvodnje) + F, G, H1

2. Varnostne armature, opredeljene v točki 4 člena 2 in navedene v členu 4(1)(d), so uvrščene v kategorijo IV. Izjemoma so lahko varnostne armature, izdelane za posebno opremo, uvrščene v isto kategorijo kot oprema, ki jo varujejo.

3. Tlačne armature, opredeljene v točki 5 člena 2 in navedene v členu 4(1)(d), so uvrščene na podlagi:

- svojega najvišjega dovoljenega tlaka PS,
- svoje prostornine V ali imenske mere DN, kakor je ustrezno,
- skupine fluidov, za katere so namenjene.

Pri ugotavljanju kategorije za ugotavljanje skladnosti mora biti uporabljena ustrezna tabela za posode ali cevi.

Kadar v okviru druge alineje prvega pododstavka prostornina in imenska mera veljata za ustrezni, se tlačna armatura uvrsti v najvišjo kategorijo.

4. Ločilne črte v tabelah za ugotavljanje skladnosti v nadaljevanju označujejo zgornje meje vsake kategorije.

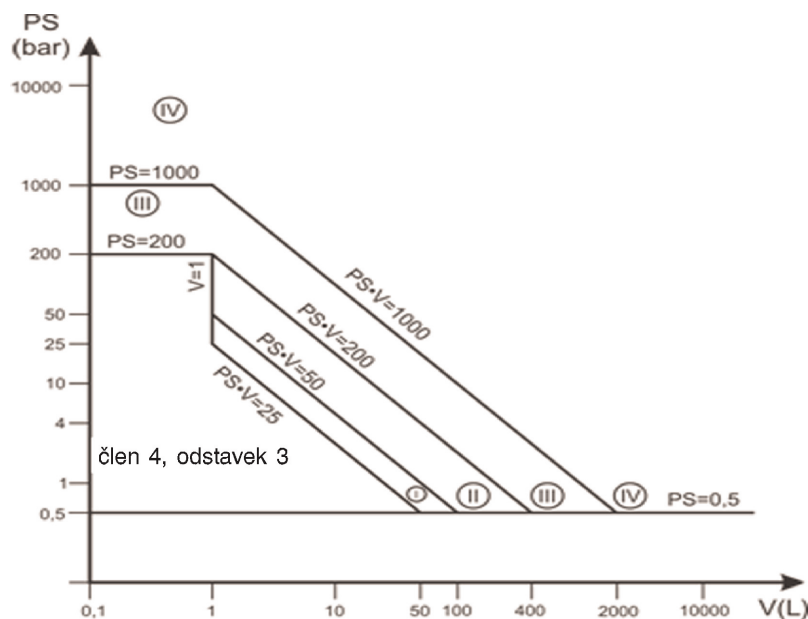

Tabela 1

Posode, navedene v členu 4(1)(a)(i), prva alineja

Izjemoma se posode, namenjene hranjenju nestabilnih plinov in uvrščene v kategoriji I ali II glede na tabelo 1, uvrstijo v kategorijo III.

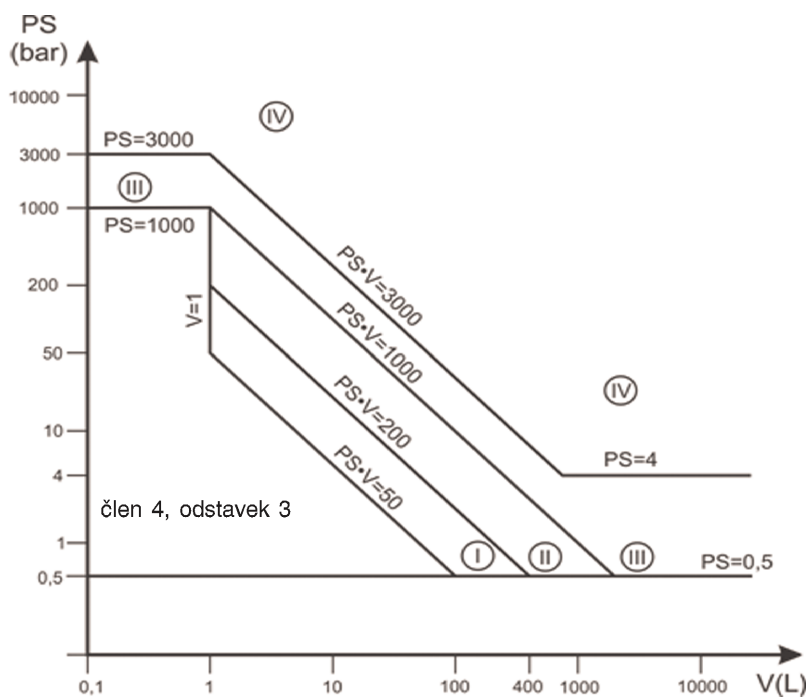

Tabela 2

Posode, navedene v členu 4(1)(a)(i), druga alineja

Izjemoma se prenosni gasilni aparati in posode dihalnih aparatov uvrstijo najmanj v kategorijo III.

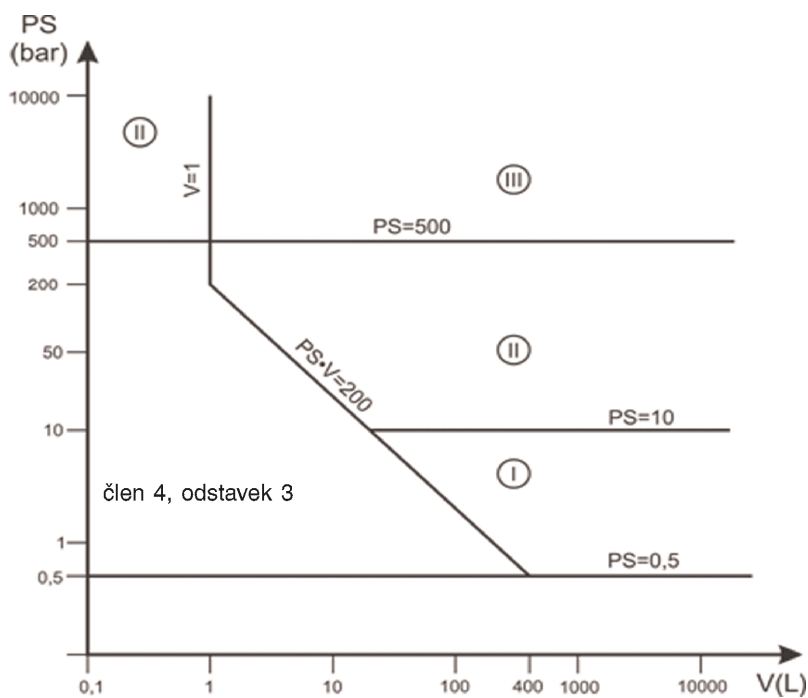

Tabela 3

Posode, navedene v členu 4 (1)(a)(ii), prva alineja

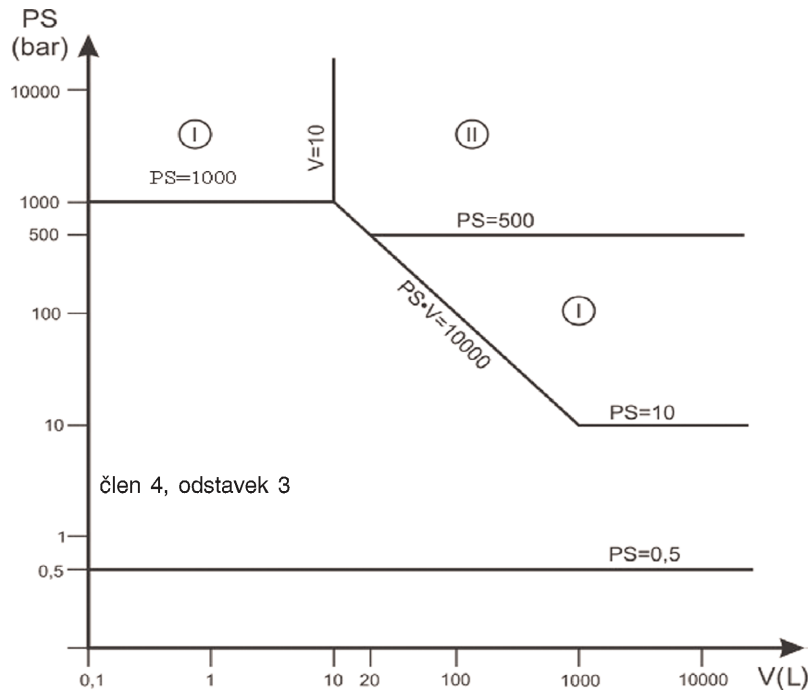

Tabela 4

Posode, navedene v členu 4(1)(a)(ii), druga alineja

Izjemoma se na sklopih, ki so namenjeni pridobivanju tople vode in so navedeni v drugem pododstavku člena 4(2), opravi bodisi EU-pregled tipa (modul B -tip načrtovanja) glede skladnosti z bistvenimi zahtevami, navedenimi v Prilogi I, točke 2.10, 2.11, 3.4, 5(a) in 5(d), bodisi popoln postopek zagotavljanja kakovosti (modul H).

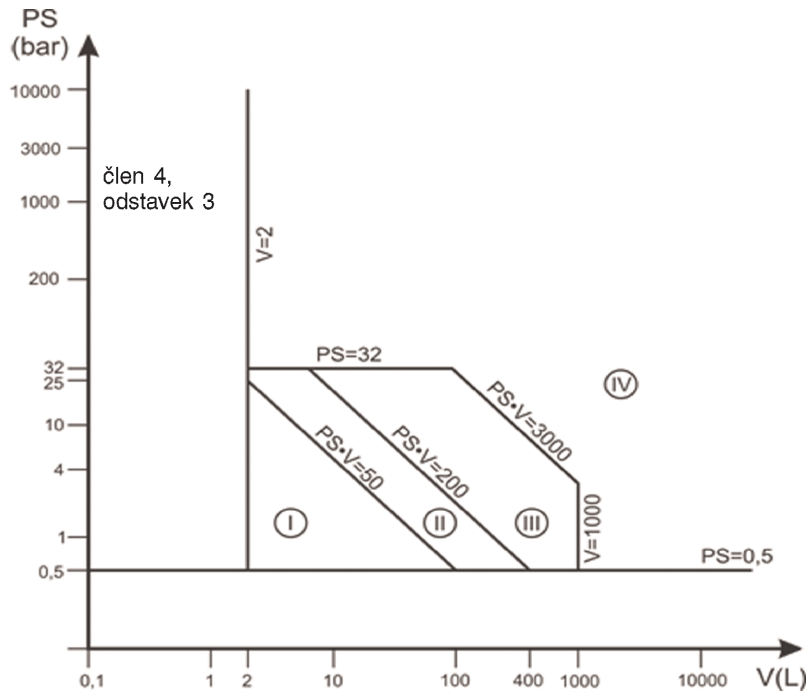

Tabela 5

Tlačna oprema, navedena v členu 4(1)(b)

Izjemoma se pri tlačni kuhalni posodi opravi postopek ugotavljanja skladnosti načrta, ki je enakovreden vsaj enemu od modulov kategorije III.

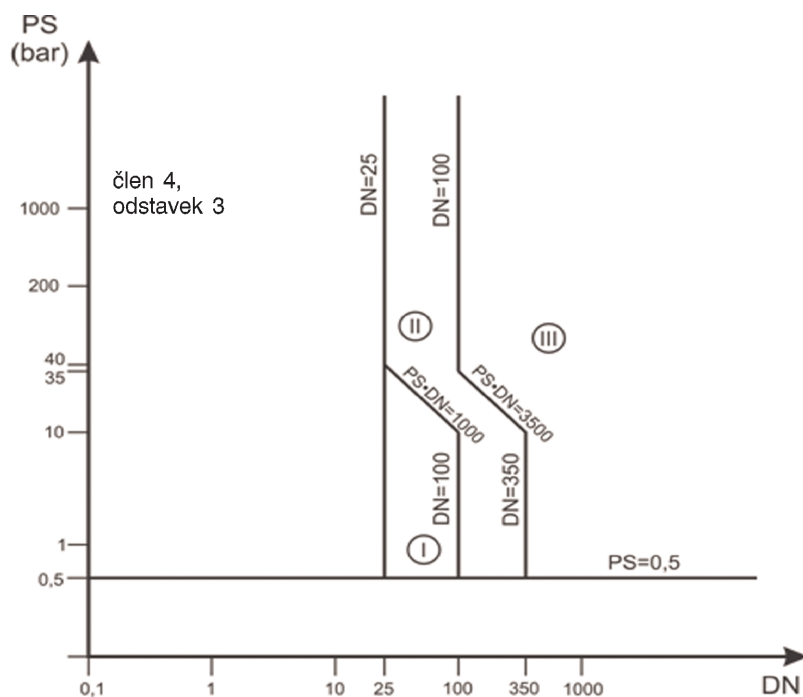

Tabela 6

Cevovodi, navedeni v členu 4(1)(c)(i), prva alineja

Izjemoma se cevovodi, ki so namenjeni prenosu nestabilnih plinov in uvrščeni v kategoriji I ali II na podlagi tabele 6, uvrstijo v kategorijo III.

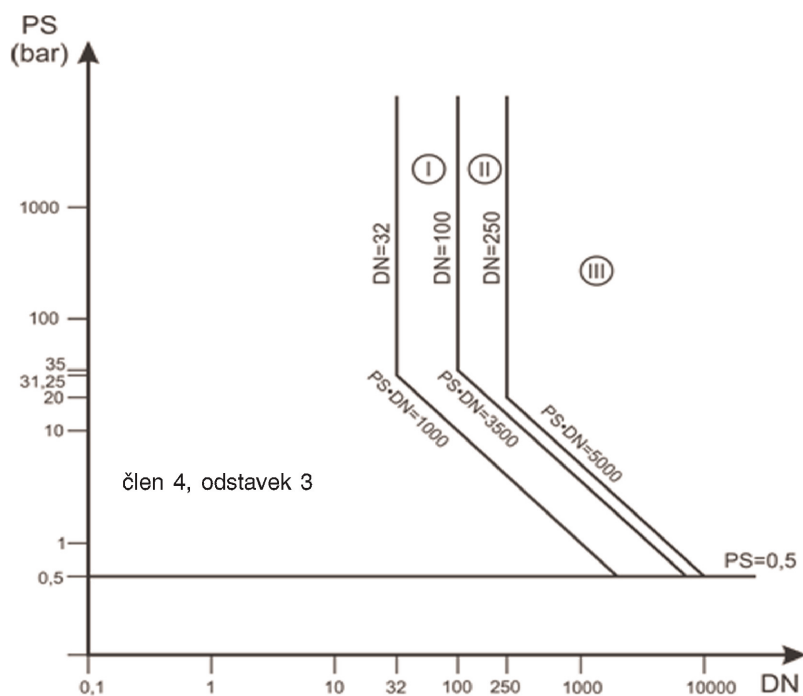

Tabela 7

Cevovodi, navedeni v členu 4(1)(c)(i), druga alineja

Izjemoma se vsi cevovodi, v katerih so fluidi s temperaturo nad 350 °C in ki so uvrščeni v kategoriji II na podlagi tabele 7, uvrstijo v kategorijo III.

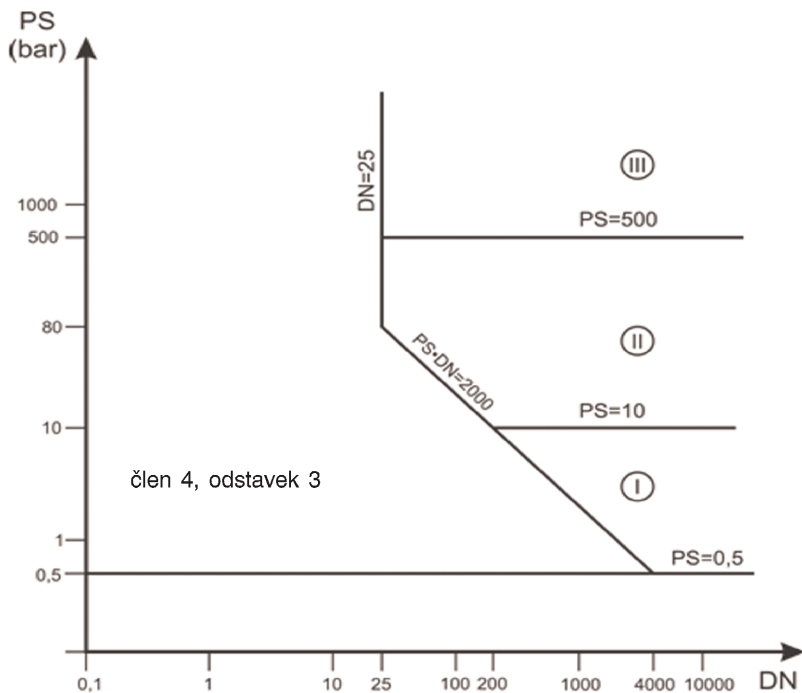

Tabela 8

Cevovodi, navedeni v členu 4(1)(c)(ii), prva alineja

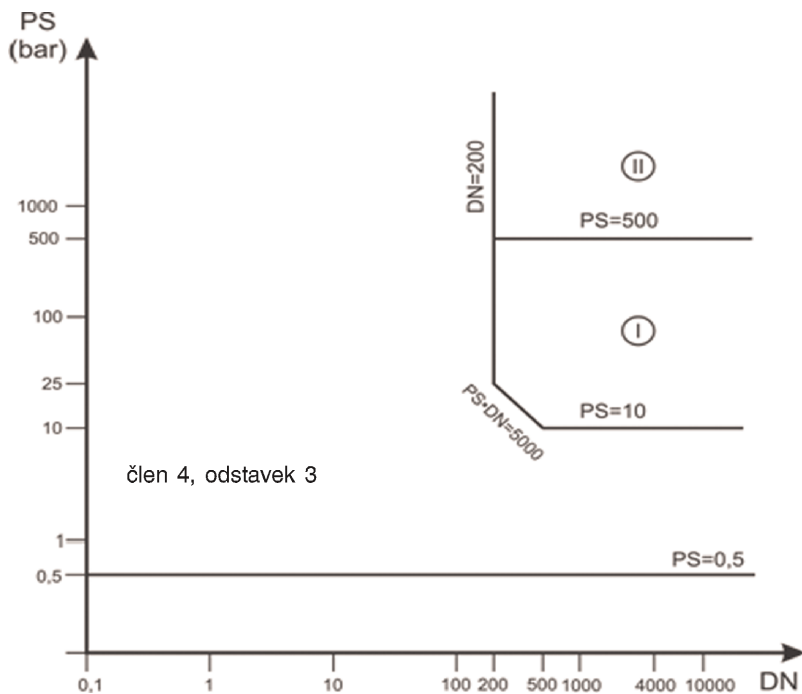

Tabela 9

Cevovodi, navedeni v členu 4(1)(c)(ii), druga alineja

PRILOGA III

POSTOPKI UGOTAVLJANJA SKLADNOSTI

Obveznosti, ki izhajajo iz določb za tlačno opremo v tej prilogi, veljajo tudi za sklope.

1. MODUL A: (NOTRANJI NADZOR PROIZVODNJE)

1. Notranji nadzor proizvodnje je postopek ugotavljanja skladnosti, pri katerem proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 4 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive.

2. Tehnična dokumentacija

Proizvajalec pripravi tehnično dokumentacijo.

Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- splošen opis tlačne opreme,
- načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
- opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
- seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
- rezultate opravljenih projektних izračunov, pregledov itd.,
- poročila o preskusih.

3. Proizvodnja

Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces in njegovo spremljanje zagotovita skladnost proizvedene tlačne opreme s tehnično dokumentacijo iz točke 2 in z zahtevami iz te direktive.

4. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 4.1 Proizvajalec namesti oznako CE na vsako posamezno tlačno opremo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 4.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje tlačno opremo, za katero je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

5. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točke 4 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

2. MODUL A2: NOTRANJI NADZOR PROIZVODNJE IN NADZOROVANI PRESKUSI TLAČNE OPREME V NAKLJUČNIH IZBRANIH ČASOVNIH PRESLEDKIH

1. Notranji nadzor proizvodnje in nadzorovanih preskusov tlačne opreme v naključno izbranih časovnih presledkih je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3, 4 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive.

2. Tehnična dokumentacija

Proizvajalec pripravi tehnično dokumentacijo. Dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- splošen opis tlačne opreme,
- načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
- opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
- seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
- rezultate opravljenih projektih izračunov, pregledov itd. in
- poročila o preskusih.

3. Proizvodnja

Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces in njegovo spremljanje zagotovita skladnost proizvedene tlačne opreme s tehnično dokumentacijo iz točke 2 in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

4. Končna presoja in preskusi tlačne opreme

Proizvajalec izvede končno presojo tlačne opreme, ki jo v obliki nenapovedanih obiskov nadzoruje priglašeni organ, ki ga izbere proizvajalec.

Priglašeni organ izvaja ali da izvesti preskuse proizvoda v naključno izbranih časovnih presledkih, ki jih določi organ, da bi preveril kakovost notranjega nadzora tlačne opreme, upoštevajoč med drugim tehnološko zapletenost tlačne opreme in količino proizvodnje.

Med svojimi nepričakovanimi obiski priglašeni organ:

- preveri, ali proizvajalec res opravlja končno presojo v skladu s točko 3.2 Priloge I,

- vzame vzorce tlačne opreme iz proizvodnje ali skladišča za preverjanje. Priglašeni organ določa število primerkov opreme za vzorec in odloča o potrebi, da organ sam opravi ali da opravi končno presojo vzorcev tlačne opreme v celoti ali delno.

Postopek vzorčenja za sprejemljivost, ki se uporablja, je zasnovan za presojo, ali se proizvodni proces tlačne opreme izvaja v sprejemljivih mejah s ciljem zagotavljanja skladnosti tlačne opreme.

Če se pokaže neskladnost enega ali več primerkov tlačne opreme ali sklopa, priglašeni organ ustrezno ukrepa.

Proizvajalec med proizvodnim procesom na odgovornost priglašenega organa namesti identifikacijsko številko tega organa na proizvode.

5. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 5.1 Proizvajalec namesti oznako CE na vsako posamezno tlačno opremo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje tlačno opremo, za katero je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

6. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točke 5 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

3. MODUL B: EU-PREGLED TIPA

3.1 EU-pregled tipa – tipa proizvodnje

1. EU-pregled tipa – tipa proizvodnje je tisti del postopka ugotavljanja skladnosti, pri katerem priglašeni organ pregleda tehnično načrtovanje tlačne opreme ter preveri in potrdi, da tehnično načrtovanje tlačne opreme izpolnjuje zahteve iz te direktive.
2. EU-pregled tipa – tipa proizvodnje je sestavljen iz ocene ustreznosti tehničnega načrtovanja tlačne opreme s pregledovanjem tehnične dokumentacije in dodatnih dokazil iz točke 3 ter pregleda vzorca, reprezentativnega za predvideno proizvodnjo, za celotno tlačno opremo.
3. Proizvajalec vloži zahtevek za EU-pregled tipa pri enem samem priglašenem organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca; če zahtevek vloga pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašenem organu,

- tehnično dokumentacijo. Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z veljavnimi zahtevami iz te direktive ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - splošen opis tlačne opreme,
 - načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
 - opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
 - seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
 - rezultate opravljenih projektnih izračunov, pregledov itd.,
 - poročila o preskusih,
 - informacije o preskusih, za katere je poskrbljeno med izdelavo,
 - informacije o kvalifikacijah ali odobritvah, ki se zahtevajo po Prilogi I, točki 3.1.2 in 3.1.3,
 - vzorce, reprezentativne za predvideno proizvodnjo.

Vzorec lahko velja za več različic tlačne opreme, če razlike med različicami ne vplivajo na raven varnosti.

Priglašeni organ lahko zahteva dodatne vzorce, če jih potrebuje za izvedbo programa preskusov,

- dokazila o ustreznosti rešitve tehničnega načrtovanja. V teh dokazilih se navedejo vsi uporabljeni dokumenti, zlasti če se ustrezni harmonizirani standardi niso uporabljali v celoti. Dokazila po potrebi vključujejo rezultate preskusov, ki jih je izvedel ustreznih laboratorij proizvajalca, ki uporablja druge ustrezne tehnične specifikacije, ali drug preskuševalni laboratorij v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

4. Priglašeni organ:

- 4.1 pregleda tehnično dokumentacijo in dokazila, da oceni ustreznost tehničnega načrtovanja tlačne opreme in postopkov proizvodnje.

Priglašeni organ zlasti:

- presodi tiste materiale, ki niso v skladu z ustreznimi harmoniziranimi standardi ali z evropsko odobritvijo materialov za tlačno opremo, ter preveri certifikate, ki so jih izdali proizvajalci materialov in so v skladu s Prilogo I, točka 4.3,
- odobri postopke za izvedbo stalnih spojev delov tlačne opreme ali preveri, ali so že bili odobreni v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,

— preveri, ali je osebje, ki izvaja stalno spajanje delov tlačne opreme in neporušitvene preskuse, usposobljeno ali potrjeno v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2 ali 3.1.3;

- 4.2 preveri, ali je bil vzorec izdelan v skladu s tehnično dokumentacijo, ter določi elemente, ki so bili načrtovani v skladu z veljavnimi določbami ustreznih usklajenih standardov, in elemente, ki so bili načrtovani z uporabo drugih tehničnih specifikacij, ne da bi bile upoštevane ustrezne določbe teh standardov;
- 4.3 izvede ustrezne preglede in potrebne preskuse, da preveri, ali je proizvajalec, če se je odločil za uporabo rešitev iz ustreznih harmoniziranih standardov, te pravilno uporabil;
- 4.4 izvede ustrezne preglede in potrebne preskuse, da bi v primeru neuporabe rešitev iz ustreznih harmoniziranih standardov preveril, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, ki uporablja druge ustrezne tehnične specifikacije, izpolnjujejo ustrezne bistvene varnostne zahteve iz te direktive;
- 4.5 se dogovori s proizvajalcem o kraju, kjer se bodo opravljali pregledi in preskusi.
5. Priglašeni organ pripravi poročilo o vrednotenju, ki navaja ukrepe, izvedene v skladu s točko 4, in njihove rezultate. Brez poseganja v obveznosti do priglasitvenega organa lahko priglašeni organ objavi vsebino navedenega poročila v celoti ali delno le, če se proizvajalec strinja.
6. Kadar tip izpolnjuje zahteve iz te direktive, priglašeni organ proizvajalcu izda certifikat o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje. Brez poseganja v točko 7 certifikat velja 10 let in je obnovljiv ter vsebuje ime in naslov proizvajalca, ugotovitve pregleda, pogoje (če obstajajo) njegove veljavnosti in podatke, potrebne za identifikacijo odobrenega tipa.

Certifikatu je priložen seznam ustreznih delov tehnične dokumentacije, priglašeni organ pa hrani njegov izvod.

Certifikat in njegove priloge vsebujejo vse potrebne informacije, da se lahko ovrednoti skladnost proizvedene tlačne opreme s preskušanim tipom ter omogoči nadzor med uporabo.

Kadar tip ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz te direktive, priglašeni organ zavrne izdajo certifikata o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje in ustrezno obvesti vložnika s podrobno utemeljitvijo zavrnitve. Zagotovi se pritožbeni postopek.

7. Priglašeni organ oceni kakršne koli spremembe splošno sprejetih najnovejših dosežkov, ki kažejo, da odobreni tip morda ne izpolnjuje več veljavnih zahtev iz te direktive, ter določi, ali take spremembe zahtevajo nadaljnje preiskave. V tem primeru priglašeni organ ustrezno obvesti proizvajalca.

Proizvajalec obvesti priglašeni organ, ki hrani tehnično dokumentacijo v zvezi s certifikatom o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje, o vseh spremembah odobrenega tipa, ki bi lahko vplivale na skladnost tlačne opreme z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz te direktive ali pogoji veljavnosti certifikata. Take spremembe zahtevajo dodatno odobritev v obliki dodatka k izvornemu certifikatu o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje.

8. Vsak priglašeni organ obvesti svoj priglasitveni organ o izdanih ali preklicanih certifikatih o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje in/ali dodatkih k tem certifikatom ter redno ali na zahtevo priglasitvenim organom predloži seznam zavrnenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih certifikatov in/ali dodatkov k tem certifikatom.

Vsak priglašeni organ obvesti druge priglašene organe o zavrženih, umaknjenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih certifikatih o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje in/ali dodatkih k tem certifikatom ter jih na zahtevo obvesti o izdanih certifikatih in/ali dodatkih k tem certifikatom.

Komisija, države članice in drugi priglašeni organi lahko na zahtevo dobijo izvod certifikatov o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje in/ali dodatkov k tem certifikatom. Komisija in države članice lahko na zahtevo dobijo izvod tehnične dokumentacije in rezultate pregledov, ki jih je izvedel priglašeni organ. Priglašeni organ izvod certifikata o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje, njegovih prilog in dodatkov ter tehnično dokumentacijo, vključno z dokumentacijo, ki jo predloži proizvajalec, hrani do izteka veljavnosti certifikata.

9. Proizvajalec za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoči nacionalnim organom dostopnost do certifikata o EU-pregledu tipa – tipa proizvodnje, njegovih prilog in dodatkov, vključno s tehnično dokumentacijo.
10. Pooblaščen zastopnik proizvajalca lahko vloži zahtevek iz točke 3 ter izpolni obveznosti iz točk 7 in 9, če so navedene v pooblastilu.

3.2 *EU-pregled tipa – tipa načrtovanja*

1. EU-pregled tipa – tipa načrtovanja je tisti del postopka ugotavljanja skladnosti, pri katerem priglašeni organ pregleda tehnično načrtovanje tlačne opreme ter preveri in potrdi, da tehnično načrtovanje tlačne opreme izpolnjuje zahteve iz te direktive.
2. EU-pregled tipa – tipa načrtovanja je sestavljen iz ocene ustreznosti tehničnega načrtovanja tlačne opreme s pregledovanjem tehnične dokumentacije in ustreznih dokazil iz točke 3 brez pregleda vzorca.

V okviru tega modula se ne uporablja metoda načrtovanja s preskušanjem, opredeljena v Prilogi I, točka 2.2.4.

3. Zahtevek za EU-pregled tipa proizvajalec vloži enemu samemu priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

— ime in naslov proizvajalca; če zahtevek vloga pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,

— pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,

— tehnično dokumentacijo. Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z veljavnimi zahtevami iz direktive ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je to ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

— splošen opis tlačne opreme,

— načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,

— opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme;

- seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
- rezultate opravljenih projektnih izračunov, pregledov itd.,
- informacije o kvalifikacijah ali odobritvah, zahtevanih v Prilogi I, točki 3.1.2 in 3.1.3.
- dokazila o ustreznosti rešitve tehničnega načrtovanja. V teh dokazilih se navedejo vsi uporabljeni dokumenti, zlasti če se ustrezni harmonizirani standardi niso uporabljali v celoti. Dokazila po potrebi vključujejo rezultate preskusov, ki jih je izvedel ustrezeni laboratorij proizvajalca, ki uporablja druge ustrezne tehnične specifikacije, ali drug preskuševalni laboratorij v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

Zahtevek lahko velja za več različic tlačne opreme, če razlike med različicami ne vplivajo na raven varnosti.

4. Priglašeni organ:

4.1 pregleda tehnično dokumentacijo in dokazila, da oceni ustreznost tehničnega načrta proizvoda.

Priglašeni organ zlasti:

- presodi tiste uporabljene materiale, ki niso v skladu z ustreznimi harmoniziranimi standardi ali z evropsko odobritvijo materialov za tlačno opremo,
 - odobri postopke za izvedbo stalnih spojev delov tlačne opreme ali preveri, ali so že bili odobreni v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- 4.2 izvede ustrezne preglede, da preveri, ali je proizvajalec, če se je odločil za uporabo rešitev iz ustreznih harmoniziranih standardov, te pravilno uporabil.
- 4.3 izvede ustrezne preglede, da bi v primeru neuporabe rešitev iz ustreznih harmoniziranih standardov preveril, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, ki uporablja druge ustrezne tehnične specifikacije, izpolnjujejo ustrezne bistvene varnostne zahteve iz te direktive.
5. Priglašeni organ pripravi poročilo o vrednotenju, ki navaja ukrepe, izvedene v skladu s točko 4, in njihove rezultate. Brez poseganja v obveznosti do priglasitvenih organov lahko priglašeni organ objavi vsebino navedenega poročila v celoti ali delno le, če se proizvajalec strinja.
6. Kadar načrt izpolnjuje zahteve iz te direktive, priglašeni organ proizvajalcu izda certifikat o EU-pregledu tipa – tipa načrta. Brez poseganja v točko 7 certifikat velja 10 let in je obnovljiv ter vsebuje ime in naslov proizvajalca, ugotovitve pregleda, pogoje (če obstajajo) njegove veljavnosti in podatke, potrebne za identifikacijo odobrenega načrta.

Certifikatu je priložen seznam ustreznih delov tehnične dokumentacije, priglašeni organ pa hrani njegov izvod.

Certifikat in njegove priloge vsebujejo vse potrebne informacije, da se lahko ovrednoti skladnost proizvedene tlačne opreme s preskušeni načrtom ter omogoči nadzor med uporabo.

Kadar načrt ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz te direktive, priglašeni organ zavrne izdajo certifikata o EU-pregledu tipa – tipa načrta ter ustrezno obvesti vložnika s podrobno utemeljitvijo zavrnitve.

7. Priglašeni organ oceni kakršne koli spremembe splošno sprejetih najnovejših dosežkov, ki kažejo, da odobreni načrt morda ne izpolnjuje več veljavnih zahtev iz te direktive, ter določi, ali take spremembe zahtevajo nadaljnje preiskave. V tem primeru priglašeni organ ustrezno obvesti proizvajalca.

Proizvajalec obvesti priglašeni organ, ki hrani tehnično dokumentacijo v zvezi s certifikatom o EU-pregledu tipa – tipa načrta, o vseh spremembah odobrenega načrta, ki bi lahko vplivale na skladnost tlačne opreme z bistvenimi varnostnimi zahtevami iz te direktive ali pogoji veljavnosti certifikata. Take spremembe zahtevajo dodatno odobritev v obliki dodatka k izvirnemu certifikatu o EU-pregledu tipa – tipa načrta.

8. Vsak priglašeni organ obvesti svoje priglasitvene organe o izdanih ali preklicanih certifikatih o EU-pregledu tipa – tipa načrta in/ali dodatkih k tem certifikatom ter redno ali na zahtevo priglasitvenim organom predloži seznam zavrženih, začasno preklicanih ali drugače omejenih certifikatov in/ali dodatkov k tem certifikatom.

Vsak priglašeni organ obvesti druge priglašene organe o zavrženih, umaknjenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih certifikatih o EU-pregledu tipa – tipa načrta in/ali dodatkih k tem certifikatom ter jih na zahtevo obvesti o izdanih certifikatih in/ali dodatkih k tem certifikatom.

Komisija, države članice in drugi priglašeni organi lahko na zahtevo dobijo izvod certifikatov o EU-pregledu tipa – tipa načrta in/ali dodatkov k tem certifikatom. Komisija in države članice lahko na zahtevo dobijo izvod tehnične dokumentacije in rezultate pregledov, ki jih je izvedel priglašeni organ. Priglašeni organ hrani izvod certifikata o EU-pregledu tipa – tipa načrta, njegovih prilog in dodatkov ter tehnično dokumentacijo, vključno z dokumentacijo, ki jo predloži proizvajalec, do izteka veljavnosti certifikata.

9. Proizvajalec za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoči nacionalnim organom dostopnost do certifikata o EU-pregledu tipa – tipa načrta, njegovih prilog in dodatkov, vključno s tehnično dokumentacijo.
10. Pooblaščen zastopnik proizvajalca lahko vloži zahtevek iz točke 3 ter izpolni obveznosti iz točk 7 in 9, če so navedene v pooblastilu.

4. MODUL C2: SKLADNOST S TIPOM NA PODLAGI NOTRANJEGA NADZORA PROIZVODNJE IN NADZOROVANIH PRESKUSOV TLAČNE OPREME V NAKLJUČNO IZBRANIH ČASOVNIH PRESLEDKIH

1. Skladnost s tipom na podlagi notranjega nadzora proizvodnje in nadzorovanih preskusov tlačne opreme v naključno izbranih časovnih presledkih so del postopka ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 4 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da je zadevna tlačna oprema v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in izpolnjuje zahteve te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Proizvodnja

Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces in njegovo spremljanje zagotovita skladnost proizvedene tlačne opreme s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

3. Končna presoja in preskusi tlačne opreme

Priglašeni organ, ki ga izbere proizvajalec, izvaja ali da izvesti preskuse v naključno izbranih časovnih presledkih, ki jih določi organ, da bi preveril kakovost končne presoje in notranjega nadzora tlačne opreme, upoštevajoč med drugim tehnološko zapletenost tlačne opreme in količino proizvodnje.

Priglašeni organ preveri, ali proizvajalec res opravlja končno presojo v skladu s točko 3.2 Priloge I.

Organ na ustreznem vzorcu končne tlačne opreme, odvzetem na sami lokaciji, pred dajanjem na trg izvede pregled in primerne preskuse, kakor so opredeljeni v ustreznih delih harmoniziranih standardov, in/ali podobne preskuse, pri katerih uporabijo druge tehnične specifikacije, s katerimi preveri skladnost tlačne opreme z ustreznimi zahtevami iz te direktive.

Priglašeni organ določi število primerkov opreme za vzorec in odloči o potrebi, da organ sam opravi ali da opravi končno presojo vzorcev tlačne opreme v celoti ali delno.

Kadar vzorec ne dosega sprejemljive ravni kakovosti, organ sprejme ustrezne ukrepe.

Postopek vzorčenja za sprejemljivost, ki se uporablja, je zasnovan za presojo, ali se proizvodni proces tlačne opreme izvaja v sprejemljivih mejah s ciljem zagotavljanja skladnosti tlačne opreme.

Kadar preskuse izvaja priglašeni organ, proizvajalec med proizvodnim procesom na odgovornost priglašene organa namesti identifikacijsko številko priglašene organa.

4. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 4.1 Proizvajalec oznako CE namesti na vsako posamezno tlačno opremo ali sklop, ki je v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 4.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

5. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točke 4 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

5. MODUL D: SKLADNOST S TIPOM NA PODLAGI ZAGOTAVLJANJA KAKOVOSTI PROIZVODNEGA PROCESA

1. Skladnost s tipom na podlagi zagotavljanja kakovosti proizvodnega procesa je del postopka ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da so zadevna tlačna oprema ali sklopi v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in da izpolnjujejo zahteve iz te direktive, ki veljajo zanje.

2. Proizvodnja

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za proizvodnjo, končni pregled proizvoda in preskušanje zadevne tlačne opreme, kakor je določeno v točki 3, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 4.

3. Sistem kakovosti

- 3.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo vloži zahtevek za presojo svojega sistema kakovosti priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,
- vse informacije o načrtovanem tipu tlačne opreme,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- tehnično dokumentacijo o odobrenem tipu in izvod certifikata o EU-pregledu tipa.

- 3.2 Sistem kakovosti zagotavlja, da je tlačna oprema v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede kakovosti tlačne opreme,
- ustreznih tehnik, procesov in sistemskih dejavnosti v proizvodnji, obvladovanju in zagotavljanju kakovosti, ki bodo uporabljani, predvsem postopkov v zvezi z stalnim spajanjem delov, odobrenih v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostost njihovega izvajanja,
- evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil glede kvalifikacij ali potrditev zadevnega osebja, posebej za osebje, ki izvaja stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu s Prilogo I, točki 3.1.2 in 3.1.3, itd. ter
- načinov nadzora doseganja zahtevane kakovosti in učinkovitosti delovanja sistema kakovosti.

- 3.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 3.2.

Priglašeni organ domneva skladnost z zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so skladne z ustreznimi specifikacijami ustreznega harmoniziranega standarda.

Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju na ustreznem področju zadevne tlačne opreme in tehnologije ter znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje inšpekcijski obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz pete alineje točke 3.1, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen identificirati ustrezne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti proizvoda s temi zahtevami.

Proizvajalec je obveščen o odločitvi. Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

- 3.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.
- 3.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 3.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

4. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
- 4.2 Proizvajalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:
 - dokumentacijo o sistemu kakovosti,
 - evidence kakovosti, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, kvalifikacijska poročila zadevnega osebja itd.
- 4.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročila o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov je tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.
- 4.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obiše proizvajalca. Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:
 - kategorija tlačne opreme,
 - rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,
 - potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,
 - posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,
 - pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi opravi preskuse proizvodov ali da takšne preskuse opravi, da ugotovi, ali sistem kakovosti deluje pravilno. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

5. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 5.1 Proizvajalec namesti oznake CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 3.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno tlačno opremo, ki je v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

6. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:
 - dokumentacije, navedene v točki 3.1,
 - odobrenih sprememb, navedenih v točki 3.5,
 - odločitev in poročil priglašeni organov, navedenih v točkah 3.3, 3.5, 4.3 in 4.4.
7. Vsak priglašeni organ obvesti svoje priglasitvene organe o izdanih ali preklicanih odobritvah sistemov kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrženih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritvah sistemov kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical, preklical ali drugače omejil, in, na zahtevo, o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je izdal.

8. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točk 3.1, 3.5, 5 in 6 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

6. MODUL D1: ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI PROIZVODNEGA PROCESA

1. Zagotavljanje kakovosti proizvodnega postopka je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 4 in 7 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Tehnična dokumentacija

Proizvajalec pripravi tehnično dokumentacijo. Dokumentacija omogoča oceno skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganj. Tehnična dokumentacija opredeljuje zahteve, ki se uporabljajo, in zajema, če je to pomembno za oceno, načrt, proizvodnjo in delovanje proizvoda. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- splošen opis tlačne opreme,
- načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,

- opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
 - seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
 - rezultate opravljenih projektnih izračunov, preverjanja itd. in
 - poročila o preskusih.
3. Proizvajalec pristojnim nacionalnim organom omogoči dostopnost do tehnične dokumentacije za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

4. **Proizvodnja**

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za proizvodnjo, končni pregled proizvoda in preskušanje zadevne tlačne opreme, kakor je določeno v točki 5, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 6.

5. **Sistem kakovosti**

- 5.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo vloži zahtevek za presojo svojega sistema kakovosti priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,
- vse informacije o načrtovanem tipu tlačne opreme,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- tehnično dokumentacijo iz točke 2.

- 5.2 Sistem kakovosti zagotavlja skladnost tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede kakovosti tlačne opreme,
- ustreznih tehnik, procesov in sistemskih ukrepov v proizvodnji, vodenju kakovosti in zagotavljanju kakovosti, ki bodo uporabljeni, predvsem postopkov, uporabljenih v zvezi s stalnim spajanjem delov, odobrenih v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,

- pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostost njihovega izvajanja,
- evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil o kvalifikacijah ali potrditvi zadevnega osebja, posebej za osebje, ki izvaja stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2, itd.,
- načinov nadzora doseganja zahtevane kakovosti proizvodov in učinkovitosti delovanja sistema kakovosti.

5.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 5.2. Elementi sistema kakovosti, ki so skladni z ustreznim harmoniziranim standardom, štejejo za skladne z ustreznimi zahtevami iz točke 5.2.

Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri presojanju zadevne tehnologije tlačne opreme in znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje ocenjevalni obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz točke 2, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen identificirati ustrezne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti tlačne opreme s temi zahtevami.

Proizvajalec je obveščen o odločitvi. Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

- 5.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.
- 5.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi vse predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 5.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

6. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 6.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
- 6.2 Proizvajalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:

- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- tehnično dokumentacijo iz točke 2,
- evidence kakovosti, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, kvalifikacijska poročila zadevnega osebja itd.

6.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročila o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov je tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.

6.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obiše proizvajalca. Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:

- kategorija tlačne opreme,
- rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,
- potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,
- posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,
- pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi opravi preskuse proizvodov, ali da takšne preskuse opraviti, da ugotovi, ali sistem kakovosti deluje pravilno. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

7. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

7.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 5.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno tlačno opremo, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.

7.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. EU izjava o skladnosti opredeljuje vzorec proizvoda, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

8. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:

- dokumentacije, navedene v točki 5.1,
- sprememb, navedenih v točki 5.5,
- odločitev in poročil priglašeni organov, navedenih v točkah 5.5, 6.3 in 6.4.

9. Vsak priglašeni organ obvesti svoje priglasitvene organe o izdanih ali preklicanih odobritvah sistemov kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrnenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritvah sistemov kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical ali preklical, in, na zahtevo, o odobritvah sistemov kakovosti, ki jih je izdal.

10. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točk 3, 5.1, 5.5, 7 in 8 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolnjuje njegov pooblaščen zastopnik, če so opredeljene v pooblastilu.

7. MODUL E: SKLADNOST S TIPOM NA PODLAGI ZAGOTAVLJANJA KAKOVOSTI TLAČNE OPREME

1. Skladnost s tipom na podlagi zagotavljanja kakovosti tlačne opreme je del postopka ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da je zadevna tlačna oprema v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in da izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Proizvodnja

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za končni pregled proizvoda in preskušanje zadevne tlačne opreme, kakor je določeno v točki 3, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 4.

3. Sistem kakovosti

3.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo predloži zahtevek za oceno svojega sistema kakovosti priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

— ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,

— pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,

— vse informacije o načrtovanem tipu tlačne opreme,

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— tehnično dokumentacijo o odobrenem tipu in izvod certifikata o EU-pregledu tipa.

3.2 Sistem kakovosti zagotovi skladnost proizvodov s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanje.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

— ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede kakovosti proizvodov,

— pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni po proizvodnji,

— evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil o kvalifikacijah ali potrditvi zadevnega osebja, posebej za osebje, ki izvaja stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu s točkama 3.1.2 in 3.1.3 iz Priloge I,

— načinov nadzora učinkovitosti delovanja sistema kakovosti.

3.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 3.2. Domneva skladnost z zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so skladne z ustreznimi specifikacijami ustreznega harmoniziranega standarda.

Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju na ustreznem področju zadevne tlačne opreme in tehnologije ter znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje ocenjevalni obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz pete alineje točke 3.1, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen identificirati ustrezne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti tlačne opreme s temi zahtevami.

Proizvajalec je obveščen o odločitvi. Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

- 3.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.
- 3.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi vse predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 3.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

4. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
- 4.2 Proizvajalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:
 - dokumentacijo o sistemu kakovosti,
 - tehnično dokumentacijo,
 - evidence kakovosti, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, poročila o kvalifikacijah ali potrditvi zadevnega osebja itd.
- 4.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročila o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov mora biti tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.
- 4.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obiše proizvajalca.

Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:

- kategorija tlačne opreme,
- rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,
- potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,

- posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,
- pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi opravi preskuse proizvodov, ali da takšne preskuse opraviti, da ugotovi, ali sistem kakovosti deluje pravilno. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

5. Oznaka CE in EU izjava o skladnosti

- 5.1 Proizvajalec namesti oznake CE in na odgovornost priglašenega organa iz točke 3.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno tlačno opremo, ki je v skladu s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec proizvoda, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod EU izjave o skladnosti.

6. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:

- dokumentacije, navedene v točki 3.1,
- odobrenih sprememb iz točke 3.5,
- odločitev in poročil priglašenega organa, navedenih v točkah 3.3, 3.5, 4.3 in 4.4.

7. Vsak priglašeni organ obvesti svoje priglasitvene organe o izdanih ali preklicanih odobritvah sistemov kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrženih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritvah sistemov kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical ali preklical, ter jih na zahtevo obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je izdal.

8. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točk 3.1, 3.5, 5 in 6 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

8. MODUL E1: ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI PREGLEDA IN PRESKUŠANJA KONČNE TLAČNE OPREME

1. Zagotavljanje kakovosti pregleda in preskušanja končne tlačne opreme je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 4 in 7 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Tehnična dokumentacija

Proizvajalec pripravi tehnično dokumentacijo. Tehnična dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- splošen opis tlačne opreme,

- načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
- opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme;
- seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
- rezultate opravljenih projektnih izračunov, preverjanja itd. in
- poročila o preskusih.

3. Proizvajalec pristojnim nacionalnim organom omogoči dostopnost do tehnične dokumentacije za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

4. Proizvodnja

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za končni pregled proizvoda in preskušanje tlačne opreme, kakor je določeno v točki 5, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 6.

5. Sistem kakovosti

5.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo predloži zahtevek za oceno svojega sistema kakovosti priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,
- vse informacije o načrtovanem tipu tlačne opreme,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti in
- tehnično dokumentacijo iz točke 2.

5.2 Sistem kakovosti zagotavlja skladnost tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

Za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz te direktive, ki veljajo za tlačno opremo, se v okviru sistema kakovosti pregleda vsaka enota tlačne opreme in opravijo ustrezni preskusi, opredeljeni v zadevnih standardih, navedenih v členu 12, ali enakovredni preskusi, predvsem pa končna presoja, navedena v Prilogi I, točka 3.2.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede kakovosti tlačne opreme,

- postopkov, uporabljenih pri izvedbi stalnih spojev delov in odobrenih v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- pregledov in preskusov, ki bodo opravljani po proizvodnji,
- evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil o kvalifikacijah ali potrditvi zadevnega osebja, posebej za osebje, ki izvaja stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- načinov nadzora učinkovitosti delovanja sistema kakovosti.

5.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 5.2.

Priglašeni organ domneva skladnost z zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so skladne z ustreznimi specifikacijami ustreznega harmoniziranega standarda.

Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju na ustreznem področju zadevne tlačne opreme in tehnologije ter znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje ocenjevalni obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz točke 2, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen identificirati ustrezne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti tlačne opreme s temi zahtevami.

Proizvajalec je obveščen o odločitvi. Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

5.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.

5.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi vse predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 5.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

6. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

6.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

6.2 Proizvajalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:

- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- tehnično dokumentacijo iz točke 2,
- evidence kakovosti, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, kvalifikacijska poročila zadevnega osebja itd.

- 6.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročila o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov je tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.
- 6.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:
- kategorija opreme,
 - rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,
 - potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,
 - posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,
 - pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi opravi preskuse proizvodov, ali da takšne preskuse opraviti, da ugotovi, ali sistem kakovosti deluje pravilno. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

7. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 7.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašenega organa iz točke 5.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno enoto tlačne opreme, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 7.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

8. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:
- dokumentacijo iz točke 5.1,
 - odobrenih sprememb iz točke 5.5,
 - odločitev in poročil priglašanih organov, navedenih v točkah 5.3, 5.5, 6.3 in 6.4.
9. Vsak priglašeni organ obvesti svoje priglasitvene organe o izdanih ali preklicanih odobritvah sistemov kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrnenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritev sistemov kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical ali preklical, ter jih na zahtevo obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je izdal.

10. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točk 3, 5.1, 5.5, 7 in 8 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolnjuje njegov pooblaščen zastopnik, če so opredeljene v pooblastilu.

9. MODUL F: SKLADNOST S TIPOM NA PODLAGI PREVERJANJA TLAČNE OPREME

1. Skladnost s tipom na podlagi preverjanja tlačne opreme je tisti del postopka ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2 in 5 ter zagotavlja in na svojo odgovornost izjavlja, da je zadevna tlačna oprema, za katero veljajo določbe iz točke 3, skladna s tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Proizvodnja

Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces in njegovo spremljanje zagotovita skladnost proizvedene tlačne opreme z odobrenim tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

3. Preverjanje

Priglašen organ, ki ga izbere proizvajalec, izvaja ustrezne preglede in preskuse, katerih namen je preverjanje skladnosti tlačne opreme z odobrenim tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z ustreznimi zahtevami iz te direktive.

Pregledi in preskusi za pregled skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami se izvedejo s pregledom in preskusom vsakega proizvoda, kot je določeno v točki 4.

4. Preverjanje skladnosti s pregledi in preskusi vsako enoto tlačne opreme

- 4.1 Vsa tlačna oprema je pregledana posamično in opravijo se ustrezni preskusi, določeni v ustreznih harmoniziranih standardih, ali enakovredni preskusi, s katerimi se preveri skladnost z odobrenim tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in z ustreznimi zahtevami iz te direktive. Kadar harmonizirani standard ni na voljo, se zadevni priglašeni organ odloči za izvedbo ustreznih preskusov.

Priglašeni organ zlasti:

— preveri, ali je osebje, ki izvaja stalno spajanje delov tlačne opreme in neporušitvene preskuse, usposobljeno ali potrjeno v skladu s Prilogo I, točki 3.1.2 in 3.1.3,

— preveri certifikate, ki so jih izdali proizvajalci materialov v skladu s Prilogo I, točka 4.3,

— izvede ali poskrbi za končni pregled in preskus trdnosti, ki sta navedena v Prilogi I, točka 3.2, in pregleda varnostne naprave, če so vgrajene.

- 4.2 Priglašeni organ izda certifikat o skladnosti v zvezi z opravljenimi pregledi in preskusi ter na lastno odgovornost namesti ali poskrbi za namestitev svoje identifikacijske številke na vsako odobreno enoto tlačne opreme.

Proizvajalec nacionalnim organom omogoči pregled certifikatov o skladnosti še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

5. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 5.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 3 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno enoto tlačne opreme, ki je v skladu z odobrenim tipom, opisanim v certifikatu o EU-pregledu tipa, in ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.

- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

Če priglašeni organ iz točke 3 to dovoli, proizvajalec na odgovornost priglašenega organa namesti na tlačno opremo tudi identifikacijsko številko tega organa.

6. Če priglašeni organ to dovoli, lahko proizvajalec na odgovornost priglašenega organa namesti identifikacijsko številko tega organa na tlačno opremo v času proizvodnega postopka.

7. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu. Pooblaščenemu zastopniku ni treba izpolniti obveznosti proizvajalca iz točke 2.

10. MODUL G: SKLADNOST NA PODLAGI PREVERJANJA ENOTE

1. Skladnost na podlagi preverjanja enote je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2, 3 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da je zadevna tlačna oprema, ki je predmet določb iz točke 4, v skladu z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Tehnična dokumentacija

Proizvajalec pripravi in predloži tehnično dokumentacijo ter priglašnemu organu iz točke 4 omogoči dostop do nje.

Dokumentacija omogoča ugotavljanje skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako ugotavljanje, zajema zasnovo, proizvodnjo in delovanje tlačne opreme.

Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:

- splošen opis tlačne opreme,
- načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
- opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
- seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
- rezultate opravljenih projektних izračunov, pregledov itd.,
- poročila o preskusih,
- ustrezne podatke o odobritvah proizvodnih in preskusnih postopkov ter podatke o kvalifikacijah ali odobritvah sodelujočega oseba v skladu s Prilogo I, točki 3.1.2 in 3.1.3.

Proizvajalec pristojnim nacionalnim organom omogoči dostopnost do tehnične dokumentacije za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

3. **Proizvodnja**

Proizvajalec sprejme vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces in njegovo spremljanje zagotovita skladnost proizvedene tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

4. **Preverjanje**

Priglašeni organ, ki ga izbere proizvajalec, izvede ustrezne preglede in preskuse, predpisane v ustreznih harmoniziranih standardih, ali enakovredne preskuse, da preveri skladnost tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo, ali poskrbijo za izvedbo takšnih pregledov in preskusov. Kadar harmonizirani standard ni na voljo, se zadevni priglašeni organ odloči za izvedbo ustreznih preskusov z uporabo drugih tehničnih specifikacij.

Priglašeni organ zlasti:

- pregleda tehnično dokumentacijo z vidika načrtovanja in proizvodnih postopkov,
- presodi uporabljene materiale, ki niso v skladu z ustreznimi harmoniziranimi standardi ali z evropsko odobritvijo materialov za tlačno opremo, ter preveri certifikat, ki ga je izdal proizvajalec materialov v skladu s Prilogo I, točka 4.3,
- odobri postopke za izvedbo stalnih spojev delov tlačne opreme ali pa preveri, ali so bili že odobreni v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- preveri usposobljenost ali odobritve, zahtevane v Prilogi I, točki 3.1.2 in 3.1.3,
- opravi končni pregled, naveden v Prilogi I, točka 3.2.1, izvede ali da izvesti preskus trdnosti, naveden v Prilogi I, točka 3.2.2, in pregleda varnostne naprave, če so vgrajene.

Priglašeni organ izda certifikat o skladnosti glede na opravljene preglede in preskuse ter na lastno odgovornost namesti ali poskrbi za namestitev svoje identifikacijske številke na odobreno tlačno opremo. Proizvajalec nacionalnim organom omogoča dostop do certifikatov o skladnosti za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

5. **Oznaka CE in izjava EU o skladnosti**

- 5.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 4 identifikacijsko številko tega organa na vsako enoto tlačne opreme, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje tlačno opremo, za katero je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

6. **Pooblaščen zastopnik**

Obveznosti proizvajalca iz točk 2 in 5 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

11. MODUL H: SKLADNOST NA PODLAGI CELOVITEGA ZAGOTAVLJANJA KAKOVOSTI

1. Skladnost na podlagi celovitega zagotavljanja kakovosti je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2 in 5 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. **Proizvodnja**

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za načrtovanje, proizvodnjo, končni pregled proizvoda in preskušanje tlačne opreme, kakor je določeno v točki 3, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 4.

3. **Sistem kakovosti**

3.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo predloži zahtevek za oceno svojega sistema kakovosti priglašnemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik, pa tudi ime in naslov zastopnika,
- tehnično dokumentacijo za en model iz vsakega tipa tlačne opreme, ki bo proizveden. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - splošen opis tlačne opreme,
 - načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
 - opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
 - seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
 - rezultate opravljenih projektnih izračunov, pregledov itd.,
 - poročila o preskusih,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti in
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil vložen pri nobenem drugem priglašnem organu.

3.2 Sistem kakovosti zagotavlja skladnost tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede načrtovanja in kakovosti izdelkov,
- tehničnih specifikacij za načrtovanje, vključno s standardi, ki se bodo uporabili, in kadar se ustrezni harmonizirani standardi ne bodo uporabili v celoti, načinov, kako se bo zagotovila izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev iz te direktive, ki veljajo za tlačno opremo,
- tehnik nadzora in preverjanja načrtov, procesov in sistemskih ukrepov, ki se bodo uporabljali pri načrtovanju tlačne opreme za zadevni tip proizvoda, predvsem glede materialov v skladu s Prilogo I, točka 4,
- primernih tehnik, procesov in sistemskih ukrepov v proizvodnji, obvladovanju kakovosti in zagotavljanju kakovosti, ki se bodo uporabljali, predvsem postopkov, uporabljenih v zvezi s stalnim spajanjem delov, odobrenih v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, in pogostost njihovega opravljanja,
- evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil o kvalifikacijah ali odobritvi zadevnega osebja, posebej za osebje, ki izvaja stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu s Prilogo I, točki 3.1.2 in 3.1.3 itd.,
- načinov nadzora doseganja zahtevanega načrta in kakovosti tlačne opreme ter učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

3.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 3.2. Domneva skladnost z zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so skladne z ustreznimi specifikacijami ustreznega harmoniziranega standarda.

Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju na ustreznem področju zadevne tlačne opreme in tehnologije ter znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje ocenjevalni obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz druge alineje točke 3.1, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen opredeliti veljavne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti tlačne opreme s temi zahtevami.

Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik je obveščen o odločitvi. Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

3.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.

3.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi vse predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 3.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

4. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

4.2 Proizvajalec priglašnemu organu za namene ocene omogoči dostop do načrtovanja, proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— evidence kakovosti, predvidene v delu sistema kakovosti, ki so povezane z načrtovanjem, na primer rezultate analiz, izračunov, preskusov itd.,

— evidence kakovosti, predvidene v delu sistema kakovosti, ki je povezan s proizvodnjo, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, kvalifikacijska poročila zadevnega osebja itd.

4.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročilo o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov je tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.

4.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nepričakovano obišče proizvajalca.

Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:

— kategorija opreme,

— rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,

— potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,

— posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,

— pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takšnimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi izvede preskuse proizvodov ali da takšne preskuse opravi, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

5. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

5.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 3.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno enoto tlačne opreme, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.

- 5.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

6. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:

- tehnične dokumentacije, navedene v točki 3.1,
- dokumentacije v zvezi s sistemom kakovosti iz točke 3.1,
- odobrenih sprememb, navedenih v točki 3.4,
- odločitev in poročil priglašanih organov, navedenih v točkah 3.3, 3.4, 4.3 in 4.4.

7. Vsak priglašeni organ svoje priglasitvene organe obvesti o izdanih ali preklicanih odobritvah sistema kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrženih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritev sistema kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical ali preklical, ter jih na zahtevo obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je izdal.

8. Pooblaščen zastopnik

Obveznosti proizvajalca iz točk 3.1, 3.5, 5 in 6 lahko v njegovem imenu in na njegovo odgovornost izpolni pooblaščen zastopnik, če so navedene v pooblastilu.

12. MODUL H1: SKLADNOST NA PODLAGI CELOVITEGA ZAGOTAVLJANJA KAKOVOSTI IN PREGLEDOVANJA NAČRTOVANJA

1. Skladnost na podlagi celovitega zagotavljanja kakovosti in pregledovanja načrtovanja ter posebnega nadzora končne presoje je postopek ugotavljanja skladnosti, s katerim proizvajalec izpolni obveznosti iz točk 2 in 6 ter zagotovi in na lastno odgovornost izjavi, da zadevna tlačna oprema izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo zanjo.

2. Proizvodnja

Proizvajalec upravlja odobren sistem zagotavljanja kakovosti za načrtovanje, proizvodnjo ter končni pregled in preskušanje zadevnih proizvodov, kakor je določeno v točki 3, in zanj velja nadzor, kakor je določeno v točki 5. Ustreznost tehničnega načrtovanja tlačne opreme se pregleda v skladu z določbami iz točke 4.

3. Sistem kakovosti

- 3.1 Proizvajalec za zadevno tlačno opremo predloži zahtevek za oceno svojega sistema kakovosti priglašenemu organu, ki ga izbere sam.

Zahtevek vsebuje:

- ime in naslov proizvajalca, če zahtevek predloži pooblaščen zastopnik pa tudi ime in naslov zastopnika,

- tehnično dokumentacijo za en model iz vsakega tipa tlačne opreme, ki bo proizveden. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - splošen opis tlačne opreme,
 - načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
 - opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
 - seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
 - rezultate opravljenih projektnih izračunov, pregledov itd.,
 - poročila o preskusih,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil vložen pri nobenem drugem priglašnem organu.

3.2 Sistem kakovosti zagotavlja skladnost tlačne opreme z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo.

Vsi temelji, zahteve in predpisi, ki jih je prevzel proizvajalec, so sistematično in urejeno dokumentirani kot pisno dokumentirane politike, postopki in navodila. Dokumentacija sistema kakovosti omogoča dosledno razlago programov kakovosti, načrtov, priročnikov in evidenc.

Zlasti vsebuje ustrezne opise:

- ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil uprave glede načrtovanja in kakovosti izdelkov,
- tehničnih specifikacij za načrtovanje, vključno s standardi, ki se bodo uporabili, in kadar se ustrezni harmonizirani standardi ne bodo uporabili v celoti, načinov, kako se bo zagotovila izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev iz te direktive, ki veljajo za tlačno opremo,
- tehnik nadzora in preverjanja načrtov, procesov in sistemskih ukrepov, ki se bodo uporabljali pri načrtovanju tlačne opreme za zadevni tip tlačne opreme, predvsem glede materialov v skladu s Prilogo I, točka 4,
- primernih tehnik, procesov in sistemskih ukrepov v proizvodnji, obvladovanju kakovosti in zagotavljanju kakovosti, ki se bodo uporabljali, predvsem postopkov, uporabljenih v zvezi s stalnim spajanjem delov, odobrenih v skladu s Prilogo I, točka 3.1.2,
- pregledov in preskusov, ki bodo opravljeni pred proizvodnjo, med njo in po njej, ter pogostost njihovega izvajanja,

- evidenc kakovosti, na primer poročil o pregledih, podatkov preskušanja, podatkov umerjanja, poročil o kvalifikacijah ali odobritvi zadevnega osebja, posebej za osebe, ki izvajajo stalno spajanje delov in neporušitvene preskuse v skladu Prilogo I, točki 3.1.2 in 3.1.3 itd.,
- načinov nadzora doseganja zahtevanega načrta in kakovosti tlačne opreme ter učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

3.3 Priglašeni organ presodi sistem kakovosti, s čimer ugotovi, ali sistem izpolnjuje zahteve, navedene v točki 3.2.

Priglašeni organ domneva skladnost z zahtevami glede elementov sistema kakovosti, ki so skladne z ustreznimi specifikacijami ustreznega harmoniziranega standarda. Poleg izkušenj s sistemi za upravljanje kakovosti ima skupina za presojo vsaj enega člana z izkušnjami pri ocenjevanju na ustreznem področju zadevne tlačne opreme in tehnologije ter znanjem o veljavnih zahtevah iz te direktive. Presoja vključuje ocenjevalni obisk v obratih proizvajalca.

Skupina za presojo pregleda tehnično dokumentacijo iz druge alineje točke 3.1, da ugotovi, ali je proizvajalec zmožen opredeliti veljavne zahteve iz te direktive, in izvede potrebne preglede za zagotovitev skladnosti tlačne opreme s temi zahtevami.

Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik je obveščen o odločitvi.

Obvestilo vsebuje rezultate presoje in obrazložitev odločitve.

3.4 Proizvajalec ukrepa tako, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in da ohrani njegovo primernost in učinkovitost.

3.5 Proizvajalec priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, obvešča o vseh načrtovanih spremembah sistema kakovosti.

Priglašeni organ presodi vse predlagane spremembe in odloči, ali bo spremenjeni sistem kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve, navedene v točki 3.2, ali pa je potrebna vnovična presoja.

Svojo odločitev sporoči proizvajalcu. Obvestilo vsebuje rezultate preiskave in obrazložitev odločitve.

3.6 Vsak priglašeni organ svoje priglasitvene organe obvesti o izdanih ali preklicanih odobritvah sistema kakovosti in redno ali na zahtevo svojim priglasitvenim organom omogoča dostop do seznama zavrženih, začasno preklicanih ali drugače omejenih odobritev sistema kakovosti.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je zavrnil, začasno preklical ali preklical, ter jih na zahtevo obvesti o odobritvah sistema kakovosti, ki jih je izdal.

4. Pregled načrtovanja

4.1 Proizvajalec priglašenemu organu predloži zahtevek za pregled načrtovanja vsake enote tlačne opreme, ki ga ne zajema predhodni pregled, kakor je navedeno v točki 3.1.

4.2 Zahtevek omogoča razumevanje načrtovanja, proizvodnje in delovanja tlačne opreme ter oceno skladnosti proizvodov z zahtevami iz te direktive, ki veljajo zanjo. Ta zahtevek vključuje:

- ime in naslov proizvajalca,

- pisno izjavo, da enak zahtevek ni bil predložen pri nobenem drugem priglašnem organu,
- tehnično dokumentacijo. Dokumentacija omogoča oceno skladnosti tlačne opreme z ustreznimi zahtevami ter vključuje ustrezno analizo in oceno tveganja. Tehnična dokumentacija opredeljuje veljavne zahteve in v obsegu, ki je pomemben za tako oceno, zajema načrtovanje in delovanje tlačne opreme. Tehnična dokumentacija, kadar je ustrezno, vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - splošen opis tlačne opreme,
 - načrt zasnove in proizvodne načrte, diagrame sestavnih delov, montažnih sklopov, vezij itd.,
 - opise in razlage, ki so potrebni za razumevanje navedenih načrtov in diagramov ter delovanja tlačne opreme,
 - seznam harmoniziranih standardov, katerih navedbe so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* in ki so bili uporabljeni v celoti ali deloma, ter opise rešitev za izpolnitev bistvenih varnostnih zahtev te direktive, če navedeni harmonizirani standardi niso bili uporabljeni. V primeru delne uporabe harmoniziranih standardov se v tehnični dokumentaciji navedejo deli, ki so bili uporabljeni,
 - rezultate opravljenih projektnih izračunov, preverjanja itd. in
 - poročila o preskusih,
- dodatna dokazila o ustreznosti tehnične zasnove. V teh dokazilih se navedejo vsi uporabljeni dokumenti, zlasti če se ustrezni harmonizirani standardi niso uporabljali v celoti, po potrebi pa vključujejo rezultate preskusov, opravljenih v ustreznih laboratorijih proizvajalca ali drugih preskuševalnih laboratorijih v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

4.3 Priglašeni organ pregleda zahtevek in, če načrt izpolnjuje zahteve iz te direktive, ki veljajo za tlačno opremo, proizvajalcu izda certifikat o EU-pregledu načrta. Certifikat vsebuje ime in naslov proizvajalca, ugotovitve pregleda, pogoje (če obstajajo) njegove veljavnosti in podatke, potrebne za identifikacijo odobrenega načrta. Certifikatu je lahko priložena ena ali več prilog.

Certifikat in priloge vsebujejo vse potrebne informacije, da se lahko oceni skladnost proizvedenih proizvodov s preskušenim načrtom ter po potrebi omogoči nadzor med uporabo.

Če načrt ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz te direktive, priglašeni organ zavrne izdajo certifikata o pregledu načrta, vlagatelj pa o tem ustrezno obvesti in mu poda podrobno utemeljitev zavrnitve.

4.4 Priglašeni organ oceni kakršne koli spremembe splošno sprejetih najnovejših dosežkov, ki kažejo, da odobreni načrt morda ne izpolnjuje več veljavnih zahtev iz te direktive, ter določi, ali take spremembe zahtevajo nadaljnje preiskave. V tem primeru priglašeni organ ustrezno obvesti proizvajalca.

Proizvajalec priglašeni organ, ki je izdal certifikat o EU-pregledu načrta, obvesti o kakršnih koli spremembah odobrenega načrta, ki bi lahko vplivale na skladnost z bistvenimi varnostnimi zahtevami te direktive in s pogoji veljavnosti certifikata. Priglašeni organ, ki je izdal certifikat o EU-pregledu načrta, mora te spremembe dodatno odobriti v obliki dodatka k izvirnemu certifikatu o EU-pregledu načrta.

- 4.5 Vsak priglašeni organ svoje priglasitvene organe obvesti o izdanih ali preklicanih certifikatih o EU-pregledu načrta in/ali dodatkih k certifikatom, redno ali na zahtevo pa jim omogoča tudi dostop do seznama zavrnenih, začasno preklicanih ali drugače omejenih certifikatov in/ali dodatkov.

Vsak priglašeni organ druge priglašene organe obvesti o certifikatih o EU-pregledu načrta in/ali dodatkih k certifikatom, ki jih je zavrnil, preklical, začasno preklical ali drugače omejil, in, na zahtevo, o certifikatih in/ali dodatkih, ki jih je izdal.

Komisija, države članice in drugi priglašeni organi lahko na zahtevo dobijo izvode certifikatov o EU-pregledu načrta in/ali njihovih dodatkov. Komisija in države članice lahko na zahtevo dobijo izvod tehnične dokumentacije in rezultatov pregledov, ki jih je izvedel priglašeni organ.

Priglašeni organ hrani izvod certifikata o EU-pregledu načrta, njegovih prilog in dodatkov ter tehnično dokumentacijo, vključno z dokumentacijo, ki jo predloži proizvajalec, do izteka veljavnosti certifikata.

- 4.6 Proizvajalec omogoči dostop do izvoda certifikata o EU-pregledu načrta, njegovih prilog in dodatkov, vključno s tehnično dokumentacijo, nacionalnim organom za obdobje 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg.

5. Nadzor, za katerega je odgovoren priglašeni organ

- 5.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec ustrezno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

- 5.2 Proizvajalec priglašenemu organu za namene ocene omogoči dostop do krajev načrtovanja, proizvodnje, pregledovanja, preskušanja in skladiščenja ter mu zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— evidence kakovosti, predvidene v delu sistema kakovosti, ki so povezane z načrtovanjem, na primer rezultate analiz, izračunov, preskusov itd.,

— evidence kakovosti, predvidene v delu sistema kakovosti, ki je povezan s proizvodnjo, na primer poročila o pregledih in podatke preskušanja, podatke umerjanja, kvalifikacijska poročila zadevnega osebja itd.

- 5.3 Priglašeni organ opravlja redne preglede, s čimer zagotovi, da proizvajalec vzdržuje in izvaja sistem kakovosti, poročilo o teh pregledih pa pošilja proizvajalcu. Pogostost teh rednih pregledov je tolikšna, da je v treh letih opravljena popolna vnovična presoja.

- 5.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nepričakovano obiše proizvajalca.

Potrebnost in pogostost takih dodatnih obiskov sta določeni na podlagi sistema vodenja obiskov, ki ga uporablja priglašeni organ. V tem sistemu se upoštevajo predvsem naslednji dejavniki:

— kategorija opreme,

— rezultati prejšnjih nadzornih obiskov,

— potreba po izvajanju korektivnih ukrepov,

- posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema, kadar je ustrezno,
- pomembne spremembe v organizaciji, politiki ali tehnikah proizvodnje.

Med takšnimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi izvede preskuse proizvodov ali da takšne preskuse opravi, da preveri pravilno delovanje sistema kakovosti. Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

5.5 Posebni nadzor končne presoje

Za končno presojo, navedeno v Prilogi I, oddelek 3.2, velja višja raven nadzora v obliki nepričakovanih obiskov priglašene organa. Med takimi obiski priglašeni organ izvede preglede tlačne opreme.

Priglašeni organ proizvajalcu pošlje poročilo o obisku, če so bili izvedeni preskusi, pa tudi poročilo o njih.

6. Oznaka CE in izjava EU o skladnosti

- 6.1 Proizvajalec namesti oznako CE in na odgovornost priglašene organa iz točke 3.1 identifikacijsko številko tega organa na vsako posamezno enoto tlačne opreme, ki izpolnjuje veljavne zahteve iz te direktive.
- 6.2 Proizvajalec za vzorčno tlačno opremo pripravi pisno izjavo EU o skladnosti in jo hrani skupaj s tehnično dokumentacijo, ki je nacionalnim organom na voljo še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg. Izjava EU o skladnosti opredeljuje vzorec tlačne opreme, za katerega je bila sestavljena, in navaja številko certifikata o pregledu načrta.

Na zahtevo se pristojnim organom predloži izvod izjave EU o skladnosti.

7. Proizvajalec še 10 let po tem, ko je bila tlačna oprema dana na trg, omogoča državnim organom dostop do:
 - dokumentacije v zvezi s sistemom kakovosti iz točke 3.1,
 - odobrenih sprememb iz točke 3.5,
 - odločitev in poročil priglašene organa iz točk 3.5, 5.3 in 5.4.

8. Pooblaščen zastopnik

Pooblaščen zastopnik proizvajalca lahko predloži zahtevek iz točk 4.1 in 4.2 ter izpolni obveznosti proizvajalca iz točk 3.1, 3.5, 4.4, 4.6, 6 in 7 v njegovem imenu in na njegovo odgovornost pod pogojem, da so navedene v pooblastilu.

—

PRILOGA IV

IZJAVA EU O SKLADNOSTI (št. XXXX) ⁽¹⁾

1. Tlačna oprema ali sklop (proizvod, tip, proizvodna serija, ali serijska številka):
2. Ime in naslov proizvajalca ter, če je ustrezno, njegovega pooblaščenega zastopnika:
3. Za izdajo te izjave o skladnosti je odgovoren izključno proizvajalec.
4. Predmet izjave (identifikacija tlačne opreme ali sklopa, ki omogoča sledljivost. Po potrebi lahko zaradi identifikacije tlačne opreme ali sklopa vključuje sliko:
 - opis tlačne opreme ali sklopa,
 - uporabljen postopek ugotavljanja skladnosti,
 - pri sklopih: opis tlačne opreme, ki tvori sklop, in uporabljene postopke ugotavljanja skladnosti.
5. Predmet navedene izjave je v skladu z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije:
6. Sklicevanja na uporabljene harmonizirane standarde ali sklicevanje na druge tehnične specifikacije v zvezi s skladnostjo, ki je navedena v izjavi:
7. Kadar je ustrezno, ime, naslov in številko priglašene organa, ki je opravil oceno skladnosti, ter številko izdanega certifikata, in sklicevanje na certifikat o EU- pregledu tipa – tip proizvodnje, certifikat o EU-pregledu tipa – tip načrtovanja, certifikat o EU-pregleda načrta ali certifikat o skladnosti.
8. Dodatni podatki:

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum izdaje):

(ime, funkcija) (podpis):

(kadar je ustrezno, podatke osebe, pooblaščne za podpisovanje pravno obvezujočih izjav pri proizvajalcu ali njegovem pooblaščenem zastopniku)

⁽¹⁾ Proizvajalec lahko sam odloča o tem, ali bo izjave o skladnosti oštevilčil.

PRILOGA V

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb

(iz člena 50)

Direktiva 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 181, 9.7.1997, str. 1).

Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta samo točka 13 Priloge I

(UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta samo točka (f) člena 26(1)

(UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

DEL B

Rok za prenos v nacionalno zakonodajo in datum začetka uporabe

(iz člena 49)

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
97/23/ES	29. maj 1999	29. november 1999 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Države članice v skladu s členom 20(3) Direktive 97/23/ES dovolijo dajanje v uporabo tlačne opreme in sklopov, ki so v skladu z veljavnimi predpisi na njihovem ozemlju na dan, ko se začne uporabljati direktiva, po tem datumu.

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 97/23/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	Člen 2(1) do (14)
Člen 1(3)	Člen 1(2)
—	Člen 2(15) do (32)
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 5(1)
Člen 4(2)	Člen 5(3)
—	Člen 6
—	Člen 7
—	Člen 8
—	Člen 9
—	Člen 10
—	Člen 11
Člen 5	—
Člen 6	—
—	Člen 12(1)
Člen 7(1)	Člen 45
Člen 7(2)	Člen 44(1)
Člen 7(3)	—
Člen 7(4)	Člen 44(5), drugi pododstavek
Člen 8	—
Člen 9(1)	Člen 13(1), uvodni stavek
člen 9(2), točka 1	—
—	Člen 13(1)(a)
člen 9(2), točka 2	člen 13(1)(b)
Člen 9(3)	Člen 13(2)
Člen 10	Člen 14

Direktiva 97/23/ES	Ta direktiva
Člen 11(1)	Člen 15(1)
Člen 11(2)	Člen 15(2)
Člen 11(3)	Člen 15(3)
Člen 11(4)	Člen 12(2)
—	Člen 15(4)
Člen 11(5)	Člen 15(5)
—	Člen 15(6)
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14(1)	Člen 16(1)
Člen 14(2)	Člen 5(2)
Člen 14(3) do (8)	Člen 16(2) do (7)
Člen 14(9) in (10)	—
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 15(1)	—
Člen 15(2)	Člen 19(1)
Člen 15(3)	Člen 19(2)
člen 15(4) in (5)	—
—	Člen 19(3) do (6)
—	Člen 20
—	Člen 21
—	Člen 22
—	Člen 23
—	Člen 24
—	Člen 25
—	Člen 26
—	Člen 27
—	Člen 28
—	Člen 29

Direktiva 97/23/ES	Ta direktiva
—	Člen 30
—	Člen 31
—	Člen 32
—	Člen 33
—	Člen 34
—	Člen 35
—	Člen 36
—	Člen 37
—	Člen 38
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
—	Člen 39
—	Člen 40
—	Člen 41
—	Člen 42
—	Člen 43
—	Člen 44(2) do (4)
—	Člen 44(5), prvi pododstavek
—	Člen 46
—	Člen 47
Člen 19	—
Člen 20(1) do (2)	—
Člen 20(3)	Člen 48(1)
—	Člen 48(2) in (3)
—	Člen 49
—	Člen 50
—	Člen 51
Člen 21	Člen 52
Priloga I	Priloga I

Direktiva 97/23/ES	Ta direktiva
Priloga II	Priloga II
Priloga III, uvodno besedilo	Priloga III, uvodno besedilo
Priloga III, Modul A	Priloga III, točka 1, Modul A
Priloga III, Modul A1	Priloga III, točka 2, Modul A2
Priloga III, Modul B	Priloga III, točka 3.1, Modul B, EU-pregled tipa – tipa proizvodnje
Priloga III, Modul B1	Priloga III, točka 3.2, Modul B, EU-pregled tipa – tipa načrtovanja
Priloga III, Modul C1	Priloga III, točka 4, Modul C2
Priloga III, Modul D	Priloga III, točka 5, Modul D
Priloga III, Modul D1	Priloga III, točka 6, Modul D1
Priloga III, Modul E	Priloga III, točka 7, Modul E
Priloga III, Modul E1	Priloga III, točka 8, Modul E1
Priloga III, Modul F	Priloga III, točka 9, Modul F
Priloga III, Modul G	Priloga III, točka 10, Modul G
Priloga III, Modul H	Priloga III, točka 11, Modul H
Priloga III, Modul H1	Priloga III, točka 12, Modul H1
Priloga IV	—
Priloga V	—
Priloga VI	—
Priloga VII	Priloga IV
—	Priloga V
—	Priloga VI

IZJAVA EVROPSKEGA PARLAMENTA

Evropski parlament meni, da se lahko odbori obravnavajo kot „komitološki odbori“ v smislu Priloge I k okvirnemu sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo samo takrat, kadar in če na sejah odborov poteka razprava o izvedbenih aktih v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011. Seje odborov tako spadajo v področje uporabe točke 15 okvirnega sporazuma, kadar in v kolikor poteka razprava o drugih vprašanjih.

POPRAVKI**Popravek Uredbe (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (2014–2020) in razveljavitvi sklepov št. 1718/2006/ES, št. 1855/2006/ES in št. 1041/2009/ES**

(Uradni list Evropske unije L 347 z dne 20. decembra 2013)

Stran 233, člen 24(6):

besedilo: „6. Z odstopanjem od člena 130(2) Finančne uredbe in v upravičenih primerih lahko Komisija šteje stroške, neposredno povezane z izvajanjem podprtih ukrepov in dejavnosti, kot upravičene za financiranje, četudi so upravičencu nastali pred vložitvijo vloge za pridobitev sredstev.“

se glasi: „6. V skladu s členom 130(1) Finančne uredbe in v upravičenih primerih lahko Komisija šteje stroške, neposredno povezane z izvajanjem podprtih ukrepov in dejavnosti, kot upravičene za financiranje, četudi so upravičencu nastali pred vložitvijo vloge za pridobitev sredstev.“

Popravek Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007

(Uradni list Evropske unije L 347 z dne 20. decembra 2013)

Stran 732, člen 141(2)(a)(ii):

besedilo: „(ii) med 1. februarjem in 31. avgustom tekočega tržnega leta o drugih količinah pesnega sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa, ki jih bodo prenesla;“

se glasi: „(ii) med 1. februarjem in 31. avgustom tekočega tržnega leta o drugih količinah pesnega sladkorja ali inulinskega sirupa, ki jih bodo prenesla;“.

Popravki

- ★ **Popravek Uredbe (EU) št. 1295/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (2014–2020) in razveljavitvi sklepov št. 1718/2006/ES, št. 1855/2006/ES in št. 1041/2009/ES (UL L 347, 20.12.2013) 260**

- ★ **Popravek Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013) 261**

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL